¶ In oib⁹ ei ma.
Miſericors ꝛ miſerator dñs ſemꝑ adeſt fidelib⁹ ſuiſ·quos ſemꝑ ꝓtegit ꝛ regit. q̄s aliq̄n ī martirio purgat. vn̄ vaſa figuli ꝓbat fornar. ꝛ hoīes iuſtos tēptatio tribulatōnis. Multe em̄ tribulationes iuſtoꝝ. ꝛ de omnibus his liberauit eos dñs

¶ Ca. I

¶ Omnis ſapia
ꝛc. Librū ieſu filij ſyrach dicit ſe hieronimus apud hebreos reperiſſe · nō eccleſiaſticū vt apud latinos. ſ; parabolas ꝑnotatū · cui iuncti erāt eccl'iaſtes. ꝛ canticū canticoꝝ · vt ſalomonē nō mō libroꝝ nūo. ſ; ꝛ materiaꝝ genere coequaret. Libꝝ ꝯo ſapie nō reperiſſe apud eos. ſ; magiſ grecam redolere eloquentiā · quē nōnulli philonis eſſe affirmāt. Eccleſiaſticus ꝯo ſic̄ ꝛ eccleſiaſtes eccl'ie vtiliſſim⁹ eſt. q̄ ꝯgregator vl' collector interꝑtat'. ſic̄ ille cōcionator. ſ; eccl'iaſteſ ad chriſtū refert'. ꝛ ad quēlibet ꝑdicatorē eccleſiaſtic⁹ q̄ ꝓpter excellentiā virtutū ſuaꝝ panarethos. i. omniū virtutū capax appellatur Cui⁹ tāta claritas. tātaq; latinitas ē: vt ipſe ſibi ꝯmenta ſit.

¶ Oīs ſapia ꝛc
Rab. Incipit ab eťna dei ſapia q̄ chriſt⁹ ē q̄ cum patre eſt ſꝑ añ ſecula ſm illud. In principio erat verbū ꝛ verbū erat apud deū ꝛc

¶ A dño deo ꝛc.
Quia chriſt⁹ fons vite lux vera: de patre naſcit'. ꝛ oīa ꝑ ipm̄ facta ſunt. ꝛ ſine ipo factū ē nihil. quiſquiſ hac ſapiētia caret. in tenebriſ ambulat. ꝛ neſcit quo vadat. Sapiētia eni; huius mundi ſtulticia eſt apud deū. ꝛ prudētia carnis mors.

¶ Arenā ma. ꝛc
Rab. Corporalia ſpiritualib⁹ cōpat. vt ex difficillimis q̄d omnino impoſſibile eſt eſtimetur: Si em̄ hec que

poteſt Agreſtia em̄ in aquatica cōuertebantur. ꝛ queq̄; erāt natātia in terra trāſibāt Ignis in aqua valebat ſupra ſuā virtutē. ꝛ aqua extinguentis nature obliuiſcebat' Flame econtrario corruptibilium animaliū non vexauerunt carnes coambulantiū. nec diſſoluebāt illā que facile diſſoluebat' ſicut glacies bonam eſcam. In omnib⁹ em̄ magnificaſti populū tuū dñe. ꝛ honoraſti. ꝛ nō deſperiſti. in omni tꝑe etiā in omni loco aſſiſtens eis

¶ Incipit prologus libri ieſu filij ſyrach qui Eccleſiaſtic⁹ appellatur

Multorū nobis ꝛ magnoꝝ ꝑ legē et prophetas aliosq; qui ſecuti ſūt illos ſapientia demonſtrata eſt: in quibus oportet laudare iſrael doctrine ꝛ ſapiētie cauſa. q; nō ſolum ipſos loquētes neceſſe ē eſſe peritos. ſed etiā extraneos poſſe ꝛ diſcentes ꝛ ſcribentes doctiſſimoſ fieri. Auus me⁹ ieſus poſtq; ſe amplius dedit ad diligentiā lectōnis legis ꝛ prophetaꝝ. ꝛ alioꝝ libroꝝ qui nobis a parentibus noſtris traditi ſunt. voluit ꝛ ipſe ſcribere aliquid hoꝝ que ad doctrinā ꝛ ſapiētiam ꝑtinent. vt deſiderātes diſcere ꝛ illorū ꝑiti fieri magis magiſq; attendant animo. ꝛ confirmentur ad legitimā vitā. Hortor itaq; venire vos cum beniuolentia. ꝛ attētiori ſtudio lectionē facere. ꝛ veniā habere in illiſ in quibus videmur ſequentes imaginē ſapie. ꝛ deficere in verboꝝ compoſitōne. Nā deficient verba hebraica q̄n fuerint trāſlata ad alterā liguā. Nō aūt ſolū hec. ſ; ꝛ ipa lex ꝛ prophete. ceteraq; alioꝝ libroꝝ nō ꝑuam habēt differentiā q̄n inter ſe dicunt'. Nā in octauo ꝛ triceſimo anno ꝛ temporibus ptolomei euergetis regiſ poſtq; ꝑueni in egiptum. ꝛ cū multū tꝑis ibi fuiſſe; · inueni ibi libroſ relictos non parue neq; ꝯtemnende doctrine. Itaq; bonū ꝛ neceſſarium putaui. ꝛ ipſe aliquā addere diligentiam ꝛ laborē interꝑtandi librum iſtū. ꝛ multa vigilia attuli doctrinam in ſpacio tēꝑis ad illa q̄ ad finem ducunt libꝝ iſtu; dare. ꝛ illis qui volunt animu; intendere ꝛ diſcere quēadmodū oporteat inſtituere mores qui ſcd̄m legem domini propoſuerint vitam agere.

¶ Ca. I.

Omnis ſapientia a domino deo ē ꝛ cum illo fuit ſemꝑ: et eſt añ euum. Arenā maris et pluuie guttas. ꝛ dies ſeculi q̄s dinūerauit. Altitudinem celi. ꝛ latitudinem terre. et profundū abyſſi. q̄s dimenſus eſt. Sapiam dei ꝑcedētem omia: quis inueſtigauit. Prior omniū creata eſt ſapia. ꝛ intellectus prudentie ab euo. Fons ſapientie verbum dei in excelſis. et ingreſſus illius mandata eterna. Radix ſapiētie cui reuelata eſt. ꝛ aſtutias illius quis agnouit: Diſciplina ſapiētie cui reuelata eſt ꝛ manifeſtata. et multiplicatōe; ingreſſus illius quis intellexit: Unus eſt altiſſimus. creator omniū omipotēs ꝛ rex potens. ꝛ metuendus nimis ſedens ſuꝑ thronū illius. ꝛ dominans deus. Ipſe creauit illā ſpirituſancto. ꝛ vidit et dinumerauit. et menſus eſt. Et effudit illam ſuꝑ omnia opa ſua. et ſuꝑ omnē carnē ſcd̄m datum ſuū. ꝑbet illam diligētibus ſe. Timor domini gloria et gloriatō. leticia et corona exultationis. Timor domini delectabit cor. et dabit leticiam et gaudium in longitudinem dierum. Timenti dñm bene erit in extremiſ. ꝛ in die

(Interlinear glosses: ſ. ori go. — ſ. qui coerce; a penis. — ſ. virtutu; — ſ. in pſenti recte confeſſionis. — ſ. in futuro — ſ. eterne beatitudinis — ſ. amore inenarrabili — ſ. in pn̄ti — ſ. in futuro — ſ. eťna beatitudo — ſ. in fine hui⁹ vite)

in certo numero ꝛ menſura ꝛ pondere condita ſunt. nemo pōt dinumerare. q̄nto min⁹ ſapiam dei ſine initio ꝛ ſine fine inenarrabilem ineſtimabilē poterit inueſtigare

¶ Prior omiū creata eſt ſapia.
Creata ſcd̄m humanitatem in conſilio dei patris. ſ. ꝓ ſalute hūani generis ꝑdeſtinata eſt incarnari Notādū aūt q̄ ꝓpter vnitatem ꝑſone. aliq̄n chriſtus dicitur genitus. aliq̄n creatus

¶ Fons ſapie.
Origo omnis ſapiētie a verbo dei procedit q̄d deus ex deo ſemꝑ cum patre manet in celis. ſ; ingreſſus mundū ꝑ diſpenſatōe; humanitatis. dedit mādata ſalutiſ. Unde Verba vite eterne habes.

¶ Radix Oſtendit nemine; poſſe ꝓfunditatem dei penetrare. l' magnitudine; bonitatis eius ꝛ miſericordie Unde ad liberatione ꝛ illuminatōnē humani generis homo fieri dignatus eſt. Unde. Generationē ei⁹ quis enarrabit

¶ Ipſe creauit ꝛc
Unigeniti. ſ. aduentum ꝑ verbu; ſibi coeternum cum ſpū ſcō diſpenſauit. quomō per virginis partu; ad ſalutem mundi veniret. ꝛ creaturas repararet. et hominē ad agnitōem ꝛ dilectōnē ſui reuocaret. dans illi donū ſpiritusſancti. vt eius munere ſaluet' in eternum

¶ Timor domini
ꝛc. Beatus vir qui timet dominū in mādatis ei⁹ cupit nimis. glia ꝛ diuitie ī domo ei⁹ ꝛc

¶ Timor do. g. ꝛc
Rab. Due ſpēs ſunt timoris. De altera dicit' Timor anime in caritate ꝛc. Qui hunc habent ꝓpter metū gehēne peccare deſinunt. ꝛ vitam corrigunt. hic introducit caritatē. ſ; foras mittit'. Qui em̄ ſic timet. nondū amat nec deſiderat bona. ſed cauet mala. ſ; tamē ſe corrigit ꝛ bona deſiderat

re icipit. De altera ſcriptū eſt Timor domini ſanctus ꝑmanet in ſeculū ſe-culi. Timet em̄ vnuſquiſqꝫ ne amittat bona. ⁊ dei pn̄tiam. qua ineternum frui deſiderat. de quo dr̄. Timor dn̄i delectabit cor. Hic ſuauitatē tribuit internam. ⁊ in futuro vitam eternā

Dilectō dei ⁊c. Rabanus. Caritas dei vera eſt ſapia que ꝑ ſpiritū ſanctū diffunditur in cordibus noſtris. q̄ re-plet nos dulcedine di-lectionis dei. in agniti-one magnaliū ei⁹. Vn-de vos vnctionem ba-betis a ſancto. qui no-ſtis omnia ⁊c. Vnctō em̄ ſp̄ualis ipe ſpirit⁹ eſt. cuius ſacramentū eſt in vnctione viſibili cuius gratia inſtruit d̄ omnib⁹. Alioquin oci-oſus eſt ſermo docto-ris. Caritas vero dei que eſt donum ſp̄us. atiſſime intelligere. et obſeruare mādata di facit. Ipa em̄ bonum incipit ⁊ ꝑficit. ipa ī fu-turo remuneratio erit Vnde. Adimplebis me leticia cum vul. t. d. in d. t. n. in. f.

Timor dn̄i ⁊c. Sine timore dei ⁊ ob-ſeruatōne mandatoꝝ eius. nulla religio eſt. Vnde. Si quis pu-tat ſe religioſum eſſe. n̄ refrenans linguā ſuā ſed ſeducens cor ſuum hu⁹. v. ē. r. ⁊c.

Timēti d. b. Qui ſcꝫ timore dei. in fide ⁊ doctrina. ⁊ operatōne regulam iuſticie ſeruat

Et vidit. In con-ſpectu eius ſunt om̄ia vnicuiqꝫ conſeruat di-gnam retributionē

Rami Per ſapiē-tiam diuinam habet homo ſcientiam vitā-di malum. ⁊ intellectū faciendi bonum. vtrū-qꝫ em̄ in auditore ope-ratur in fine Vn̄ Qui audit me non confun-detur. ⁊ qui opantur ī me non peccabūt. qui elucidant me vitā eter-nam habebunt. Initi-um ſapientie timor do-mini Intellectus bon⁹ omnibus facientibus eum.

ſ mortis.
defunctōnis ſue bn̄dicetur. Qui-
bus aūt apparuerit ī viſu. diligūt
ſ eterna beatitudine
eam in viſione ⁊ in agnitōne ma-
ſ in fine huius vite.
gnalium ſuoꝝ. Dilectō dei hono-
rabilis ſapiētia. Initiū ſapientie ti-
ſ matris ec
mor domini. ⁊ cum fidelib⁹ in vul
cleſie. † ſ quia ſanctis animabus ſociatur.
ua †concreatus eſt. ⁊ cuꝫ electis fe
ſ quibus dicitur. eu
minis gradietur. ⁊ cū iuſtis ⁊ fide-
ge ſerue bone et fi. quia ſu. p. fu. fi. ⁊c
libus agnoſcit. Timor dn̄i ſcientie
ſ in hoc ſe
religioſitas. Religioſitas cuſtodi-
culo.
et ⁊ iuſtificabit cor. iocunditatē at
ſ in futuro
qꝫ gaudiū dabit. Timenti dn̄m bn̄
ſ vel conſummatōnis
erit. ⁊ in diebus conſolatōis illius
ſ qui magis timet deum, magis ſa
benedicet. Plenitudo ſapie time-
piens eſt. et quanto ſapientior. tanto fructibus bono
re deum. ⁊ plenitudo a fructib⁹ illi
rum operum plenior. nō em̄ timor dei ocioſus eſt.
us. Omnē domū illius implebit a
generatōibus. ⁊ receptacula a the
ſ ſapie. ſ vite eterne.
ſauris illius. Corona ſapie timor
ſ deus cui aſſiſtunt omnia merita.
† ſ gaudete et exultate. q̄ꝛ merces veſtra multa eſt ī
domini. replens pacem † ⁊ ſalutis
celis. ¦ ſ capilli capitis veſtri omēs numerati ſunt
fructū. ⁊ vidit ¦ ⁊ dinumerauit eā
ſ Sapientia et timor dei. quia omne datum optimū
Vtraqꝫ aūt ſunt dona dei. Sciam
deſurſum eſt.
⁊ intellectum prudentie. ſapientia
ſ eternam.
cōpartiet. ⁊ gloriā tenentiū ſe exal
tat. Radix ſapiētie timere dominū
ſ Sententie ſcripturarum. quas per orbē terrarum euangelica pandit doctrina
ſ celum et terra trāſibunt. ver
rami em̄ illius longeui. In theſau
ba autem mea non trāſibunt
ris ſapientie intellectus et ſcientie
ſ abominabilis.
religioſitas. execratō aūt peccatori

In theſauris ⁊c. In legis meditatōne vtrunqꝫ declarat. quomodo ſcꝫ vitanda ſūt mala. ⁊ quomodo diſcenda ſpiritualis ſapientia. ⁊ exercenda bona opa ī quibus eſt religio vera.

Sapia ⁊c. Que prohibet peccata. ⁊ carnalia deſideria. Vnde. Nō amat peſtilens eum qui ſe corrigit. nec ad ſapiētes gradit.

Timor ⁊c. quia per penitentiā mundat a p̄teritis peccatis. vel ꝓhibet a committendis.

Quia q̄ ꝑ timorem dei ſe ſe non corrigit. in peccati voraginē cadit

Bonus ſenſus ⁊c. Vnde in ꝓuerbijs Labia ſapientium cuſtodiūt eos. Et alibi. Aſtutus omnia agit cōſilio. qui autē fatuus eſt apit ſtulticiam. Sapientis ergo hominis eſt verba tenere. ⁊ omnia modeſte agere.

Enarrabūt ⁊c. Equanimiter non mala ꝑ malis. ſed bona pro bonis tribuens.

Fili concupiſcens ⁊c. Qualiter ad ſapiām ꝑueniaſ. ipſa ſapiētia monſtrat. quia ſine conſeruatōne iuſticie: nemo ꝑuenit ad culmen ſapiētie Vnde iacobus. Quis ſapiens inquit ⁊ diſci-plinatus inter vos oſ̄-dat conuerſationē bo-nam in manſuetudine ſapientie.

Sapia ⁊c Sicut ſepe dictuꝫ eſt. Timor domini ſapientie ⁊ di-ſcipline cuſtodia ē. cui conuenit fides recta. ⁊ morum tēꝑantia. q̄ꝛ ſine fide impoſſibile ē placere deo. ⁊ bonorū vita ſemper trāquilla eſt. Vnde. Diſcite a me. quia mitis ſum ⁊ humilis corde. ⁊ inue-nietis requiē animab⁹ veſtris. Qui em̄ vere timet deum. nō poteſt eſſe ſine fide. ⁊ opibus bonis que replent ho-minem virtutibus. et deo acceptabilē faciūt Vnde homini bono ī conſpectu dei dedit de-us ſapientiam ⁊ ſcien-tiam. Peccatori autē dedit afflictionē et cu-ram ſuꝑfluam.

Duplici corde Vir duplex animo in-conſtans eſt in omib⁹ vijs ſuis. qui ſcꝫ vult gaudere cum ſeculo. ⁊ regnare cuꝫ chriſto

Ypocrita. Aliud corde geſtāſ. aliud ope monſtrans. Vn̄. Attē-dite a falſis ꝓphetis. qui v. a. v. in v. o. ⁊c.

Attende in illis ⁊c. Manifeſtum eſt q̄ qui ſequit̄ hereticos. anime ſue acquirit dā-nationeꝫ. quia in iudi-cio reuelabūt̄ occulta cordium. ⁊ reddet̄ vni-cuiqꝫ ſcd̄ꝫ opa ſua. diſ-perdet em̄ deus om̄es qui loquūtur menda-ciuꝫ. qui abominatur virum ſanguinū. ⁊ do-loſum. Vnde. Atten-dite a fermento phari-ſeorum qd̄ eſt ypocri-ſis. Et alibi. Veniet dominus ſerui illius et diuidet eum. partemqꝫ eius ponet cum ypocritis vbi erit fletus ⁊ ſtridor dentium

bus ſapiētia. Timor domini expel
ſ dei
lit peccatum Nam qui ſine timore
eſt. non poterit iuſtificari. iracūdia
em̄ animoſitatis illius ſubuerſio il
ſ retributōnis
lius eſt Vſqꝫ in tempus ſuſtinebit
ſ vere.
patiens. ⁊ poſtea redditō iocundi
tatis. Bon⁹ ſenſus vſqꝫ in temp⁹
ſ nō poteſt abſcondi qd̄ iuſticia facit manifeſtari
abſcondet verba illius. ⁊ labia ml̄
torum enarrabunt ſenſum illius.
In theſauris ſapie: ſignificatō di
ſ abominabilis
ſcipline. execratō aūt peccatori cul
tura dei. Fili concupiſcēs ſapiam
conſerua iuſticiā. et deus prebebit
illam tibi. Sapia em̄ et diſciplina
timor domini. et quod bene placi
tum eſt illi. fides et manſuetudo.
† alias. contumax nō ſis et incredibilis timori dei
et adimplebit theſauros illi⁹. † Nō
ſ credere oportet accedentē ad deū q̄ꝛ ipe eſt. et inq̄rentibus ſe remunerator ſit
ſis incredibilis timori domini. et
ſ qui ſimpliciter querit deū: inuenit. vn
ne acceſſeris ad illum duplici cor
de ſimplicitas iuſtorū diriget eos. et ſupplātatō per
de. Ne fueris ypocrita in con-
uerſorum vaſtabit illos ſ ſicut qui pra
ſpectu hominū. et non ſcandalize
uo corde machinātur malum. et omni tempe iurgia
ris in labijs tuis. Attende in illis
ſemināt
ne forte cadas ⁊ adducas aie tue i
honorationem. et reuelet deus ab
ſconſa tua. ⁊ in medio ſinagoge eli
dat te. qm̄ acceſſiſti maligne ad do
minū. et cor tuum plenum eſt do
lo et fallacia.

Ca. II

Fili accedens

Ca. II.

Fili accedens ⁊c. Rabanus. Demonſtrauit quid ſit vitandum. nunc demonſtrat quid ſit agendum dicens. Fili accedens ad ſeruitutē dei ſta in iuſticia ⁊c. Qui em̄ vult ab illecebris mundi ſe abſtinere. ⁊ in chriſto pie viuere. ꝑſecutōnem patitur. Dum enim accingi diuino ſeruicō ꝑparat bellum dyaboli contra ſe excitat. ⁊ dum alia vicia ſubdit. alijs reluctatur et diuina diſpenſatōne agitur vt ſuperet et ſuperetur. ne extollatur. Sed q̄ꝛ humilitas ⁊ patiā illi neceſſaria eſt. ſequit̄. Deprime cor tuū ⁊ ſuſ. ⁊c.

¶ Patientiā ha-
be ⁊c. In patiētia ve
ſtra poſſidebitis a.v.
quia. ſ. radix ⁊ cuſtos
omnium virtutum pa
tientia eſt. Sciendum
aūt eſt ꝙ patientia tri
bus modis exercetur.
a deo em̄ flagellamur.
ſed cauendum eſt ne
murmuremus. a proxi
mo: ꝑſecutōnes: dam
na: ⁊ contumelias ſu-
ſtinemus. ⁊ cauenduꝫ
eſt ne mala ꝓ malis re
tribuamus. ab aduer-
ſario temptamur. ħ ꝑ-
ſpiciendū eſt ne ad de
lectatōnem peccati vel
conſenſum flectamur.
vel ꝓ bis pn̄tia quera
mus. ſed futura expe-
ctemus

¶ Crede deo ⁊c.
Credere oportet affli-
ctuꝫ. ⁊ dirigere greſſuſ
oꝑm in dei conſpectuꝫ
⁊ ſperare in illū. Unde
Reuela domino viaꝫ
tuam. ⁊ ſpe. in e. ⁊i. f.
Hinc hieremias ait.
Beatuſ qui confidit i
domino. ⁊ erit deus fi
ducia eius ⁊c.

¶ Metuētes do
minū ⁊c. Beneplaci
tum eſt dn̄o ſuꝑ timē-
tes eum. ⁊ in eis q̄ ſpe.
ſuꝑ mi. e. Qui em̄ ve-
raciter metuit: patient̄
ſuſtinet miſerationem
eius. Qui aūt dereliq̄
rint deum: confunden
tur ⁊ in terra ſcribent̄.

¶ Qui timetis
do. c. il. ⁊c. Hortat̄ ti
mentes dominū vt ce
dant illi quia ad certā
mercedē ꝑueniant Iu
ſtus em̄ ex fide viuit.
Unde Confide fili. re
mittuntur tibi peccata
tua. Et alibi. Fides
tua te ſaluū fecit

¶ Qui timetis d.
ſpe. in il. ⁊c. Tria cō
mendat timentibꝫ deū
credere. ſperare. dilige
re. quia fide. ſpe. ⁊ cari
tate. vere colitur deus
⁊ ad contemplationeꝫ
ꝑuenitur. que eſt beati
tudo eterna.

¶ Reſpicite fi. ⁊c.

ad ſeruituteꝫ dei. ſta in iuſticia et ti
more. et ꝑ̄para animam tuā ad tē-
(ſ. ne ſupbiat) (ſ. ne i tribu
ptationē. Deprime cor tuū ⁊ ſuſti-
(latōe deficias) (ſ. quia nemo hoc agere nouit ni ſi diuinis inſtruct̄ ꝑceptis)
ne. ⁊ inclina aurē tuā ⁊ excipe ver-
(ſ. qui perſeuerauerit vſq; in finem. hic ſaluus erit.) (ſ. vel tpe)
ba intellectus. ⁊ ne feſtines in tem
(ſ. finis.) (ſ. ne fractus puſillanime)
pus obductionis. Suſtine ſuſten
(tate finem laborum preoptes.)
tationes dei. coniungere deo ⁊ ſu-
ſtine: vt creſcat in nouiſſimo vita
(ſ. Quaſi. in afflictōnis tpe longanimis eſto et)
tua. Omne qđ tibi applicitū fuerit
(fortis. viriliter age et confortetur cor tuum)
accipe. ⁊ in dolore ſuſtine. ⁊ in hu
militate tua patientiā habe. qm̄ i
igne ꝓbatur auꝝ ⁊ argentū. homi
nes vero receptibiles in camino
humiliatōnis. Crede deo ⁊ recupe
rabit te. ⁊ dirige viam tuā. ⁊ ſpera
in illum. Serua timorē illius. ⁊ in
(ſ. i. ꝑmane)
illo veteraſce Metuentes dn̄m ſu
ſtinete miſericordiā eius. ⁊ nō de-
flectatis ab illo: ne cadatis. Qui ti
metis dn̄m credite illi. ⁊ non eua-
cuabitur merces veſtra. Qui time
tis dn̄m ſperate in illum. ⁊ in oble
(ſ. deſiderata.)
ctatōnē veniet vobis miſericordia
Qui timetis dominū diligite illū.
(ſ. lumine ſapientie.)
⁊ illuminabunt̄ corda veſtra. Re-
ſpicite filij natōes hoīm. ⁊ ſcitote
q2 nullꝰ ſperauit in domino. ⁊ con
fuſus eſt Quis em̄ ꝑmanſit in mā
datis eius. et derelictꝰ eſt: Aut qs
inuocauit illum. ⁊ deſperit eum:
Dn̄s pius ⁊ miſericors eſt deus.
⁊ remittet in die tribulatōnis pec-
cata. ⁊ protector eſt omnibus exq̄-
rentibus ſe in veritate. Ue duplici

Rab. Hic quoq; tria dicit. neminem ſperantē in domino confuſum eſſe. vel ꝑmanentem in mandatis derelictū. vel inuocantē deſpectū. quia corde cre-ditur ad iuſticiam. ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. ⁊ qui facit voluntatē patriſ intrabit in regnū celoꝝ. Un̄ aūt dicit remitti in tpe tribulatōis peccata oī-bus exquirentibus deum in veritate. quia ſacrificiū deo ſpūs ⁊c. Et prope eſt deus omnibus inuocātibꝫ ſe in veritate

¶ Ue duplici cor. ⁊ l. ⁊c. Admonuit ne quis duplici corde accederet ad deum. nunc aūt dicit. ve duplici corde ⁊c. Qui em̄ praua cogitat ⁊ loq̄

corde. ⁊ labijs ſceleſtis. ⁊ manibꝰ
malefacientibus. ⁊ peccatori terrā
ingredienti duabus vijs Ue diſſo
lutis corde. qui non credunt deo.
⁊ ideo non ꝓtegent̄ ab eo. Ue his
qui ꝑdiderunt ſuſtinentiā. ⁊ q̄ de-
reliquerunt vias rectas. ⁊ diuerte
runt in vias prauas. ⁊ quid facient
cum inſpicere cepit dominꝰ: Qui
timent dominū non erunt incredi
biles verbo illius. et qui diligunt
(ſ. alias verbū illius.)
illum conſeruabūt viaꝫ illiꝰ Qui
timent dominū inquirēt que bene
placita ſunt ei. ⁊ qui diligunt eum
replebunt̄ lege ipſius Qui timent
dominū ꝑ̄parabunt corda ſua. et i
conſpectu illiꝰ ſanctificabunt ani
mas ſuas. Qui timent dominū cu
(ſ. ope) (ſ. boni opꝑ)
ſtodient mandata illius. et patiaꝫ
(ſ. agnitionē illius)
habebunt vſq; ad inſpectionē illiꝰ
dicentes. Si penitētiam nō egeri
mus: incidemus in manus domi.
(ſ. Scđꝫ al)
et non in manus hominū. Scđm
(titudinem celi a terra confirmauit dominus miſeri)
em̄ magnitudinē ipſius. ſic et miſe
(cordiam ſuā ſuper timentes ſe ⁊c.)
ricordia illius cum ipſo eſt

Ca. III.

F Ilij ſapientie

eccleſia iuſtoꝝ. et natō
(ſ. obediētia et dilectō virtutes ſunt iuſto)
illoruꝫ obedientia et dilectō Iudi
(ruꝫ. ſed tipice ꝑ virtutes ſignificat virtutū poſſeſſorē)
cium patriſ audite filij dilecti. ⁊ ſic
facite vt ſalui ſitis Deus em̄ hono
rauit patrē in filijs. et iudiciuꝫ ma
tris exquirens firmauit in filios.

⁊ prauis inſiſtit oꝑibꝫ
niſi penituerit ineter
nuꝫ ꝑibit.

¶ Duabꝫ vijs terꝫ
ingredit̄. qui facit ma-
la ⁊ ſperat bona. vel q̄
carnis ſectat̄ oꝑa. ⁊ ſpi
ritus ſanctificatōeꝫ ſe
arbitrat̄ ꝑficere i timo
re. vel qđ dei eſt ope ex
hibet. ⁊ qđ mūdi ē: co
gitatōe querit. Tales
ꝗ̄o inconſtātes ſunt i
oīb; vijs ſuis. q2 faci
le in aduerſis terrent̄.
⁊ ꝓſperis irretiunt̄.

¶ Diſſolutis cor
de ⁊c. Adhuc docꝫ er
rorē cauere. virtutem
amare. Oportet eū ſin
cerā fidē ſeruare. ⁊ con
ſtantiā mētis habere.
ſi qs deſiderat dei ꝓte
ctōnē Qui em̄ fide du
bitat. ſpe vacillat. nō
ꝑuenit ad coronā vi-
te q̄ tn̄ vere timētibus
ꝓmittit̄. q. ſ. fructū affe
rūt in paciā. Qui autē
in iudicō. ſ. ꝑ apoſtaſi
am. vel hereſim a fide
diſcedūt. ⁊ prauis oꝑi
bꝫ inſiſtūt. ꝑpetuo cru
ciabunt̄. Un̄ bis q̄ nō
acq̄eſcūt ꝟitati. cedūt
aūt iniq̄tati. ira ⁊ indi
gnatō ⁊c.

¶ Inſpicere ce. ⁊c.
Licet omī tēpe inſpici
at oīa deꝰ. tunc tn̄ in
ſpicere dr̄. cū ꝓbare vel
imꝓbare aliq̄d dino-
ſcitur.

¶ Qui timēt dn̄m
nō erūt incre. ⁊c.
Alternādo de amore ⁊
timore ⁊ dilectōne dei
agit. q2 timor dn̄i per
manet in ſeculū ſeculi.
⁊ omiſ q̄ diligit ex deo
natꝰ eſt. ⁊ ꝯgnoſcit de
um. Qui ꝗ̄ timet deū ⁊
diligit. credit ſcripturꝭ
ſeruat oꝑādo ꝑ̄cepta
dei. et ſꝑ meditando
querit q̄ hn̄placita ſūt
illi. Replebit̄ ꝗ̄ ſapia
et caritate dei. Finis
em̄ ꝑ̄cepti caritas. et q̄
diligit ꝓximuꝫ legē im
pleuit.

¶ Qui timēt d. ꝑ.
⁊c. Felix aīa que quo
tidie mundat cor ſuuꝫ
vt ſuſcipiat habitatorem deū. cuiꝰ poſſeſſor nullo eget bono. quia omniū bonoꝝ auctorē in ſe habet. et q2 ad hoc neceſſaria eſt mandatoꝝ cuſtodia et boni oꝑis patiā. q̄ ꝑuenit̄ ad agnitōꝫ ꝟitatis. Sequit̄. Qui timēt dn̄m cuſtodiūt mā. illius ⁊c.

¶ Iuſtꝰ i primis accuſator ē ſui. Sic ei hūilitati ꝑ̄miū. ſic ſupbie reſtat ſup plicium. Un̄ iohes. Si dixerimꝰ qm̄ peccatū n̄ hēmꝰ. ipi nos ſeducimus.

¶ Qui ꝟe ſapiēs ē. verꝰ iuſticie cultor ē. q2 ſapīa dictat iuſticie normā.

¶ Iudiciū patris Dei. ex quo paternitas oīs in celo et i terra. quia

ex ipſo ſunt om̄ia Qui diligit ea ꝗ fecit · ⁊ vt i eo maneāt quo fcā ſūt cui⁹ indiciū q̄ audierit ⁊ p̄cepta ei⁹ fecerit. ſaluus erit · cui⁹ mādatuꝫ eſt · vt etiā patri tpali: ⁊ matri reuerētia exhibeatur Vn̄. Honora patrē tuū ⁊c. Vn̄ ſeq̄t Deus eīn honorauit. Cui de⁹ honorē cōſtituit · nō ſolū debꝫ a filijs in honorari. q᷑ de⁹ iudicio ſuo exquiret q̄liter p̄ceptū ſuū ſeruetur

Qui diligit. q. ſ. mādata ſeruat ⁊ abſtinet a peccatis · ⁊ tn̄ ꝓ exceſſib⁹ orare nō deſinit q᷑ ſcit miſericordē iudicē omni tp̄e p̄ces exaudire

In filiis. In ſobole vl̓ in diſcipuliſ quoꝝ nutrimēto gaudent q̄ magiſtris ⁊ parentib⁹ ſuis obediunt. vl̓ melius filios fructū bonoꝝ opm accipiūt.

Qui auertit aures ne audiat legē. oratio eius erit execrabil̓ Qui vero obedit p̄ceptis di dirigetur orō ei⁹ ſicut incenſum

Honorare pentes p̄mū mandatū eſt in ꝓmiſſione

In opere ⁊ ſer. Nō in vulua. ſ. vn̄ on̄ditur ſpūalis pat̓ maxime dignus honore. Vn̄ paul⁹. Per euangeliū ego vos genui. Et alibi. Qui bn̄ p̄ſunt p̄ſbiteri duplici honore digni habeāt̓ maxime q̄ laborant in doctrina ⁊ verbo.

Bn̄dictō pa. ⁊c. Rab. Bn̄dixerūt patriarche filijs. vt noe. ſem. iaphet · q̄ poſteritati cham maledixit. Abraā quoq̄ yſaac filio ſuo · ⁊ yſaac iacob. ⁊ iacob duodecī patriarchis bn̄dictionē dedit · in quib⁹ ille p̄figurabat̓ q̄ de patriarcharum ſtirpe deſcendit · q̄ eſt ſup oīa benedictus in ſecula Quō aūt maledictō pentum ſoboli noceat · in ſemine chaꝫ oſtenſum eſt · qd a filijſ ſem. i. iſrahelitis de terra ꝓmiſſionis deletū ē.

Cham nuditatem patris irriſit. ⁊ ſemē ſuū ī ſeruitutē ꝑpetuā dānauit Abſalon quoq̄ dauid de regno expulit. ⁊ ɔcubinas ei⁹ īceſtauit. ꝗ morte ɔdignas penas luit. Helisei caluiciū pueri bethel irriſerūt. ⁊ duo vrſi de ſaltu ex eiſ. xlij. lacerauerūt

Qui diligit deum exorabit ꝓ peccatis. et continebit ſe ab illis. et in oratōne dieꝝ exaudiet̓. et ſicut q̄ theſaurizat · ita ⁊ q̄ honorificat matrem ſuā · Qui honorat patrē ſuū · iocundabitur in filijs · ⁊ in die orationis ſue exaudietur. Qui honorat patrē ſuū: vita viuet longiore.
ſ deo p̄cipienti. ſ ecclesiam.
⁊ qui obedit patri: refrigerabit matrem. Qui timet dn̄m honorat parentes. ⁊ quaſi dn̄is ſeruiet his q̄ ſe genuerunt in ope ⁊ ſermone et
ſ ſpūalem vel carnalem
omni patientia. Honora patrē tuum vt ſupueniat tibi benedictio a
ſ in vita eterna.
deo · ⁊ bn̄dictō illius in nouiſſimo manet · Bn̄dictō patris firmat domos filiorum. maledictō autē matris eradicat fundamenta · Ne glorieris in contumelia patris tui. nō eſt eīn tibi gloria ſed confuſio Glā eīn hominis ex honore patris ſui. ⁊ dedecus filij: pater ſine honore.
ſ filij carnales vel diſcipuli: honore et ſolatō debēt fouere parentes. vt creſcat ſic caritatis affectus. vnde. reddite vicem pentibus. quia hoc acceptum eſt coram deo
Fili ſuſcipe ſenectam patris tui · et non contriſtes eū in vita illius · et ſi defecerit ſenſu: veniam da. et ne ſpernas eum in tua virtute Elemoſina eīn patris non erit in obliuione. Nam pro peccato matris reſtituetur tibi bonū. ⁊ in iuſticia edificabitur tibi.
ſ alias et.
ſed in die tribulatōniſ cōmemorabit̓ tui. ⁊ ſicut in ſereno glacies · ſoluent̓ tua peccata · Quā
ſ Impius eſt et infamis qui negligit pentes
male fame eſt qui relinquit patreꝫ.
ſ verbis vel factis.
⁊ eſt maledictus a deo qui exaſperat matrē
ſ carnalem vel ſpūalem
Fili in māſuetudine opa tua p̄fice · ⁊ ſup hominū glām diligeris. Quanto magnus es: humilia te in omnibus. ⁊ corā deo inuenies grām. qm̄ magna potētia dei ſolius. ⁊ ab humilibus honorat̓. Altiora · te ne queſieris. ⁊ fortiora te ne ſcrutatus fueris · ſꝫ que p̄cepit deus tibi: cogita illa ſemꝑ. et in pluribus eius opib⁹ ne fueris curioſus. Non eſt eīn tibi neceſſariū ea que abſcōdita ſunt videre oculis tuis. In ſupuacuis rebus noli ſcrutari multipliciter: ⁊ in plurib⁹ eius operibus non eris curioſus. Plurima eni ſup ſenſum hominū oſtenſa ſunt tibi. Multos eni ſupplantauit ſuſpitō eoꝝ. ⁊ in vanitate detinuit ſenſus illoꝝ.
ſ hereticorū
Cor durū habebit male in nouiſſimo · et qui amat ꝑiculum: in illo peribit. Cor
ſ hereticorum ſ q᷑ innacuū laborat ſ requiem.
ingrediēs duas vias non habebit ſucceſſus. ⁊ praui cor in illis ſcandalizabitur.
ſ permiſcens vera falſis. et ecōuerſo. ſanam eni doctrinam non ſuſtinēt. ſed ſecundū ſua deſideria coacervant ſibi magiſtros
ſ ſarcina peccatorum
Cor nequaꝫ grauabit̓ in dolorib⁹. ⁊ peccator adijciet ad peccandum.
ſ hereticorū
Synagoge ſupborū non erit ſanitas · frutex eīn peccati
ſ de terra viuentium. ſ non probabitur apud deum.
eradicabitur in illis · ⁊ non intelligetur. Cor ſapiētis intelliget̓ in ſapientia.
ſ etiā prudentia doctrine ſ auditores boni
⁊ auris bona audiet cum omni concupiſcentia ſapientiam.
ſ in lege dei
Sapiens cor ⁊ intelligibile abſtinebit ſe a peccatis. ⁊ in opibus iuſticie ſucceſſus habebit.
ſ quib⁹ ſe exercꝫ ſ quorū magna potiō ē elemoſina de qua ſubditur Ignē ardentē ex. a. ⁊c.
Ignē ardentem extinguit aqua · et elemoſina reſiſtit peccatiſ.
ſ Sicut aqua extinguit igneꝫ. ſic elemoſina per caritatem fuſa obruit flamā peccati. vnde. cum facis elemoſinā. neſciat ſini. t. q. f. dex. t.
ſ cui placet
⁊ deus proſpector eius qui reddit gratiam Meminit in poſterum.
ſ ſ. mortis.
⁊ in tēpore caſus ſui inueniet firmamētum.
ſ ꝑmiū eterne vite

q᷑ puerilis ſtulticia iudeoꝝ in caluarie loco chriſtū crucifixū irriſit. ꝗ. xlij. anno p⁹ aſcēſionē eius: duo vrſi. i. veſpaſian⁹ ⁊ tit⁹ de ſaltu gentiū egreſſi. illuſores ſeuiſſime laniauerunt.

Elemoſina. ſ. q̄ peccatū delet. hoſtia eī q̄ ꝓ peccato. pctm̄ vocatur. q̄ aūt pentib⁹ vl̓ ceterꝭ paupib⁹ miſeret̓ · iuſticie p̄miūꝫ recipiet a peccatis abſolutus:

Beati miſericordeſ qm̄ ipſi mi. ɔſe. Et alibi Feneratur dn̄o qui miſeretur paupis.

Hinc daniel ad nabuchodonoſor. Cōſiliū meū o rex placeat tibi. ⁊ pccā tua elemoſinis redime · ⁊ iniq̄tateſ tuas miſericordijſ pauperꝝ · ſi forſitā ignoſcat de⁹ delictis tuis. Hinc dn̄s ait Date elemoſinā. ⁊ oīa mūda ſūt vobis.

Fili in mā · Māſuetudo ⁊ hūilitas: gtiam · ſupbia ⁊ furor pariūt ruinā · Vn̄ · Diſcite a me. q. m. ſū ⁊ h. c. ⁊ inuenietꝭ re. a. v. Et alibi · Qui ſe ex. hu. ⁊c.

Quāto m. es ⁊c. Docuit ſup⁹ māſuetudinē moꝝ. ⁊ hūilitatē opm. nūc docet cordis puritatē · ne hūana rōn diſcutiat īcaute · q̄ nō pōt ɔp̄hēdere Vn̄ eccleſiaſtes. Ne temē q̄d loq̄ris. neq̄ cor tuū ſit velox ad ꝓferendū ſermonē corā do ⁊c. Hic paul⁹ ait · Nō pl⁹ ſapere q̄ opor. ſa. ⁊c. Sufficit hoī ea pie cogitare. et ope iplere. q̄ p̄cepit de⁹

In ſuperua. ⁊c. id ē. ne ſcruteꝭ ſupuacue · q̄ rōcinādo nō potes ɔgnoſcere Vn̄ eccleſiaſtes Quid neceſſe eſt hoī maiora ſe q̄rere ⁊c. Sobri⁹ ītellect⁹ ī oīb⁹ optim⁹ ē. q̄ reficit aīaꝫ nec grauat mētē Vn̄. Mel īueniſti. comede qd ſufficit tibi. ne forte ſatiat⁹ euomas illd · et ꝑiures nomen dei tui

Hereticī duobus modis fiunt. ſ. vel de creatore · vel de creatura vltra modum diſputantes in errores incidunt. ⁊ a veritate recedunt

Cor durū Quia ꝗm duriciā ſuā theſaurizat ſibi irā in die iudicij ·

Cor ingrediens ⁊c. Qd nō curat nec ſtudet vitare. ⁊ qd ea diligit

que ducunt ad interi/
tum. vt hereſes. ⁊ pro/
phane nouitates Un
de ſequit. Cor ingredi
ens duas vias ⁊c.

Ca. IIII.

Fili elemoſi/
nam ⁊c Quantũ ele
moſina valeat. oſten/
dit deus dicens. Da/
te elemoſinã. ⁊ ecce om
nia munda ſunt vob.
Illis quoq; qui a de/
xtris eius erunt. dicet.
Venite be. pa. m. p. r.
eſuriui eni; ⁊ dediſtis
mihi manducare ⁊c.
Multe aũt ſunt diffe/
rentie elemoſinarum.
non ſolum em̃ qui dat
indigenti neceſſaria. ſ;
⁊ qui dat veniam pec/
cati. elemoſinam facit.
⁊ qui ex corde corripit
verbis vel factis.

Cor inopis ⁊c
Nõ eſt elemoſina dif
ferenda. cum adſit tri
buendi facultas. Vñ.
Ne dicas amico tuo.
vade ⁊ reuertere. cum
cito poſſis dare Et ali
bi. Qui deſpicit proxi
mum: peccat. qui miſe
retur paupi: beat⁹ erit
Elemoſina aũt facien
da eſt non ex triſticia.
aut ex neceſſitate. Hi
larem em̃ datorem di
ligit deus. Vñ vidua
paupcula plus omib⁹
miſit in gazophilatiũ
quia non quantitate;
muneris penſat deus.
ſ; deuotõnẽ cordis

Ab inope n. a.
⁊c. Non per iram exa
ſperandus eſt pauper.
ſed blanda locutione
placandus. Ira em̃ vi
ri iuſticiam dei nõ ope
rat. ⁊ qui obturat au
rem ad clamorem pau
peris. clamabit ⁊ nõ ex
audiet dominus Qui
em̃ poteſt tribuere de
bet. quia munus abſcõ
ditum extinguit iras.
⁊ donum in ſinu indi
gnationẽ maximam.
Qui autẽ non poteſt.
ſermo bonus eſt ei ſu
per datum optimum.
Qui aũt habuerit ſub
ſtantiam mãdi ⁊ vide
rit fratrẽ ſuum neceſſe
habentẽ. et clau. viſce.
ſua ab e. quomõ cari/
tas dei manet in eo Fi
des em̃ ſi non habeat
opa. mortua eſt. Non ergo diligamus lingua ⁊ verbo. ſ; ope ⁊ vitate.

Congregatõni pau. In his ꝯmendat manſuetudo ⁊ humilitas. q;
manſuetudo neminẽ ſpernit. humilitas ſe omnib⁹ ſubijcit. Decet autẽ chri
ſtianũ equalib⁹ ⁊ infe/
riorib⁹ affabilẽ eẽ ⁊ mi
tem. ſeniorib⁹ humile;
Unde. Dñe nõ eſt ex
altatũ cor meum neq;
elati ſunt o. m. ⁊c.

Libera eũ q̃ in.
p. ⁊c. Sicut largito;
in paupes elemoſina;
eſſe dixit. ſic liberatõe;
inique oppreſſi miſeri/
cordiã eſſe oñdit. Vñ
Erue illos qui ducun
tur ad mortẽ

In iudicando
Nullã elemoſine ſpẽ;
ptermittit. paupibus
parẽtibuſq; pupillos
adiũgit ⁊ viduas. vt il
lis opem feram⁹: Sic
em̃ pupillo paternus
dandus eſt affect⁹. ita
⁊ vidue viri ſolatium

Et q̃ vigilauerit
Beatus hõ qui audit
me. ⁊ vigilat an̄ fores
meas q̃tidie ⁊ obſuat
ad poſtes hoſtij mei.
fores autẽ ⁊ poſtes: ſcri
pturas ⁊ cop doctores
itelligit

Qui ſeruiũt ⁊c
Qui diligit eũ q̃ genu
it. diligit eũ q̃ natus ẽ
ex eo. ⁊ quẽ diligit pa
ter diligit fili⁹. Unde.
Qui diligit me: dilige
tur a prẽ meo. ⁊ ego eũ
diligã. S; q; pbatio
dilectõis exhibitio eſt
opis. ſequit. q̃ audit il
lam ⁊c.

Qui diligit chriſtũ
mãdata ei⁹ ſeruat ⁊ iu
dicabit gẽtes Vñ. Cũ
ſederit filius hoĩs ĩ ſe.
m. ſ. ſ. e. v. i. d. t. iſrael.

Timorẽ ⁊ me/
tum ⁊c. Sapia iha
bitãſ dirigit opa. ĩ va
rijs tẽptationib⁹ ꝑpa
rat exercẽdo ⁊ pbãdo
ad future vite gaudia
q̃d hac ſentẽtia confir
mat. timorẽ ⁊ metũ. et
pba. ⁊c Quia tribula
tõ patiẽtiã opat. pati
entia pbatõ;. pbatio
ꝟo ſpe;. q̃ nõ ꝯfundit
q; caritas dei diffuſa
eſt ĩ ſcõs p ſpũm ſanctũ

Fili cõſerua tẽ
pus ⁊c Supra ꝯmẽ
dauit ſapie donũ. nũc
oſtẽdit ipſius factum.
Quicũq; em̃ ſeruat p̃
cepta ſapiẽtie. cautus
eſt in tempor mutati
one. nec deſerit viã iu
ſticie in tempe pſecutõ
nis et anguſtie Ideo ſapientia exhortat filios vt ꝯſeruent tempus. q; tem
pus omni rei ſub celo. et tẽpus eſt belli. et tempus pacis

Nõ abſcõdas ſa. ⁊c Non eſt abſcondẽda ſapiẽtia his qui audire

Ca. IIII.

Fili elemoſinam paupis ne defraudes. ⁊
oculos tuos ne tranſuertas a pau
pere. Animã eſurientẽ ne deſpere/
ris. ⁊ non exaſperes paupem in in
opia ſua. Cor inopis ne afflixeris.
⁊ non ptrahas datum anguſtianti
Rogationẽ contribulati ne abijci/
as. ⁊ non auertas faciẽ tuã ab ege
(vel ne)
no. Ab inope non auertas oculos
tuos ppter iram. ⁊ non relinquas
querentibus tibi retro maledicere.
Maledicentis em̃ tibi in amaritu
dine anime exaudiet pcatio illius.
exaudiet aũt eum qui fecit illũ. Cõ
gregatõi paupm affabilẽ te facito.
⁊ preſbitero humilia animã tuam.
⁊ magnato humilia capu tuũ. De
clina paupi ſine triſticia aurẽ tua;.
(cum mãſuetudine.) (conſolatõ tpalis quã q̃ dare)
⁊ redde debitũ tuum. ⁊ rñde paci/
(negligit. debitum tollit)
fica in manſuetudine. Libera eum
qui iniuriam patit de manu ſupbi.
(tedioſe vel indigne.) (aliàs ĩ aĩa tua)
⁊ non acide feras ĩ manu tua In
iudicando eſto pupillis miſericors
vt pater. ⁊ pro viro matri illorum.
(qui hoc p̃cepit)
⁊ eris tu velut filius altiſſimi obe/
(in remũeratõe pmij.) (in ſtudio nu)
diens. et miſerebitur tui magis q̃;
(trienđi) (chriſtus dei virtus. et dei ſapientia.)
(diſcipulis.)
(cognitõnis ſue ſacramẽtum)
mater. Sapientia filijs ſuis vitã
(mãſuetos. ſ.)
inſpirauit. ⁊ ſuſcipit exquirentes ſe
(qui ait. Ego ſum via veritas et vi. qui ſequitur me non am. in. t. ⁊c.)
⁊ p̃ibit in via iuſticie. Et qui illam
(q; ſeruãdo mãdata illius. veniet ad vitã eternã.)
diligit: diligit vitam. ⁊ qui vigila/
(vel ꝯplexabuntur)
uerint ad illam: ꝯplectent placato/
(vere obediẽdo.) (ſapientiã.)
rem eius Qui tenuerint illam: vi/
(eum ſc; qui p eius fidem et dilectionẽ aditũ querit celeſtẽ eterna benedictione)
tam hereditabunt. ⁊ quo introibit
ditabit deus. vñ. ego ſum oſtium p me ſi q̃s introierit: ſaluabitur
(veraciter) (chriſto)
benedicetur deus. Qui ſeruiũt ei:
(ſancti eſtote quoniam ego ſum ſanctus.)
obſequentes erũt ſancto. ⁊ eos q̃
diligunt illam: diligit deus: Qui
audit illam: iudicat gentes. ⁊ qui i
(tota intentõne animi. et virtute fidei)
(q; non poterit tẽptatio preſentis vite euertere eum)
tuetur illam: pmanebit confidẽs.
Si crediderit ei pmanebit ⁊ here/
ditabit illam. ⁊ erunt in confirma/
(opa)
tione creature illorum. quoniã in
(ſapientia.)
tẽptationem ambulat cum eo. ⁊ in
(vel pruinis)
primis elegit eum. Timorẽ ⁊ metũ
⁊ probationẽ inducet ſup illum. ⁊
cruciabit illum in tribulatione do/
ctrine ſue. donec tẽptet eum in co/
gitationibus illius. ⁊ credat anime
(vbi ſpũs domini caritatis infundi)
illius. Et firmabit illum. ⁊ iter ad/
(tur abſcondita miſteria reuelãtur. et theſaurus ſcientie et intellectus)
ducet directum ad illum. ⁊ letifica
bit illum. ⁊ denudabit abſcõſa ſua
illi. ⁊ theſauriſabit ſup illum ſcien
tiam. ⁊ intellectum iuſticie. Si aũt
(fidem. ſpem. et caritatem derelinquẽs) (habitatione ſua indignũ. vnde. iuſtus meus ex fide viuit. q; ſi ſubtraxerit ſe. non placebit anime mee.)
oberrauerit. derelinquet eum. ⁊
(ptectõe ſua nudatũ.) (ptãtem) (dyaboli.)
tradet eum in manus inimici. Fi
(et tpe et fide et iuſticia ſtãdũ eſt.)
li conſerua tpus. ⁊ deuita a malo.
(quaſi. non dubites pro chriſti nomĩe animã ponere. et vere fidei confeſſionem proferre.)
Pro anima tua non confundaris
(qui erubuerit me cora; hominibus erubeſcã ego eum corã patre meo)
dicere verum. Eſt em̃ confuſio ad/
(quãdo quis compungitur. p peccatis et penitentiã agit.)
ducẽs peccatũ. ⁊ ẽ confuſio addu/
(contra pſecutores fidei ſp dimicãdum eſt nec eis vnq̃; conſentiẽdũ.)
cens gloriam ⁊ grãm. Ne accipias
faciẽ aduerſus faciẽ tuam. nec ad/
uerſus animam tuam mẽdacium.
(Cum audieritis p̃lia et ſeditõnes. nolite terreri.)
Ne reuerearis proximũ tuũ ĩ caſu
(qd dico vobis in tenebris dicite ĩ lumine.)
ſuo. nec retineas verbum in die ſa
lutis. Non abſcondas ſapiam tuã
(eius. ſ. qui non abſcõdit ſapientiam)
in decore eius. In lingua em̃ ſapi
entia dinoſcit. ⁊ ſenſus ⁊ ſcia ⁊ do
(veritatis.)
ctrina ĩ verbo ſenſati. ⁊ firmamẽtũ

volũt. Qui em̃ abſcõ-
dit frumentũ maledi-
cetur in populis. bene
dictio autẽ ſup caput
vendentium. Vñ Ne
gociamini dũ venio.

¶ Nõ contradi-
cas ꝛc. Obediendũ
eſt maioribꝫ ſi veritati
concordant ⁊ iuſticie.
nec aliter. ſꝫ pro recta fi
de ⁊ vera religione. in
quibus eſt anime ſal⁹:
decertandum eſt. Vñ
Si oculus tuus ſcãda
lizat te. erue eũ ⁊ ꝓijce
a te ꝛc. Et alibi. Si q̇s
vult venire p⁹ me a. ꝛc

¶ Noli citatus
eſſe ꝛc. Mors ⁊ vita
in manibus lingue. q̇
cuſtodit os ſuum. cu-
ſtodit ab anguſtijs ani
mam ſuã. qui inconſi-
deratus eſt ad loquen
duꝫ ſentiet mala. Hic
iacobus ait. Sit omĩs
homo velox ad audiẽ-
dum. tardus ad loqñ-
dum. ⁊ tardus ad iraꝫ
Hinc alibi ſcriptum ẽ
Non i ſermone regnũ
dei. ſꝫ in virtute.

¶ Noli eſſe ſicut
leo. In eccleſia ſũt he
retici quaſi leones. q̇
ꝑ lingue volubilitatẽ
ſeducunt corda inno-
centium. ⁊ ꝑ inſolenti-
am moꝛ ꝑturbant mã
ſuetudinem ſimpliciũ.

in opibus iuſticie. Nõ ꝯtradicas
¶ Arguentis. qui enim abſcondit ſcelera non corrigetur. qui aũt confitetur ſaluabitur. vnde. declina coꝛ meum i verba malicie ad excuſandas ex
verbo veritatis vllo modo. ⁊ de
cu. in peccatis.
mendacio ieruditionis tue ꝯfunde
¶ Sicut hortatur ad confeſſionẽ peccati. ita ꝓhibet a conſenſu praui opis.
re. Non confundaris ꝯfiteri pecca
¶ i. ne conſentias illi qui te allicit ad
ta tua. ⁊ ne ſubijcias te omni ho-
peccandum
mini ꝓ peccato. Noli reſiſtere ꝯtra
† ¶ Nõ humana virtute. ſed diuina ope aduerſarij ſuperãtur. vnde. Ego dabo vobis os et ſapientiã. cui ñ poterunt reſiſtere aduerſarij veſtri
faciem potentis. nec †contra ictum
¶ alias fulminis
fluuij. Pro iuſticia agonizare pro
anima tua. ⁊ vſqꝫ ad morteꝫ certa
pro iuſticia. ⁊ deus expugnabit ꝓ
te inimicos tuos Noli citatus eſſe
¶ qui mollis
in lingua tua. ⁊ inutilis et remiſſus
et diſſolutus eſt in ope frater eſt diſſipãtis opa ſua.
in opibus tuis. Noli eſſe ſicut leo
qui opatur terrã ſuã ſatiabitur panibus. qui ſectatur
in domo tua: euertẽs domeſticos
ocium: replebitur egeſtate.
tuos. ⁊ opprimens ſubiectos tibi.
¶ auariciã necat. miſericordiã cõmendat. vt non rapiamus aliena. ſed largiamur et noſtra. Beatius eſt enim dare qꝫ accipere
Non ſit porrecta manus tua ad ac
¶ reddendũ ¶ Radix omnium maloꝝ eſt auaricia
cipiendum. ⁊ ad dandum collecta

Ca. V

¶ Nihil intulimus in mũdum. nihil auferem⁹ de mundo
NOli attendere
¶ Sicut ille
ad poſſeſſiones iniquaſ
cui dictum eſt. ſtulte hac nocte animã tuã repetent a
et ne dixeris eſt mihi ſufficiẽs vita
te. que aũt congregaſti cui⁹ erũt. nõ ẽ eni ſperandũ in incerto diuitiarum.
Nihil em̃ proderit in tempe vindi
¶ mortis.
cte ⁊ obductõnis. Ne ſequaris in
¶ carnalem
fortitudine tua concupiſcentiã coꝛ
dis tui. ⁊ ne dixeris: quomõ potui
¶ dominus reddet vnicuiqꝫ ſcd̃m opa ſua.
aut quis me ſubijciet propter facta
¶ qui ſupra omnes cui reſiſtere nemo poteſt.
¶ nihil ſtul
mea? Deus em̃ vindicãs vindica
tius qꝫ patiẽtia dei abuti. qui diſſimulat peccata habebit.
bit. Ne dixeris. Peccaui. ⁊ quid
minum propter penitentiã.
mihi accidit triſte? Altiſſimus eniꝫ
¶ ꝑ miſericordiã in preſenti † ¶ ꝑ iuſticiã i futuro.
¶ Beatus vir q̇ ſemper eſt pauidus
eſt patiens †redditoꝛ. De propici-
atu peccatoꝝ noli eſſe ſine metu
¶ quaſi impune poſſis peccare.
Neqꝫ adijcias peccatũ ſup pecca-
tum. ⁊ dicas. Miſeratio dĩ magna
eſt. multitudinis peccatoꝝ meorũ

¶ Cuſtodit dominus omnes diligentes ſe. et omnes peccatores diſꝑdet
miſerebit. Miſericordia em̃ ⁊ ira
ab illo cito proximat. ⁊ in peccato-
¶ Ambulate dũ lucem habetis. ne tenebre vos cõprehendãt.
res reſpicit ira illius. Non tardes
conuerti ad dominũ. ⁊ ne differas
¶ vigilate. q꞉ neſcitis qñ dominus domus veniet ꝛc.
de die in diem. Subito em̃ veniet
ira illius. ⁊ in tempe vindicte diſꝑ
† ¶ Que inique adquiruntur. et auare ſeruãtur. conturbat eni domũ ſuã qui ſectatur auaritiã. qui auteꝫ õdit munera: viuet.
det te. Noli anxius eſſe i † diuitijs
iniuſtis. non em̃ proderunt in die
¶ finis ¶ diſtricti iudicij.
obductionis ⁊ vindicte. Non ven
tiles te in omnẽ ventum. ⁊ nõ eas
in omni via. Sic em̃ peccatoꝛ pro
¶ regulã catholice fidei ſeruãdo.
batur in duplici lingua. Eſto firm⁹
in via domini. ⁊ in veritate ſenſus
¶ q꞉ cõferetur ꝓmium eterne glorie. vnde. euge ſer. b. et f. ꝛc.
tui ⁊ ſcientia. ⁊ proſequatur te ver
¶ bonorum eſt.
bum pacis ⁊ iuſticie. Eſto mãſue-
tus ad audiendum verbum dei vt
intelligas. ⁊ cum ſapientia profe-
¶ Sicut peccat q̇ ſcit ⁊ non vult ꝓximum docere. ſic q̇ neſcit. ⁊ vult magiſter eſſe
res reſponſum veꝝ. Si eſt tibi in-
tellect⁹: reſponde proximo. ſin aũt
manus tua ſit ſup os tuũ. ne capia
¶ confuſione ꝑpetua † ¶ imoꝛtalitatis ¶ eterne beatitudinis
ris in verbo idiſciplinato ⁊ ꝯfun-
daris. † Honoꝛ ⁊ ¦ gloria in ¦ ſermo
¶ catholici doctoris ¶ heretici. vaniloqui.
ne ſenſati. lingua imprudentiſ ſub
¶ eterni interitus
uerſio eſt ipſius. Non appelleris
¶ detractoꝛ ¶ hereticus q̇ furtim ⁊ occulte ſeminat errorẽ.
ſuſurro in vita tua. ⁊ lingua tua ne
¶ eterna dãnatione. ¶ here
capiaris ⁊ confundaris. Sup fu
ticum q̇ occulte laqueos erroris tẽdit. vndẽ. fur ñ venit. niſi vt furetur. ⁊ mactet et ꝑdat.
rem eni eſt confuſio ⁊ penitentia.
¶ damnatõ. ¶ q̇ modo vera. modo falſa loquitur
⁊ dẽnotatio peſſima ſup bilinguẽ.
¶ qui deo et hominibus odibilis. vñ. detrahentem ſecreto proximo ſ. h. Et in ꝓuerbijs Abominatõ hominum detractoꝛ
ſuſurratoꝛi aũt odiuꝫ ⁊ inimicicia
¶ Quaſi. ne accipias ꝑſonã in iuditõ. iuſte quod iuſtum eſt exequere
⁊ contumelia. Juſtifica puſillũ. ⁊
magnum ſimiliter

¶ Ca. VI.

¶ ꝑaue doctrine
NOli fieri pro
amico: inimicus pro
ximo. Improperiũ eni et ꝯtumeliã
† ſ. ſcꝫ ſequacib⁹ i hereditatẽ relinquet ¶ hereticus
malus †hereditabit. ⁊ ois peccator

¶ Non ventiles
ꝛc. Leuitatẽ reprehẽ
dit. de qua dicit Stul
tus vt luna mutat. et
vir duplex animo in-
conſtans eſt in omnibꝫ
vijs ſuis. In omnẽ vẽ
tum ſe ventilat. ⁊ i om
nem viam vadit. qui
luxum ſeculi ſequit. ⁊
timorẽ domini ſeruare
ſe putat. ⁊ mundo et
chriſto equalit militare
re. Aliter. Monet nos
ſapientia. ne heretico
rum vanitatẽ ⁊ errorẽ
ſequamur. quia dupli
citas doctrine coꝝ in
qua mõ ꝟa. mõ falſa
ꝓferunt. peccatores eẽ
oſtendit.

¶ Eſto mãſuet⁹
ꝛc. Bonũ eſt manſue
te audire ⁊ ſuſcipe ver
bum ꝟitatis. ⁊ mode
ſte ac prudenter ꝓferre
Vnde. Sit omĩs hõ
velox ad audiendum.
tar. aũt ad lo. ⁊ t. a. irã
Et paulo poſt In mã
ſuetudine ſuſcipite in
ſitum verbũ quod po
teſt ſaluare animas ve
ſtras. In ꝓuerbijs q̇ꝫ
dicit. Vidiſti hominẽ
velocẽ ad loquendum
ſtulticia magis ſperan
da eſt qꝫ correctõ illi⁹.

¶ Ca. VI

¶ Noli fieri ꝓ
ami. ꝛc. Vim ꝟe ca
ritatis oſtendit. Ver⁹
em̃ amicus non poteſt
ad inimiciciam reuerti
Vnde Amicus fidelis
medicamentuꝫ vite. et
immortalitatis. Here
tici ergo qui a caritate
diſcedunt nõ ꝑmanẽt
in amicicia. Vñ A no
bis exierunt. ſed ex no
bis non erãt.

¶ Nō te extollas
Non ſolum actuꝫ . ſꝫ ⁊ cogitatiōꝫ ſupbie reci dit Deꝰ eñ ꝯſpector ē cordis. qui ceruicoſam anime cogitationeꝫ cō ſpexerit · allidetur vir tus ipſius

¶ Nequā Bone voluntati ſuccedit bo ni operis fructus · ma licioſe menti nihil pro ſperitatis · Si enim de ſit caritas · fruſtra ope ram virtuti impendis Unde Qui in vno of fendit omniū reus eſt . Et qui non habet · ⁊ ſꝫ quod habet auferetur ab eo.

¶ Multi pacifi ci ⁊c. Cum omnibus pax eſt habenda q̃tū pmittit noſtra fragili tas · ſꝫ non cum multis conſiliuꝫ . quia ſcriptū eſt · Multi miſericordes vocant · virū aūt fide lem quis inueniet.

¶ Si poſſides amicu. Per diuer ſas ſpecies falſos ami cos exprimens · tandeꝫ ad verum puenit ami cum · quia multi ami cos ſe eſſe ꝓfitentur in proſperis · ⁊ inimici ap parēt in aduerſis Un de · Si hūiliauerit ſe ꝯ tra te ⁊c.

¶ Attēde ⁊c. id eſt. diſcretionem habe ad cognoſcendum amicoſ hec autē diſcretio ma xime neceſſaria eſt īter catholicos ⁊ hereticoſ quia heretici in apocri ſi agunt : vt incautos facilius decipiāt. Un de Attēdite a falſis p phetis qui veniūt ad vos in ve. o. ⁊c. Et ali bi. Rogo aūt vos fra tres vt obſeruetis eos qui diſſenſiones ⁊ offē dicula faciunt.

¶ Amicus fortis Amicus amoris con ſors · cui ſic animum tu um applica · vt ex duo bus vnum fiat · cui te tanquā tibi ꝯmittas · a quo nihil timeas · et nihil inhoneſtum pe tas · non eſt eñ amici cia vectigalis : ſed ple na decoris. Uñ Uos amici mei eſtis ſi feceri tis que ego p̃cipio vo bis ⁊c. Dedit nobis dominus formam amicicie quam ſequamur. vt faciamus amici voluntatē aperiamus ei ſecreta · ⁊ ipſe nobis. Unde Uos autē dixi amicos · quia om nia que audiui a patre meo : nota feci vobis

ſ cōtra veritatē ſ q̄ inter vera ſeminat falſa.
inuidus et bilinguis . Non te ex
ſ iactantiā et ſupbiā ꝓhibet. q̄ initium omnis pecca
tollas in cogitatōe anime tue ve
ti ſupbia
lut taurus · ne forte elidatur virtuſ
ſ elatōnis ſ verborum .
tua p ſtulticiā . et folia tua comedat
ſ opm
et fructus tuos pdat · ⁊ relinquariſ
ſ ſine virore dilectōnis. † ſ inter ſteriles
velut lignum aridum † in heremo .
malorum actōnes
Anima eñ nequā diſperdet qui ſe
habet · ⁊ in gaudium inimici dat il
lum · ⁊ deducet in ſortem impiorū
ſ labia iuſti erudiunt plurimos † ſ docēdo ſ fideles
Uerbū dulce † multiplicat amicos .
ſ ſermo durus ſuſcitat rixas. et leuis mitigat ſuſcita tas. ſ pſecutores. ſ .i. bo
⁊ mitigat inimicoſ · ⁊ lingua eucha
ne gratie. vel gratioſa
ris in bono homine abundabit .
Multi pacifici ſint tibi . ⁊ conſilia
rius ſit tibi vnus de mille . Si poſ
ſides amicum in temptatōne poſſi
de eum . ⁊ ne facile credas ei teipm
Eſt eñ amicus ſcdm tempus ſuū .
⁊ non pmanebit in tempe tribulati
onis · Eſt ⁊ amicus qui ꝯuertit ad
ſ alias inimiciciam
amiciciaꝫ · ⁊ eſt q̃ odium ⁊ rixam ⁊
conuicia denudabit . Eſt aūt amicꝰ
ſociuſ menſe · ⁊ non pmanet in die
neceſſitatis . Amicus ſi pmanſerit
fixus : erit tibi quaſi coequalis . ⁊ i
ſ fideliter.
domeſticis tuis fiducialiter aget .
ſ In facie fingit ſe deuotum. ſed in neceſſitate ꝓbat alienuꝫ
Si humiliauerit ſe cōtra te · ⁊ a fa
ſ fingēs eē q̄ nō eſt ſ ſtabilem. firmam
cie tua abſconderit ſe · vnanimem
ſ mani
habebis amiciciā bonam . Ab ini
feſtis
micis tuis ſepare . ⁊ ab amicis tuiſ
attende . Amicus fortis fidelis p
tectio · qui aūt inuenit illum : inue
nit theſaurum . Amico fideli nulla
eſt compatō . ⁊ non eſt digna pon
deratō auri ⁊ argēti contra bonita
ſ Animi cuſtos.
tem fidei illiuſ · Amicus fidelis me
dicamentum vite ⁊ imortalitatis .

ſ filialiter
⁊ qui metuunt dominū : inueniunt
illum . Qui timet dominū eque ha
bebit amiciciam bonā · qm̄ ſcdm il
ſ q̄ q̃ in iu
lum erit amicus illius . Fili a iuuē
uentute ſtudet ſane doctrine. in ſenectute dulces fru
tute tua excipe doctrinā . ⁊ vſq̃ ad
ctus metet ſapie
canos inuenies ſapientiā . Quaſi
ſ vt vomere euāgelij ex corde ſuo genimi na viciorum extirpās · qui ſcōꝫ ſemē diuini verbi ede
is qui arat ⁊ qui ſemiat accede ad
re · et fructus virtutum deſiderat metere
eam · ⁊ ſuſtine bonos fructꝰ illius .
ſ Non ſunt condigne paſſiones huius temporis ad futuram gloriā ⁊c
In ope eñ ipſius exiguū labora
ſ Patiētia probatō eſt virtutum. vñ. fructum afferunt in patiētia ſ fructibus.
bis · ⁊ cito edes de generatōnibus
ſ ſtultis abominabilis eſt ſapia. et deteſtā tur arguētes. quia vtilitatē diſcipline neſciunt . vñ .
illius . Quā aſpera eſt nimiū ſapia
ſtulꝰ irridet patris diſciplinā. Et alibi. Increpa ſtul
in doctis hominibus . ⁊ non pma
tum et odio habebit te
nebit in illa excors · Quaſi lapidis
ſ impru
virtus probatō erit in illis · ⁊ non
dentes odibunt ſapiam et ſciam ſ Sincē
demorabunt proijcere illam . Sa
ritas legis diuine que ſcōꝫ nomē eius. i. prudētia · ve ritas · et virtus. quia p̃ceptum domini lucidum i. o. ⁊ omnis ſermo dei ignitus clipeus
pientia eñ doctrine ſcdm nomē eſt
ſ ſed ſolis amatoribus ſuis
eius . ⁊ non multis eſt manifeſta .
ſ qui eam . ſ. recta fide et ope ſeruāt.
Quibus aūt agnita eſt : permanet
ſ beati miſericordes q. i. d. v. ſ docet quo
vſq̃ ad conſpectum dei . Audi fili
modo ſubijciamur legi diuine. q̃ eñ illi adquieſcit :
⁊ accipe conſiliuꝫ intellectus · et ne
ſemetipm ineternū ſeruabit ſ .i. greſſū vi
abijcias conſilium meū Inijce pe
te conſtringe p̃ceptis illius.
dem tuū in compedes illius . ⁊ in
ſ .i. tempa ſermōes tuos ſcōꝫ regulam eiꝰ. ſ .i. actꝰ
torques illius collum tuū . Subij
tuos ſuppone magiſterio illius
ce humerum tuū ⁊ porta illā · ⁊ ne
ſ tedioſe ⁊ grauiter ferēs
accidieris vinculis eius . In omni
animo tuo accede ad illaꝫ . ⁊ in om
ni virtute tua ꝯſerua viaſ eiꝰ Inue
ſtiga illam ⁊ manifeſtabitur tibi . ⁊
continens factus ne derelinquas
ſ In fine ſeculi.
eam : In nouiſſimis eñ inuenies
ſ eternam
requiem i ea · et ꝯuertetur tibi i ob
lectatōnem . Et erunt tibi cōpedes
eius in protectōne fortitudinis . et
ſ alias virtutis
baſes ſeruitutis · ⁊ torques illiꝰ in

¶ Amicꝰ fidelis : ſecundū deum ſcꝫ. hic ad medicamentum vi te eterne ⁊ imorta lita tis neceſſaria cum ami co tractat . Unde cice ro dicit amiciciā non niſi īter bonos eſſe poſ ſe . ⁊ libera debet eſſe amicicia. ⁊ ad omnē fe licitatē ꝓducis.

¶ Qui timet do minū ⁊c. Plena ⁊ p fecta amicicie gratia . inter perfectos viros eiuſdemq̃ virtutis p ſeuerare pōt Ad hanc quibuſdam gradibus puenitur · Primꝰ gra dus eſt mundanorum contemptus Secundꝰ ne quis ſeſe ſapientem et conſultum iudicanſ ſibi q̃ꝫ amico credere malit · Tercius vt om nia que vtilia ⁊ neceſ ſaria eſtimat : bono ca ritatis ⁊ pacis poſtpo nat . Quartus · vt om nino deſinat ab ira . Quintus vt iram fra tris etiam irrationabi leꝫ curare cupiat · quia alterius triſticia perni cioſa · ſicut propria · ni ſi eam quantū in te eſt etiam de fratris mēte · depellas · Poſtremuſ gradus eſt omniū vici orum pemptorius . vt de hoc mundo credas te quotidie migraturū

¶ In omni animo tuo ⁊c. ad il. Corde non corpore acceden dum eſt ad ſapientiā . quia ſpiritualiſ lex mē te inſpicienda eſt · ſen ſus corporis tamē di rigendi ſunt ratōe mē tis . Unde . Spiritu ambulate · et deſide ria carnis non perficie tis · ⁊c. Qui eniꝫ deuo te meditatur ſapienti am dei que de chriſto eſt. ſeruat mādata eiꝰ. et corporis luxuꝫ reſtri git. ne deficiat in volu ptatibus vite preſen tis. ſed viuat ſub diſci plina celeſti.

¶ Sapientie noticia facit hominem proxi mum deo. ⁊ vite perpe tue poſſeſſorem nec po teſt puenire ad immor talitatis ſtolam. et glorie coronā. niſi p agnitōnē ſapientie · q̃ eſt ſanctorum beatitudo. contēplatō dei. p̃ceptio veritatis. Vñ. Hec eſt aūt vita eterna vt cognoſcant te ſolum verum deum ⁊c.

Fili ſi attenderis ꝛc. Monet ſapiētia vt ī diuina lege aſſidue meditemur. Primū hortat' vt diſcam' poſt vt animā ad hoc applicem'. tandē vt aurē inclinem'. demū vt diligentiā ad audiendū adhibeam'. Sic eī ſapiā ſapientē eſſe promittit. Neceſſe ē eī vt q̇ ꝟe ſapię q̄ chriſt' ē agnitōꝫ deſiderat. primū catholicꝭ magiſtris ſe humiliter ſubdat. et oēs affect' aię ſuę diſciplinę eoꝝ. Dehinc intentōꝫ cordis ab omni prauo deſiderio auſtens ad audiendū verbū dei adhibeat diligent' caueatq; vt meditatōꝫ legis nō ꝑ terrenaꝝ reꝝ mercede vel laudis hūanę. ſꝫ ꝑ ipī' boni amore impendat vt ꝟe ſapiētię fructuꝫ ꝑcipiat

In multitudine. Quaſi ne ſis ſapiens tibiipſi. ne ꝯfidas ꝓprio ingenio. hereticos ſupbię faſt' maxīe ſupplantauit

Cogitatū habe ꝛc. Merito illi datur puri cordis intellect' ꝛ ſapię diuinę amor ſaluberrim' q cogitationes ſuas tempat ſꝫm p̄cepta dī ꝛ aſſidue legē meditat' ꝛ ope exeq̇tur

Ca. VII.

Metes ea ꝛc. Perfectā vltōꝫ ſeptenari' em̄ ꝑfectōꝫ ſignificat. Vn̄ ꝛ chriſt' ſeptēplici ſpū replet' fuiſſe deſcribit'. Et alibi. Aſſumit. vij. alios ſpūs nequiores ſe ꝛc.

Neq; a rege ꝛc. Nō pōt exercere opus iuſti regimīs q̇ ſententiā neglexit verę pietatis. Vn̄ Reges gentiū dn̄ant' eoꝝ. vos aūt n̄ ſic. ſꝫ q̇ maior ē in vob fiat ſicut minor.

Qm̄ agnitor ꝛc. Nulla p̄ſumptō ꝑnicioſior q̄ꝫ de ꝓpria iuſticia. aut ſciētia ſupbire. Vn̄. Nō ē hō ſup terrā q̇ faciat bonū ꝛ nō peccet. Et alibi. Vidiſti hoīnē ſapiētē ſibi videri ꝛ mag̃ illo ſpeꝫ hꝫ ſtult'.

Noli que. fi. i. ꝛc. Deb; q̇ſq; ꝓprias ꝟtutes ꝑpēdere. ꝛ ꝑ q̄ntitate virīu curā alioꝝ ſuſcipe. nedū delectat' loco gl'ę. fiat ſubditis auctoꝛ ruinę. ꝛ q̇ grauat' pondere ſuaꝝ velit fieri iudex alienaꝝ culpaꝝ.

Nō pecces in m. ꝛc. Qui ratione pollet ꝛ liberi arbitrij poteſtate p̄ualet. ſubditoꝝ inſolētia non peccet. ſꝫ conſtanter reſiſtat alienę neq̇cię. nec ſe putet impune peccare. ſi plurimoꝝ acquieſcit voluntati.

ſtola glorię. Decoꝛ enī vitę ē in illa ꝛ vincula illi' alligatura ſalutaris Stola glorię indues eam. et coronā gratulationis ſuperpones tibi. Fili ſi attenderis mihi diſces eam ꝛ ſi accōmodaueris animū tuū ſapiens eris. Si inclinaueris aureꝫ

vel doctri. meā

tuam excipies doctrinam. ꝛ ſi dilexeris audire ſapiens eris. In mul

doctorum — ſunt enī ꝛ imprudentes qui decipiunt filias iſrael vt timentes loquantur ſibi

titudine preſbiterorum prudentiū ſta. ꝛ ſapientię illoꝝ ex corde con

imitādo. amādo

iungere. vt omnē narratōnem dei

ab illis — laudabilia. ſ.

poſſis audire. ꝛ prouerbia laudis non effugiāt a te. Et ſi videris ſen

ſapientem — imitandum. nemo in propria ſapientia confidat

ſatum euigila ad eum. ꝛ grad' oſtiorum illius exterat pes tuus Cogitatum habe in p̄ceptis dei. ꝛ in mādatis illius maxime aſſiduus eſto ꝛ ipſe dabit tibi coꝛ. ꝛ ꝯcupiſcētia ſapientię dabitur tibi

Ca. VII

omnium peccatorū prohibet actōꝫ ſocietatē. ꝛ ſpāliter hereticorum

Noli facere mala. ꝛ non te apprehendēt

vnde. poſt ſecundā et terciā correctōnem hereticū deuita.

Diſcede ab iniquo. ꝛ deficient mala abs te Non ſemines mala in ſul

exempla nequicie — ſ. ꝑ opando. ſ. in labore ꝑuerſe doctrine — in gehenna.

cis iniuſticię. ꝛ non metes ea in ſeptuplum. Noli querere ab homie

ambitō interdicitur.

ducatum. neq; a rege cathedrā honoris. Non te iuſtifices ante deuꝫ qm̄ agnitoꝛ cordis eſt ipe. ꝛ penes

noli altū ſape. ſed time — ille

regeꝫ noli videri ſapiēs. Noli que

ꝑtrahi debet in exemplū viuendi qui nulla aduerſa pertimeſcit

rere fieri iudex. niſi valeas virtute irrumpe iniquitates. ne forte extimeſcas faciē potētis. ꝛ ponas ſcan

ſubditis — leuitate affectus. vel actus.

dalum in agilitate tua. Nō pecces in multitudine ciuitatis. nec te im

in populi voluntatem. — vt et peccces et peccātibus conſentias.

mittas in populum. neq; alliges duplicia peccata. Nec em̄ eris in

puſillanimitas fugienda ē ex qua naſcitur triſticia ſeculi que mortē opatur. iuſtū autē non contriſtabit quidquid acciderit ei.

vno immunis Noli eſſe puſillanimis in animo tuo. Exoꝛare: ꝛ facere elemoſinā ne deſpicias. Ne di

Cum bene feceritis dicite. q2 ſerui inutiles ſumus ꝛc.

cas in multitudine muneꝝ meoꝝ reſpicit deus. ꝛ offerēte me deo altiſſimo munera mea ſuſcipiet. Nō

Cum ceciderit inimicus tuus ne gaudeas. ꝛ in ruina animę eius. ne exaltetur coꝛ tuū. ne forte videat dominus. et diſpliceat ei.

irrideas hominē ī amaritudīe animę. eſt em̄ q̇ humiliat ꝛ exaltat circūſpectoꝛ deus. Noli amare mē

Os quod mentitur occidit animā. et quāto ſepius. tāto grauius. primū aūt capitaleq; mendaciū ē in doctrina religionis et herecici figmēti

dacium aduerſus fratrē tuū. neq; in amicū ſimiliter facias. Noli velle mētiri omne mendacium. aſſiduitas em̄ illius non eſt bona. Noli verboſus eſſe ī multitudine preſbiteroꝝ. ꝛ non iteres verbū in tua

quaſi. ſic penitere. ſic confitere peccatum vt nō ſit iterādum. — laborare et ocium fugere. laudabile eſt. vnde. Cum ſilentō opantes panē ſuum manducent

oratōe. Nō oderis laborioſa opa. ꝛ ruſticationē ab altiſſimo creataꝫ. Non te reputes in multitudine in

Inquietorū inobedientiū quoꝛū ſocietas ꝑiculoſa — future vindicte

diſciplinatorum Memēto irę qm̄ non tardabit. Humilia valde ſpi

Sicut initiuꝫ omnis peccati ſuperbia. ita initium omnis ſapiētie timoꝛ dn̄i. beatus enī homo q̇ ſemꝑ eſt pauidus. et q̇ ſe humiliat exaltabitur

ritum tuū. qm̄ vindicta carnis impij: ignis ꝛ vermis Noli p̄uaricari in amicum pecuniā differentē. neq; fratrē cariſſimū auro ſpreueris.

Coniugiū docet eſſe ſeruandum. vt quod deus cōiunxit homo nō ſeꝑet. allegoꝛice vero a ſocietate eccleſie prohibet diſcedere. et pactū baptiſmatis violare. et mercedem ſubiungit. grā enī ve. il. ꝛc

Noli diſcedere a muliere ſenſata ꝛ bona quā ſoꝛtitus es ī timoꝛe dn̄i gratia enī verecundię illi' ſuꝑ aurum. Non ledas ſeruū in veritate

Reatu. Vn̄. Non ſolū aūt q̇ ea faciunt. ſꝫ q̇ ꝯſentiunt facienti.

Noli amare mē. ꝛc. Omne mēdaciū malū ꝛ ꝓximis īferre ſcādalū ꝑnicioſum ē. Mlto magis q̄ amico fraudē moliri. crimē imponere qm̄ teſtis mēdax ꝑibit Vn̄ in ꝓuerbijs. Sic noxius ē qui mittit ſagittas in mortē. ſic qui fraudulēt noc; amico.

Noli ver. eſſe ꝛc. Quaſi. Noli ſenſū tuum docere. audi ſapiētiā ſenioꝝ. Tutius eſt em̄ audire q̄ꝫ loq̇. Vn̄ Sit oīs hō velox ad audiendū. tardus aūt ad lo. ꝛ tar. ad irā.

Nō oderis la. o. Peccāti homini ſcīa data eſt vt labore manuū querat ſibi victuꝫ Vn̄. in ſudoꝛe vultus tui. v. p. t. ꝛc.

Qm̄ vindicta carnis. Quia caro peccatoꝝ q̄ luxuria defluit. igne inferni ꝛ vermibus cruciabit'. vbi vermis non moritur. ꝛ ignis non extinguitur in vermi putredo gehennę. in igne ardor ſignatur. Vel vermis ē ſera ſcelerum penitētia quę in tormentis cōſcientiam peccatorū mordere nō ceſſat. vt ignis ſit pena extrinſecus ſeuiens. vermis antē doloꝛ interius accuſans.

Noli preuaricari ꝛc. Multi pierūt pro auaricia ꝛ cupiditate terrenorum proximum ad imagineꝫ dei factuꝫ negligentes. docet ergo ſapientia. vt magis diligamus primum. q̄ꝫ pecunię theſaurum. Radix eī omnium maloꝛuꝫ eſt cupiditas. Vnde. Nolite diligere mundū. neq; ea quę in mundo ſunt Et alibi Qui propter amicum negligit damnum iuſtus ē. ꝛ q̇ odit munera viuet.

Gratia em̄ verecundie ꝛc. Ocul' n̄ vidit. nec auris audiuit. nec in coꝛ hominis aſcendit. quę pręꝑauit deus diligentibus ſe. Poteſt ꝑ hanc mulierē ſapientia intelligi quę alibi p̄cioſa margarita dicitur. quā ſpūalis negociatoꝛ inueniens vendit omīa. ꝛ emit eam. Unde eccleſiaſtes. Viue vitā cū muliere quā dilexiſti quaſi ſapientiā ſequere ꝛ ſcientiaꝫ ſcripturarū. ꝛ quaſi coniugē tibi copula

Nō ledas ſeruū ꝛc. Qualiter ſerui nutriendi ſint. apte monſtrat affectu. ſ. filioꝝ pro iure naturę. ꝛ diſciplinandi ꝑ mentis inſtabilitate Vn̄

in ſequentibus. Ciba
ria ⁊ virga ⁊ onus aſi
no· panis ⁊ diſciplina
⁊ opus ſeruo
¶ Inopē. Oppreſ
ſum violentia ſeruitu
tis. Siue eñ ſerui. ſiue
liberi · omēs in chriſto
vnum ſumus
¶ Filie tibi ſunt
⁊c. Sicut bonos ſer
uos affectu filioꝝ ha
bendos. ſic ancillas q̄
ſi filias habendas eſſe
docet. & cum diſciplīa
Unde. Lacta filium ·
⁊ pauentē te faciet. lu
de cum eo ⁊ ꝯtriſtabit
te. ñ arrideas illi ne do
leas ⁊ in nouiſſimo ob
ſtupeſcāt dētes tui .
¶ Mulier ſi ē ti:
⁊c. Coniugalē ꝯmen
dat pudiciciam · remo
uens omnē deteſtabi
lem copulam. Miſtice
aūt āmonet · vt catho
licam fidē in vera reli
gione quā primū poſt
baptiſmi ꝑceptionem
ſortiti ſumus: firmiter
tenentes. hereticoꝝ ꝑ
fidiam abijciamus
¶ Dilige eū q̄ te
fe. ⁊c. Timorez dei et
amorē ſe habere oſtē
dit · q̄ honorat ⁊ timet
miniſtros eius. Unde
Qui vos recipit me re
cipit · qui aūt vos ſper
nit · me ſpernit.
¶ Dignus eſt opariꝰ
cibo ſuo · Qui enim in
ſacrario opant᷑. de ſa
crario edunt · qui alta
rio ſeruiūt · de altario
ꝑticipantur.
¶ Quāuis oblatō ꝑ
ua ſit · humili mente et
pura dilectōne facta .
multoꝝ delictorum ne
gligentias purgat . qꝛ
caritas opit multitudi
nem peccatoꝝ.
¶ Datū brachioꝝ
⁊c. Superius ꝓ his q̄
offerunt᷑ miniſtris dei
ꝓmiſit peccatoꝝ pur
gationē · nunc aūt pro
elemoſinis veniā et be
nedictōnis grām . qꝛ ſi
cut aqua extin guit ig.
ita ele. ex · pec.
¶ Et mortuo ⁊c.
Ad elemoſinaz ꝑtinet
ſepultura mortuorum
multo magis ergo con
ſolatio viuoꝝ. Unde
paulus docz gaudere
cum gaudentibus . fle
re cū flentibus·
¶ Probatō dilectio
nis exh. bitō ē operis.

quaſi. modeſtiā et equitatē circa ſubditos cōſerua: vnde paulus. dñi quod iuſtum eſt · et equū ſeruis pre ſtate. Et in deuteronomio mercenarijs dictū ē. eadē die reddas ei premium laboris ſui añ ſolis occaſuz
opantem · neq᷒ mercenariuz dantē
intelligēs. beniuolus.
animā ſuā. Seruus ſenſatus ſit ti
bi dilectus quaſi anima tua · nō de
bene opandi
fraudes illum libertate . neq᷒ ino
ſimplices
pem derelinquas illum Pecora ti
qui ſicut pecus ꝓ omia ſeruiunt
bi ſunt attēde illis · ⁊ ſi ſunt vtilia
ꝑſeuerent apud te . Filij tibi ſunt:
erudi illos . ⁊ cura illos a puericia
illorum Filię tibi ſunt ſerua corpꝰ
illaruz · ⁊ non oſtēdas hilarē faciē
matrimonio ne laſciuiat ſ. ſ.
tuam ad illas. Trade filiam ⁊ grā
vtile in domo tua · prudenti ſtrenuo qui
de opus feceris · ⁊ homini ſenſato
bene ſeruet eam.
da illā. Mulier ſi eſt tibi ſcdm ani
mā tuam: non ꝓijcias illam · ⁊ odi
bili non credas te i toto corde tuo ·
hoc mandatū primū eſt in repromiſſione domini. verum patrē fide et ope debemus honorare.
Honora patrem tuum · ⁊ gemitus
eccleſie que nos multo gemitu et dolore parit
matris tuę ne obliuiſcaris · Memē
chriſtianus.
to qm̄ niſi ꝑ illos non fuiſſes · ⁊ re
tribue illis quomodo ⁊ illi tibi In
tota anima tua time deum · ⁊ ſacer
dotes illius ſanctifica . In omi vir
tute tua dilige eum qui te fecit · et
miniſtros eiꝰ ne derelinquas Ho
nora deuz ex tota anima tua · ⁊ ho
elemoſinā. ſ. tribu
norifica ſacerdotes · ⁊ propurga te
endo de labore manuum miniſtro dei
cum brachijs. Da illis partez ſicut
in lege
mandatum eſt tibi primiciarum ⁊
qꝛ ſacerdotes portāt peccata populi. ⁊ orāt ꝓ eis
purgationis · ⁊ de negligentia tua
de iuſtis. ſ. labo
purga te cum paucis Datū brachi
ribus
orum tuoꝝ ⁊ ſacrificium ſanctifi
catōnis offeres dño initia ſanctoꝝ
⁊ paupi porrige manū tuā. ⁊ ꝑfici
peccatorum
atur propiciatō ⁊ bñdictō tua · gra
tia datus in conſpectu omnis vi
uentis . ⁊ mortuo non prohibeas
grām . Non deſis plorantibus in
rogatione
conſolatōne. ⁊ cum lugentibꝰ am
bula. Non te pigeat viſitare infir

mum · ex his eñ in dilectōne firma
vt ſupradicta plenius et attētius impleas.
beris. In omnibꝰ opibus tuis me
morare nouiſſima tua · ⁊ ī eternū ñ
ad mortē · vñ. omnis q̄ natus eſt ex deo nō peccat.
peccabis·

¶ Ca. VIII.

Non litiges cuz
homine potēte · ne forte
incidas in manus illius. Noncō
vel homine
tendas cum viro locuplete · ne for
te econtra cōſtituat litē tibi. Mul
tos eni ꝑdidit aurum ⁊ argentum
ad iniq
⁊ vſq᷒ ad cor regum extendit ⁊ cō
tatem · Cum indiſcreto contēdere ſtultū eſt
uertit : Non litiges cum homine
heretico · de quo. Sub lingua eiꝰ labor et dolor Et alibi. hereticum poſt vnam et ſecundā correctionem deuita · furoris. in
linguato. ⁊ non ſtruas in ignē illi
uidie. · materiā incendij
us ligna. Non ꝯmunices homini
chriſtiana. ſ. ⁊ ca
indocto : ne male de progenie tua
tholica
loquatur. Ne deſpicias hominem
penitentē · ſi forte la
auertentē ſe a peccato · neq᷒ impro
bitur · neſcis quid pa
peres ei · Memento qm̄ omnes in
riat tibi ventura dies. q̄ ſtat videat ne cadat.
corruptione ſumꝰ. Ne ſpernas ho
vniuerſa vanitas et afflictō ſpūs. † Omnia orta occidunt. aucta ſeneſcunt. infirmantur fortia. ma
minem i ſua † ſenectute. eteni ex no
gna minuūtur · diligite inimicos
bis ſeneſcunt. Noli de mortuo ini
veſtros
mico tuo gaudere. ſciens quoniaz
inimicorū. · qd̄ ti
omēs morimur · ⁊ in gaudiū volu
bi non vis fieri alij ne feceris
mus venire. Ne deſpicias narrati
doctorum
onē preſbiteroꝝ ſapientium. ⁊ in
prouerbijs eoꝝ conuerſare. Ab ip
ſis enim diſces ſapiam ⁊ doctrinā
ſpūalis · plātis
intellectus. ⁊ fruere magnatis ſine
iniurie.
querela. Non te prętereat narratio
ſeniorum . ⁊ ipſi eniz didicerunt a
vel parentibus.
patribus ſuis. Quoniā ab ipſis di
vt ſis paratus ſatiſfacere omni petēti rōnem.
ſces intellectum. ⁊ in tpe neceſſita
aſpere cor
tis dabis reſponſum. Nō incēdas
rigendo
carbones peccatorū arguēs eos .
ad irā vel furorē · ſi te. ſ. exaſperauerint
⁊ ne incendaris flama ignis pecca
torum illoꝝ. Ne contra faciez ſtes
heretici · vt in
contumelioſi. ne ſedeat quaſi inſi
ueniat radicem verbi † verbis tuis
diator † ori tuo · Noli fenerare hoi

Vñ. qui habuerit ſub
ſtātiā hꝰ mūdi. ⁊ vide
rit fratrē ſuum neceſſe
habere. ⁊ clauſerit vi
ſcera ſua ab eo q. c. d.
m. in eo.
¶ Ca. VIII.
¶ Potente · Sup
ho Uñ Non reſpōde
as ſtulto iuxta ſtultici
am ſuam. ne efficiaris
ei ſimilis. quia inter ſu
perbos ſemper iurgia
ſunt. ſeruū aūt domini
nō oportet litigare
¶ Locuplete ⁊c.
qui auaricię eſtibꝰ an
helat. Inde eñ oriunt᷑
inuidię · contentōes et
huiꝰmodi. Radix eñ
omniū malorum eſt cu
piditas.

¶ Non incēdas
car. ⁊c Si ꝓoccupatꝰ
fuerit homo in aliquo
delicto . vos qui ſpūa
les eſtis inſtruite huiꝰ
modi in ſpū lenitatis·
¶ Noli fenerare.
⁊c. Bibe aquā de ci
ſterna tua · ⁊ fluēta pu
tei tui habeto ſolus.

Nō iudices cō tra ⁊c. Qualiſ eſt o ſb iectus prepoſitis ⁊ iu dicibus qui ſcd̄m deū iudicant

ſupbo.i.heretico
fortiori te. qđ ſi feneraueris quaſi
minuit ſubſtantiam qui peruerſo cōmunicat
votū dño
pditum habe. Non ſpondeas ſup
Cum votum voueris dño
virtutē tuam. quod ſi ſpopōderis
deo tuo.non tardabis reddere
quaſi reſtituens cogita. Non iudi
chriſtum q̄ conſtitutus eſt a deo
ces contra iudicē. qm̄ ſcd̄m qđ iu
iudex viuorū et mortuorū
heretico beatus
ſtum eſt iudicat. Cum audace non
vir qui non abijt in conſilio impiorū ⁊c.
eas i via. ne forte grauet mala ſua
nō dei
in te. Ipſe em̄ ſcd̄m voluntatē ſuā
vadit. ⁊ ſimul cum ſtulticia illi⁹ pe
blaſphemo.ſ.iudeo.heretico.
ries. Cum iracundo non facias ri
xam. ⁊ cum audace non eas in de
ſecretum ſolitudinis.
ſertum. qm̄ quaſi nihil eſt añ illum
corpalis vel ſpūalis.vnde.veloces pedes eorū ad effundendum ſanguinem
ſanguis. ⁊ vbi non eſt adiutoriū
detractoribus veritatis
elidet te. Cum fatuis cōſilium non
nō recipit ſtultus verba prudētie niſi ea dixeris q̄ verſantur in corde eius
habeas. non em̄ poterunt diligere
Quaſi.ne diſputes de diuinis ſacramētis.vñ.nolite ſanctū dare canib⁹ ⁊c.
alieno a fide
niſi que eis placēt. Coram extraneo
.i.quali
ne facias conſilium. neſcis em̄ qđ
ter verbū dei accipiat. exponit quod ſupius obſcure dixit
pariet. Non omni homini cor tuū
Cū ſubmiſerit vocē ſuā ne credas
manifeſtes. ne forte inferat tibi gra
ei quoniā ſeptē nequicie ſunt in corde eius
tiam falſam ⁊ ꝯuicietur tibi.

Ca. IX.
Nō zeles ⁊c
Hiſtorice docet pudiciciā. Allegorice contra hereſim puidentiam. qui em̄ libidinē fugit nō ꝯmittit ſe mulieri. ⁊ qui catholicam fidē cuſtodit nō ꝯſentit heretice prauitati.
Mulierē multiuolā. Hereticorū ſinagogā que p diuerſos errores volitat
Saltatrice ⁊c. Hereticoꝝ turba q̄ p diuerſos errores diſſilit. vt quē eloquentie ſue amatorē ꝯpererit ad ſe trahat quaſi meretrix. Vñ. Irretiuit eum multis ſermonib⁹ ⁊ blandicijs labiorum traxit eum ⁊c.
Virginē ne cō. ⁊c. Auerte oculos tuos ne videāt vanitatē ne libeat videre que n̄ licet ꝯcupiſcere. Myſtice aūt nō debem⁹ decorem eloquētie heretice amare. nec ſimulatas virtutes attendere

Ca. IX.

Attendite a falſis prophetis qui veniunt ad vos ⁊c.
NOn zeles mu
falſos
lierem ſinus tui. ne oſten
fratres qui pacē ſimulāt.et dolos parāt.et doctrinā prauā
dat ſup te maliciā doctrine nequā
Non des mulieri poteſtatē anime
tue. ne ingrediatur in virtute tua.
⁊ confundaris. Ne reſpicias muli
vel mali.
erem multiuolam. ne forte incidas
deceptiones.
in laqueos illius. Cū ſaltatrice ne
aſſiduus ſis. nec audias illam. ne
forte pereas in efficacia illius. Vir
ginem ne conſpicias. ne forte ſcan
daliʒeris in decore illius. Nō des
hereticis.ſciſmaticis
fornicarijs animam tuam in vllo.
ne perdas te et animam tuam. et
celeſtem
hereditatem tuam. Noli circūſpi
cere in vicis ciuitatis. nec oberra
lata et ſpacioſa eſt via que ducit ad mortē
ueris in plateis illius. Auerte faci
hereticorū ſinagoga.
ornatu verborum
em tuā a muliere compta. ⁊ ne cir
vel illius.
cumſpicias ſpēm alienā. Propter
decorem eloquentie
ſpēm mulieris multi pierunt. et ex
illiciti amoris vel gehēne
hoc concupiſcētia quaſi ignis ex
puerſa doctrina
ardeſcet. Omnis mulier que ē for
recte doctrine.
vñ.ſi ſal euanuerit ad nihilū valet niſi vt mittatur foras. et conculcetur ab hominibus
nicaria quaſi ſtercus in via concul
cabitur. Speciem mulieris aliene
multi admirātes eloquentiā hereticorū ⁊ doctrinā ſeducti ſunt.
multi admirati reprobi facti ſunt.
colloquium em̄ illius quaſi ignis
in cordibus auditorum.
exardeſcit. Cum aliena muliere ne
moreris
.i.ne torpeas a bono ope
ſedeas omnino. nec accūbas cū ea
.i.nō diſputes cum illa i lege dei.vinum enim gratiam ſcripture ſignificat
ſup cubitum. ⁊ nō altercaris cum
illa i vino. ne forte declinet cor tu
morte vel peccato
um in illam. ⁊ ſanguine tuo laba
ris in pditionem. Non derelinquas
amicum antiquū. nouus eni non
animi cuſtos.ille eni cuſtodit animum fratris qui cum eo tractat de cauſa eterne vite
erit ſimilis illi. Vinum nouū ami
cus nouus. Veteraſcet: ⁊ cum ſua
qui ſe exaltat humi.
uitate bibes illud. Non zeles glo
nolite theſaurizare vobis theſaurum in terra ⁊c
riam ⁊ opes peccatoris. non enī
qualis et quanta
ſcis que futura ſit illius ſubuerſio
qui diligit iniquitatē odit animam ſuam
Non placeat tibi iniuria iniuſtoꝝ
ſciens quoniā vſq; ad inferos nō
deo vel hominibus
quaſi.ne per incuriā incidas in piculum mortis
placebit impius. Longe abeſto ab
homine poteſtatē habente occidē
di. ⁊ non ſuſpicaberis timorē mor
principes non ſunt timori boni operis.ſed mali.
tis. Et ſi acceſſeris ad illū noli ali
non ſine cauſa portat gladium.
quid ꝯmittere. ne forte auferat vi
tam tuam. Cōmunionē mortis ſci
to. quoniā in medio laqueorum in
gredieris. ⁊ ſup dolentiū arma am
bulabis. Secundū virtutē tuam
caue te a proximo tuo. ⁊ cū ſapien
tibus ⁊ prudentibus tracta. Viri
ſpūalis epuli.ſ.in meditatōne legis
Beatus vir qui timet dñm
iuſti ſint tibi conuiue. ⁊ in timo
re dei ſit tibi gloriatō. ⁊ in ſenſu ſit

Vicis ciuitatis ⁊c. Idem ſub alia figura. vici enī ciuitatis hereticorum conuēticula ſunt. que ſe a ciuitate ſepant. de qua dicit̄. Glorioſa dicta ſūt de te ciuitas dei

Non derelinquas ⁊c. Maior eſt fiducia ex pterei ꝯgnite q̄ʒ ignote. doctrinā quoq; ſanctoꝝ patrū nō debemus declinare. ⁊ nouellos doctores audire
Vinū nouū ⁊c. Nouus doctor ſtudere debet. vt ſanam doctrinam ⁊ opationem firmiter pcipiat. ⁊ poſtea ſibi ⁊ alijs pficiat

Cū ſapientib⁹ ⁊ pru. ⁊c. Neceſſe eſt vt caueamus doloſorum inſidias. ⁊ cū ſapientibus ⁊ deū timentibus ꝯſiliemur. ⁊ viam iuſticie ⁊ veritatis nō deſeramus

¶ Linguoſus. Hereticus qui ſemꝑ ↄtentioſus. ⁊ ideo odibilis deo ⁊ hominibus.

¶ Ca. X.

¶ Principatus: Factus eſt principat⁹ ſuꝑ humeꝝ eius

¶ Ve terre cuius rex puer eſt dyabolus .ſ. qui ſemper diligit nouitates. ⁊ principes ⁊ primo mane comedūt id eſt. ante diē mortis dicētes. Manducem⁹ ⁊ bibamus cras e.m.

¶ Super faciē ſcribe. Lingua mea calamus ſcribe velociter ſcribētis. quia vice ſua mittit ad p̄dicādū

¶ Regnū a gēte. Hoc fere omēs gentium teſtantur hiſtorie. chaldeoꝝ. pſarū. grecorum. ⁊ romanorum. Ad hoc ꝓpter p̄uaricationem ⁊ cecitatē iudeorum tranſlatū ad gētes euangeliū. Unde. Auferetur a vobis regnum dei. ⁊ dabit̄ g. fa. f. eius

¶ Auaro a. n. e. ſ. Poſt mutationez regni agit de auaricia. p qua vis regiminis maxime negligitur. radix em̄ omniū maloꝝ cupiditas. auariciā aūt ſuperbia comitat̄. Unde Precipe diuitibus n̄ altum ſaꝑe.

¶ Et rex hodie eſt ⁊ c. m. ⁊c. Poteſtas ⁊ diuitie non poſſunt ꝓlongare vitam. poſitus eſt terminus q̄ p̄teriri non poteſt. iocunditas carnis cōuertetur in putredinē et fetorem. ⁊ tandez in vermes. Miſtice aūt hō q̄ in peccatis viuit. ⁊ nō reſipiſcit: morie̅t eterna morte. ⁊ dyaboluz ſerpentem antiquū. ⁊ beſtias ei⁹ .i. demones n̄ euadet

¶ Initiū ſuperbie. Non ē em̄ maioꝝ apoſtaſia. q̄ȝ creaturā a creatore recedere. q̄ merito aſcribit̄ ſuꝑbie. Suꝑbia em̄ eſt ſi creatura velit equari creatori. Hec ⁊ dyabolo. ⁊ homini fuit initium ꝑditionis. Un̄. Quoniā initiū omnis pec. ſ. Quāuis alibi dicatur Radix omniū malorū cupiditas. Nō ē cupiditas ſine ſuꝑbia. nemo em̄ ſuꝑbus niſi cupidus ⁊ econuerſo.

ſ beatus vir q̄ timet dn̄m.
tibi cogitatus dei. ⁊ omnis enarra
ſ actōe
tio tua in p̄ceptis altiſſimi. In ma
ſ artifices et principes populi ſunt predicatores ſancti
nu artificum oꝑa laudabuntur. et
ſ q2 in ſermone doctorū ſplendet ſapīa et doctrina.
principes populi in ſapiētia ſermo
† ſ euāgelij. de quo dr̄. verbū breuiatū faciet de⁹ ſu
nis ſui. i ſenſu vero ſenioꝝ † verbū
per terram ſ mundo ſ vir lin
Terribilis eſt in ciuitate ſua homo
guoſus non dirigetur in terra
linguoſus. ⁊ temerarius in verbo
ſuo odibilis erit

¶ Ca. X.

ſ chriſtus cui pater dedit iudicium.
IUdex ſapiens
iudicabit populū ſuum.
ſ regni eius non erit finis ſ vel ſtabilis
⁊ principatus ſenſati terribil̄ erit.
ſ chriſtum ſ diſci
Secundū iudicē populi ſic ⁊ mini
puli. ſ beata terra cuius rex nobilis et principes veſcuntur in tempore ſuo ſ eccleſie
ſtri eius. ⁊ qualis rector eſt ciuita
tis. tales ⁊ inhabitātes in ea. Rex
ſ eccle
inſipiēs ꝑdet populum ſuū. ⁊ ciui
ſie. ſ doctrinam ſ pre
tates inhabitabūtur ꝑ ſenſum pru
dicatorum. ſ regimē ȝ chriſti
dentium. In manu dei poteſtas
ſ eccleſie. de qua dicitur. deus eſt oꝑatus ſalutez in medio terre † ſ damnabiliſ. quia diſperdet deus de ciuitate ſua omnes qui oꝑantur iniquitatem
terre. † ⁊ execrabilis omnis iniqui
ſ ordinē p̄dicatorū
tas gentium. ⁊ vtilē rectorē in tp̄s
ſ alias ſuſcitabit ſ diſpēſatōe vel di
ſuſcitabis ſuꝑ illam. In manu dei
ſpoſitōe ſ p̄dicatoris.
poteſtas hominis. ⁊ ſuꝑ faciē ſcri
ſ nō queras
be imponet honorē ſuū. Omnis in
vltionem. nec memor eris iīurie ciuium tuorum
iurie proximi ne memineris. ⁊ ni
ſ benefacite his q̄ oderūt vos ſ abomi
hil agas in oꝑibus iniurie. Odibi
natō dn̄i omnis arrogans. hinc petrus ait. deus ſuper
lis coram deo eſt ⁊ hominib⁹ ſuꝑ
bis reſiſtit. humilibus aūt dat grām
bia. ⁊ execrabilis omnis iniquitas
gentium. Regnum a gente i gentē
transfertur ꝓpter iniuſticias ⁊ iiu
rias ⁊ contumelias. ⁊ diuerſos do
los. Auaro aūt nihil eſt ſceleſtius.
ſ alias ſuꝑbis ſ cinis es et in ci
Quid ſuperbit terra ⁊ cinis. Ni
nerem reuerteris
hil eſt iniquius q̄ȝ pecuniā amare
ſ quid proderit homini. ſi vniuerſum mundū lucretur. anime vero ſue detrimētū patiatur
Hic em̄ ⁊ animā ſuā venalē habȝ
ſ intentus vili lucro
ſ virtutes.
qm̄ in vita ſua proiecit intima ſua
ſ nulla potentia longa.
Omnis potentatus breuis vita.

ſ quaſi. auaricia inueterata difficile curatur. duȝ noua eſt facile extinguitur
Languoꝛ ꝓlixioꝛ grauat medicum
Breuem languorē p̄cidit medicus
⁊ rex hodie eſt ⁊ cras morie̅t. Cum
em̄ morie̅t homo: hereditabit ſer
pentes ⁊ beſtias ⁊ vermes. Initi
um ſuꝑbie hoīs apoſtatare a deo.
qm̄ ab eo qui fecit illuȝ receſſit cor
ſ alias. quoniā initiū oīs peccati ē ſuꝑbia
eius. quoniā initiū peccati eſt oīs
ſuꝑbia. Qui tenuerit illam: adim
plebitur maledictiſ. ⁊ ſubuertet eū
ſ alias exhonorauit
in finez. Propterea exornauit do
ſ ſcribarū et phariſeorū
minus conuentuſ maloꝝ. ⁊ deſtru
ſ depoſuit potē
xit eos vſq̄ȝ in finē. Sedes ducuȝ
tes de ſe. et ex. h. † ſ ꝓ patrib⁹ tuis nati ſunt tibi filij
ſuꝑboꝛuȝ deſtruxit. † ⁊ ſedere fecit
ſ p̄dicatores euāgelij quibus dictum eſt. diſcite a me quia mitis ſum et humilis corde
ſ templum et cerimonias
ſ iudeorum
mites pro eis. Radices gentium
ſuꝑbarum areſecit deus. ⁊ planta
ſ apoſtolos et primitiuā eccleſiam
uit humiles ex ipſis gentib⁹. Ter
ras gentium euertit dn̄s. ⁊ ꝑdidit
eas vſq̄ȝ ad fundamentū. Areſecit
ex ipſis ⁊ diſꝑdidit eos. ⁊ ceſſare fe
cit memoriā eorum a terra. Perdi
dit deus memoriam ſuꝑboꝝ. ⁊ re
liquit memoriā humiliū ſenſu. Nō
eſt creata hominibus ſuꝑbia: neq̄ȝ
ſ genera
iracundia natōni mulieꝝ. Semē
tio. de qua. generatio rectorum benedicetur.
hominuȝ honorabit̄ hoc q̄d timet
deum. ſemen aūt hoc exhonorabi
tur: quod p̄terit mandata domini.
In medio fratꝝ rector illoꝝ in ho
nore. ⁊ qui timent deum erūt i ocu
lis illius. Gloria diuitū honorato
rum ⁊ pauperū timor dei eſt. Non
deſpicere hominē iuſtum pauꝑem
⁊ non magnificare viꝝ peccatorez
diuitem. Magnus eſt iudex ⁊ po
tens ē i honore. ⁊ nō eſt maior illo
qui timet deum. Seruo ſenſato li
beri ſeruiēt. ⁊ vir prudens ⁊ diſci
plinatus nō murmurabit correpꝰ

¶ De ſuꝑbia naſcūt̄ hereſes. ſciſmata. detractōes. inuidia. verboſitas. iactātia. ↄtentiones ⁊ hm̄oi. q̄ ex cupiditate ꝓcedunt. Guloſos do intꝑantes. ebrioſos. fornicarios. ⁊ h⁹m̄oi cupiditas fac̄ q̄ ſine ſuꝑbia eſſe non pn̄t. Caueam⁹ ḡ cupiditatē ⁊ ſuꝑbiam. nō duo mala. ſȝ vnū a q̄ omīa trahūt initiū

¶ Terras gēti. ⁊c. Un̄ hrlm ꝑ romanos fundit⁹ deiecit. ⁊ tēplū ſuccēdit. p̄uaricatores diſꝑdidit. Ad ꝑſecutores q̄ȝ chriſtianorū. et martires chriſti poſſūt hec referri. Principes em̄ mundi qui ꝑſecuti ſunt eccl'am chriſti: mirabili morte īterierūt. ⁊ poſtmodū deleta eſt poſteritas eoruȝ. ⁊ glīa martiꝝ exaltata ē Un̄. Cuſtodit dn̄s omnes diligentes ſe. et o. pec. di.

¶ Nō ē creata h. ſ. ⁊c. Vicia nō ſūt creata in hoīb⁹. ſȝ ꝑuerſa volūtate repta. de⁹ eī fecit oīa valde bona. ſȝ initiū ſuꝑbie eſt apoſtatare a deo.

¶ Quaſi ꝑ mollicIem animi quā notat ſexuſ muliebris. ſurgit iracūdia quā virtutis ſuperat conſtantia.

¶ Semē ho. ho. Doctores ſcī i honore ſunt apꝰ bonos maxime q̄ timēt dn̄m Un̄. Qui p̄ſunt bn̄ p̄ſbiteri. duplici honore digni habeant̄ ⁊c.

¶ Gloria diuit ū. Vere glīa ē timere deū Qui ei timet. iuſticiaȝ ſeruat i oīb⁹ Un̄. Nolite in ꝑſonaꝝ acceptōne ieſu fidē habere.

¶ Magnus ē iudex ⁊c. Licet poteſtaſ terrena mag̃ ſit. timentem dn̄m p̄cellere non valet. timentib⁹ em̄ deum nihil deeſt. diuiteſ aūt eguerunt et eſurierunt ⁊c.

¶ Seruo ſenſato ⁊c. Hoc ad literā ſepe euenit vt ignobilis genere. nobilitatis ſcientia ⁊ fide nobilibus p̄feratur. Un̄. Seruus ſapiens dominabitur

filijs ſtultis. Miſtice
autē ſeruus eccleſiaſti-
cus qui deuote ſeruat
religionem chriſtianam
ꝓponit ſinagoge. Un
maior ſeruiet minori.
⁊ iacob dilexi. eſau au
tem odio habui
¶ Melior ē. Qua
ſi. Melius eſt vt ſtude
as ſemꝑ in bono oꝑe
laborare. vñ reddat
tibi merces iuſticie. q̄z
vt ꝯſumas dies ī va
nitate. ⁊ egeas illo pa
ne q̄ de celo deſcendit.
¶ Qui in timore dei
⁊ obſeruantia religio-
nis ſtatuet gl̄am ſuam
Unde. Qui gloriatur
in dño glorietur

Ignorans ignorabitur — Iactantiā
⁊ inſcius non honorabit̄. Noli te
ꝓhibet. q: omis arrogās abominatō eſt apud deum.
extollere in faciendo oꝑe tuo. ⁊ no
ceſſare a bono oꝑe
li cunctari in temꝑe anguſtie. Me
lior eſt qui oꝑatur ⁊ abundat ī om
nibus. q̄z q̄ gloriatur ⁊ eget pane.
humiliter. ſ. oꝑa pietatis exerce.
Fili ī manſuetudine † ſerua animā
i. ſpe future mercedis pro ſtudio iuſti laboris conſolare.
tuam. ⁊ da illi honorē ſcd̄m meri-
Subdit de peccatorib᷒ ecōtrario.
i. peccatis pollutentem
tum ſuum. Peccantē in animā ſu
am quis iuſtificabit? Et quis ho-
peccatis polluentē
norificabit exhonorantē animā ſu-
am? Pauper gloriat̄ ꝑ diſciplinā
de q̄buſlibet dr̄. ꝑcipe
⁊ timorē ſuum. ⁊ eſt homo qui ho
diuitibus hui᷒ ſeculi. nō ſuꝑbe ſaꝑe. neq̄z in incerto
norificatur propter ſubſtantiā ſuā
diuitiarum ſperare — in tribulatōib᷒. ī neceſſi
Qui aūt gloriat̄ in pauꝑtate. quā-
tatibus — Cum recipiet. ſ. ꝓmiſſā retributōem
tomagis in ſubſtantia. Et qui glo
i. q̄ fuduciā ponit in terrenorum abundantia
futuram
riatur in ſubſtantia. paupertatem
vereatur

¶ Ca. XI.

fides que ꝑ dilectionē oꝑatur q̄ imi tatur dnm̄ dicentē. diſcite a me q: mi tis ſum et humilis corde

Sapiētia humi
liati exaltabit caput illi᷒.
patriarcharū. ꝓphetarū — i celeſtib᷒
⁊ in medio magnatorum conſide-
re illum faciet. Non laudes virum
in ſpecie ſua. neq̄z ſpernas hominē
in viſu ſuo. Breuis in volatilibus
Apis acriter pungit. ⁊ mella conficit. ſic in par uo corpore anima ingenioſa ⁊ acerrima viget. et do ctrine ſuauitatem profert
eſt apis. ⁊ initium dulcoris habet
q̄ mollib᷒ veſtiūtur in do
fructus illius. In veſtitu ne glori
mibus regū ſunt. — Petrus quoq̄z iubet mulie
eris vnq̄z. nec ī die honoris tui ex
res non indui veſte ꝑcioſa. ſed morum honeſtate
tollaris. qm̄ mirabilia oꝑa altiſſi-
q: nemo poteſt plene iue
mi. ⁊ glorioſa ⁊ abſconſa ⁊ inuiſa
ſtigare. vnde. O altitudo diuitiarū ſa. et ſcie dei ⁊c.
opera illius. Multi tiranni ſede-
runt ī throno. ⁊ inſuſpicabilis por
iudei
tauit dyadema. Multi potētes op
alias valide.
preſſi ſunt valde. ⁊ glorioſi traditi
romanorū. — de occultis
ſunt in manus alterorum. Priuſquā
alieni cordis noli temere iudicare. vt in ore duorum vel trium ſtet omne verbum
interroges ne vituperes quēq̄z. ⁊ cū
vt ceteri timorē habeāt.
interrogaueris: corripe iuſte. Pri-

¶ Ca. XI.
¶ Non laudes
virum ⁊c. Quaſi. ne iu
xta ſpēm corporis eſti
mes qualitatē mentis
Unde. Nō reſpicias
vultū eius. nec altitu-
dinem ſtature ei᷒. qm̄
abieci eum. nec iuxta ī-
tuitum hominis iudi-
co. homo enim videt
ea que apparent. dñs
aūt intuetur cor
¶ In honoribus mū-
danis nō eſt ſuꝑbien-
dum. q: tranſit mūdus
⁊ ꝯcupiſcentia eius
¶ Multi tirāni.
⁊c. Diuina diſpenſa
tione fit. vt qui īdigni
ſunt apud homines.
alijs ꝑponātur. ⁊ q̄ po
tētes fuerint oꝑprimāt̄
Populus quoq̄z iu-
deorum qui de generis
nobilitate gloriabat̄.
ꝓ infidelitate ſua deie
ctus eſt. ⁊ fidelis popu
lus gentium ſubroga-
tus. bñdictionē patri
archarum hereditauit.
¶ Priuſq̄z audi
as. Qui prius rn̄det
q̄z audiat. i. q̄ doctor

uſquā audias: ne reſpondeas ver
bum. ⁊ in medio ſeniorum ne adijci-
as loqui. De ea re que te non mole
ſtat ne certaueris. ⁊ in iudicio pec-
cantium ne conſiſtas. Fili ne ī mul
auar᷒ non implebitur pecunia.
habentes alimēta et
tis ſint actus tui. ⁊ ſi diues fueris
q̄bus regamur his contēti ſim᷒. — Aua
re diuitias congregans — Non eſt
non eris imunis a delicto. Si enī
in poteſtate accipiētis ſ3 dātis. — veras diuitias
ſecutus fueris non apprehendes
ꝑſequetur te — ſuꝑnas opes
deuotōe ⁊ exercicō oꝑis
⁊ non effugies ſi ꝓcucurreris. Eſt
homo laborans ⁊ feſtinans. et do
lens impius. ⁊ tanto magis n̄ abū
vnde. formans lucē et creans tene
dabit. Eſt homo marcidus egēs re
bras. faciens pacē ⁊ creās malum
cuꝑatione. plus deficiens virtute.
⁊ abundans pauꝑtate. ⁊ ocul᷒ dei
reſpexit illum in bono. et erexit eū
ab humilitate ipiuſ. ⁊ exaltauit ca
put eius. ⁊ mirati ſunt in illo mul-
proſpera
ti ⁊ honorauerunt deum. Bona ⁊
aduerſa ſal᷒ — interitus carnis q̄ iuſto iudicio ꝑ
mala. vita ⁊ mors. pauꝑtas ⁊ ho-
uenit peccantibus. — ꝑpetue lucis
neſtas: a deo ſunt. Datio dei ꝑma-
fidelib᷒. — virtutū. — multiplicis
net iuſtis. ⁊ profectuſ illius ſucceſ
mercedis.
ſus habebunt in eternū. Eſt qui lo
cupletatur parce agēdo. ⁊ hec ꝑs
mercedis illius ī eo qui dicit. inue
vnde in euangelio. anima comede et bibe. et le
ni requiē mihi. et nunc mādicabo
tare in annos plurimos ⁊c
de bonis meis ſolus. et neſcit q̄ tē
pus ꝓtereat et mors appropiquat
et relinquat om̄ia alijs et moriat̄.
mandato dei — me
Sta in teſtamento tuo ⁊ in illo col
ditando — bono. ſ.
loquere. ⁊ in oꝑe mandatorum tuorum
vſq̄z in finem
veteraſce. Ne manſeris in oꝑibus
peccatorum. Confide aūt in deo. ⁊
fide et caritate.
mane in loco tuo. Facile eſt enī in
eterna beatitudine
oculis dei ſubito honeſtare pauꝑe
remuneratō
rem. Benedictō dei in mercedē iu
ſti feſtinat. et in honore veloci pro
hec vox eſt ſu
ceſſus illius fructificat. Nec dicas
perborū q̄ in potētia et diuitijs confidunt
quid eſt mihi opus. et que erūt mi
nullius egeo
hi ex hoc bōa? Ne dicas Sufficiēs
† q̄d mali amodo ſuſtinebo.
mihi ſum. et q̄d ex hoc † peſſimabor?

eſſe deſiderat anteq̄m
diſcat. vl̄ aliorum cauſas
iudicare priuſq̄z dino
ſcat. ſtultum ſe eſſe de
monſtrat.
¶ Fili. Quaſi. De
ſuperfluis ne ſis curio
ſus. ⁊ peccantium pra
uitati nō ꝯſentias. nō
ſolum enī qui faciunt
mala. ſ3 qui ꝯſentiunt
facientibus digni ſunt
morte.
¶ Fili ne in mul.
⁊c. Multi ſunt actus
hereticorum. q̄ vnitatem
fidei ⁊ tramitē veritatiſ
nō cuſtodiunt. ⁊ labo
rem vanū in libris cō
ponendis expendunt.
Rhetorica ⁊ dyaleti-
ca arte copioſi. nec im
munes ſunt a delicto.
quia meditatō eorum eſt
in dolo. Unde eccleſi
aſtes. Fili ne facias mul
tos libros quibus nō
eſt finis. Omēs autē li
bri diuine ſcripture q:
conſentiunt. vn᷒ liber
ſunt. Vñ. In capite li
bri ſcriptū ē de me ⁊c.
¶ Terrenis lucris vl̄
quibuſlibet negocijs.
quia pluribus intent᷒
minor ē ad ſingula ſen
ſus.
¶ Suſcepta cura regi
minis impar īuenitur
quiſq̄z ad ſingula dū
diuidit̄ ad multa. nec
ſua damna cōſiderat
dū aliena ꝑtractat
¶ Eſt homo labo
rās. Chriſtiana oꝑa
deſignat. ī quib᷒ pau
peres ſpū abundāt oī
bus bonis. ⁊ egēt qui
laborant in adquiren
dis diuitijs. Vñ. Di
uites eguerūt ⁊ eſu. ⁊c.
¶ Eſt qui locuple
tat̄. Theſauriſat et
ignorat cui congrega
bit ea. Auarum ⁊ diui
tem deſcribit. qui ſuis
pcit. ⁊ alijs deuorāda
reliquit. Philoſophi
quoq̄z ⁊ heretici ꝯgre
gāt diuitias praui do
gmatis. vñ nullū col
ligunt fructū. ſ3 alijs re
linquunt. qui veritatē
⁊ falſitatē dinoſcunt.

¶ Ante mortem. Stultũ ẽ laudare pugnantẽ quaſi iã victorem. ille vero qui bene videt agere neſcim⁹ ſi velit vl' poſſit perſeuerare.
¶ Cautũ ⁊ prouidũ docet eſſe cõtra ignotũ ⁊ ꝓhibet ſocietatẽ hereticorum. ne ſimulationi eorum acquieſcere velis qui veniunt in veſtimẽtis ouium. intrinſecus autem ſunt lupi rapaces.
¶ Sicut em̃ eructant. Similitudinẽ ſagaciorꝝ animalium. ⁊ ꝑſpicaciorꝝ poſuit. vt oſtẽderet quia qui prudẽtes eſtimant' ſepe verſutia hereticorꝝ capiũtur. ſicut em̃ venter plenus male digeſtum cibum fetide eructat. ita hereticorꝝ cõmoda fraudulenter ꝑducunt doloſa ꝯſilia. vt quoſcũqꝫ poſſint in caueã erroris ⁊ laqueum deceptõis ꝓcipitẽt

¶ Beatus vir qui ſemꝑ eſt pauidus.
In die bonorum ne immemor ſis
¶ ne aduerſitate frãgaris
malorꝫ. ⁊ in die malorꝫ ne inmemor
ſis bonorꝫ. quoniã facile eſt corã
¶ exaltare humilẽ. humiliare ſuperbum
deo in die obit⁹ retribuere vnicuiqꝫ ſcdm vias ſuas. Malicia hore
¶ afflictõ impuſa.
¶ voluptatis ꝑterite.
obliuionem facit luxurie maxime.
¶ q: reuelabũtur abſcõdita tenebrarũ et intentõ opm.
⁊ in fine hominis denudatõ operꝫ
illius Ante mortẽ ne laudes hominem quẽquã. qm̃ i filijs ſuis agno
¶ in ꝑfectis opibus
ſcitur vir. Non omnẽ hominẽ inducas in domũ tuã. multe em̃ ſunt in
¶ dyaboli
ſidie doloſi. Sicut em̃ eructant ꝑcordia fetentiũ. ⁊ ſicut ꝑdix inducitur in caueã. ⁊ vt caprea in laqueũ
¶ hereticus.
ſic ⁊ cor ſuꝑborꝫ. ⁊ ſicut ꝓſpector
¶ anime ¶ teſtimonia ſcripturarum
videns caſum ꝓximi ſui. Bona em̃
in mala ꝯuertens inſidiat'. ⁊ in ele
¶ ab vnius heretici malicia multorum ꝑditõ.
ctis imponit maculã. Ab ſcintilla
vna augetur ignis. ⁊ ab vno doloſo augetur ſanguis. homo em̃ pec
¶ mors hominum.
¶ vite
cator ſanguini inſidiatur Attende
¶ heretico ¶ doctrinam prauã
tibi a peſtifero. fabricat em̃ mala.
ne forte inducat ſuꝑ te ſubſannationem in ꝑpetuum. Admitte ad te
¶ quaſi. fuge cõmunionem hereticorũ qui alieni ſunt a deo.
¶ tpe vel confuſione erroris.
alienigenam. ⁊ ſubuertet te in tur
¶ mẽbris chriſti vel tuis proximis.
bine. ⁊ abalienabit te a vijs ꝓprijs

¶ Ca. XII

¶ Monet ſimplici animo elemoſinã facere. vnde. Attendite ne iuſticiam veſtram faciatis coram hominibus.

Si benefeceris ſcito cui feceris. et erit
¶ reſpectu. ſ. iuſticie
gratia bonis tuis multa. Bene fac
¶ In hoc ſeculo reciꝑ eata fraterna caritate vel in futuro
iuſto. ⁊ inuenies retributionẽ magnam. ⁊ ſi non ab ipſo: certe a dño
Non eſt ei bene qui aſſiduus eſt in malis. ⁊ elemoſinam non dãti. qm̃
⁊ altiſſimus odio habꝫ peccatores et miſertus eſt penitentibus. Da
¶ qui indigenti elemoſinã tribuit. nec ꝑ delicto ſpernit. miſericordiã fere facit. natura enim reſpiciẽda ẽ non perſona
miſericordi ⁊ ne ſuſcipias peccato
¶ dñs. ſ. i die iudicij
rem. ⁊ impijs ⁊ peccatoribus red
¶ reſeruãs puniẽdos.
det vindictam cuſtodiẽs eos i die
vindicte. Da bono. ⁊ nõ receperis
peccatorẽ. Benefac humili. ⁊ non
¶ verbi dei ne in blaſphemiã erumpat
dederis impio. Probibe ꝑanes
illi dare. ne in ipſis potentior te ſit.
¶ vir duplex aĩo inconſtãs eſt in omnibus vijs ſuis
Nam duplicia mala iuenies i omnibus bonis quecunqꝫ feceris illi
quoniã ⁊ altiſſim⁹ odio habꝫ pec
¶ dñs. ſ. ¶ iudicij.
catores. ⁊ impijs reddet vindictã
Non agnoſcet' in bonis amicus.
¶ q: cõfidẽtia aduerſitatis apitur.
⁊ non abſcondet' in malis inimic⁹
¶ de quibus contriſtatur. † ¶ vir duplex animo incõſtans eſt in omnibus vijs ſuis.
In bonis † viri inimici illius. in triſticia ⁊ i malicia illius amic⁹ agni
¶ q: dolet
tus eſt. Non credas inimico tuo i
¶ alias eramentum
eternum. Sicut eni atramentum
eruginat nequicia illius. Et ſi humiliatus vadat curuus. abijce animũ tuum. ⁊ cuſtodi te ab illo. Nõ
ſtatuas illum penes te. nec ſedeat
ad dexteram tuã. ne cõuerſus ſtet
in loco tuo. ne forte cõuerſus in locum tuũ inquirat cathedrã tuam.
¶ fine ¶ vera fuiſſe
et in nouiſſimo cognoſcas verba
¶ Sero penitendo. quia non crediſti †
mea. ⁊ in ſermonibus meis ſtimuleris. † Quis miſerebitur incanta
¶ quaſi. heretici difficile corrigũtur ¶ vel meditabitur
¶ dyabolo
tori a ſerpente ꝑcuſſo. ⁊ omnibus
¶ vel ap ꝓpinquãt ¶ demonib⁹ vel hereticis.
qui appropiant beſtijs. ⁊ qui comi
¶ a viro iniquo libera me dñe.
tatur cum viro iniquo. ⁊ obuolu
¶ i. ad horã ſe fidelem eſſe ſimulabit.
tus eſt in peccatis eius. Una hora tecum ꝑmanebit. Si aũt decli
¶ a via iuſticie. ſ. eum audiendo
naueris nõ ſupportabit. In labijs
ſuis indulcat inimicus. ⁊ in corde
ſuo inſidiatur vt ſubuertat te in foueam. In oculis ſuis lacrimatur
inimicus. ⁊ ſi inuenerit temp⁹ non
ſatiabitur ſanguine. Si incurrerit
tibi mala: inuenies eũ illic priorẽ.
In oculis ſuis lacrimatur inimic⁹

¶ Ca. XII
¶ Nõ eſt ei bñ q. a. ⁊c. Grauiſſimũ peccatũ eſt nolle penitere. nec peccata elemoſinis redimere. ſꝫ peccata peccatis addere. Unde Super tribus ſceleribꝫ damaſci. ⁊ ſuꝑ quattuor nõ ꝯuertam eam
¶ Dubiã ⁊ doloſam doctrinã quã in expoſitõe diuine ſcripture expẽdunt.
¶ Da bono ⁊ nõ re. p. ⁊c. Simile i tobia legit'. Panẽ tuũ ⁊ vinũ ſuꝑ ſepulturã iuſti cõſtitue. ⁊ noli ex eo mãducare ⁊ bibere cũ peccatoribꝫ. i. pro eo ꝙ peccatores ſunt: noli ꝯmunicare. ſicut qui nutriũt hiſtriones. cũ eſuriant chriſti pauperes. Qui aũt dat indigenti peccatori. non q: peccator eſt. ſꝫ quia bõ eſt. nõ peccatorẽ ſed iuſtũ nutrit. q: culpã nõ diligit ſꝫ naturam Si peccatorẽ ⁊ impiũ hereticũ intelligis. dum in errore ſunt. nõ eſt communicandũ cum illis. Unde. Nolite ſanctũ dare canibus ⁊c.
¶ Nõ agnoſcet. ⁊c. Facilius amicus ⁊ inimicus in aduerſitate ꝓbant'. quia multi amici menſe qui nõ ꝑmanẽt in die neceſſitatis. Verus igitur erat amicus qui dicebat. Quis ĩfirmatur ⁊ ego nõ infirmor.
¶ Nõ credas inimico t. ⁊c. Hiſtorice de falſis amicis agit a quib⁹ cauere debem⁹ miſtice vero hereticos notat. qui nõ vere ſũt amici quorꝫ doctrina plena eſt rubigine erroris ⁊ nequicie. quorũ ſermo ſerpit vt cancer. q̃uis fideles et catholicos ſe fingant. Nõ ergo eis ꝯſentiamus nec poteſtatẽ tribuam⁹ quã ſignificat dextera. ne a loco nrõ id eſt. ſtatu recte fidei nos deijciant. nitũtur em̃ cathedram noſtrã. id eſt. doctrinam malicioſe ſubuertere
¶ Quis miſerebitur in. Heretico q̃ officiũ doctoris gerit. ⁊ dicit ſe medicũ animarũ. Si em̃ ſal infatuatũ fuerit ad nihilũ valet vltra. niſi vt mittatur foras. ⁊ ꝯculcet' ab hominibus.
¶ In labiis ſuis ⁊c. His ſententijs notat eos. qui in corde ⁊ corde loquũt'. ⁊ inſidiãtur. vt interficiãt innocẽtẽ

¶ Qui cũ aliquẽ dece
perint. mouent caput.
plaudũt manu. ⁊ letãt
cũ malefecerint.

¶ Ca. XIII

¶ Qui tetigerit
pice ⁊c. Per ſimili-
tudinẽ oñdit noxiũ eẽ
ſupbo ꝯmunicare. qui
pollut⁹ nigredine vici-
oꝝ maculare nõ ceſſat
nitorẽ humiliũ. Unde
Amic⁹ ſtultoꝝ efficiet
ſimilis. Infirmi eñ de
clinare debẽt ſocietatẽ
maloꝝ ne mala que
frequẽter aſpiciũt imi
tari velint

¶ Pond⁹ ſuper
⁊c. Rab. Hec morali
ter nos inſtruũt. vt hu
milia ſeqmur. ſuperba
fugiam⁹. qꝛ de⁹ ſupbis
reſiſtit. hu. aũt dat g.
Miſtice aũt docet. vt
diuitẽ. i. iudeũ q̃ in li-
tera legis gl̃atur. et he
reticũ q̃ ſpernit ſenſuz
catholicũ. vanis confi
ſum argumẽtis omni-
no fugiam⁹. qꝛ exinani
uit nos bis ⁊ ter. duoꝝ
teſtamẽtoꝝ ſinceritatẽ
corrũpendo. ⁊ fidẽ ſan
cte trinitatis blaſphe
mando. In nouiſſimo
ꝟo quos decipiunt ri
dent. qꝛ eterna ꝯfuſio-
ne dignos oñdent. cũ
in eternũ cruciabũtur.

¶ Noli eſſe ⁊c. Nõ
virtutẽ humilitatꝭ ab-
horret. ſꝫ autoritatẽ fir
mã ꝯtra expugnatores
veritatis docet tenere
quib⁹ fortiẽ reſiſtendũ

¶ Aduocat⁹ ⁊c.
Modeſte agendũ ẽ cũ
potẽtib⁹ hui⁹ ſeculi q̃
frequenẽ deridẽt inno
centiũ ſimplicitatẽ. q̃-
bus tñ debitũ honorẽ
cõferre debem⁹. ſꝫ non
cõtra deũ vel ꝯtra mã
data ei⁹. Uñ. Omnes
honorate. fraternitatẽ
diligite. deũ timete. re
gẽ honorificate.

¶ Caue. t. ⁊ a. d. ⁊c.
Quaſi. Nihil tutum
apud amatores mũdi
q̃ mutabilia ſequũt. et
cũ illis mutant. Uñ.
Stult⁹ vt luna mutat
Poſſunt i his heretici
⁊ falſi chriſtiani itel-
ligi. q̃b⁹ nõ eſt credẽdũ
qꝛ inconſtãtes ſunt in
omnibus vijs ſuis.

¶ Omni vita ⁊c.
Ceteris refutatis q̃d
ſtabile ẽ ⁊ eternũ ꝯmẽ

⁊ quaſi adiuuans ſuffodiet plãtas
tuas. Caput ſuũ mouebit. ⁊ plau-
debit manu. ⁊ multa ſuſurrans cõ
mutabit vultum ſuum.

¶ Ca. XIII.

Qui tetigerit pi
cem inquinabitur ab ea.
⁊ qui ꝯmunicauerit ſupbo induet
ſupbiam. Pondus ſup ſe tollit q̃
honeſtiori ſe ꝯmunicat. Et ditiori
te ne ſocius fueris. Quid ꝯmuni-
cabit cacabus ad ollaꝫ? Quando
eñ ſe colliſerint confringetur. Di
ues iniuſte egit ⁊ fremebit. pauper
autẽ leſus tacebit. Si largitus fu-
eris aſſumet te. ⁊ ſi non habueris
derelinquet te. Si habes cõuiuet
tecum ⁊ euacuabit te. ⁊ ipſe nõ do-
lebit ſup te. Si neceſſarius illi fue
ris: ſupplãtabit te. ⁊ ſubridẽs ſpeꝫ
dabit narrans tibi omnia bona et
dicet. Quid opus eſt tibi. Et con-
fundet te in cibis ſuis. donec te ex
inaniat bis ⁊ ter. ⁊ i nouiſſimo de-
ridet te. Poſtea videns derelin-
quet te. ⁊ caput ſuum mouebit ad
te. Humiliare deo. ⁊ expecta man⁹
eius. Attende ne ſeductus in ſtul- (erronea doctrina)
ticia humilieris (confundaris). Noli eſſe humilis
in ſapientia tua. ⁊ ne humiliatus i
ſtulticiam (hereticorum ſectam) ſeducaris. Aduocatus
a potentiore diſcede. ex hoc eñ ma
gis te aduocabit. Ne improb⁹ ſis
ne impingaris. ⁊ ne longe ſis ab eo
ne eas in obliuionem. Ne retineas
ex equo loqui cum illo. nec credas
multis verbis illius. Ex multa eñ
loquela temptabit te. ⁊ ſubridẽs in
terrogabit te de abſconditis tuis.
Immitis animus illius ⁊ conſer-
uabit verba tua. ⁊ non pcet de ma

licia ⁊ de vinculis. Caue tibi ⁊ at-
tende diligenter auditui tuo. quo-
niam cũ ſubuerſione tua ambulas
Audiens vero illa quaſi in ſomnis
vide. ⁊ vigilabis. Omni vita tua
dilige deum. ⁊ inuoca illum in ſa-
lute tũa Omne animal diligit ſimi
le ſibi. ſic ⁊ omnis homo ꝓximuz
ſibi. Omnis caro ad ſimilẽ ſibi cõ-
iungetur. ⁊ omis homo ſimili ſui
ſociabitur. Sicut cõmunicabit lu
pus agno aliquãdo. ſic peccator iu
ſto. Que ꝯmunicatio ſancto homi
ni ad canem? aut que ps bona di
uiti ad pauperem? Uenatõ leonis
onager in heremo: ſic paſcua ſunt
diuitum paupes. Et ſicut abomĩa
tio ſupbo humilitas. ſic ⁊ execratõ
diuitis paup. Diues ꝯmotus con
firmatur ab amicis ſuis. humil' au
tem cum ceciderit expellet et a no
tis. Diuiti decepto multi recupera
tores. locutus eſt ſupba. ⁊ iuſtifica
uerunt illum. Humilis deceptus
eſt. inſup ⁊ arguitur. locutus ẽ ſen
ſate ⁊ non eſt ei datus loc⁹. Diues
locutus eſt. ⁊ omnes tacuerunt. ⁊
verbum illius vſq; ad nubes pdu
cent. Pauper locutus ẽ. ⁊ dicunt
Quis eſt hic? Et ſi offenderit ſub
uertent illum. (ſcripturarum q̃ meditando et bene opando congregatur) Bona eſt ſubſtantia (id eſt. que non fraudulenter ad quiritur. nec conſcientiam conturbat.)
cũi non eſt peccatum in conſciẽtia.
⁊ nequiſſima pauptas (hereticorũ doctria inops veritatis) in ore impij (qꝛ prauis verbis pparatur iſta pauptas)
Cor hominis immutat faciẽ illius
ſiue in bono ſiue in malo. Ueſtigiũ
cordis boni. ⁊ faciem bonã diffici
le inuenies. ⁊ cũ labore

¶ Ca. XIIII.

Beatus vir qui
non eſt lapſus verbo ex

dat. i. vt deũ diligas ⁊
mãdata eius cuſtodi-
as. ⁊ auxiliũ ei⁹ quoti
die implores. qꝛ ꝓpe ẽ
dñs omnib⁹ inuocãti
bus eum in veritate.

¶ Omẽ animal.
Ad ſuperiora reſpicit
vt diuitũ. ſ. ⁊ potentũ
ſocietatẽ declines. et ei
coniungaris. q̃ ſtudio
⁊ religione tibi ꝯſors ẽ
Hec eſt eñ amicicia fir
ma quã ſimilitudo ꝟ
tutum ſociat

¶ Sicut cõmu. ⁊c.
Rapacitas lupi cum
agni innocẽtia nõ con
uenit. nec auari rabies
cũ modeſtia ſimplicis
Nulla eñ ꝯmunicatõ
mũdicie cũ immũdicia
Sic eñ canis reuertit
ad vomitũ. ita qui ite
rat ſtulticiã ſuã. Nul
la ergo parilitas ſuper
bi diuitis cum humili
tate paupis chriſti

¶ Diues cõmo
tus ⁊c. Nõ de diuite
⁊ paupe incepat exeq̃t
qꝛ multi ſunt q̃ diuitis
facta ⁊ dicta extollũt.
pauci q̃ doctrinaꝫ hu
miliũ ⁊ virtuteꝫ intelli
gũt Arrogãtes inueni
unt ꝑdicatores. humi
les ꝟo contemptores.
Uñ. Diuitie addunt
amicos. a paupe vero
⁊ hi q̃s habuit ſepant

¶ Cor homis i.
Judicio vultus mẽtis
mutatio deprehendit
Unde. Cor gaudens
exhilarat facieꝫ. in me
rore animi deijcit ſpũs

¶ Ueſtigium cor
dis ⁊c. Quia multi ſi
mulati ⁊ ficti. ideo dif
ficile inuenitur. in quo
cor ⁊ facies. i. cogitatõ
et opatio. atq; doctri
na in bono conueniãt
cum aũt hoc inuenies
da gloriam deo. quia
hoc eius donũ eſt.

¶ Ca. XIIII

¶ Lapſus. Peccã
do. Hinc iacobus ait.
Qui in verbo non of
fendit. pfectus eſt illo
ſcꝫ verbo. cuius offen
ſioneꝫ humana poteſt
vitare fragilitas.

Viro cupido. Auaricie peſtē deſcribit que excruciat auarum. ne conſequat' laboris ſui fructum. qui theſauriſat ⁊ igno. cui cong. ea.

Qui ſibi neqꝫ eſt ⁊c. Hec ad lrām mentē auari ⁊ inuidi deſcribunt. qui de bonis ſuis non letantur. allegorice ꝓo ſigficāt philoſophos et hereticos qui ſine fide chriſti cōgregant diuitias praui dogmatis que nihil ꝓficiunt eis. imo penā ꝯferunt eternam

Et ſi beneſecerit. Dixerat nihil eſſe nequius illo qui ſibi ī uidet. i. qui legitime ñ vtitur bonis ſuis. ⁊ negligit habere bonū miſericordie ⁊ largitatis. nunc ꝓo idē repetit.

Inſatiabilis. Quia ſine fructu bonorum conſumit vitā. ⁊ ſterilē animā gehēne ignibus tradit cruciādam.

Oculus mal'. Hereticoꝝ ocul' ſemꝑ malis eſt intentus. et panē celeſtem. i. intellectum diuine ſapientie non meretur. ⁊ in ſcripture menſa marceſcit indigentia.

Fili ſi habes. ⁊c. Hortat' vt cōtempta mundi luxuria. bonoꝝ opm oblationes deo offeramus. q2 breue eſt ſpacium vite in quo opari poſſumus. poſt morteꝫ em̄ q̄ feſtinat non eſt temp' operandi. ſed mercedē recipiendi. Vñ. Operamini dum dies eſt. Venit em̄ nox. quādo iā non licet opari

Omnis caro ſi. fe. ve. ⁊c. Sicut fenū in terra vel foliū in arbore naſcit'. creſcit. vireſcit. ſiccatur. ⁊ deijcit' ita caro noſtra naſcitur ex ꝓgenie parentū creſcit in infantia ⁊ pu ericia. floreſcit in adoleſcentia. matureſcit in iuuentute. areſcit in ſenectute. deijcit' ī morte

ore ſuo. ⁊ nō eſt ſtimulatus in triſticia delicti. Felix qui nō habuit animi ſui triſticiā. ⁊ nō excidit ab ſpe ſua. Viro cupido ⁊ tenaci ſine ratione eſt ſubſtantia. ⁊ homini liuido ad quid auꝝ? Qui aceruat ex animo ſuo iniuſte alijs congregat. et in bonis illius alius luxuriabit'. Qui ſibi nequam eſt. cui alij bon' erit? Et nō iocundabitur in bonis ſuis. Qui ſibi inuidet: nihil eſt illo nequius. ⁊ hec eſt redditō malicie illius. Et ſi beneſecerit. ignoranter ⁊ nō volens facit. ⁊ in nouiſſimo maniſeſtat maliciam ſuā. Nequā ē oculus liuidi. ⁊ auertens faciem ⁊ deſpiciens animā ſuā. Inſatiabilis oculus cupidi in pte iniquitatis. non ſatiabitur donec conſumat in iuſticiam areſaciens animā ſuam. Oculus malus ad mala. ⁊ nō ſatiabitur pane indigens. ⁊ in triſticia erit ſuꝑ menſam ſuā. Fili ſi habes beneſac tecum. ⁊ deo dignas oblationes offer. Memor eſto quoniā mors non tardabit. ⁊ teſtamentum inferoꝝ quod demonſtratum eſt tibi. Teſtamentū em̄ h' mundi morte morieẛ. Ante mortē beneſac amico tuo. ⁊ ſcd'ꝫ vires tuas exporrigens da pau̓pi. Nō defrauderis a die bono. ⁊ particula diei boni ñ te ꝑtereat. Nonne alijs relinques dolores ⁊ labores tuos? In diuiſione ſortis da ⁊ accipe. ⁊ iuſtifica animā tuam Ante obitum tuū operare iuſticiam. quoniā non ē apud inferos inuenire cibum. Omnis caro ſicut fenuꝫ veteraſcet. ⁊ ſicut folium fructificans in arbore viridi. Alia generantur ⁊ alia deijciuntur ſic generatio carnis ⁊ ſanguinis. alia finit' ⁊ alia naſcit'. Omne op' corruptibile in fine deficiet. et qui illud opatur: ibit cum illo. Et om̄e opus electum iuſtificabitur. et qui opatur illud honorabitur in illo. Beatus vir qui in ſapientia morabitur. ⁊ qui in iuſticia meditabit'. ⁊ in ſenſu cogitabit circūſpectionē dei Qui excogitat vias illius ī corde ſuo. ⁊ in abſconditis illius intelligens: vadens poſt illum quaſi inueſtigator ⁊ in vijs illius ꝯſiſtens Qui reſpicit ꝑ feneſtras illius. et in ianuis illius audiens. Qui requieſcit iuxta domū illius. ⁊ in parietibus illius figens palum. Statuet caſulam ſuam ad manus illius. et requieſcent in caſula illius bona ꝑ euum. Statuet filios ſuos ſub tegmine illius. ⁊ ſub ramis illi' morabitur. Proteget' ſub tegmine illius a feruore. ⁊ in gloria eius requieſcet.

Ca. XV.

Qui timet deū faciet bona. ⁊ q̄ ꝯtinenſ eſt iuſticie apprehendet illaꝫ. ⁊ obuiabit illi quaſi mater honorificata. et quaſi mulier a virginitate ſuſcipiet illum Libauit illū pane vite et intellectus. et aqua ſapīe ſalutaris potabit illum. Et firmabitur in

Interlinear glosses: i. q̄ ad uerſit. de animi non frangitur vt deſperet — opib' bonis pro quibus ſperanda ſunt eterna p̄mia — quibus vti no' uit — mēs — ne faciat miſericordiā indigenti — quia non ſeminat terrena vt metat celeſtia — mens praua que ſemꝑ prona eſt ad mala. — vite eterne — i. in futuro ꝑpetua egeſtate laborabit — dum eſt tpus opandi. — facultatem — vbi recipias mercedē. — qlibet — vel boni doni — neſcis cui cō gregas. — verbum doctrine — opa iuſticie — emundando ꝑ confeſſionem et penitentiā. id eſt. verbum doctrine ꝓximis impende. et bonorum operum exempla relinque. vt recipias premiuꝫ vite eterne — refectionē vite eterne. — ſpēs corporis aut tempore deficit aut languore conſumitur. — generatō preterit et generatō aduenit — quando anima et corpore pro prauis operibus interibit. — i. mercedē iuſticie accipiet. — in regno celorum — meditatōe ſcripture et impletione — i. opibus iuſticie — mentis — deum qui inſpector eſt cordis. non auraꝫ humanu fauoris — precepta diuina — celeſtibus ſacramētis — alias illā. — oculos mentis — teſtimonia ſcripture — ꝑdicentorū linguis — aure obedientie — duob' teſtamentis — ſcribendi ſtudium. — ſacerdotij dignitatem — ſubditos. — vt iuxta ſapientie eruditionē irreprehēſibiliter viuant. — furore inimicorū. — q2 ꝑ eā habebit vitam eternam — Non' alius. — executor — vt firmiter teneat — q2 grā dei nutrit filios — quia in ea nihil immundum. nihil incorruptum — vel hec. — corpore chriſti vel doctrina verbi dei.

Beatus vir qui. Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege domini. Beati qui ſcru. teſti. ei' ⁊c.

Statuet ca. id ē doctoris officiū agens ſane doctrine opa iuſticie coniunget. vt auditores verbo et exemplo inſtruat.

Aqua ſapientie ſalutaris. Grā ſpiritus ſancti. Vñ. Qui biberit aquā quā ego dabo vobis. fiet in eo fons aque ſalientis in vitā eternā. i. nō cedet ꝑſecutōni. vl' heretice prauitati.

¶ Et in medio e. Apoſtolos p̄dicatores euangelij ſignificat quos dei ſapiētia.id ē chriſtus eccliē ꝓpoſuit.

¶ Homies ſtulti nō ap. Pagani et ydolatre ꝛ iudei q̄ crucifigant filium dei.ſequētes vmbrā legis et reſpuētes veritatē euāgelij.vel heretici q̄ ſcripturas ꝑuertunt.

¶ Et viri veraces Omnis qui eſt ex veritate.audit vocē meā

¶ In ore peccatoris. Hereticorum. qui doctrinā patrum deſpiciunt.ꝛ ſimplices decipiunt

¶ Donum largitatis non inuidet deus alicui qui vult omēs homines ſaluos fieri.

¶ Nō dicas ꝛc. Nō ſunt mala noſtra deo imputanda.cui n̄ ſunt neceſſaria. Unde Deus ītemptator malorum eſt.

¶ Cōſtituit ho. Ad imaginē ꝛ ſimilitudinem ſuā.ꝛ liberū arbitrium dedit ei

¶ Si volueris m. co. ꝛc.id eſt.ſi volueris implere opa ꝛ mādata dei.habebis conſolationē.ſi cōtempſeris:gehennē ardorem;

ſ .i.nō cedet pſecutōi vel heretice prauitati
illo ꝛ n̄ flectetur.ꝛ continebit illū
ſ qui expectāt te non confundētur. et confundantur om.qui o.
et nō confundetur.ꝛ exaltabit illū
ſ gregē doctorū.
apud primos ſuos Et in medio ec
ſ vt dicant que intelligunt
cleſiē apiet os eius.ꝛ adimplebit il
ſ quo ſapiunt et intelligunt
lum ſpū ſapientiē ꝛ intellectus.et
ſ dignitate ſacerdotij
ſtolam glorię veſtiet eum Jocundi
ſ .i. abunde dedit
tatem ꝛ exultationē theſauriſabit
vt alijs impertiri poſſit ſ quia fili
ſup illum.ꝛ nomine ęterno heredi
us dei vocabitur ſ heretici. ſ ſpiri
tabit illum. Homines ſtulti nō ap
tus diſcipline effugiet fictum
ſ vel viderant ſ catholici .religioſi
prehendent illam.ꝛ homines ſen
ſ obediendo quibus ipſa obuiat monendo ꝛ promouendo ſ heretici.
ſati obuiabunt illi. Homies ſtulti
non uidebunt eā.longe em̄ abeſt
ſ heretici qui veri
a ſupbia ꝛ dolo. Uiri mēdaces nō
tatem contemnunt ſ catholici
erunt illius memores.ꝛ viri vera
ſ credēdo.meditādo.opando.
ſ ꝑfectum virtutum.
ces inuenient in illa.ꝛ ſucceſſū ha
ſ contemplatōem.
bebunt vſq̄ ad inſpectionem dei.
ſ do placita ſ p̄dicatō ſ here
Non eſt ſpecioſa laus in ore pecca
tici ſ q: diſperdet deus.v.la.do.et l.m.
toris.quia non eſt a domino miſ
ſ nata ſ omnis ſapientia a domino deo eſt ſ patre ſ dei fili9
ſus.qm̄ profecta eſt a deo ſapiētia
Sapientię em̄ dei aſtabit laus.et
in ore fideli abundabit.ꝛ domina
ſ fideli ſuo.
tor dabit eam illi Non dixeris.per
ſ Quaſi.ſerua mandata et deus
deum abeſt. Quę em̄ odit:ne fece
dabit illam tibi ſ falſū ē ſ vel uit
ris. Non dicas.ille me īplanabit
Non em̄ neceſſarij ſunt ei homies
ſ Sicut omnē errorē deteſtatur deus.ſic et
impij Omne execramentū erroris
qui timent eum.
odit dominus.ꝛ nō erit amabile ti
mentibus deū. Deus ab initō cō
ſ pote
ſtituit hominē.ꝛ reliquit illū ī ma
ſtate arbitrij ſ ne de ligno vi
nu conſilij ſui.ꝛ adiecit mandata ꝛ
te comederet
p̄cepta ſua. Si volueris mandata
ſ ab inſidijs dyaboli
conſeruare.ꝛ conſeruabunt te.ꝛ i
ſ vnde. Si quis ſermonem meum ſeruauerit.mortē non videbit ineternum ſ alias ſeruabūt
ꝑpetuum placitam fidem ſeruare.
ſ refrigeriū ſ tribulatōeꝫ. ſ Si
Appoſuit tibi aquā ꝛ ignē.ad qḋ
vis ad vitam ingredi ſerua mandata
volueris porrige manū tuā. Ante
ſ eterna ſ infinita ſ omnis arbor que non facit fructum bonū excidetur et in ig.mit.
hominem vita ꝛ mors.bonū ꝛ ma
lū. Quod placuerit ei dabitur illi
qm̄ multa ſapiētia dei.ꝛ fortis ī po
tentia.ꝛ videns omnes ſine inter
ſ ad quos reſpicit miſericordia eius.q: ea reſpicit que placent ſibi.vnde Nouit dominus vi
miſſione. Oculi domini ad timētes
am iuſtorum.et iter impiorum peribit
eum.ꝛ ipē agnoſcit omnē operam
ſ nō ē de9 auctor peccōrū
hominis. Nemini mandauit ipie
agere.ꝛ nemini dedit ſpacium pec
candi. Non em̄ concupiſcet multi
tudinem filioꝝ infideliū ꝛ inutiliū

¶ Ca. XVI.

NE iocunderis
ſ diſcipulis inobedientibus.
in filijs impijs ſi multi
plicentur.nec oblecteris ſup ipſos
ſ filialis vel ſeruilis q̄ eſt initium ſapientie.
ſi non eſt timor dei in illis. Nō cre
das vitę illoꝝ.ꝛ ne reſpexeris in
ſ quia inutiles. ſ Si oculus tu9
labores illoꝝ. Melior eſt em̄ vn9
ſcandaliſat te .erue eum et proijce abs te.
timens deum.q̄ꝫ mille filij impij.
ſ priuatum ſine magiſterio
Et vtile eſt mori ſine filijs.q̄ꝫ relin
ſ diſcipulos ſ diſcordie. ſ Catholico po
quere impios filios. Ab vno ſen
pulo qui in vnitate fidei conuerſatur.
ſ eccleſia. ſ hereti
ſato inhabitabitur patria.ꝛ a trib9
cis oppugnantibus fidem ſancte trinitatis
impijs deſeretur. Multa alia vi
dit oculus meus.ꝛ fortiora horū
audiuit auris mea. In ſinagoga
ſ vltōnis.
peccantium exardebit ignis.ꝛ in
ī ſ diuine indignatōnis.
gente incredibili exardeſcet ī ira.
Non exorauerunt ꝑ peccatis ſuis
antiqui gigantes.qui deſtructi ſūt
confidentes ſuę virtuti.ꝛ non pe
ſ q: alieni ſunt a catholica fide
percit ꝑegrinatōni eoꝝ.ſed ꝑcuſſit
eos ꝛ execratus eſt illos. Pre ſu
ſ q:.ſ.ſupbiūt ī peccatis ſuis. et cōtemnūt iudiciū di
perbia verbi illoꝝ nō miſertus eſt
illis.gentē totā ꝑdens ꝛ extollentē
ſ qui exierūt de egipto
ſe in ſuis peccatis. Et ſicut ſexcēta
et pro duricia cordis ſui proſtrati ſunt ī deſerto.
milia peditum qui cōgregati ſunt ī
duricia cordis ſui.ꝛ ſi vnus fuiſſꝫ
ſ ſuperbus.
ceruicatus.mirum ſi fuiſſet immu
ſ ſup timētes eū ſ ſup cōtēptores.
nis Miſericordia eni et ira cū illo.
ſ apud eū multa valꝫ deuota orō.
ſ ſup impenitentes
potens ē exoratō.ꝛ effundens irā

¶ Qm̄ multa ſa. ꝛc. Nullus pōt p̄ſciētiam dei effugere.omnia em̄ nuda ꝛ aperta Vn̄. Quo ibo a ſpū tuo.ꝛ quo a facie t.fu.

¶ Neceſſe eſt ḡ vt nihil faciat hō niſi qḋ dignum eſt cōſpectui diuino

¶ Nemini mandauit. Non ē auctor deus peccādi.nec ſpacium ꝯcedit in quo hō īpune peccare poſſit.ſꝫ bona p̄cipit ꝛ mala interdicit

¶ Solumō placet ei qḋ bonū eſt.īfidelitas aūt ꝛ inutilitas diſplicet.qm̄ iuſtus deus et iuſticias dilexit.

¶ Ca. XVI.

¶ Ab vno ſen. Qui ſm ſuā regulam ſcripturę fide ꝛ ope ꝑmanet ī ſemita iuſticię

¶ Impius.ſ.qui cogitatōne.locutōe.ope ſeipſos ſequeſtrant a ſocietate bonoꝝ

¶ Multa alia vidit. Quanto quis ardentius legē dei diſcit tanto magis illuſtrat lumine ſcientię Unde q̄ habet mādata mea ꝛ ſeruat ea ille eſt q̄ diligit me. Qui aūt diligit me.diliget a patre meo.ꝛ ego diligā eum ꝛ manifeſtabo ei meipſum

¶ Non exorauērunt. Antiqui gigantes deſiderijs terrenis irretiti.ꝛ ſarcina peccatorum grauati.vel heretici qui confidunt in virtute ſua.ꝛ in diuitijs dyaletice ꝛ rethorice gloriantur

¶ Miſericordia em̄ ꝛ ira. Diuina cenſura ęqualitatē ſeruat nec vni nec pluribus ꝑcit.nullū peccatum dimittit impunitū.aut homo em̄ aut de9 puniet.

Qui intẽdit cuſtodire mãdata di in tpe hui⁹ ꝑegrinatõis ⁊ peccata purgare cũ gemitu ⁊ lacrimis ꝯſolatõẽ habebit. Vñ. Beati q̃ lugẽt q̃m ipi cõ. Et alibi Qui ſeq̄ꝛ iuſticiã ⁊ miſericordiã ĩueniet vitã ⁊ iuſticiã ⁊ glãm.

Non dicas A deo ⁊c. Reprehẽdit eos q̃ deũ credũt nõ curare mortalia. Vnde eliphat. Quid em̃ nouit dñs: ⁊ q̃ſi ꝑ caliginẽ indicat. nubes latibulũ ei⁹. nec nrã cõſiderat. Hinc paulus ait. Viu⁹ eſt ſermo di ⁊ efficax. ⁊ penetrabilior om̃i gladio ancipiti. ⁊ ptingẽs vſq; ad diuiſionẽ aie ac ſpũs. Cõpagũ q̃z ac medullarũ ⁊ diſcretor cogitatõnũ ⁊ intentionũ cordis

Ecce celum ⁊c. Quaſi. Si maiora ꝑ volũtate ſua diſpẽſat ⁊ ꝯprehendit. minora eũ latere nõ pñt. ad cu⁹ nutũ oĩa pauẽt ⁊ ꝯtremiſcũt. ⁊ nõ eſt q̃ poſſit ei⁹ reſiſtere voluntati.

Sed opera iuſticie ⁊c. Nemo enũciare põt altitudinẽ iuſticie eius nec ſuſtinere iuſticie diſtrictionẽ

A quibuſdam. ydolatris. hereticis. ꝟl falſis catholicis. Non em̃ auditores legis iuſtificant̃. ſ₃ factores

Et dicã i eq̃. ⁊c. Qui intẽto corde deſiderat noticiã ꝟitatis habere. ĩtellectũ ſobrium cũ effectu ꝟtutũ capit in lege dei ꝑcipere. ⁊ ad grãm di põt ꝑtingere. vt ſciat opm dei rõem. q̃ ab initõ ordinauit. ⁊ i ſtatu rectitudinis ꝑmanere decreuit. Sꝫ q: ꝑs creature dyabolo ꝯſentiẽs cecidit auctoris potentia ſurrexit. Quia em̃ mirabilr̃ ꝑ verbũ ſuũ hominẽ ꝯdidit. ꝑ ipm mirabili⁹ reparauit. ⁊ de cetero ſcẽ ⁊ iuſte viuere docuit. vt q̃d origo ñ cuſtodierat reparatõ cõſeruaret. ſ₃ aliquo mõ ſcd̃m hiſtoriã explicat. ſ₃ ſtatũ ſancte ecclie apte manifeſtat

Diſtinxit p. Singulaꝝ gẽtiũ originẽ ꝑ diuerſas ptes mũdi diſcreuit vt q̃q; gens ꝑentis ſui vocabulo denomiata ꝓprias ſedes poſſideret. Miſtice aũt diuina ſapia eccliaꝫ inſtituẽs. ꝑ toti⁹ orbis ꝑtes dilatauit. ⁊ in ſingulis gentib; collocauit. vt in diuerſis locis diuerſa noĩa vendicaret ſibi: vñ iohs. in apo. angelo. ſmirne eccle ſcribit. ⁊ ꝑgami ⁊ thiatire ⁊ ceteris.

Nõ ſis incre. ⁊c. Dixit ſupi⁹ quõ ab initõ de⁹ in ſcã ⁊ iudicõ ordi

vniuerſe vie dñi miſericordia et veritas
Scd̃m miſericordiã ſuaꝫ ſic corre
† reddet vnicuiq; ſcd̃m opa ſua
ctio illius. hominẽ † ſcd̃m opa ſua
vindictam.
iudicat. Non effugiet in rapinam
q: patiẽtia paupm non pe
peccator. ⁊ non retardabit ſufferẽ
ribit i finem. Sed digne remunerabitur. vnde. Beati
tia miſericordiã facientis. Omnis
miſericordes quo. ip. mi. con.
miſericordia faciet locuꝫ vnicuiq;
Qui ſemĩat in benedictõnibus. de benedi
ſcd̃m meritum opm ſuoꝝ. ⁊ ſcd̃m
ctionibus metet vitã eternam.
intellectum ꝑegrinatõnis illius.

Non dicas A deo abſcondar. ⁊ ex ſummo quis mei memorabit̃: In populo magno nõ agnoſcar Que eſt em̃ anima mea in tam immenſa
celeſtis milicia angelicas virtutes intelligit. de q̄bus dr̃. laudate eum celi celorũ.
creatura: Ecce celum ⁊ celi celorũ.
inſern⁹ — i. vniuerſa creatura terrena
abyſſus ⁊ vniuerſa terra. ⁊ que in eis ſunt in conſpectu illius cõmo
terrore — maiores pricipes — minores.
uebuntur. montes ſimul et colles
conſilia hominũ
⁊ fundamenta terre. ⁊ cum conſpe
q̃ creauit
xerit illa deus: tremore ꝯcutiẽtur.
Et in omnibus his inſenſatuꝫ eſt
ſupborũ — cui nihil occultũ
cor. ⁊ omne cor intelligitur ab illo
profunditatẽ cõſilij. — poten
⁊ viaſ illius quis intelligit: Et pro
tiam iudicij
cellam quã nec oculus videbit ho
q: incomꝑhenſibilia ſunt iudicia eius.
minis: Nam plurima illius opera ſunt in abſconſis. ſed opa iuſticie eius quis enunciabit. aut quis ſuſtinebit: Longe eni eſt teſtamentũ a quibuſdam. ⁊ interrogatõ homi
vt in fine q̃n omẽs reddent rõem pro animab⁹ ſuis.
num in conſummatione eſt. Qui
recedens a veritatis tramite — q. ſ. ipune poſſit peccare. — falſa ꝑ ve
minoratur corde cogitat inania. et
ris componit dogmata.
vir imprudens ⁊ erraſ cogitat ſtul
fidei veritatem.
ta. Audi me fili. ⁊ diſce diſciplinã ſenſuſ. ⁊ in verbis meis attende in corde tuo. ⁊ dicam in equitate diſciplinam. ⁊ ſcrutabor enarrare ſapientiam. ⁊ in verbis meis attẽde in corde tuo. ⁊ dico in equitate ſpiritus. virtutes quas poſuit de⁹ in
mirabiliter.
opa ſua ab initio. ⁊ in veritate enũcio ſcientiam eius. In iudicio dei opa ipſius ab initio. ⁊ ab inſtitutõne hominũ ipſoꝝ diſtinxit ptes il
alias vitam.
lorum. ⁊ initia ipſoꝝ in gentib⁹ ſu
prepauit eni deus opa eccle ſue. et caritatis
is. Ornauit ineternũ opa illorum
ſplendore illuſtrauit. ideo nullã virtutum patiuntur
nec eſurierunt nec laborauerunt. ⁊
penuriã. ſed bonis opibus ſemper inſtant
non deſtiterunt ab operibus ſuis.
Caritas nõ querit que ſua ſunt. ſed que alioꝝ. vbi eſt caritas nõ eſt anguſtia. vnde. cor noſtrũ dilatatũ
Vnuſquiſq; proximũ ſibi non an
eſt. non anguſtiatum i nobis
guſtiabit vſq; ineternũ. Non ſis i
humane nature q̃ miſericorditer
credibilis verbo illius. Poſt hec
voluit reſtaurare
deus in terram reſpexit. ⁊ imple
fide et ope et alijs virtutibus. vnde. vnicuiq; aũt datur manifeſtatõ ſpũs ad vtilitatem.
uit illam bonis ſuis. Anima autez
q: ſapiẽtia
omnis vitalis denũciauit ante fa
dei continet omĩa ⁊ ad ipaꝫ refertur omĩs creatura
ciem ipſius. ⁊ in ipſa iterum reuer
a qua eſt condita
ſio illorum.

Ca. XVII.

poſtq; de aĩa dixit. de corpe addit
Deus creauit de
q̃ excellit inter creaturas
terra hominẽ. ⁊ ſcd̃m imaginem ſuam fecit illum. Et iteruꝫ
† terram. vnde. terra es et in terram ibis — †† q: creauit illum ſenſu et
conuertit illum in † ipſam. ⁊ †† ſcd̃m
ratõne pollentem — q: ꝑ inobediẽ
ſe veſtiuit illum virtute. Numerũ
tiam longeue vite gloriam perdidit
dieꝝ ⁊ tempus dedit illi. et dedit illi poteſtatẽ eoꝝ que ſunt ſup terram. Poſuit timorẽ illius ſup omnem carnẽ. ⁊ dñatus eſt beſtiaꝝ ⁊
de coſta ade. — euam.
volatiliũ Creauit ex ipo adiutoriũ ſimile ſibi. conſilium ⁊ linguam et oculos et aures et cor dedit illis excogitandi. et diſciplina intellect⁹

nauit opa ſua. nũc int poſita ſentẽtia audito rẽ hortat̃. ne incredibilis ꝟbo illi⁹ a ſtatu rectitudinis flectat̃. ⁊ ad narratõꝫ redit oñdẽs quõ clemẽtia dei gen⁹ humanũ reparauit ſic. Poſt hec de⁹ in terrã reſpexit ⁊c.

Denunciauit. cogitatõnis archana. Vñ. Intellexiſti cogitatõẽs meas de longe ⁊ dñs nouit cogitationes hoim Ca. XVII.

Scd̃m imaginem. vt ſic viuat. ſapiat. ⁊ memoriã habeat. ⁊ intellectũ ⁊ volũtatẽ. Vñ. Diliges dominũ deũ tuũ ex to. c. t. ⁊ ex t. a. t. ⁊ ex t. mẽ. t. id ẽ. ex toto intellectu. volũtate et memoria. Sic aũt ex patre filiuſ ex vtroq; ſpũs. ita ex intellectu volũtas. et ex vtroq; memoria. nec ſine his trib; põt eẽ aĩa pfecta. nec vnũ q̃tum ad beatitudinẽ ꝑtinet ſine alijs integrũ ꝯſtat. ⁊ ſic de⁹ pat̃. de⁹ filiuſ. de⁹ ſpũſcũs ẽ. ⁊ tñ nõ tres dij ſ₃ vn⁹ de⁹ tres hñs ꝑſonas. ita et aĩa intellect⁹. aĩa volũtas aĩa memoria. ñ tñ tres aĩe ſ₃ vna aĩa tres hñs ptãtes ꝟl dignitates. in q̃b; imaginẽ dei mirabilr̃ gerit. q̃b; q̃ſi excellẽtiorib⁹ iubemur diligere ꝯditorẽ. vt q̃tũ ĩtelligat̃ et diligat̃ ſpi memoria habeat̃. nec ſufficit deo intellectus niſi volũtas ſit i amore ei⁹. nec iſta duo niſi memoria addat̃. q̃ ſpi mente intelligẽtis ⁊ diligẽtis maneat de⁹. q: ſicut nullũ momentuꝫ eſt quo nõ vtat̃ hõ ꝟl fruat̃ dei bonitate. ita ſemꝑ in memoria debꝫ pñs eſſe. ad ſilitudinẽ quoq; dei fcũs eſt hõ. vt ſic de⁹ caritas ẽ bonus. iuſtuſ. ꝑitis. miſericors. ita hõ caritateꝫ habeat. et ſit bon⁹. iuſtus ⁊c

Et ſcd̃m ſe. Vnde. Induite nouũ hominem qui ſcd̃m deũ creatus eſt in iuſticia et veritatis ſanctitate

Et dedit illi po. quia in hoc quoq; factus eſt homo ad imaginẽ dei quo irrationabilib; ratõe antecellit. et ea regit. et dominat̃ in eis. et omniũ creatorẽ agnoſcit. Sed quia honorẽ ſuũ non intellexit compatus eſt iumẽtis inſipientibus.

Creauit ex ipſo. Sicut de latere ade dormientis formata eſt eua. ſic de latere chriſti i cruce moriẽtis exiuit ſanguis et aq̃. d q̃b; format̃ eccia

¶ Et legē vite ⁊c. Naturalem quā dedit om̄i homini vt ſubijceretur ſuo creatori ⁊ bonoꝝ opm in ſe honorificentiā cuſtodirꝫ Vel legē literę quam ad correctionē morum ⁊ reparationē naturalis legis ſcribi voluit. hoc em̄ naturalis lex ⁊ literalis inſinuat. vt deū toto corde. tota aīma. tota virtute diligam⁹ ⁊ mandata eius in dei ⁊ proximi dilectōne cuſtodiamus

¶ Coram illo Nouit dominus viam iuſtorum ⁊ iter impioꝝ peribit

¶ Rectores angelos quibus ꝯmiſit deus cuſtodiam ſingularum gentium. Unde ſtatuit terminos gentium iuxta numeꝝ angelorum dei. Uel doctores quos ad ꝑdicādū miſit.

¶ Cōuertere Dn̄ſa conditōne hominis quō ſcꝫ ad imaginem dei creatus ſit ⁊ ceteris ꝑlatus creaturis. hortatur vt poſt lapſum peccati reuertatꝰ ad factorē ſuū relinquēs errorem quo ſemetipſuꝫ decepit ⁊ deprecetꝰ deū

repleuit illos. Creauit illis ſciam
ſpūs. ſenſu impleuit cor illorum. ⁊
¶ vim .ſ. diſcernendi bonū et malum tribuit eis
mala ⁊ bona oſtendit illis. Poſuit
¶ Ratōem intelligendi. vnde poſſunt magnalia ope
oculum ipſoꝝ ſup corda illoꝝ oſtē-
rum dei cognoſcere ⁊ nomen eius et opa laudare et
dere illis magnalia opm ſuoꝝ. et
glorificare.
nomen ſanctificatōnis collaudent
⁊ gloriari in mirabilibus illius. vt
magnalia enarrent opm eius. Addidit illis diſciplinā. ⁊ legē vitę hereditauit illos. Teſtamentū ęternū
conſtituit cum illis. ⁊ iuſticiā ⁊ iudicia ſua oſtendit illis. Et magnalia honoris eius vidit oculus illorum. ⁊ honorē vocis audierūt aures illoꝝ. ⁊ dixit illis Attendite ab
omni iniquo. Et mādauit illis vni
¶ volūtates ⁊ actōes
cuiqꝫ de proximo ſuo. Vię illoruꝫ
¶ q̄z oīa nuda et apta ſunt oculis eius ¶ do
coram illo ſunt ſemꝑ. non ſunt ab-
minus nouit cogitationes hominū quoniā vane ſūt
ſconſę ab oculis ipſius. In vnam
quāqꝫ gentē ꝑpoſuit rectores. ⁊ ꝑs
¶ doctri
dei iſrael facta eſt manifeſta Et om
na et operatō
nia opa illoꝝ velut ſol in cōſpectu
¶ oculi domini ſup iuſtos ⁊c
dei. ⁊ oculi eius ſine intermiſſione
inſpicientes in vijs eoꝝ. Nō ſunt
¶ verbum dei non eſt alligatum
abſconſa teſtamenta ꝑ iniquitateꝫ
¶ qui reſiſtunt verbo dei
illorum. ⁊ omnes iniquitates coꝝ
¶ vultus autem domini ſuper facientes mala
¶ Miſericordie opa mercedē habent conſignataꝫ in celis. vnde. Beati miſericordes quoniam ipſi miſericordiā conſequentur.
in ꝯſpectu dei Elemoſina viri qua
¶ virtutum.
ſi ſacculus cum ipo. ⁊ grām homi-
nis quaſi pupillā conſeruabit. et
¶ q̄z in iudicō ad retribuen
poſtea reſurget ⁊ retribuet illis re-
dum ꝑepabit ſe deus
tributōem vnicuiqꝫ in caput ipoꝝ
¶ .i. iudicabit ſecreta ęterne voluntatis.
⁊ conuertet in inferiores ꝑtes terrę. Penitentibus aūt dedit viā iuſticię. ⁊ confirmauit deficientes ſu
labores
ſtinere. ⁊ deſtinauit illis ſortem ve
ꝑmia veraciuꝫ
ritatis. Conuertere ad dn̄m: et relinque peccata tua. ꝑcare ante faciem domini. ⁊ minue offendicula. Reuertere ad dn̄m. ⁊ auertere ab
iniuſticia tua. ⁊ nimis odito exe-
cratione. ⁊ cognoſce iuſticias et iu-
dicia dei. ⁊ ſta in ſorte ꝑpoſitōnis
¶ eterne quietis
et oratōis altiſſimi dei. In partes
que alibi dr̄ ſeculū eternuꝫ. vel ſeculū ſeculi. vel ſecu
vade ſeculi ſancti. cum viuis ⁊ dā
la ſeculorum ¶ Cito conuerte
tibus confeſſionē deo Non demo
re ad dn̄m. nemo eſt enī q̄ ſꝑ viuat. ¶ nec opus. nec
reris in errore impioꝝ. an̄ morteꝫ
ratō. nec ſapientia erunt apud inferos
confitere. A mortuo quaſi nihil pe
¶ in pn̄ti vita
rit confeſſio. Confiteberis viuens
viuus ⁊ ſanus cōfiteberis. ⁊ laudabis deum. ⁊ gloriaberis in miſerationibus eius. Quā magna miſericordia dei. ⁊ propiciatō illius
¶ Qui ſoli nouerunt dulcedinem miſericordie dei. vnde. bonus eſt dominus ſperātibus in eum
conuertentibus ad ſe. Nec em̄ om
¶ vn̄. diuidēs ſingulis ꝑut vult
nia poſſunt eſſe in hominibus. qm̄
non eſt inmortalis filius hominis
¶ Senſus humani cordis ad maliciaꝫ pronus eſt
⁊ in vanitate malicię placuerunt.
ab adoleſcentia
Quid lucidius ſole: ⁊ hic deficiet. Aut quid nequius excogitauit caro ⁊ ſanguis: ex hoc arguet.
¶ ꝑfectōꝫ ſanctorū ¶ celeſtis creature.
Uirtutem altitudinis celi ipſe con
¶ ꝑbando dinumerat ¶ terreſtris creatura qua ſi equa ſunt omnia eius. ¶ vita peccatorum
ſpicit. ⁊ omnes homines terra et
¶ q̄z in iudicō ad nihilum redigentur
cinis

¶ Ca. XVIII

Qui viuit ięter-
num creauit omia ſimul.
¶ vndē. Non iuſtificabitur in conſpectu tuo o. h. vi. Et alibi. Nunquid iuſtificabitur homo comparatus deo ¶ Omia vincit. omnia ſuperat. et alibi. nemo bon⁹ niſi ſol⁹ deus
Deus ſolus iuſtificabitꝰ. ⁊ manet
inuictus rex ineternū. Quis ſufficiet enarrare opa illius: Quis em̄ inueſtigabit magnalia eius: Uirtutem aūt magnitudinis eius quis enūciabit: Aut quis adijciet enarrare miſericordiā ei⁹: Nō ē minue
¶ ad plenum
re neqꝫ adijcere. nec eſt inuenire
¶ in ſcripturis ¶ mandata dei pia ope
magnalia dei. Cum ꝯſummauerit
ratione ¶ intelligere miſteria ¶ a mūdanis curis
homo tunc incipit. et cū quieuerit
¶ opus dei. vnde. opamini non cibum qui ꝑit.
opabitur. Quid eſt homo. et quę

ꝑ offenſionibus ſuis. ⁊ tota mente refugiat ad diuinā miſericordiam ſpernens ydolatriam ⁊ dyabolicę ſeruitutis fallaciā. Diſcat ⁊ mandatoꝝ dei regulam. vt in ſorte ſanctitatis qua electus eſt ꝑmaneat. ⁊ in laudibus altiſſimi ꝑſeueret.

¶ Confiteberis viuens. In pn̄ti vita p⁹ quā non eſt tpus opandi. ſꝫ ꝑmium recipiendi. Unde. Currite dum lucem habetis ne tenebrę vos cōprehendant.

¶ Quid lu. ſole Oſtendit mundi machinaꝫ tranſitoriā eſſe nec lux corporalis ꝑpetuo eadē manet Quāto minus vana cogitatio humanę fragilitatis

¶ Ca. XVIII:

¶ Creauit o. ſi. Rex ſubſtantia ſimul creata eſt. ſꝫ nō ſimul ꝑ ſpēs formata ē. ⁊ ſicꝰ extitit ꝑ ſubſtantiaꝫ materię. nō ſimul apparuit ꝑ ſpēm formę. Cūqꝫ factum celum terraqꝫ deſcribitur ſimul ſpūalia ⁊ corpalia. ⁊ q̄d q̄d de celo vel de terra ꝑducitur: indicatur.

¶ Nemo per ſeipſum idoneus eſt ꝯſiliū dei vel magnitudinē virtutis ſcire ꝟ enarrare Un̄ Nemo nouit filiū niſi pater. neqꝫ patrē quis nouit niſi fili⁹. ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare.

¶ Nō eſt minuere. Nihil de ſcripturis ſanctis eſt minuenduꝫ nihil addendū. Un̄. Si q̄s appoſuerit ad hec. apponet ſup illuꝫ deus plagas ſcriptas in libro iſto ⁊c.

¶ Cētū anni. Pau
citatē dierū noſtrorū
cōpat gutte maris · et
calculo arene q2 ad cō
patōnē eterne felicita
tis nimia ē breuitas et
miſeria maxima. vnd.
Hō nat⁹ de mu. b. vi.
t. re. m. m.

¶ Miſeratō h.
Pauci ſunt qui miſe
reātur proximo cū mi
ſericordia dei redūdz
ī vniuerſum mundū.
q̄ ſolem ſuū facit oriri
ſup bonos ⁊ malos.

¶ Excipiēs d.
Hortatur eos qui do
ctrinā euāgelij accipi
unt · vt miam ꝓximis
impendāt. ⁊ feſtinent
die iudicij miē opib⁹
ꝯuenire. vn de. Beati
miſericordes · q · i · m · ꝯ.

¶ Verbi m. Lingua
eucharis gratioſū bo
minē facit. vnd. Qui
moderatur ſermones
ſuos doctus ⁊ prudēs
eſt.

¶ Nōne ar. Sege
tes defendit ros ab ar
dore ſolis · ⁊ verbū bo
nū largientez a nequi
cia iraſcentis. Vn de
ſermo durus ſuſcitat
rixas. lenis mitigat ſu
ſcitatas.

¶ Stultus a. In
ore ſtulti iurga contu
melie · iō datū eius in
gratū. Miſtice. heretici
ci quidquid ꝓferūt ſb
ſpecie virtutis pollu
unt ꝟbo mendacij

¶ Para te. Ut vi
deas quid ī te deo diſ
pliceat · vel placeat · et
delicta corrigas

¶ Ante iu. Hec mo
nēt vt ſemper parati ſi
mus · nec ſtulta ſecuri
tate nobis blādiamur
ſ3 in ſeruitio dei labo
remus vſq3 ad finem
vite.

¶ Nō impe. Cum
ſtabis ad orandum:
dimitte ſi quid habe
as aduerſus aliquem.

¶ Memēto. Iu
ſtus dñs ⁊ iuſticias di
lexit: equitatem vidit
vultus eius.

¶ Paupertātis.
future p⁹ hāc vitam:
vt facias amicos q̄ re
cipiant te ī eterna tab
nacula

¶ Peco. Ver · eſtas ·
autumnus · hiems · di
es · ⁊ nox · nunquam
requieſcūt · ⁊ cum oīa

¶ omnia mutabilia eſſe oñdit
ē gratia illius · ⁊ q̄d ē bonum · aut
¶ alias numer⁹ dierum bo
minū ꝫ vt momentū. centū anni quaſi gutta aq̄
maris deputati ſunt.
quid neq3 illius? Numerus dierū
hominū vt multū centū anni qua
ſi gutte aque maris deputata ſūt
Et ſicut calculus arene ſic exigui
anni in die eui. Propter hoc pati-
¶ fragilitatē. ſ. humanā ¶ vel dit
ens ē deus in illis · ⁊ effundet ſup
¶ vultus dñi
illos miſericordiam ſuā. Uidit pre
ſup facientes mala
ſumptionem cordis eorꝫ quoniam
¶ mentis
mala ē ⁊ cognouit ſubuerſionē illo
† recordatus ē q2 caro ſunt ſpūs vadens et ñ r.
rum quoniā neq3 ē. † ideo adimple
uit ꝓpiciationez ſuā in illis · ⁊ oſtē
dit illis viam equitatis. Miſeratō
hominis circa ꝓximum ſuum · miſeri
cordia aūt domini ſup omnem car
nez · qui miſericordiā habet docet
¶ bonus ¶ eccleſiam
⁊ erudit quaſi paſtor gregē ſuū mi
¶ ſibi vel miſeret
ſereatur excipiēs doctrinā miſera-
tionis · ⁊ qui feſtināt in iudicijs ei⁹
¶ ſi q̄d boni feceris
† i. nō admiſceas amara verba
Fili in bonis nō des † querelā · ⁊ in
¶ tuo ¶ ne ex cōuitio vēdas q̄d ope donas
omni dato ne des triſticiam verbi
mali. Nōne ardorem refrigerabit
ros? Sic ⁊ verbum melius q3 da-
tum. Nōne ecce verbū ſup datum
¶ i. iuſtus ꝓbet vtrunq3
bonum? Sed vtrunq3 cū homine
iuſtificato. Stultus acriter imꝓpe
rabit · ⁊ datus indiſciplinati tabe-
¶ accipientis
ſcere facit oculos. Ante iudicium
¶ reddens deo rationem
para iuſticiā tibi · ⁊ anteq3 loquaris
¶ quō rñdeas ¶ iudiciū qñ nō licebat oparī
diſce. Ante languorē adhibe medi
¶ ꝑniam iuſticie ¶ ſi nos metip
ſos diiudicaremus nō vtiq3 iudicaremur
cinam · ⁊ ante iudiciū interroga te
ipſum · ⁊ in cōſpectu dei inuenies
ꝓpiciationem. Ante languorē hu
milia te · ⁊ in tempore infirmitatis
¶ vel cōuerſationē
oſtende infirmitatē tuam. Non im
¶ curis ſeculi ¶ ſine itermiſſione orate
pediaris orare ſemꝑ · ⁊ nō verearis
¶ q2 in multis offendimus omnes
vſq3 ad mortē iuſtificari · quoniam
¶ vita eterna
merces dei manet in eternū. Ante
orationē p̄para animam tuā · ⁊ noli
¶ qui orat vt docuit · ſ3 nō facit q̄d iuſſit
eſſe quaſi homo qui tēptat deum.
¶ vindicte peccatorū ¶ iudicij. ſ.
Memento ire in die ꝯſummatio
¶ quoniā retribuet vnicuiq3 ſcdm opa ſua
nis · ⁊ tempus retributionis in con
¶ vel cōuerſatione
uerſione facies. Memēto paupta
¶ tpalis ¶ idem
tis in tpe abundantie · ⁊ neceſſitatē
† ab initio. ſ. creationis ¶ natiuitatis
pauptatis in die diuitiarū. A † ma
¶ ſeculi ¶ ſenectutis ¶ q2 hō natus
de muliere breui viuēs tpe · replet multis mi.
ne vſq3 ad veſperū immutabit tē
pus · ⁊ hec omnia citata in oculis
dei. Homo ſapiens in omnib⁹ me
¶ pſentis vite. ſ.
tuit · ⁊ in diebus delictorꝫ attendet
¶ q2 oīs piger in egeſtate ¶ diligēs ī lege dñi
ab inertia. Omnis aſtutus agno
¶ chriſtum
ſcit ſapientiā ⁊ inuenienti eaz dabit
¶ eloquentes. i. ꝓdicatores
confeſſionē. Senſati in verbis et
¶ vt exemplis alios inſtruāt
ipſi ſapienter egerūt · ⁊ intellexerūt
veritatē ⁊ iuſticiam · ⁊ implorauerunt
ꝓuerbia ⁊ iudicia. Poſt con
¶ carnales ¶ carnali
cupiſcentias tuas non eas · ⁊ a vo
luptate tua auertere. Si preſtes
¶ animalitati
anime tue ꝯcupiſcētias eius · faciet
¶ demonibus
te in gaudiū inimicis tuis. Ne ob
¶ quarū cōſcatio et imitatō
ne cogaris peccare
lecteris in turbis · nec in modicis.
¶ i. frequenter peccant populari leuitate
Aſſidua enim ē ꝯmiſſio illorū. Ne
fueris mediocris in contentione
ex fenore · ⁊ non ē tibi nihil in ſecu
¶ alias vite
lo. Eris enim inuidus anime tue.

¶ C. XIX.

Operarius ebri
oſus ñ locupletabit. ⁊ qui
ſpernit modica paulatim decidit.
¶ hereticorū · de quo dr fel draconū vinū eorū
¶ ebrietas fornicatio. ſ. ¶ a vera ſapiētia
Uinum ⁊ mulieres apoſtatare fa-
¶ ſicut ſalomonē
ciunt homines etiā ſapientes · ⁊ ar
guunt ſenſatos · ⁊ qui ſe iungit for
¶ future. ſ. pene † ignis eorū nō extinguetur et
vermis nō morietur.
nicarijs · erit neq3 · † putredo ⁊ † ver
mes hereditabunt illū · ⁊ extollet

eternitati cōpata cito
tranſeunt · ⁊ oīa corā
oculis dñi: certo fine
clauduntur. Ipſe autē
ſp idē ē: ⁊ anni eius ñ
deficient.

¶ Homo ſ. Bea
tus ē hō q̄ ſemꝑ ē pa
uidus: vt a peccatiſ ſu
is caueat. ⁊ p̄cepta do
mini impleat. q2 inici
um ſa. t. d. Intel. b. o.
f. e.

¶ Inuenienti. i. cū
inuenerit. ⁊ agnitōnē
ei⁹ perceperit. ipā da
bit cōfeſſionez recte p̄
dicatōnis · ⁊ ſtudiū bo
ne opatōis.

¶ Sēſati. Quaſi.
Aſtuti agnoſcūt ſapi
entiā · ⁊ ſenſati ī verbiſ
ope demōſtrāt prudē
tiā.

¶ Ne fueris. Pro
uocat nos ad opera
mie. Si enim pigri fu
erimus: ñ mō deerunt
nob ſolatia tpalia · im
mo aīe noſtre bōa fu
tura: qñ tpal elemoſi
na remunerabit mer
cede eterna.

¶ C. XIX.

¶ Operarius e.
Ad ſuperiora reſpiciat
vbi ait. Nō oblecteriſ ī
turbis quibus. ſ. ebrie
tatis vitiū leue eē pu
tatur: cū ſit detrimen
tū bonarū rerū. ⁊ mlti
plicatō ſcelerū.

¶ Modica. Uer
bū ocioſum · riſū · come
ſatōnes · potatōnes · ⁊
huiōi.

¶ Et mulie. Forni
catō qua derelicta ve
ritate fidei: iūguntur
demonijs

¶ Iūgit for. Rep
heñſibiles oñdit q̄ reli
cta ꝟa ſapīa: ſtulti fa
cti ſunt. ⁊ fornicarijs
ſe iungūt.

¶ Qui credit. Le
uitas animi deſcribit
q̄ ī firma ⁊ mutabiliſ ē
Vñ. Stult⁹ vt luna
mutatur.

¶ Qui credit. De ca
ritate dicit apls. Oīa
credit · oīa ſperat. oīa
ſuſtinet · ſ3 ibi pfectio
bōe voluntatis q̄ ſem
per ꝓmpta eſt ad om
ne opus bonū · h autē
leuitas aīe deſcribit q̄
ſtatū firmitatis ñ h3.

Ne iteres. Id ē
poſt fletū nō cōmittaſ
q̄ iterū neceſſe ſit flere
ne defendas qđ male
locut⁹ es. ⁊ qđ malicio
ſa mēte ꝯcepiſti: facto
ne replices peſſimo

Amico. Hortat
vt cautelā ⁊ diſcretōꝫ
habeā⁹: ne amico ⁊ in
imico. i. catholico ⁊ he
retico noſtra pandā⁹
occulta. q: inimic⁹ licꝫ
blādiat: decipe temp
tat.

Audiſti. Nō eq̄
liter ſtultū ⁊ ſapienteꝫ
cōmouet ſtultū verbuꝫ
Stultus em̄ ꝑturbat
ſenſum: vt gemi tū do
loris exprimat ꝑ actū
nephandū. Sed non
ꝯturbat iuſtū quidq̄d
acciderit. Sed cauen-
dum eſt illi q̄ dei firmi
tate cordis cōfidit: ne
mēoriā retineat verbi
duri.

Corripe. Corri-
pere debem⁹ aīcos de
linquētes cū oī patiā.
Quia aliqn̄ ꝑ ignorā
tiam: aliqn̄ ꝑ negligē-
tiā: aliqn̄ ꝑ iobediētiā
⁊ ꝯtēptū peccāt: ſi for-
te cū diſcretōne correp
ti agāt pn̄itentiaꝫ. ⁊ in
futuro habēt diligen-
tiā ⁊ cautelā. vn̄ iſtrua
ite huiōi ī ſpū̄ lenitatꝭ.

Eſt qui la. Ma-
gna differētia ē inter
eū q̄ peccat ꝑ ſimplici-
tatē vel ignorantiam.
⁊ eū q̄ peccat ꝑ malici
am. Pōt em̄ fieri vt
quis offendat ī verbo
qđ tn̄ nō putat eē ma-
lū. ſ magis peccat q̄ ple
nus ē dolo ⁊ nequicia

Minuitur ſa.
Miſterioꝝ ītelligen-
tia: nō tn̄ a mādatoꝝ
dei cuſtodia. Vn̄ ſeq̄
tur. Melior ē hō. ꝛc.

Melior eſt. Qui
ſcꝫ timore dei īplet qđ
nouit. Qui em̄ neſcit
volūtatem domini et
non facit vapulabit
paucis. exiguo eni ꝯ cō
ceditur mīa.

Eſt ſollertia. ꝛc
Incipit dare differēti
am īter ſctōs ⁊ ypocri
tas.

Et eſt iuſtus
Sic heretici ⁊ ypocri-
te oſtēdūt ꝟtutū ſpēꝫ
ſ ꝟitatē eius nō hn̄t:
⁊ vt peccādi locū ine
nerint oſtendūt. qđ in
corde habebāt.

ſ aliis †ne ſit. ſ. in numero ſanctorum
in exemplū maius. ⁊ †tolleſ de nu
mero anima eius. Qui credit cito
ſ ſenſu virtute ſ inter ſtul
leuis corde ē ⁊ minorabiſ. ⁊ qui de
tos reputabiſ
linquit in animam ſuā inſuꝑ habe
bitur. Qui gaudet iniquitate de-
ſ reꝑhenſibilis
notabitur. ⁊ qui odit correptionē
ſ . i. vita eterna carebit ſ vir linguoſus non
diriget in terra
minuet vita. ⁊ qui odit loquacita-
ſ ſuꝑbie et iniquitatis
tem extinguit maliciā. Qui peccat
ſ polluēdo eā prauis oꝑibus ſ in iudicio
in animam ſuam nō penitebit. ⁊ q̄
ſ qui letaſ cū malefecerit †qn̄ diceſ diſcedite
a me. mal. ī. m. ī. c.
iocundatur in malicia †denotabiſ
Ne iteres verbū durum. ⁊ nequaꝫ
ſ q: poſt cōmiſſum emendaberis
⁊ non minoraberis. Amico ⁊ inimi
co noli narrare ſenſum tuū. ⁊ ſi eſt
tibi delictū noli denudare. Audi-
et enim te ⁊ cuſtodiet te. ⁊ quaſi de
fendens peccatū odiet te. ⁊ ſic ade
rit tibi ſemꝑ. Audiſti verbum ad
uerſus ꝓximum tuum. cōmoriaſ
in te. fidens quoniā te non diſrum
pet. A facie verbi parturit fatuus.
tanq̄ꝫ gemitus partus infantis.
ſ concupiſcentia dyabolica ſuggeſtione cordi
peccatoriſ immiſſa
Sagitta ifixa femori canis. ſic ver
ſ q̄ quaſi bos trahiſ ad victimaꝫ
et nō preuidet ſibi.
bum in ore ſtulti. Corripe amicum
ne forte n̄ itellexerit. ⁊ dicat. n̄ feci
aut ſi fecerit. ne iterū addat facere
Corripe ꝓximum. ne forte nō dixe
rit. ⁊ ſi dixerit. ne forte iteret. Corri
pe amicum. ſepe enim fit cōmiſſio.
⁊ non omni verbo credas. Eſt qui
labiſ lingua ſua. ſed nō ex animo.
ſ ꝑfectus ē qui in verbo non offendit
Quis ē enim qui nō deliquerit in
ſ vel ꝓximū ſ quaſi
lingua ſua? Corripe amicū anteq̄ꝫ
pacientia et māſuetudo magis valeat in corru
ptione fratrū. q: ſic daſ locus timori altiſſimi
et fit conuerſio a peccatis.
cōmineris. ⁊ da locum timori altiſ
ſimi. quia omis ſapiētia timor dei.
ſ di noſcitur vel diſciſ ſ q: lex dn̄i ſapiētia
diuina ordiata eſt ſine omi nequicia. ſincera et
veriſſima.
Et in illa timere deū. ⁊ in omni ſa-
pientia diſpoſitio legis. Et non eſt
ſ hereticorum
ſapientia nequitie diſciplina. ⁊ nō
ē cogitatus bon⁹ pctōꝝ prudētia.
ſ aſtutia hereticorū omib⁹ bonis execrabilis ē
Eſt prudētie nequitia. ⁊ in ipſa ex-
ſ ſimplex
ecratio. ⁊ ē inſipiens qui minuiſ ſa
ſ vel deficit
piētia. Melior ē homo qui minuiſ
ſ ſubtilitate miſteriorum ſ ſpirituali
ſapientia. ⁊ deficiēs ſenſu in timo
ſ potentes potenter tormēta patienſ ſ male
re. q̄ꝫ qui abundat ſenſu. ⁊ trāſgre-
operando †hereticorum verſutia arte dyaboli
ca inſtructa
ditur legē altiſſimi. Eſt †ſolertia cer
†ꝑdicator ver⁹ †euangelij
ta ⁊ ipſa iniqua. ⁊ ē q̄ †emittit †ver
bū certū enarrās veritatē. Eſt qui
ſ attēdite a falſis ꝓphetis qui veniūt ad vos
in. u. o. ꝛc.
nequiter humiliat ſe. ⁊ interiora
†de quib⁹ dr̄ diſcite a me q: mitis ſum
et humilis corde
eius plena ſunt dolo. †⁊ ē iuſtus q̄
ſe nimium ſubmittit a multa humi
litate. ⁊ ē iuſtus qui inclinat facieꝫ
ſuaꝫ. ⁊ fingit ſe nō videre qđ igno
ratum ē. Et ſi ab imbecillitate viri
um vetetur peccare. ſi inuenerit tem
pus malefaciēdi malefaciet. Ex vi
ſu cognoſcitur vir. ⁊ ab occurſu fa
ciei cognoſcitur ſenſatus. Amic⁹
corꝑis. ⁊ riſus dentiū ⁊ ingreſſus
hominis enūtiant de illo. Eſt cor-
ſ hereticorum ypocritaruꝫ
reptio mendax in ira ꝯtumelioſi. ⁊
ſ hereticorum qui errāt in fide et in religione.
ē iudicium qđ non ꝓbatur eſſe bo
num. ⁊ eſt tacens ⁊ ipſe ē prudens

C. XX.

Quam bonum
ſ modeſte patiēter ſ In
ē arguere q̄ꝫ iraſci. ⁊ con
ſtruendus eſt. nō ꝓhibendus qui confitetur in
oratione. et laudat deum in oꝑe.
fitentem in oratione nō ꝓhibere.
Concupiſcentia ſpadonis deuirgi
nauit iuuenculam. ſic qui facit per
vim iudicium iniquū. Quā bonū
eſt correptū manifeſtare penitētiā
ſic eni effugies voluntariū peccatū
ſ modeſtus catholicus
Eſt tacens qui inuenitur ſapiens.

Ex viſu. Exterio
ribus indicijs cogno
ſcitur affectus animi.
vn̄. Nō ē arbor bona
q̄ fruct⁹ malos facit ꝛc
Et alibi. Ex abūdan-
tia c. o. l.

C XX

Quā bonum.
Prohibuit iracūdiā
in iudicio: nūc hortaſ
vt correptōꝫ magiſtri
ſequaſ penitētia diſci
puli. Sic eni opprimi
tur volūtas peccandi
⁊ īpetratur venia deli
cti. vnđ. Qui acquie-
ſcit īcrepatōibꝫ poſſeſ
ſorū cordis.

Agēda ſunt omīa
patiēter ⁊ diſcrete. q:
ira viri iuſticiā dei nō
operatur. ⁊ doctrina
oīs ꝑ patiāꝫ dinoſciſ

Concupiſcētia
Probat exēplo q̄ bo
nū ſit n̄ iraſci: q: ſicut
ꝯcupiſcētia ſpadonis
maculat ꝟginē nec ge
nerat ſobolē. ita violē
tia iniqui ſimulat iudi
ciū. ſ non ſeruat equi
tatis modū.

Eſt tacens. Hic
laudaſ modeſt⁹. ⁊ cul
patur temerarius.

Eſt aūt ta. Expoīt
quā taciturnitatē lau
det. alij eni tacēt quia
neſciūt loqui: alij autē
q: ſciūt eē tēp⁹ tacēdi
⁊ tēpus loquēdi.

¶ Homo ſapiēs. Prudētes moderant ſermones ſuos ⁊ tp̄us ſeruāt. Stultus ꝟo totum ſp̄m ſuū ꝓfert:
¶ Eſt qui multa redi. Qui ſcȝ ꝑ ꝯfeſſionez humilitatis ab omni reatu ſoluit.
¶ Et reſtituēs ea. Quādo in locū viciorū ſubrogat multiplicem numerū virtutū. vt vbi abūdauit delictum ſupabundet gr̄a
¶ Oculi. Id ē. intētio .ſ. varijs nequitijs maculata. ſemꝑ ad nocendū parata. Septenarius enī vniuerſitatem ſignificat.

¶ Hodie fe. Inſtabilitatē hereticoꝝ oſtēdit. q: ſenſum ſui erroris violēter ab auditoribus extorquēt. ⁊ ido odibiles ſūt deo ⁊ hominib. Vel q̄ de elemoſina in p̄ſenti retributionē q̄rit odibilem ſe facit. Unde. Uoca paupꝫes ⁊ debiles. cecos claudos. ⁊ beatus eris. q: nō habēt retribuere tibi. Retribuet aūt tibi ī reſurrectione iuſtoꝝ.
¶ Fatuo. Qui laboris ḧminum in vita hac q̄rit. vl' heretico q̄ gloriā hūanā appetit:
¶ Quotiēs et q. Deteſtabilis eſt cecus hereticoꝝ q: ſcripturā dei prauo ſenſu iterp̄tant. ⁊ expoſitionē ſuā inique p̄dicant.
¶ Lapſus falſe. Sicut in planicie pauimenti vbi offendicula nō ſunt. fruſtra quiſ cadit. ſic hereticoꝝ ſenſus ꝓpria nequitia excecatus. in ſemita veritatis q̄ apta ē caſum īuenit.

¶ Homo achaɼis. Sine gr̄a ſp̄uſſancti. vel amarus. quia amarū ⁊ noxiū ſenſum ingerit auditoribus.
¶ Fatui. Iudei q̄ adhuc putāt eſſe neceſſarias legis obſeruantias. vel philoſophi q̄ humana ratione eſtimāt ſe om̄ia ꝯp̄hendere. vel heretici q̄ ſophiſticis argumētis nitūt euertere veritatē euangelij.

ſ deo et hominibus. ſ heretic⁹

⁊ eſt odibilis qui ꝓcax ē ad loquē-
dum. Eſt aūt tacens ⁊ habēs ſenſū
loquele. ⁊ eſt tacens ſciēs tempus
ꝯfrenāda eſt lingua. nō inſolubiliter ligāda
apti tēporis. † Homo ſapiēs tace-
bit vſq̧ ad temp⁹. laſciuus autē ⁊
imprudens nō ſeruabūt tempus.
ſ heretic⁹ qui doloſis verbiſ velat maliciā ſuā
Qui multis vtit̄ verbis: ledit aīaȝ
ſ magiſterij dignitatē
ſuam. ⁊ qui poteſtatez ſibi aſſumit
ſ a deo et ab hoībus.
iniuſte odietur. Eſt ꝓceſſio ī maliſ
ſ ſub cuius lingua labor et dolor
viro indiſciplinato. ⁊ eſt īuentio in
ſ qd̄ f. t. ꝑ hūana laude .ſ.
detrimentū. Eſt datū qd̄ nō ē vtile
ſ elemoſina .ſ. ꝑ dei amore. et deſiderio eterne patrie. cui hic meritorū tribuitur honor et in futuro gloria ſempiterna
⁊ eſt datū cuius retributio duplex
ſ qui ſe exaltat humiliabitur
Eſt propter gloriā minoratio. ⁊ eſt
ſ et qui ſe humiliat exaltabitur
qui ab humilitate leuabit caput.
Eſt qui mlt̄a redimat modico p̄cio
et reſtituēs ea in ſeptuplum. Sa-
ſ doctor catholic⁹ † doctrine .ſ. ‡ q: ī ſcripturis veritatē ſequitur
piens in † verbis ſe ipſū ‡ amabilē
ſ dogmata ſ hereticorū ſ ſicut aqua inutilis.
facit. gratie aūt fatuoꝝ effundētur
ſ doctrina hereticorum
Datus inſipiētis nō erit vtilis tibi
oculi enim illius ſeptemplices ſūt
ſ iudicia veritatis ſ hereticus ‡ q: plurima erroris imꝑꝑeria effundet
Exigua dabit ⁊ mlt̄a improꝑabit
⁊ apertio oris illius inflamatio eſt
Hodie feneraī q̄s ⁊ cras expetit.
⁊ odibilis ē homo huiuſmōi. Fa-
ſ ver⁹ qui ſecundū deū ſ retributio
tuo non erit amicus. ⁊ non erit gra-
tio. ſ qui cōmunicant .ſ. doctrine
in bonis illius. Qui enim edūt pa-
hereticorū ſ mēdaces ſ doctrine hereticorum.
nē illius falſe lingue ſūt. Quociēs
⁊ quāti irridebūt eū: Neq̧ enī qd̄
habendum erat directo ſēſu diſtri-
buit. ſimiliter ⁊ qd̄ n̄ erat habēdū
Lapſ⁹ falſe lingue quaſi q̄ in pauimento cadens. ſic caſus malorū
feſtinanter venient. Homo acha-
ſ doctrina hereticorū. vn̄: ineptas et aniles fabulas de vita
ris quaſi fabula vana et in ore in-
diſciplinatorū aſſidua erit. Ex ore
ſ argumētatio falſa
fatui reprobabitur ꝑabola. Nō ei
dicit illam in tempore ſuo. Eſt qui
vetat̄ pre inopia peccare. ⁊ in reqe
ſ noli timere eos qui occidūt corpus a. aūt nō poſſūt occ.
ſua ſtimulabit̄. Eſt qui † ꝑdet aīaȝ
ſuam pre cōfuſiōe. ⁊ ab iprudētia
ꝑſone ꝑdet eam. perſone aūt accep-
tione ꝑdet ſe. Eſt qui pre ꝯfuſione
promittit amico. ⁊ lucratuſ eſt eum
ſ inter maxima vicia mendaciū numeratur. vn̄ os qd̄ mentitur occidit animam
inimicum gratis. † Obprobrium
neq̧ in homie mēdaciū. ⁊ in ore ī-
ſ nō laudat furē
diſciplinatoꝝ aſſidue erit. Potior
fur q̄ aſſiduitas viri mēdaciſ. per-
ditōem autē ambo hereditabunt
ſ celeſti
Mores hoīm mēdaciū ſine hono-
ſ ꝑpetuo ineternum confundentur
re ꝯfuſio illoꝝ cū ipſis ſine inter-
miſſione. Sapiens in verbis pro-
ſ diſcipulus obediēs
ducet ſe ipſū. ⁊ homo prudens pla-
ſ ſctis doctorib⁹ ‡ euāgelico vomere ſ carnē .ſ.
cebit † magnatis. Qui ‡ opat̄ terrā
ſ fructus iuſticie ſ virtutū
ſuam inaltabit aceruū frugum. ⁊
ſ opa iuſta
qui opatur iuſticiā ipſe exaltabit̄
ſ bon⁹ diſcipulus ſ doctoribus ſ admonitione correptus
Qui vero placet magnatis: effugi-
† ne veritatē videāt
et iīquitatē. Exenia ⁊ dona † excecāt
ſ amator .ſ. pecunie qui dicenda q̄ſi mut⁹ tacet.
oculos iudicum. et quaſi † mutus ī
ore auertit correptiones eoꝝ. Sa-
pientia abſconſa ⁊ theſauruſ iuiſ⁹.
que vtilitas ī vtriſq̧: Melior ē q̄
ſ ne ꝓferens eam peccet.
celat inſipientiā ſuā. q̄ homo qui
ſ qui p̄dicando poteſt ꝓdeſſe
abſcondit ſapiētiā ſuaȝ.

C. XXI.

Fili peccaſti nō
adijcias iterū. ſed ⁊ de p̄ſti-
ſ dei miſericordiam
nis deprecare. vt tibi dimittantur
Quaſi a facie colubri fuge pecca-
ſ cōſentiendo ſuggeſtiōibus dyaboli. ī infernum.
ta. ⁊ ſi acceſſeris ad illa ſuſcipiēt te
ſ ſuggeſtiones ſ peccare facientes
Dentes leonis dentes eius. inter-
ficiētes animas hoīm. Quaſi rom-
ſ et corpi et aīe nocet. vtrunq̧ enī ꝑ iniquitate damnabitur.
phea bis acuta oīs iniq̄tas plage

¶ Eſt qui vetatur. Reprehenſa falſitate hereticoꝝ intentionē praue voluntatis vitupat. Sunt enī qui cum nō poſſunt actu peccare. nolūt in voluntate quieſcere.
¶ Eſt qui perdet. Quia timens huius mundi poteſtatē. nō audet ꝯfiteri euāgelij veritatem. Un̄. Qui erubuerit me ⁊ meos ſermones. hunc erubeſcet fili⁹ hominis.
¶ Eſt qui pre co. Sunt qui plura promittūt ⁊ pauca reddūt ⁊ eos quibus mentiendo ꝓmittūt inimicos ſibi faciunt.
¶ Potior fur. Non excuſat furem. ſ; eius comparatione ingrauat mētiēdi aſſiduitatem. Miſtice autē fures ſunt iudei quib⁹ dicitur. Qui predicās non furandū furaris. Heretici vero mēdaces qui peiores ſunt. q: poſt perceptā baptiſmi grāȝ ad vomitū redierūt ⁊ ſp̄ūi gratie cōtumeliam fecerunt.
¶ Sapiēs i ver. Quia ſapientiā mētiſ demōſtrat ī benedictiſ. Un̄. Bon⁹ homo de bono theſauro cordiſ ſui ꝓfert bonū.
¶ Sapientia ab. Nulla ē vtilitas theſauri qui abſcōditus ē ⁊ nō ſatura ſapientie ſine diſcretiōe abſcōſe.
¶ C. XXI.
¶ Fili peccaſti. Cōſilium dat cuȝ peccamus. non eſt enī qui faciat bonū. ⁊ non peccet. ne iterum peccem⁹. ſ; de preteritis penitentiam agamus. deprecantes vt nobis dimittantur.
¶ Colubri. Dyaboli qui ſemꝑ colit vmbras peccati. et regnat in filijs tenebrarū.
¶ Dentes. Aduerſarius noſter dyabol⁹ tāq̄ leo rugiēs circuit q̄rens quē. de.

¶ Obiurgatio. Cõcordia minime res creſcunt· diſcordia maxime dilabuntur. Alr· vero hereticoꝝ cõſtructio varijs argumẽtis innitens annullabitur quia veritatem fidei ꝛ vnitatem pacis abominãtur.

¶ Deprecatio p. Quia iudicabit deus impioſ q̃ affligunt ſanctos.

¶ Correptionẽ. Jd ẽ· iudiciũ ſui peccati· q꞉ mentẽ ſuaʒ indurauit: ne obediret veritati.

¶ Notus a longe. Manifeſtat̃ ꝓſumptõ heretica in lingua temeraria· q̃ loquit̃ aduerſus deũ iniquitatẽ

¶ Qui edificat. Hereticũ ſignificat q̃ ſcripturę teſtimonia a prauo ſenſu aliena ad ↄfirmationem ſui erroris ↄgregat. Sed vindicta vltõnis iuſte diſſoluet̃ duricia nefãde actionis. Vel tropologice auarũ raptorem q̃ ex alienis rebus auget diuitias· ꝛ vacu⁹ omnibus bonis in die iudicij ꝑ iniquitate ſua punietur.

¶ Via peccantiũ. Jdeo velox maloꝝ interitus· q꞉ via.i. vita illoruʒ plena ẽ doloribꝰ ꝛ duris peccatoꝝ operibus.

¶ Non erudiet̃. His ſentẽtijs ↄfundit errorem hereticoꝝ· q̃ ſenſus quieʒ habent in ſcripturis non eſt dicendus· vbi abundat nequitia ꝛ dolus· quia deus creauit hominẽʒ rectũ· ꝛ ipſe ĩmiſcuit ſe infinitis queſtionibꝰ.

¶ Diſplicebit. Filij huius ſeculi prudẽtiores filijs lucis in generatõne ſua ſunt.

ſ q꞉ ſuppliciũ eternum ſ alia tranſlatio cataplectatio.i. cõuitium
illius non eſt ſanitas. Obiurgatiõ
ꝛ iniurie annullabũt ſubſtãtiaʒ. et
domus que nimis locuplex eſt an
nullabit̃ ſuꝑbia· ſic ſubſtãtia ſuꝑbi
† deſiderium pauꝑis exaudiuit dominus
eradicabit̃. † Deprecatio pauꝑis ex
ſ pauꝑis ſ iudicis
ore vſq꜄ ad aures ꝑueniet ꝛ iudici
um feſtinato adueniet illi. Qui o-
ſ ꝓ peccatis
dit correptionẽ veſtigiuʒ ẽ pctõris
† .i. cor ſuũ cõuertit ad intelligẽda ꝓcepta dei.
ꝛ qui timet deum † cõuertet̃ ad cor
ſuũ. Notus a longe potens ligua
ſ .i. fidelis diligẽter obſeruat ne cadat i errorem eius
audaci· ꝛ ſenſat⁹ ſcit labi ſe ab ipſo
Qui ędificat domũ ſuam impẽdijſ
alienis: q̃ q̃ſi colligit lapides ſuos
† vilitatẽ pctõrum· et velocẽ ſignat interitum.
i hieme. † Stuppa collecta ſynago
ga peccantiũ· ꝛ cõſũmatio illoꝝ fla
ma ignis. Via peccãtiũ cõplãtata
ſ ideo
lapidibuſ· ꝛ in finẽ illoꝝ inferi ꝛ te
ſ econtra
nebrę ꝛ pęnę. Qui cuſtodierit iuſti
ſ .i. reſeruabit̃ ab illa ſ volũtas .ſ. quã in timore dei habuit.
ciaʒ cõtinebit ſenſũ ei⁹ ↄſummatio
ſ agnitiõe deitatis remunerabit̃.
timoris dei· ſapia ꝛ ſenſus. Non
erudietur: qui nõ eſt ſapiẽs i bono
Eſt aũt inſipiẽtia que abũdat i ma
ſ vel abũdat
lo· ꝛ nõ ẽ ſenſus· vbi ẽ amaritudo.
Sciẽtia ſapiẽtis tanq꜄ inundatio
ſ doctrĩa et virtutib⁹. vñ qui biberit aquã quã ego dabo ei· fi· in· e· f· a· ſ· in· u· e·
abũdabit· ꝛ cõſiliũ illi⁹ ſicut fons
ſ heretici
vitę ꝑmanet· Cor fatui quaſi vas
ſ malicie ſtimulis vndiq꜄ ꝑforatum
† ſpirituſſanctus diſcipline effugiet fictum
ↄfractum· ꝛ omnẽ † ſapiẽtiã n̄ tene
bit. Verbũ ſapiẽs quodcũq꜄ audi
ſ humilis qui ſapientiã amat
erit ſcius laudabit: ꝛ ad adijciet
ſ voluptatis amator
audiuit luxurioſ⁹ ꝛ diſplicebit illi·
ſ cõtemnet implere.
ꝛ ꝓijciet illũ poſt dorſũ ſuum. Nar
ſ ꝑdicatio ſ heretici ſ onerosa tranſeũtibus .ſ. viam huius ſeculi.
ratio fatui quaſi ſarcina in via Nã
ſ verbis ſ catholici ſ ſana ꝑdicatio ſ doctria
in labijs ſenſati inueniet̃ grã. Os
ſ catholici ꝑdicatoris ſ populo dei
prudẽtis q̃ritur in ęccleſia ꝛ· verba
ſ deuoti auditores vt intelligãt .ſ. et impleant
illius cogitabũt in cordibus ſuis

ſ hereticorũ ſynagoga vbi catholici ſenſus ſpernit̃ ſapiẽtia
Tanq꜄ dom⁹ extermiata· ſic fatuo
† q꞉ multiplici errore inuoluta
ſapiẽtia: ꝛ ſciẽtia inſẽſati † inenarra
bilia verba. Cõpedes in pedibus
doctrina ſtulto: ꝛ quaſi vinclã ma
† modeſtia in omnib⁹ ſeruãda
nuũ ſuꝑ manũ dexterã. † Fatuus i
riſu exaltat vocem ſuã· vir aũt ſa-
† cum ꝑdicatio diuina illuſtrat̃ ſapientia
piens vix tacite ridebit. † Ornamẽ
tum aureum prudenti doctrina· et
ſ cũ totã vitã circũdat diſciplina
quaſi brachiale in brachio dextro
Pes fatui facilis in domũ ꝓximi:
ſ catholicus ſ ſequi .ſ. errorẽ ſuꝑbiẽtis
ꝛ homo peritus cõfundet̃ a ꝑſona
ſ heretic⁹ ſ q꞉ foramina ſubtilitatis querit.
potẽtis Stult⁹ a feneſtra reſpiciet
ſ ſcripture ſ catholicus ſ quia ſcripturã apte exponere querit
in domum· vir aũt eruditus foris
† ab ore .ſ. hereticorum ꝑdicationis verbum.
ſtabit. Stulticia hoĩs † auſcultare
ſ ꝑdicator † q꞉ nõ vult recedere a veritate ſ malo
per oſtiũ· ꝛ prudens † grauabit̃ ↄtu
tum ſ verba
melia. Labia imprudẽtium ſtulta
ſ qñ electorum verba vere ſapientie exprimunt ſenſum
narrabunt: verba autẽ prudẽtium
ſ regula fidei ſ qñ hereticorũ ſtulta intentio nitit̃ ad ornamentũ verborũ
ſtatera ponderabunt̃. Jn ore fatu-
orum· cor illoꝝ. ꝛ in corde ſapiẽtuʒ
os illoꝝ. Dum maledixit impius
ſ flagitijs
dyabolum: maledicit ipſe aiaʒ ſuã
ſ hereticus qui occulte errores ad decipiẽdũ ponit
Suſurro coinquinabit animã ſuã
ſ factis et verbis.
ꝛ in oĩbus odietur· ꝛ qui ꝑmãſerit·
ſ moderatus in verbo
odioſus erit· tacitus ꝛ ſenſatuſ ho
norabitur.

¶ C XXII.

JN lapide luteo lapi
ſ al. lapidabit̃ piger ſ boni
datus eſt piger· ꝛ oĩs loquẽtur ſu
ſ deteſtantes ſcelera eius
per aſpernatõem illi⁹. De ſtercore
boum lapidatus ẽ piger· ꝛ omis q̃
ſ cõmunicando negligentie eius.
ſ a calore feditatis ſ ne talia
tetigerit eũ· excuciet manus. Cõfu
operet̃ ſ doctoris ſ diſcipulo
ſio patris eſt de filio indiſciplĩato
ſ indiſciplinata ſ honoris
filia autem fatua i deminoratõe fi
ſ aĩa q̃ prudẽter dõ ſeruit ſ q꞉ ad hereditatem eius pertinebit
et. Filia prudens hereditas viro
ſuo: nã q̃ cõfundit in cõtumeliã fit

¶ Compedes in pe. Quia greſſibꝰ eorum quibus incedunt ruina iniq̃tatis ↄ tradicit actiones eoꝝ dãnãdo reprehendit.

¶ Fatuus i riſu. Letus hereticoꝝ plauſibili oꝑatõne ꝑ rethoricam artẽ docendo q̃rit auditoꝝ fauorem. Sancti vero doctoreſ iocunditatẽ locutõnis ſic intermiſcẽt ꝑdicatõni vt nõ recedãt a tramite veritatis.

¶ Pes fatui. Qr heretici auctorũ ſuorũ ſectã i domicilio ſcriptoꝝ ſuoꝝ latitantẽ ſtudent imitari.

¶ Stultus a fe. Notat hereticoꝝ calliditateʒ· ꝛ catholicoꝝ ſimplicitatẽ.

¶ Dum maledi. Non quia maledictuʒ dicit dyabolum· ſꝫ q꞉ quẽ maledictũ nouit n̄ ceſſat imitari· Dũ eni mauult diabolũ imitari q̃ xp̃m iure dãnat̃.

¶ Jn lapide. Qñ peccatoruʒ duris ſcripturarum ſentẽtijs fędıtas ſcelerũ exꝓbratur.

¶ Alle. Qui ĩ lapide luteo vl' de ſtercore boum lapidatur populum iudęoꝝ ſignificat· qui ex fragili gentilium turba· que legẽ ignorabat· quã lapis luteus figurat exꝓbratur· quia ꝑ prauitate ſenſ⁹ i xp̃m credere noluit qui in lege ꝓmiſſ⁹ eſt et ꝓphetis. De ſtercore bouʒ· i· de iudęis credẽtibus qui ex patriarchis .ſ. ꝛ ꝓphetis legis iugũ portantibꝰ editi ſunt· pro cęcitate cordis irridẽtur· q꞉ ſaluatorẽ recipe noluer̃t.

¶ De ſtercore. Pigricia maloruʒ in bono oꝑe torpentium ꝑ apertã ſtulticię oꝑationem a ꝑdicatoribuſ improperatur.

¶ Muſica. Eos
notat q̄ i eccleſia plau
ſum populi ⁊ fauorem
q̄runt · nec magis con
punctionem lacrimaꝝ
excitant .
¶ Qui docet fa .
Teſta multo labore ꝯ
fecta fragilitatem ſuā
non euadit · fatuꝰ q̄ꝙ
quātūuis ſolicite erudia
tur · vix ad perfectōem
perducitur .
¶ Supra mor .
Altera eſt mors corpo
ris que omnibus com
munis : Altera mors a
nime qui peccatoribꝰ
ſpiritualis . Altera in
p̄ſenti finitur . Altera
i eternū manet . Sup
mortuum ergo modi
cum plorandum · qm̄
requieuit mors enim
corporis finis laboris
mūdanum .
¶ Cum ſtulto ne
Do; et cum ſtultis ſer
monem nō eſſe protra
hendum · ⁊ maxime cum
hereticis quoꝝ ſtulti
cia plena eſt blaſphe
mia ne eoꝝ · ſ · ſocietate
quietem pacis amitta
mus · eorum īquinati
ſordibus . Unde . Si
quis venit ad vos et
hanc doctrinā non af
fert · nolite recipe eum
in domum · nec aue ei
dixeritis . Qui eni dix
erit ei aue · cōmunicat
eiꝰ operibuſ malignis .
¶ Super plum .
Hinc ſalomō ait · gra
ue eſt ſaxū ⁊ onerosa .
arena ſ; ira ſtulti vtro
q̄ꝫ grauior .
¶ Peius peccat here
ticus q̄ꝫ catholicus · in
multitudine mutoꝝ
peccatoꝝ . Uel philo
ſophus q̄ hūana nitit̄
ſapientia · vel gentilis
qui nō peruenit ad fi
dē ⁊ ignorāter peccat
Seruus enim qui ſcit
voluntatem domini
ſui ⁊ nō facit : vapula
bit multis . Qui autem
neſcit paucis .
¶ Sicut loramē :
Ligna iuſtos ſignant
qui fructū dant in tpe
quoꝝ folia nō decidūt
⁊ omnia que faciūt ꝓ
ſperant · fundamentū
aūt edificij ap̄los vel
ꝓphetas · quoꝝ predi
catō eccleſiā ſubſtinet
Loramētū ergo ligne
um colligatū fūdamē
to edificij nō diſſoluit

ſ ſpūalis ſ deum ſ xp̄m
genitoris . Patrem ⁊ virum ꝯfun
ſ qui apoſtata fit et hereſim audacter defendit
ſ ſtulticie ſue ſocijs
dit audax · ⁊ ab impijs non mino
ſ vituꝑabit ſ tū ſ p̄ſe . ſ . et viro
rabit . ab vtriſq̄ꝫ aūt inhonorabit
ſ beati qui lugēt quoniā ipſi conſolabunt
Muſica i luctu iportuna narratio
ſ ſꝫ cōuenit mūdi deſpectū et eternum ſuppli
flagella ⁊ doctrina in oī tpe ſapia
cium auditoribus intimare
Qui docet fatuū : q̄ſi qui ꝯglutinat
ſ ille eni grauat ſomno · hic ſenſu ſtulto .
teſtam . Qui narrat verbū non au
dienti : quaſi qui excitat dormiētem
de graui ſomno . Cū dormiēte loq̄
tur qui enarrat ſtulto ſapiētiā ⁊ in
† q2 ingratꝰ docēti · et ideo flendꝰ tanq̄ꝫ mortuꝰ
fine narratōis dicit . † Quis ē hic :
Supra mortuū plora : deficit enim
lux eius : ⁊ ſupra fatuū plora : defi
cit · n · ſenſu . Modicū plora ſupra
mortuū : qm̄ requieuit . Neq̄ſſimi
eni nequiſſima vita ſuper mortē fa
† i p̄ſentis vite . ſ . ſpacio ē mors eius qd̄ ſeptena
rio numero decurrit .
tui · Luctus mortui † ſeptem dies :
† in ſeculū ſeculi q2 aīe eoꝝ ſine fine cruciabūt
fatui aūt ⁊ impij † omnes dies vite
illoꝝ . Cum ſtulto ne mltum loqua
ris · ⁊ inſenſato ne abieris . Serua
te ab illo vt nō moleſtiā habeas · et
nō coinquinaberis peccato illius
Deflecte ab illo · ⁊ inuenis requiē
ſ al . accidieris
⁊ non accidiaberis in ſtulticia illiꝰ
ſ quaſi huiuſmodi hominum mores · et verba
difficile portantur
Sup plumbū quid grauabit : Et
† multitudinem inimicorum peccatorum
qd̄ illi aliud nomē q̄ꝫ fatuꝰ : † Arenā
ſ philoſophoꝝ ſapientiā † duriciā ꝑſecutōis
gentilium
⁊ ſalē ⁊ † maſſam ferri faciliꝰ ē ferre
ſ hereticum ſ doctrina
q̄ꝫ hominē imprudentē ⁊ fatuum
ſ vita
⁊ impium . Sicut loramētū ligneū
colligatū fundamento edificij nō
diſſoluetur : ſic ⁊ cor cōfirmatū i co
ſ quia
gitatōe cōſilij Cogitatus ſenſati in
ſ ꝑſecutionis cuiuſlibet
omni tpe vel metu nō deprauabit ·
Sicut ornatus arenoſus i pariete
limpido · ⁊ ſic palee in excelſis · ⁊ ce
ſ mixtura calcis
menta ſine impenſa poſita cōtra fa
ſ q2 cito corruent .
ciem venti nō ꝑmanebūt : ſic ⁊ cor

ſ nō fundatū in charitate et veritate
timidum in cogitatione ſtulti ꝯtra
ſ cuiuſlibet ꝑſecutionis
impetū timoris n̄ reſiſtet : ſic et cor
trepidū in cogitatiōe fatui omi tpe
ſ alias ſic et qui in ⁊c.
nō metuet : ſed ⁊ qui in p̄ceptis dei
ſ ſtimulo timoris ſ cordis
ꝑmanet ſemꝑ Pungens oculū de
ſ cōpunctionis
ducit lacrimas · ⁊ qui pungit cor ꝓ
ſ alijs ſ rectam intelligentiā ſcripturarum .
fert ſenſū . Mittēs lapidē in volati
lia deijciet illa : ſic ⁊ qui cōuitiatur
amico · diſſoluit amiciciam . Ad ami
ſ caritatis affectu ſ correptōis
cum ⁊ ſi ꝓduxeris gladium non de
ſperes : ē enim regreſſꝰ ad amicum
ſ aliquid amarū r̄ndendo vel dure corrigēdo .
Si aperuerit os triſte · non timeaſ
ſ alias cōcordatio ſ priſtine amicicie
† quibus penitus fugat amicus
Eſt eni ꝯcordatio excepto † ꝯuitio
† quia priſtina ſecreta ꝑ irā reuelant .
et improperio ⁊ ſuꝑbia et † miſterij
reuelatōe et plaga doloſa · In his
oībus effugiet amicus . Fidem poſ
ſ p̄ſentis vite
ſide cū amico i pauꝑtate illius . vt
ſ eternis ſ quis infirmatur et
ego non īfirmor
in bonis illiꝰ leteris . In tpe tribu
latōis illius ꝑmane illi fidelis : vt i
ſ terrena vel eterna .
hereditate illius coheres ſis . Ante
ignem camini vapor fumus ignis
inaltatur : ſic ⁊ añ ſanguinē maledi
cta ⁊ cōtumlie ⁊ minę · Amicū ſalu
tare non cōfundaris : A facie illius
non me abſcondā · et ſi mala michi
euenerint ꝑ illū · ſuſtinebo . Omnis
qui audiet · cauebit ſe ab eo . Quis
† dixi cuſtodiam u · m · u · n̄ d · in · l · m ·
dabit ori meo † cuſtodiam · ⁊ ſuꝑ la
bia mea ſignaculum certū : vt non
ſ al as ab ipſis ſ lingua ignis vniuerſitas
iniquitatis
cadam i ipis · ⁊ ligua mea ꝑdat me .

¶ C. XXIII.

Domine pater
⁊ dominator vitę meę · ne
dereliquas me i cogitatu ⁊ cōſilio
illorum · nec ſynas me cadere in il
la exprobratione . Qui ſupponit i
cogitatu mea flagella · ⁊ in corde

q2 fides paſſionis xp̄i
in cordibꝰ hominum
adiuncta doctrine a
poſtoloꝝ idiſſolubile
facit eccleſię edificium
¶ Sicut palee .
Vn̄ qui audit verba
mea ⁊ n̄ facit ea : ſimil̄
ē viro ſtulto qui edifi
cat domum ſuam ſuꝑ
arenam .
¶ Sicut ornatus
Sicut limpidus paries
ꝓpter lenitatē · ſ · nō re
cipit puluerem arenę
ſic cor fatui ſpnit ſcele
rum recordationē · nec
penas timet eternas .
¶ Mittēs la . Oſtē
dit qd̄ amicū bonū cō
ſeruet · vl̄ potiꝰ alienet
¶ Mittens lapi · Sic
lapidis ictu volatus
auiū deijcit̄ · ita cōuitiō
verbo nis amicicię diſ
ſoluitur .
¶ Non deſperes
De amicicia · eiꝰ · quia
agnita correptōis vti
litate · regredit̄ ad ius
priſtinę amicicię .
¶ Effugiet ami .
Non reditꝰ · nec pꝰ
recōciliationē · vn̄ ami
co reconciliato ne cre
das ieternum .
¶ In tēpore tri .
In aduerſitate magis
ꝓbatur amicus . Mul
ti eni amici mēſe · ⁊ non
ꝑmanēt i die nc̄citatis
¶ Ante ignē ca .
Sicut fumus p̄cedit
ignis icendium · ſic du
ra verba homicidium .
Unde ſermo durꝰ ſu
ſcitat rixas . Et alibi q̄
iraſcit̄ fratri ſuo reus
erit iudicio .
¶ Amicum ſalu
tare . Multa bona
ſunt in amicicia vera .
Congaudet eni amicꝰ
bonis tuis · ⁊ ꝯtriſtat̄ i
malis .
¶ Omis qui au .
Id ē , q̄ cognoſcit quā
ta bona ſint i amicicia
vera · cauebit ne iiuria
vl̄ ꝯuicio amicū ledat
¶ C. XXIII .
¶ Domine pater .
Quaſi tuo munere fa
ctus ſū · tuo munere de
fendar a voragine vi
ciorum .
¶ Quis ſuper .
Deſiderat i cogitatu
ſuo flagella diſciplinę
⁊ in corde doctrinā ſa
piētię · ne forte ꝑ igno
rantiā nō agnoſcat de
lictoꝝ ꝑicula · ⁊ multi

plicent ei crimina p qđ cadat i manꝰ aduerſariorum.

¶ Et omnē deſideriū. Nolite diligere mūdū · neq; ea q̄ in mūdo ſunt.

¶ In vanitate. Quia illā ꝑponit amori dei ꝛ deſiderio eterne beatitudinis.

¶ Iurationi nō aſ. Vetat iuramentū ne fiat piuriū. Unde Nolite iurare neq; ꝑ celuz · neq; ꝑ terrā ꝛc.

¶ Dupliciter. Qꝛ ꝑ ſimulationē celat veritatē · ꝛ alios ꝑ falſitatem mittit in errorem.

¶ Eſt et alia lo. Blaſphemia q̄ ſupradictis peior ē · vn̄ oportet vt non inueniat̄ in hereditate iacob .i. populo eccleſie q̄ ſupplātat vicia · ꝛ in virtutibus ſeruit deo.

¶ Indiſciplinoſe. Quaſi diſciplinaz ne deſeras · ꝛ indiſciplinato ore ſmones tuos ne pferas.

meo doctrinam ſapiētie · vt ignorationibus eoꝝ nō parcat michi · ꝛ n̄ appareāt delicta eoꝛuz ꝛ ne adincreſcant ignorātie mee · ꝛ m̄tiplicētur delicta mea ꝛ peccata mea abūdent · ꝛ incidā in ꝯſpectu aduerſari
† qui tribulāt me exultabūt ſi motus fuero
oꝛū meoꝝ · ꝛ † gaudeat inimicꝰ meꝰ
Dn̄e pater ꝛ deuſ vite mee ne dere
ſ demonuz
linquas me i cogitatu illoꝝ. Extol
ſ mētis elationem
lentiā oculoꝝ meoꝛum ne dederis
ſ prauum
michi ꝛ oē deſideriuz auerte a me.
ſ caſtrimargiam
Aufer a me ventris cōcupiſcētias
ſ fornicationis .ſ.
et cōcubitus cōcupiſcentie ne apꝓhendāt me · ꝛ anime irreuerēti et in
ſ ne capiar hmōi vicijs
ſ tradi pmittas. ſ diſciplinā verborum
ſ inſipienti
frunite ne tradaſ me Doctrinā oriſ
ſ diſcite ſeruate
audite filij: ꝛ qui cuſtodierit illam
† falſitate .ſ. maledictione · piurio · detractione.
nō periet † labijs ſuis · nec ſcandalizabitur in operibus nequiſſimis ·
ſ voluptatis .ſ. deſiderijs
In vanitate ſua apprehēditur peccatoꝛ · ꝛ ſupbus ꝛ maledicꝰ ſcādalizabit̄ in illis. Iurationi nō aſſueſcat os tuū · m̄lti eni caſus in illa. Nomiatio vero dei non ſit aſſidua in oꝛe tuo · ꝛ noibus ſanctoꝛū non admiſcearis: qm̄ nō eris immunis ab eis. Sicut enim ſeruus interro
ſ caſtigatꝰ toꝛmētis ſ crimine liuoꝛis ſ ſed magis ad odium ꝓuocatur
gatus aſſidue · a liuoꝛe non minuit̄
† in iuramēto nomē dei et ſanctoꝛum iuramēto
ſic ois iurans † ꝛ nominās · in toto
ſ ſed polluit̄
a peccato nō purgabit̄. Vir m̄ltm
ſ mendaciter vel inutiliter.
iurans implebitur iniquitate ꝛ nō
ſ corpoꝛe ſ vindicte
diſcedet a domo illius plaga. Et ſi
fruſtrauerit fratrem: delictum illꝰ
† manifeſtare veritatem iurando
ſup ipſum erit: ꝛ ſi † diſſimulauerit ·
ſ ocioſe
delinquit dupliciter · ꝛ ſi in vacuū
iurauerit nō iuſtificabit̄. Replebit̄
ſ inferni ſupplicio vbi vermis nō morit̄ · et ignis non extinguitur
ei retributiōe domꝰ illꝰ. Eſt ꝛ alia
loq̄la ꝯtraria morti: nō ineniatur
in hereditate iacob. Etenī a miſeri
ſ electis
coꝛdibus oia hec auferentur · ꝛ in
ſ inquinabuntur
delictis nō voluptabūt Indiſcipli

noſe loquele nō aſſueſcat os tuuz
† doli . detractionis . erroꝛis . blaſphemie.
eſt eniz in illa † verbū peccati. Me
ſ dei ſ eccleſie ſ doctrīa eoꝛum et exēplo vndiq; vallatus.
mento pr̄is ꝛ matris tue · in medio
ſ patriarcharū ꝓphetarum apoſtoloꝛū.
enim magnatoꝝ conſiſtis: ne forte
ſ ꝓ iniquitatibus
obliuiſcat̄ te deꝰ in cōſpectu illoꝛū ꝛ aſſiduitate tua infatuatus iꝓperium patiaris · ꝛ maluiſſes nō naſci
ſ tēpus .ſ. moꝛtalitatis · et culpā ꝑuaricationis
ꝛ diem natiuitatis tue maledicas.
ſ hereticus cuius os maledictione et amaritudine plenum ē.
Homo aſſuetus in verbis impꝛo
ſ catholica doctrīa
perij: in oibus diebꝰ ſuiſ n̄ erudiet̄
Duo genera abūdāt in peccatis · ꝛ tercium adducit iram ꝛ ꝑditionez
ſ mens .ſ. auari q̄ ardet cōcupiſcētia terrenoꝛū nec mitigat̄ donec terreno lucro cōpeſcatur.
Anima callida quaſi ignis ardenſ nō extinguet̄ donec aliq̄d glutiat ·
ſ ſupbus elatione coꝛdis carnalis itumeſcēs
ꝛ homo nequā in oꝛe carnis ſue · n̄
ſ inferre cōtumeliā ſ odij inimicicie
deſinet donec incendat ignē. Ho
† voluptas fornicationis
mini fornicario ois † panis dulcis:
† donec moꝛiat̄ in lecto ſuo .i. moꝛtale peccatū actualis libidinis ꝑficiat
n̄ fatigabitur trāſgrediēs † vſq; ad finem. Omnis hō qui tranſgredit̄ lectū ſuum cōtemnēs in aiaz ſuaz ꝛ dicēs: q̄s me videt · tenebre circūdant me · ꝛ parietes cooperiūt me ·
ſ al. circūſpexit
et nemo circūſpicit me · quē vereoꝛ · delictoꝝ meoꝝ non memorabitur
ſ al. intelligit
altiſſimus · ꝛ non intellexit qm̄ oia vidit oculꝰ illius: qm̄ expellit a ſe timoꝛem dei huiuſmōi hois timoꝛ ꝛ oculi hominuz timētes illū · ꝛ nō cognouit qm̄ oculi dn̄i multo pluſ lucidioꝛes ſunt ſup ſolez · circūſpi
ſ cogitationes · actiones
cientes om̄s vias hominū · ꝛ pꝛofū
ſ omnia nuda et apta oculis eius
dum abyſſi: et hominū coꝛda · intu
† ante omia pſciebat q̄ facit ꝑemptoꝛia.
entes in abſcōditas partes. † Dn̄o eni deo anteq; crearentur oia ſunt agnita: ſic ꝛ poſt perfectū reſpicit oia. Hic in plateis ciuitatis vindicabitur ꝛ q̄ſi pullus equinus fuga
ſ lāgo ꝑditiōis
bitur · ꝛ vbi n̄ ſperauit apphendet̄
ſ in iudicio ſ ſoꝛdibus uicioꝛum pollutus ſ ſanctis
Et erit dedecus oibus: coꝛ non

¶ Anima callida. Rabanꝰ. Heretici et ſciſmatici ardentē animam habēt · dū ambitioſe q̄runt humanaz laudē · q̄ ꝑuerſe mētis moꝛe carnis īcendunt ignez · dū praue doctrine auditoꝛib; īmittūt erroꝛē. Ipſi ſunt fornicarij q̄ pactuz qđ cum deo in baptiſmate ꝑpigerūt nō ſeruauerūt ꝫ virū prioꝛē relinquētes cum ydolis fornicati ſunt.

¶ Tenebre circū. Qui caſtitatis virtutem ꝑdit ut faciat opa tenebrarū · neminē putat ſcire qđ agit · ꝛ deū omniū ꝯditoꝛem fallatie ſe credit · cū vultus domini ſit ſupfaciētes mala.

¶ Oculi domini. Quia illi nihil ꝓteritū nihil futuruz ē · omnia ꝑſentia ſunt.

¶ Hic in plateis. Adulter libidinoſus de quo ſupius dictū ē q̄ quaſi equus ꝛ mulꝰ laſciuiēdo diſcurrit ꝑ lataz ꝛ ſpacioſam viā q̄ ducit ad moꝛtem.

Sic et mulier. Equaliter ⁊ in viro et in femina damnat̄ adulterium ⁊ germē hui⁹ copule abominabile ē deo. Myſtice aūt hereticoꝝ ſynagoga. vel anima heretica prauitate decepta abominabilis ē deo. q̄ʐ relinquit virū priorē q̄ ſibi eam in baptiſmate copulauit. ⁊ ornamēto virtutum decorauit.

Nec in eccleſiā. Quia eius ꝑuerſitas in cōuentu fideliū ꝑ ſolertiam doctoꝝ declaratur.

Et rami. Quia ſecta illius fundamentum veritatis non habet. fructū bonoꝝ operum gignere non pōt.

Longitudo eni. Quia in eterna beatitudine in eternū ꝑmanebunt q̄ ſequunt̄ deū

C. XXIIII.

Virtutis illius. Angeloꝝ religioſoꝝ. Unde gloria in excelſis deo. ⁊ in terra pax ho. bo. v.

Et i medio po. Quia in oſtēſione miraculoꝝ ad laudē dei ꝓuocabat pplm. Unde. Omīs plebs vt vidit dedit laudē deo.

Ego ex ore. Ut verbū ꝯſubſtātiale coeternum.

Quia nō ſum creatura. ſ ab initio ex patre genita ꝑ quā omīs creatura. Dicit̄ tamē primogenit⁹ omīs creature. non tpe. ſ. ſ honore. ſecundū illud filius me⁹ ꝑmogenit⁹ iſrl̄

Ego feci in ce. In celis orit̄ lumē. nebula tegit̄ caro. quia ſicut claritate ſua ꝓcellit obſcuritatē nebule ſic ſpiritualiſ creatura corꝑalem ꝓcellit dignitatem.

Thronus me⁹. Humanū corpus nullo pōdere peccati ꝓgrauatum. ſed dei virtute ſublimatū. in quo potētia diuinitatis indicia ſua exercuit. Unde. Ecce domin⁹ aſcēdet ſup nubem leuem ⁊c.

Creauit. Secundū humanitatē ſingulari puritate de ſpiritu ſancto conceptam de virgine editam.

In iacob. Incarnatione ſaluatoris ſpēaliter iudeis vti ꝯceſſum ē. et ſpēaliter ad iudeos venit. Unde. Non ſum miſſus niſi ad oues q̄ ꝑierunt domus iſrael. Unde ꝑ iacob figurant̄ iudei. ꝑ iſrael vero gentiles.

Ab initio. Sacramentū incarnatōis ante ſecula ꝓ̄ſc tum et ꝓdeſtinatū ꝑmanet in ſeculū ſeculi. ⁊ in habitationes eccleſie. i. riuum vere religio

intellexerit timorē dñi. Sic ⁊ mulier oīs reliq̄ns virū ſuū peccauit ⁊ ſtatuēs hereditatē ex alieno mr̄imonio
ſq̄ʐ fidem patrū et traditionē ſcripturarū ſequi noluit
Primo eni in lege † altiſſimi icredibilis fuit. et ſecūdo virū ſuū dereliquit: tercio in adulterio ſ deum
ſ dyabolo ſociata
† fornicata
† praua dogmata et ꝑuerſa opa q̄ inſtinctu dyaboli generauit
eſt. ⁊ ex alio viro † filios ſtatuit ſibi
Nec in eccleſiā adducetur. ⁊ in filios eius reſpicietur. Nō tradēt filij eius radices. ⁊ rami ei⁹ nō dabūt fructuʒ. Derelinquēt in maledictū memoriā eius: ⁊ dedicus illius nō delebit̄. Et agnoſcēt quia derelicti ſunt. qm̄ nichil melius ē q̄ʒ timor
ſ quā dulcia faucib⁹ meis eloq̄a t. ſ. m. o. m.
dei. ⁊ nichil dulcius q̄ʒ reſpicere i
† qui in luce ambulat non offendit
mandatis dñi. † Gloria magna eſt ſequi dñm: lōgitudo eni dieꝝ aſſumetur ab eo.

C. XXIIII.

ſ chriſtus ſ laudabilē oñdit
Sapiētia laudabit animā ſuam: ⁊ in deo
ſ vitam ſ in celis cum
pr̄e et ſpū ē et in terra adorat̄ ſ xp̄iani
honorabitur. in medio populi ſui
ſ cōuentib⁹ fideliū ſ dei.
gloriabitur. ⁊ in eccleſijs altiſſimi
ſ vn̄ aꝑuit os ſuū dicēs. beati pauꝑes ſpiritu.
aꝑietos ſum: ⁊ in cōſpectu virtutiſ
ſ xp̄iani
illius gloriabit̄. ⁊ in medio populi
ſ exaltate dñm deū nr̄m ſ vn̄ de plenitudie eius omnes accepimus
ſui exaltabitur. ⁊ in plenitudie ſan
ſ mirabilis de⁹ in ſanctis ſuis ſ laudate dominū omnes gentes. laudate eum oēs populi.
cta admirabitur. ⁊ in multitudine
electoꝝ habebit laudē. ⁊ inter bñ
ſ ſanctos ſ qui ē ſuꝑ omīa benedictus in ſecula.
ſ ſapia.
dictos benedicetur dicēs. Ego ex
ſ verba ſapie ſ ſecundū deitatem
ore altiſſimi ꝓdiui: ꝑmogenita añ
† ſpiritalis creature angelis. ſ.
omnē creaturam. Ego feci † in celis
ſ rationis et intelligentie
vt oriretur lumē indeficiēs. ⁊ ſicut
ſ corꝑalem creaturā ſ omnem natura † ſupra omnem creaturā cū patre et ſpiritu ſ ſignificat diuinā naturā.
nebula texi omnē terrā. Ego † i altiſſimis habitaui. ⁊ thronus meuſ in
ſ eccleſia ſ oīpotentiā ſapientie et fortitudinem ſignificat.
colūna nubis. Gyruʒ celi circuiui
ſ omnia. ſ. q̄ ſunt ſub terra
ſola. ⁊ ꝓfundum abyſſi penetraui.
ſ omnibus q̄ in mari ſunt et in terra
⁊ in fluctibus maris ambulaui. et
ſ vn̄ laudēt illū celi et terra mare et o. q̄ i eis ſ.
in oī terra ſteti. Et in oī populo ⁊ i
ſ rationali creatura ſ vn̄ dedit ei
oī gente ꝑmatum habui. ⁊ omniuʒ
nomē q̄ ē ſuꝑ omne nomē. vt in no. ie. o. g. f. ⁊c.
excellētiū ⁊ humiliū corda virtute
ſ gētib⁹ et quib⁹ cōgregat̄ eccleſia q̄ ei⁹
calcaui. Et in his oībus requiez quē
eſt hereditas. vn̄ hereditas mea ꝑclara eſt mihi
ſiui. ⁊ in hereditate dñi morabor.
ſ filius ſecundū humanitatē intelligit patrem maiorem.
Tunc ꝓcepit ⁊ dixit michi creator
omniū. ⁊ q̄ creauit me requieuit i
ſ humane nature in qua habitauit plenitudo diuinitatis.
tabernaclo meo. ⁊ dixit michi: In
iacob inhabita ⁊ in iſrael hereditare. ⁊ in electis meis mitte radices
Ab initio ⁊ ante ſcl'a creata ſum. et vſq̄ʒ ad futurū ſeculū non deſinaʒ ⁊ in habitatōe ſancta corā ipſo miniſtraui. Et ſic in ſyon firmata ſum ⁊ in ciuitate ſāctificata ſimiliter re
ſ ſuꝑ quē requieſcit ſpūs me⁹ niſi ſuꝑ humiles et quietum † manifeſta. ſ. q̄ʐ ibi voluntas eius adimplet̄
quieui. ⁊ i hieruſalē † poteſtas mea
ſ xp̄iano qui noīe xp̄i honoratur. qui ps eius et hereditas eſt.
Et radicaui in pplo honorificato
⁊ in partes dei mei hereditas illi⁹
ſ q̄ʐ illi membra ſunt corꝑis eius cū ſit ipſe omnia in omnibus
⁊ in plenitudine ſanctorum deten
ſ arbores ſūt altitudis et odoris ꝑcipui
tio mea. Quaſi cedrus exaltata ſū
in libano. ⁊ quaſi cypreſſ⁹ in mōte
ſ palma aurea coronant̄ victores
ſyon. Quaſi palma exaltata ſū in
ſ q̄ mutata vel trāſlata interpretat̄. q̄ʐ eccleſia ab ydoloꝝ cultura ad verū deum tranſlata ē.
† roſa dicta q̄ rutilo colore rubeat. et martiriuʒ ſignificat † iericho interpretat̄ odor eius. vel luna. et ē quaſi plātatio roſe in hie. cū odor virtutum in paſſione martirū redolet in ſanctis
cades. ⁊ q̄ſi plantatio † roſe † in hiericho. Quaſi oliua ſpecioſa in cam
† quia redemptōis noſtre ſacramentuʒ cunctis innotuit natōibus.
pis. ⁊ quaſi platanus † exaltata ſū
† doctrine ſpiritualis gratie ſ loquar ad dominum meum cuʒ ſim puluis et cinis.
iuxta aquā in plateis. † Sic cina

nis diſpoſuit.

Et ſic in ſyon. Syon eccleſia. q̄ ⁊ hieruſalē q̄ a primo iuſto vſq̄ʒ ad nouiſſimū edificatur in qua ſapiētia quotidie fructificat.

In libano R. Libanus mōs ē phenieſ dict⁹ a thure q̄d ibi colligitur. Syon collis ē vrbi ſuꝑeminens ⁊ interpretatur ſpeculum. Hec ergo noīa arborum ⁊ montiū eminenticꝛib⁹ chriſti mēbris ꝯueniunt q̄ dicere pn̄t xp̄i bonus odor ſumuſ deo. ⁊ quoꝝ ꝯuerſatio in celis ē. Odor quoq̄ʒ cedri ſerpētes īterimit ⁊ fugat. vn̄ diſce ⁊ adoratā tabulis accēdere cedrū. ⁊ ſancti doctores virtute verbi repellūt hereticoſ. Reſina q̄ʒ eius q̄ cedrina dr̄. liniti libri. nec tinea nec ſenectute deficiunt. ⁊ doctoꝝ ſpūali ſenſu ſcripta ꝑfecta: nulla hereticoꝝ aſtutia corrūpit̄ vel vetuſtate ꝯſumit̄. Cipreſſus medendis apta corꝑib⁹. venuſtatem come ſuꝑ nullo deponit īpulſu. ꝯſtantiā ⁊ actionē coꝝ exꝑmēs q̄ altioribus eccleſiam ornāt virtutibus.

Quaſi palma. Arbor diuturnis folijſ ⁊ ſuauib⁹ pomis. palma dicta q̄ʐ victricis manus ē ornatus. vel q̄ʐ in modū hūane palme ramos expandit. hāc greci phenicem dicunt. q̄ʐ phenix auiſ multo tpe viuit. huic ꝯparat̄ eccleſia. q̄ īcuruari ad terrena deſpiciens ad celeſtia ſe ſuſtollit. vt finito agone celeſtē palmā ſuſcipiat. ⁊ q̄ſi folia diuturna verba recte ꝯfeſſionis ꝑꝑetuo ꝯſeruat.

Quaſi oliua. Grece oleon fruct⁹. ſ. Olea eni arbor dr̄. ſuc⁹ oleū. Eſt aūt arbor pacis in ſignis. per hanc eccleſia ſignat̄. q̄ campos totius mundi decore illuſtrat. ⁊ ſpēali gratia ꝑ unctionē criſmatis ſanctificat.

Quaſi platanus. Platanuſ altitudinē folioꝝ dicta. vel q̄ʐ patula ⁊ ampla. Nam platos greci amplū vocāt. nomē ergo a formā arboris expſſit dicēs. quaſi platan⁹ dilatata ſum in plateis. Eſt autē teterrima ⁊ mollis folijs ⁊ vitib⁹ ſimilis. ⁊ xp̄m ſignificat q̄ ꝑ mēbra ſua in orbe dilatatur mitis ⁊ manſuetus.

Sicut cinnamomum. Cinnamomū ⁊ balſamū aromatice arbores ſunt. cinnamomū dictū q̄ʐ cortex eius in modū canne rotundus ⁊ gracili

gignitur in india ⁊ ethiopia frutice breui · duoꝝ tantũ cubitoꝝ colore ſub nigro, vel cinereo tenuiſſimarũ virgarũ. Nam qđ craſſum ẽ deſpicit᷑. Gracilius vero carius. Qđ cum frangit᷑ viſibile ſpiramentũ emittit in modum nebule vel pulueris.

¶ Balſamum. Aſpaltũ dicit plinius ĩ eodẽ curriculo celi naſcit᷑ · ſpina candida magnitudine arboris modice · flore roſe · radix eius vnguẽtis expetitur. Tradunt in quocũqꝫ frutice curuet᷑ arcus celeſtis eandem q̃cunqꝫ ſit aſpalti ſuauitatẽ odoris exire. Quidã beliſci ſceptrum vocant. Probat᷑ in colore ruſo vel igneo · tactu ſpiſſo · ⁊ odore caſtorei · ſ꞉ pro ſui breuitate a quibuſdã inter herbas odoriferas repitant᷑ · et ſignificãt humiles ſpiritu · qui quaſi purpureo colore veſtiti memores dñice paſſionis pro dño pati ſũt mori.

¶ Quaſi mirra. Mirra ẽ in arabia arbor · v · cubitis alta · ſpine ſimilis · quam achãton vocãt greci · cuius gutta viridis ⁊ amara. Vñ ⁊ nomen accepit que omnia cõueniunt mortificatẽ ni carnis. q̃ amara ad tps ſetit᷑ ꝫ in ſpe ſemp virentes patrie libenter ſucipit᷑. Vñ regenerauit nos in ſpem viuã per reſurrectõem ihesu xpi. ⁊c. Spine aũt compant᷑ q꞉ vbi mentem ſaluet corpus affligit. Gutta ſponte manans p̃cioſior eſt. Elicita corticis vulnere vilior: q꞉ maioris eſt virtutis corpꝰ ſanũ (cui arridꝫ copia rerum) mortificare q̃ꝫ egrotum · vel paupertate afflictum.

¶ vel aſpaltum.

momum ⁊ balzamũ aromatizans

¶ ſanctoꝛũ cõtinentia. mirra enĩ puncta corpa nõ putreſcunt · ſic cõtinentia mẽbra nr̃a ſeruat incorrupta.

odorem dedi. Quaſi mirra electa dedi ſuauitatẽ odoris · ⁊ quaſi ſtorax ⁊ galbanus ⁊ vngula et gutta. Quaſi libanus non inciſus vapo

¶ qui nullã habet in ſe erroris maculã · ſed purã et ſincerã doctrinã q̃ pfert odorẽ virtutum, et ſpũalem gratiã infundit mentibꝰ fidelium.

raui habitatõeꝫ meaꝫ: ⁊ quaſi balſamum nõ mixtũ odor meus. Ego quaſi therebintus extendi ramos meos · ⁊ rami mei honoris ⁊ gratie

¶ ego ſum vitis vera et vos palmites.

¶ cuius vinum letificat cor hoĩs · qui bibens ſanguinem eius gaudet et redẽptionis laudat ſacramentũ ¶ p orbem ſpergendo euangelij p̃dicationẽ.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris · ⁊ flores mei fructus

¶ q꞉ iocunditas et decor virtutum quotidie dono eius floreſcit. et clareſcit in fidelibus.

¶ ſapia

honoris ⁊ honeſtatis. Ego mater

¶ vere caritatis ¶ omne datũ optimũ deſurſuꝫ eſt. ¶ ſalutaris ¶ ſpũalis

pulcre dilectõis ⁊ timoris · ⁊ agnitionis · et ſancte ſpei. In me gratia

¶ Quaſi ſtorax. Storax · galbanus · vngula · ⁊ gutta · pigmenta ſunt precioſa apud medicos · ⁊ ſignificant virtutum ſpecies que ad curationes hominẽ adhibẽt medici ſpirituales. Storax enĩ arbor arabie ſimilis malo cytonij cuius virgule inter canicule ortũ cauernatim lacrimaꝫ fluũt · q̃ in terram cadunt inmunda ẽ · ſ꞉ cum p̃mi corticis ſcrobe foſſa ſeruatur. Que virgis ⁊ calamis inheſerit · munda ẽ · ⁊ albida. De hinc fulua fit ſolis cauſa · ⁊ ipſa ſtorax calamitates · piguis reſina · odoris iocundi · Et quaſi meloſum liquorẽ emittẽs. Storax dicta · quia eſt gutta arboris pfluẽs ⁊ cõgelata · naꝫ greci ſtiriam guttam dicunt

¶ Et galbanus · Galbanum ſcđm pliniũ dat ſirta in amarano mõte ferineqꝫ eiuſdẽ nominis. reſine modo quod ſtagolithim appellãt · quod maxime non putreſcit ſi cõueniẽcia laudãt cartilaginoſum purũ ad ſilitudieꝫ amoniace minimeqꝫ lignoſum.

¶ Vngula. Vngula ẽ qui in exodo onica dicitur · grece eniꝫ onix latine vngula · quia humane vngui aſſimilatur

¶ Gutta. Gutta que ẽ amonica dicitur lacrimas ſtillat in arenis · cuius duo genera ſunt. ſtracon · qđ maſculi thuris ſimilitudinẽ habet · ⁊ maxime pbatur · ⁊ pirama qđ pingue ⁊ arenoſum · adulterat᷑ enĩ arenis velut naſcẽdo apprehenſis glebis · tamẽ minimis ⁊ puriſſimis pbat᷑. Gutta vero curat quaſlibet duricias. hec ergo ſpẽs dñi p̃cepto ad thimiama ↄficiendum deputate ſunt. vbicũqꝫ enim thimiama habemus in hebreo nethotha legitur qđ aquila ſtoracẽ traſtulit · ⁊ ſignificat orationis icenſum cũ odore virtutũ thimiama ex aromatibꝫ ↄpoſitum facimus cũ in altari boni opis virtutum multiplicitatẽ ponemus · qđ mixtũ ⁊ purũ ſit · q꞉ quãto virꝰ virtuti iungit᷑ tanto incenſum ſincerius exhibet᷑.

¶ Libanus. Libanus vt aiunt arbor ẽ in arabia · cortice ⁊ folio lauro ſimilis · ſuccũ amigdali mõ emittẽs · q̃ bis in anno colligit᷑ autũpno. ſ. ⁊ vere ꝫ autũnali collectioni p̃parat᷑ · inciſo cortice in eſtatis feruore · ⁊ pſiliente ſpuma pingui q̃ ↄcreta denſat᷑ · vbi loci natura poſcat · regere palmea excipiẽte qđ in arbore heſit ferro putat᷑ depectit᷑. Ideo corticoſum videt᷑ puriſſimum hoc ẽ thus candidũ. Secũda vindemia p̃parat᷑ hieme ĩciſis corticibꝫ. Rubrum hic exit nec comparandũ priori. Nouelle arboris candidiꝰ ꝫ veteris ẽ odoratius. qđ ex eo pepẽdit rotũditate gutte maſculum vocatur. Regio thurifera nuncupat᷑ · ſarma vndiqꝫ rupibus in via · ⁊ dextra ſtopulis maris ĩ acceſſa. Sarma q̃dẽ myſteriũ ĩterpretat᷑. Arbores ſpõte naſcuntur · ⁊ ſignificãt eos q̃ ex volũtate · nõ ex legis neceſſitate opant᷑. In ciſis arboribꝫ lacrima fluit · q꞉ ↄpũcta humilium corda puraꝫ deo orationẽ emittunt.

¶ Libanꝰ in hebreo candorẽ ſignificat. In greco thus. vñ in cãticis vbi legimus ad collẽ thuris · q̃dã codices habẽt ad collẽ libani.

¶ Balſamũ. Balſami arbor in iudea tãtum intra viginti iugera erãt. Sꝫ poſtqꝫ iudea romani potiti ſũt latis collibꝫ ppagata ẽ. Stirpe ſimilis viti · folijs rute · ſꝫ albioribꝫ ſpqꝫ manentibꝫ. Arbor balſamũ · lignum filo balſamum al᷑. xilobalſamum dr᷑ · fructus vel ſemen carpobalſamum ſucus opobalſamũ q꞉ pcuſſus ferreis vinculis cortex · p cauernas eximij odoris gutta diſtillat. Cauerna enim grece ope dr᷑ · cuias gutta admixta ciprino oleo vł melle adulterat᷑. Sed pbat᷑ eẽ ſine melle ſi cũ lacte coagulauerit. Sine oleo ſi inſtillata aqua · vel admixta facile reſoluat᷑ · ⁊ ſi lanee veſtes ex ipſo pollute nõ maculẽt᷑. Adulteratũ q̃qẽ ſi cũ lacte nõ coagulat: ⁊ ſicut oleum in aqua ſup natat · ⁊ veſtẽ laneã maculat. Balſama pura ardẽte ſole manu ſuſtineri nõ poſſunt. Arbores balſami more vinearũ colunt᷑ · ⁊ amminiculis ſuſtinent᷑. viti enim ſimiliores ſunt quã mirto · ppetua coma inſignes · duobꝫ cubitis eminẽtes. Semẽ vero habet vini guſtũ · colore rufum. Ramus craſſior quã mirti · q̃ certo anni tẽpore balſamũ ſudat. Agricole quoqꝫ acutis lapidibꝫ vel oſſeis cultellis ſolẽt incidere · nam ferri tactus noxius ẽ. Per iciſiones manat ſucus odoris eximij ⁊ lacrimis pulcre rotantibus lanis pua colligit᷑ in cornua. Gratia p̃cipua debet᷑ lacrime ſecũda ſemini · tercia cortici · minima ligno · xp̃s quoqꝫ humilis in carne ꝫ plenus gr̃a ⁊ virtute vulneratus ẽ ppter iniquitates noſtras ⁊ nob̃ vite ⁊ ſalutis ſacramẽta pfudit. vñ. ⁊ q̃ſi balſamũ ñ mixtũ odor meꝰ.

¶ ſpſentis et future. p ipſam enĩ viuimus. mouemur. et ſumus · et p ipſam vitã eternã habemus

omnis vite ⁊ veritatis: in me omis ſpes vite ⁊ virtutis Tranſite ad me

¶ filios affectuoſe monet ¶ venite ad me qui laboratis et onerati eſtis · et ego reficiam vos

omnes qui cõcupiſcitis me · ⁊ a generationibus meis implemini. Spi

¶ ſctũs qui cõis pr̃i et filio ¶ q꞉ caritas dei per ſpũm infundit᷑ cordibus electorum incõparabiliter eſt dulcis.

ritus enim meus ſup mel dulcis · ⁊

¶ q̃ erit in viſione dei. oculus enĩ nõ vidit. nec auris audiuit · nec ĩ cor hoĩs aſcẽdit q̃ p̃parauit deus diligentibus ſe.

hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum

¶ ſpirituales delicie cum habent᷑ deſiderium accendunt ¶ qui ſapientiã dei et

Memoria mea in generatõe ſeculorum.

¶ hoĩes et angeli ſine fine collaudãt

Qui edũt me adhuc eſurient · ⁊ qui bibunt me adhuc ſicient

¶ obedi. vñ. ſi quis diligit me ſermonem meum ſeruat ¶ q꞉ eterna mercede coronabit᷑

Qui audit me non cõfundetur · et

¶ q̃ manet in deo non peccat

qui opantur in me nõ peccabunt.

¶ plene. ſ. et perfecte pcipiunt ¶ q̃ eſt viſio dei.

qui elucidãt me vitã eternã hebũt

¶ cõtinet ¶ hic ẽ liber nouum et ve. teſt. in quo ẽ agnitio veritatis

Hec omnia liber vite ⁊ teſtamẽtũ

¶ Therebintus. Arbor ẽ cuius reſina cariſſima · ⁊ naſcit᷑ in ſyria maſcule infructuoſe · feminarũ duo genera ſunt. alterius fructꝰ rubet lentis magnitudine. alterius pallet · nec faba grãdior odore iocũdo fructu ſimioſus ideꝫ

¶ Therebintus in macedonia breuis arbor ⁊ fructuoſa. In da troadis maſco ſirie magna materies · flos racemoſus ſic oliue · ꝫ rubẽs folia hꝫ deſa ⁊ folliculos emitẽtes q̃dã aĩalia q̃ſi culices. Plen iorꝫ reſina q̃ de cortice erũpit. Per therebintũ ſignat᷑ eccl̃ia q̃ p totũ orbẽ ramos p̃dicatõis ⁊ fidi extẽdit. cuiꝰ reſina p̃cipua. i. animarũ medicina. Maſculi huiꝰ arboris · ſine fructu ſũt · q꞉ q̃ in ſe ↄfidũt fructũ virtutis nõ faciũt · feminarũ vero duo genera ſunt alteriꝰ fructus rubeus. alteriꝰ pallidus · cũ vite matureſcũt. Qui enĩ infirmitatẽ ſuã agnoſcũt · ⁊ ſpem ſuã ĩ dño ponũt · fructũ martirij ſibi exquirũt · aut p ↄtinentiã ⁊ mũdiciã cordis ⁊ corpis ſpũale p̃miũ poſſidebũt · q̃a cũ mulieribꝫ nõ ſunt coinq̃nati · ⁊ ſine macula ſũt añ thronũ dei.

¶ Qui edũt me. Edimus ſapientiã ⁊ bibimꝰ · q꞉ plena ⁊ pfecta eſt refectio · ⁊ tãto plus a comedẽte eſuriunt᷑: quãto ab eſuriẽte ampliꝰ comedunt᷑.

In corꝑalibꝰ appetitꝰ placet experientia diſplicet. vnde guſtate ⁊ videte quoniã ſ. ē. d. ⁊c.

Poſuit dauid. Quattuor ꝑadiſi flumina et vno fonte ꝓcedentia aſſimilat regi q̇ ortus ē de dauid· quia de xp̄o quattuor euangelia ꝓcedunt· q̄ totã terrã ꝑdicatione infũdunt· ⁊ germinare faciunt. Ab eo iordanis ꝓcedit. i. baptiſmi ſacramentũ ad abluendum genus humanũ. Qui mittit diſciplinã ſicut lucē: q꜃ ꝑcepta eius vite eterne tribuunt. vnde docete omnes gẽtes baptizãtes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſ. ſ. docẽtes ſeruare omĩa q̄cunq꜃ mãdaui vob.

Quaſi phiſon. Phiſon q̇ ⁊ ganges qui de ꝑadiſo exiens vadit ad indiã· ⁊ interpretatur caterua· q꜃. ſ. magnis fluminibꝰ ĩpletur. Ganges aũt dicitˀ a gangaro rege indie. ⁊ fertur ſicut nilus ſuꝑ oriẽtis t̃ras exundare.

Sicut tigris. Tigris fluuius meſopotamie q̇ ꝑgit cõtra aſſirios· ⁊ poſt multos circũitus in mare mortuum fluit· ⁊ tigris vocatur· q꜃ ſicut tigris beſtia velociter fertˀ.

Quaſi eufrates. Eufrates fluuius meſopotamie gemmarum fertilis. Eufrata enim hebraice fertilitas latine. Meſopotamiã nãq꜃ ꝑ loca irrigat· ſicˀ nilus alexandriã. Saluſtiꝰ aſſerit tigrim · ⁊ eufraten vno fonte in armenia meare ꝫ poſtea diuidunˀ maximo inter ſe ſpacio. Terraq꜃ q̄ ab ipſis ambitˀ meſopotamia dicitˀ.

altiſſimi· ⁊ agnitio veritatis. Legē
ſ vt peccatum. ſ. cauerent· et in virtutibus deſeruirent.
mandauit moyſes in ꝑceptis iuſti
ſ ꝓmiſit
ciarum· ⁊ hereditatẽ dñi iacob· ⁊
ſ de aduentu xp̄i· vel redēptione hũani generis
iſrael ꝓmiſſiones. Poſuit dauid
ſ chriſtus de dauid ſcd̄m carnē ſ nõ ſalomonē qui ꝑ peccatũ ꝑdidit regnũ · ſed chriſtũ verum pacificũ qui fortior fortem armatũ ſuꝑauit · et ſpolia eius diſtribuit cuiꝰ regni nõ erit finis
puero ſuo excitare regẽ ex ipo fortiſſimum· ⁊ in throno honoris ſedētes in ſempiternũ. Qui implet q̄ſi phyſon ſapiētiam. ⁊ ſicut tigris in diebꝰ nouoꝝ. Qui adimplet quaſi eufratres ſenſum. Qui mltipilcat quaſi iordanis in tꝑe meſſis. Qui mittit diſciplinã ſicut lucē: et aſſiſtens quaſi gyon in die vindemię. Qui ꝑficit primus ſcire illã· ⁊ infirmior nõ iueſtigabit eã. A mari eni abundabit cogitatio eius· et ꝯſiliũ
ſ xp̄s
illius in abyſſo magna. Ego ſapiē
ſ ꝑ mundũ ſ euãgelij ſ xp̄s
tia effudi flumĩa: ego quaſi trameſ
† quo inebriant mẽtes fideliũ
aquę in mẽſe † de fluuio. Ego quaſi fluuius, dorix· ⁊ ſicˀ aquęductuſ ex
† eccleſiã q̄ ipſa, veritas doctrina ſua rigat et inebriat vt fructũ ſpecialis ꝑtus quotidie ꝓferat.
iui de ꝑadiſo. Dixi: Rigabo † ortũ meũ plantationũ· et iebriabo partꝰ
† ꝑ totum orbem
mei fructum. Et factus ē michi † tra
ſ affluens. ſ· doctrina ſ vſq꜃ ad finē terre. ſ.
mes abundãs· et fluuius meꝰ appinquauit ad mare Qm̄ doctriuã
ſ q꜃ oritˀ a ſole iuſticie de quo dr̄ · viſitauit nos oriens et alto
quaſi antelucanum illumino oībꝰ et enarrabo illã vſq꜃ in lõginquũ
ſ .i. carnalia corda ꝑſcrutabor
Penetrabo oēs inferioreſ ꝑteſ ter
ſ ſomno ignorantie
rę· ⁊ iſpiciã oēs dormiētes. ⁊ illumi
nabo om̄s ſperãtes in dño Adhuc doctrinam quaſi ꝓphetiã effũdam
ſ q꜃ nõ ceſſat ſcriptura ſacra docere genus humanum vt ſint omēs inexcuſabiles.
et relinquã illã q̄rentibus ſapiētiã et deſinã in ꝓgenies illoꝝ vſq꜃ in euum ſanctũ. Videte qm̄ non ſoli michi laboraui ſed omnibꝰ exquirentibus veritatem.

C. XXV.

In tribus placitum
eſt ſpiritui meo: q̄ ſũt ꝓbata coram
ſ vñ ſolliciti ſeruate vnitatē
deo ⁊ hoibus. Cõcordia fratrũ· et
ſpũs in vinculo pacis ſ qui diligit ꝓximum
amor ꝓximorum· vir et mulier ſibi
legem implent.
bene cõſentientes. Tres ſpecies o
† q꜃ mihi cõtraria ſentiunt
diuit anĩa mea· ⁊ † aggrauor valde
† qui inops virtutibꝰ † q꜃ cõtra cõditionē paupertatis animoſe extollitˀ.
anię illoꝝ: † Pauꝑem † ſuꝑbum· et
ſ hereticũ qui ſenſu abũdat et eloquẽtia
ſ qui cõceſſis ſibi bonis ĩ mēdacio abutitur ſ qui longo tempore ſapientiam neglexit.
diuitem mendacem· et ſenẽ fatuũ
ſ qui magis amat caduca q̄ eterna
et inſenſatũ. Quę in iuuentute tua non ꝯgregaſti: quomõ in ſenectute
† q꜃ in lõgo tꝑe debet eſſe ſapientia et prudẽtia
tua inuenies: † Quam ſpecioſũ caniceii † iudicium· et preſbiteris cognoſcere conſilium. Quã ſpecioſa veteranis ſapientia: et glorioſis i
ſ intellectus bonus oībus facientibus eum
tellectus et cõſilium· Corona ſenũ
† beatus vir qui timet dominum
multa peritia et gloria illoꝝ † timor dei. Nouem inſuſpicabilia cordiſ magnificaui· et decimum dicã in li
† hoc eſt primum vt homo iocundetˀ in filijs. ſ. operibus bonis ⁊c.
gua hominibus. † Homo qui iocũ
ſ hoc ē ſecundũ,
datur in filijs: viuens· et videns

ce dr̄ pater origo diuinitatis· q꜃ de patre gignitur filiꝰ· ⁊ ꝓcedit ſpiritus q̇ ꝑ aquã ſignificatur. vñ flumĩa de uētre eius fluent aquę viue ⁊ alibi. Aqua ſapiē tię ſalutaris potabit illum.

Ego quaſi flu. Sapiētia ꝯparatˀ fluuio rapidiſſimo· ⁊ aq̄ egredienti de ꝑadiſo· q꜃ doctrina xp̄i ꝓdiens de cęleſti theſauro· omnia obſtacula reoꝝ et ꝑſecutionũ fortitudĩe ſua diſrũpit· vt ꝑ ora ꝑdicatoꝝ ꝑ totũ orbẽ largiſſime fluat. vñ in omnē ter. e. ſ. e. ⁊c.

Dorix. Araxes (vt putãt) fl. armenie q̇ ab eodē mõte cũ eufrate diuerſa ſpecie oritur· ſic dictus q꜃ de rapacitate ſua cũcta proſternit. vñ cũ alexãder trãſgreſſurus pontem ſuꝑ eũ fabricaſſet· cõcitatus pontē diruit· et breui interuallo ab eufratis ortu· tollens caput ĩ mare caſpiũ fertˀ. Doricus a grecis dicitˀ putatˀ. Pars enĩ grecę gentis doris nuncupatˀ. vñ tercia lingua grecoꝝ dorica dr̄.

Adhuc doctrinã. Significat huiꝰ opis ſcriptor librũ eſſe myſticũ· ⁊ vtilē ad legendũ· hyſtorice enim moralitatē docet· ⁊ allegorice fidi ſacramẽtũ.

Videte quoniã. Eccleſiaſticus doctor ñ ſolũ ſibi ꝫ ⁊ alijs ſcribendo ⁊ docẽdo ꝓficit vñ q̇ docti fuerint fulgebũt ſicut ſplẽdor firmamẽti ⁊ q̇ ad iuſticiã erudiũt mltos q̄ſi ſtelle ĩ ꝑpetuaſ eternitateſ.

Vir et mu. Viri diligite vxores vrãs ſicˀ ⁊ xp̄s eccliam. poſſumꝰ in viro ſpũm ĩ muliere animã accipe· q̇ ſi ĩ timore ⁊ dilectione dei ꝯſenſerint q̇tq̇d petierint fiet eis. vñ ſi duo ꝯſenſerint ex vobis fiet illis.

Quaſi iordanis. Jordanis fluuius iudeę a duobus fontibus nominatus ior. ſ. ⁊ dan. quibus fęderatis colligitur· naſcitˀ ſub libano monte· ⁊ diuidit iudęã ⁊ arabiam· ⁊ iuxta hiericho influit mari mortuo.

Quaſi gyon. Gyon. Hic ethiopiã cingit. Sic vocatuſ q꜃ irrigat terrã ęgypti· ge· enĩ grecę terrã ſignificat· q̇ apud ęgyptios nilus vocatˀ ꝓpter limũ quē trahit· q̇ fecunditatē efficit. vñ ⁊ nilus dictus ē.

Qui perficit primus. Chriſtus auctor ē ſapiētię ſpũalis. q̇ ꝑ moyſen primũ ꝯdidit legē· inſpirauit ꝓphetas· docuit apl̄os ⁊ euãgeliſtas· nec aliꝰ plenus ⁊ ꝑfectus ē inueſtigator ſapiētię dei· niſi ipſe q̇ cũ patre ⁊ ſpirituſancto vnus ē deus. vñ nemo nouit filiũ niſi pater· neq꜃ patrem q̇s nouit niſi filiꝰ ⁊c.

A mari enim. Mare ſignificat ꝓfunditatē ſapię ineſtimabilē ⁊ incõprehenſibilē eſſe quē nemo penetrare p̄t· niſi unꝰ ⁊ ſolus deus pater ⁊ filius ⁊ ſpũſſanctus· q̇ ſe ipſum vere nouit· ⁊ cõſiliũ ſuũ· ⁊ dat tantũ noſſe creaturę ſuę quãtum expedit.

Quaſi trames aque. Quia deus de deo lumen de lumine. Tropi

Tres ſpecies. Poſſũt hꝰ ad diabolũ trãſferri q̇ pauꝑ ⁊ ſuꝑbꝰ ē. Cũ eni ꝑ ſuꝑbiã ꝑdiderit gloriã ſuꝑbire nõ ceſſat. Diues ⁊ mēdax ē. Vñ· cũ loq̇tur mēdaciũ ex ꝓprio loq̇tur q꜃ mēdax ē ⁊ pater eiꝰ. Senex ⁊ fatuꝰ ē. Vñ melior ē puer· ⁊ pauꝑ ⁊ ſapiēſ· q̄ rex ſenex ⁊ ſtultꝰ· q̇ neſcit ꝓuidere ĩ poſterũ ⁊c. Sapiētiã· e· ſibi datã ĩter angloſ ñ ſeruauit q꜃ ꝯditori ſuo ſubijci noluit

Quę in iuuē. Qui ĩ iuuētute nõ diſcit ſapiam· ĩ ſenectute fructũ eiꝰ nõ hꝫ. Vñ egeſtatē opata ē manꝰ remiſſa· manꝰ autē fortiũ diuitiaſ ꝑat· q̇ aũt meditatˀ ĩ lege dñi dabit fructũ ĩ tꝑe ſuo.

Quã ſpecioſum. Canum caput docet habere ſenſũ· ⁊ lõgeuã ętatē cognoſcere conſiliũ· vt in timore dei iudicēt iudiciũ rectum· quod eſt valde glorioſum· audiant preſbiteri ⁊ eccleſiarũ ꝑpoſiti· quia nõ licet eis ignorare legis ſcientiam ⁊ ſapientiam.

Nouem inſuſpicabilia. Corde creditur ad iuſticiam· ore aũt con

feſſio fit ad ſal. Nonē ergo ſūt iſuſpicabilia .i. ab omni ſuſpitione falſitatis aliena · quę parit hoī fides recta.
Sapientiā et ſcientiam. Nuę eſt malū cauere. vñ ⁊ ecce timor dñi ipſe ē ſapiē tia: ⁊ recedere a malo ī telligētia: hinc eſt ꝙ v num ſpēbus virtutuꝫ ſupadditur timor dei qꝛ ſicut nouenariuſ im pfectus ē · niſi denario ſuppleat · ſic omis opa tio virtutū ſine timore Timor enī dñi ſanct⁹ pmanens in ſeculū ſe culi · ipſe ē fidei funda mētū ⁊ caritatis origo p ipſum fit bonuꝫ · ⁊ p uenit ad pmium. Sꝫ qꝛ ſcriptū ē timor dñi initiū ſapiētię ⁊ alibi. Timor nō ē ī caritate ⁊c. ⁊ iterū timete dñm omnes ſancti eius ⁊c. Nuerit quomō timor domini (ſi ē initiū ſapi entię ⁊ dilectionis) nō ſit ī caritate · ⁊ quomō omnes ſancti diligant dominū ⁊ nihil deſit ti mentibꝫ eum · ⁊ qͥliter ī telligat timor domini pmanet in ſeculū ſecu li. Sed illū timorē do mini quo timet qs inci piēs opa iuſticie · ne di ſtrictus iudex ſe minuſ caſtigatū inueniēs · dā net · caritas pellit foraſ ꝙ et ſuo merito fiduci am habet in die iudi cij. Preſentiū quoqꝫ aduerſitatū timoreꝫ p fecta caritas eijcit quā deſiderabat q̇ dicebat a timore inimici eripe animā meaꝫ · hanc ha bebat qui dixit. Quis nos ſepabit a caritate xpi. Tribulatio an an guſtia ⁊c. Nec ē ɔtra rius iohāni pſalmiſta q̇ ait. Timor dñi ſan ctus pmanet in ſeculū ſeculi · duo enī ſunt ti mores. Unus quo ti ment deū homines ne mittant in gehennam qui .ſ. itroducit carita teꝫ · ⁊ ſic venit vt exeat Si enim adhuc prop ter penas times deuꝫ · nondum amas quem ſic times · non bona de ſideras · ſed mala caues · ſic tamē corrigis te · ⁊ incipis bona deſiderare. Cū do bona deſiderare cepis erit ī te timor ſanctus · ne amittas bona · nō timor gehenne. ſꝫ ne te deſerat pſentia dei quā amplecteris · ⁊ ęternū frui dſideras
Omnis plaga. Non ē maior gratia quā vera leticia mētis · nec ma ior plaga quā triſticia frauduleti cordis in ydolatria vel in hereſi · quia in

ſ demonum vel viciorū
ſubuerſionem inimicoꝝ ſuoꝝ. Be
ſ hoc eſt tercium ſ ſapia. ſ. vñ poſſide ſa
atus qui habitat cū muliere ſenſa
pientiā ſ qui in verbo nō offendit pfectus eſt
ſ hoc eſt quartum
ta · ⁊ qui ī ligua ſua nō ē lapſus · et
ſ hoc eſt quintū ſ demonibꝰ vel vicijs · a quo enim quis ſupatur hmōi ſeru⁹ ē ſ hoc ē ſextū
qui ſeruiuit idignis ſe. Beatus q̃
ſ qui ait · vos autem dixi amicos ⁊c.
†hoc ē ſeptimuꝫ ſ pdicat. ſ. verbuꝫ dei rectuꝫ et
inuenit amicuꝫ verū † ⁊ qui enarrat
iuſtū. ſ hoc eſt octauum
iuſticiā auri audiēti. Quā magnuſ
ſ q̃ ē bonuꝫ facere ſ hoc ē nonuꝫ
qui inuenit ſapiētiam ⁊ ſciētiam: ſꝫ
ſ hoc eſt decimum
nō ē ſup timētem dñm. Timor dei
ſup oia ſe ſuppoſuit. Beat⁹ homo
cui donatū eſt habere timoreꝫ dei
Qui tenet illū: cui aſſimilabitur?
Timor dei initiū dilectōis eius: fi
dei aūt initiū agglutinādum eſt ei
Omnis plaga triſticia cordis ē · et
ois malicia nequicia mulieris: Et
†itelligens errorem ſuuꝫ · ſꝫ tñ penā nō cauebit
omnē plagā ⁊ non plagā † videbit
cordis · ⁊ oēm neqciaꝫ ⁊ nō neqciā
† vindictam iudicis qui odientes ſe delebit.
mulieris · ⁊ omnem † obductū ⁊ nō
ſ qꝛ nō cauet ſ quaſi cum iuſticiam
obductuꝫ odientiū · ⁊ oēm vidictā
dei cognouiſſent · nō intellexerunt · quoniā qui talia agunt digni ſunt morte.
⁊ non vindictā inimicoꝝ. Non eſt
caput nequiuſ ſup caput colubri · ⁊
non eſt ira ſup iram mulieris. Cō
ſ qꝛ duricia cordis excecat viſum mentis nec
morari leoni et draconi placebit ·
futurum pſpicit iudicium.
q̃ꝫ habitare cū muliere nequā · Ne
ſ pūerſitaſ heretici ſ qꝛ decipit ſub ſpē virtutū
quicia mulieris immutat faciē ei⁹
ſ qꝛ ineptas nouitates pdicat et tegit nefando
et obcecabit vultū ſuum taqꝫ vrſ⁹ ·
verborum velamento.
⁊ quaſi saccū oſtendet in medio p
ximoꝝ. Ingemuit vir eius · ⁊ audi
ſ qꝛ difficile ad penitentiā flectiť · etſi aliqñ ſe
ens ſuſpirauit modicum. Breuis
penitere mentietur
omnis malicia ſup maliciam muli
eris: ſors peccatoꝝ cadat ſup illaꝫ
ſ arena fluida et inſtabilis · infirmos pe des retardat veterani · ſic onerosa eſt modeſtie catholici viri loquacitas
Sicut aſcenſus arenoſus in pedi
bus veterani · ſic mulier linguata

ſ cōicando
homini quieto. Ne reſpicias ī ſpe
ſ heretici
ciem mulieris et non concupiſcas
ſ prauā doctrinā fuco verborum adornatā
ſ eni ſ iudicij
mulierem in ſpecie. Mulieris ira
ſ offenſio dei ſ pena eterna
irreuerētia · ⁊ cōfuſio magna. Mu
lier ſi primatū habeat · cōtraria eſt
ſ cogitatio vilis ſ qꝛ leticiā ſpiritualē
viro ſuo. Cor humile ⁊ facies triſtiſ
eti nō habet ſ eterne
⁊ plaga mortis · mulier nequam.
ſ opa ſ greſſus iſtabiles
Man⁹ debiles ⁊ genua diſſoluta
ſ xpm vel pdicatorem ſuum qꝛ nō obedi uit nec fidem ſeruauit
mulier quę nō beatificat virū ſuū.
ſ qꝛ ſupbia elationis qua viā verita tis deſeruit · et ī errorem declinauit: origo eſt pdi
A muliere initiū factum eſt peccati
tionis ipſi et alijs
⁊ p illam oēs morimur. Nō des a
ſ doctrine ſ extra limitem rectitudis
quę tuę exitum nec modicum: nec
ſ heretico ſ libertatem docendi
mulieri nequā veniā pdeūdi. Si
ſ .i. ſi tibi ſubdi noluerit · ſꝫ potius cōtentioſa fuerit
ñ ābulauerit ad manū tuā: ɔfūdet
ſ iſidiarum ſ a cōione infirmo
te ī ɔſpectu inimicoꝝ. A carnibus
rum ſꝫ ſepa illā ſ ad luxum ſue prauitatis.
tuis abſcinde illā ne ſp te abutať.

C. XXVI

ſ anie iuſte vel electorum eccleſie †
Mulieris bone
ſ magnificatus ī mundo ſ xpus
beatus vir: numer⁹ eniꝫ
† delectatio xpi fortitudo eccleſie
ānoꝝ illoꝝ duplex. † Mulier fortiſ
oblectat virū ſuū: ⁊ ānos vitę illi⁹
† eccleſia catholica · q̃ ī forte timentiuꝫ deuꝫ nu meratur qꝛ ptinet ad hereditatem ei⁹. vñ ī deu teronomio ps dñi populus eius ⁊c.
ī pace implebit. † Parſ bona mlier
bona in parte bona timentiū deū
ſ redēptione. ſ. humani generis. vñ yſa ias · ſi poſuerit p peccato aiam ſuam videbit ſe men longeuum. ſ quid fides
xpi et baptiſmus cōferat humano generi oñdit
dabitur viro p factis bonis. Diui
tis aūt et paupis cor bonum: in oī
tempore vultus illoꝝ hilaris. A
tribus timuit cor meū: ⁊ in quarto
† pdicatores ecclie qui confitenť ſe noſſe deum · factis autem negant.
facies mea metuit. † Delaturā ciui
ſ gentiles ad pſequendum collectos.
ſ † blaſphemiam iudeorum
tatis: ⁊ collectionē populi · ⁊ † calū

eius nequitia omnis malicia eſt.
Et omnē plagā. Uidet plagaꝫ cordis q̃ intelligit iniuriā ſuę prauitatis · ſed non vi det qꝛ p penitentiā nō corrigit.
Non ē caput. Ne quia hereticoꝝ ɔpata ſpētibꝫ ⁊ feriſ aīantibꝫ terrę crudelior inueniť qꝛ illa ledunt corpus · hęc animā ideo ei⁹ co habitatio omnibꝫ no xia eſt.
Breuis omnis. Parua ē omnis mali cia ad compationem ydolatrie ⁊ prauitatis heretice qꝛ peccant · nō p fragilitatē carnis · ſꝫ p ſupbiaꝫ mentis.
Mulier ſi pri matum. Hyſtorice oſtēdit quā noxius ſit primatus mulieris · q̃ ſubijci debet ñ pponi. Cui dictū eſt multipli cabo erumnas tuas et ſub viri poteſtate eris ⁊c. vñ Paulus. Mu lier in ſilētio diſcat cū omni ſubiectione ⁊c. Myſtice hāc mulierē ſynagogā hereticoruꝫ accipimus · q̃ relinqͥt ducē pubertatis ſuę · ſꝫ ſi primatū habeat con traria erit viro .i. do ctori catholico pūerſa ſentiendo ⁊ praua do cendo.

C. XXVI.

Mulieris bone. Sicut prius mulierēꝫ nequā vitupauit · ita nunc bonā laudare in tēdit. Quia hic vinit eccleſia ſub cuſtodia mandatorum dei cuꝫ honeſtate virtutuꝫ ⁊ ī futuro gaudebit de p ceptiōne premiorum.
Diuitis aūt ⁊c. Diues vel paup ad gratiā xpi deuota mē te pueniens · iocūdita te viſionis dei ppetuo fruet qꝛ non ē pſonaꝝ acceptor deus.
A tribus. His ſi militudinibꝫ uocat eoſ q̇ ab vnitate vere reli gionis ſepati ſūt .i. in deos · paganos · hereti cos · ⁊ falſos xpianos.
Delaturā ciui tatis. Inſipiētia ſtultoꝝ ſicut enī bruta animalia neſciūt diſcernere inter amicū ⁊ inimicū · ⁊ inter bonū ⁊ malū ita inſipiētes ignorāt diſtātiā catho licę doctrinę ⁊ hereticę. Sed veris ⁊ falſis doctoribus obediunt eque. Contra quos dicitur et alibi · ſtatim eam ſequiť quaſi bos ad victimā · ⁊ quaſi agnus laſciuiēs · ⁊ ignorat ꝙ ad victimam ptrahatur. Sed heretic o

rum aſtacia nō aper/
ta frōte ſʒ doloſe icau
tos decipit.
Mulier ebrioſa
Habitum meretricis
deſcribit. q̄ motu cor/
poris ⁊ motu oculorū
oſtentat libidinē. Mi
ſtice autē hereticum ſi
gnificat q̄ in ſuperbia
ſenſus ⁊ facandia ver/
bor̄ fornicatōm ſuam
iactat. vt nouitatum
amatores facilius at/
trahat prurientes auri
bus q̄ a veritate audi
tū auertūt et ad fabu/
las conuertuntur.
Fornicatio mu
lieris. Per hec tria
curioſitatem humane
mētis oſtēdit que ſem
per pna eſt in maluz.
Vnd oē qd ē i mdo ē
ꝯcupiſcētia carniſ aut
ꝯcupiſcentia oculoruz
aut ſupbia vite. In
tribus omnia vicia cō
cludunt. Concupiſcē/
tia enī carniſ ē quicqd
ad voluptatez corpis
ptinet vt cibus. potus
ꝯcubitus. Cōcupiſcen
tia oculor̄ ē oīs curioſi
tas ſic in turpi ſpecta/
culo. in acqrendis ſup
fluis. ⁊ cognoſcēdis et
carpendis primor̄ vi
tijs. Supbia vite ē cū
quis honores iactat. ⁊
p elationē uane glorie
⁊ p arrogantiā deſeru
it. p ꝯcupiſcentiaz car
nis tēptatus ē adā. cū
ei hoſtis de ligno veti/
to comedere ſuaſit. p
ꝯcupiſcentiā oculorū
cum diceret ſciētes bo
num ⁊ malū. p ſupbiā
vite cū adderet. eritis
ſicut dij.
Oſſa illius im
pinguabit. Carita
tē. ſ. vñ. Qui huat mā
data mea ille eſt q̄ dili
git me ⁊ diliget a pr̄e
meo ⁊ ego d. e.
Mulier ſenſata
Quia ſapiētia di ani
mas elector̄ imbuit. et
tribuit eis cuſtodiā o/
ris. ⁊ efficaciam opis.
nec eos a ſe declinare
pmittit. qꝛ oīs q̄ natus
ē ex deo: nō peccat fidē
: ſ. violando vel carita
tem. qꝛ ſemen. . i. ver/
bū quo renatus ē in ſe
habet.
Columne au/
ree. Doctores ſapien
tia fulgētes ſup baſes
argēteas locant cum i

tolerabilius eſt corporaliter mori. quā incter
num ſuſtinere penas inferni.
niam mēdacem: ſup mortez omia
hererici. uel q̄ zelo et inuidia cōtra ueritatem
pugnant dolorem et luctum eccleſie irrogāt.
grauia. Dolor cordiſ ⁊ luct⁹: muli
aima. ſ. gentili vel heretica prauitate detenta
blaſphemiā ſpargit ſp ad nocendū cōcupiſcēti
er zelotypa. In muliere zelotypa
bus peccata.
flagellum ligne: oibus cōmunicāſ
Sicut boum iugū quod mouetur
ita ⁊ mlier ē nequā. Qui tenet illā
herelis ſcorpioni ſimilat. q̄ cauda venenum in
fundit non ore hereticorū
q̄ſi q̄ apphendit ſcorpionez. Mu
ſynagoga dolo et neqtia plena. qꝛ iniquitati
lier ebrioſa ira magna et contume
eius ſuccedet pena. et dānatio ppetua. vbi tur
lia ⁊ turpitudo illius non tegetur.
pitudo erroris illi⁹ manifeſtabit.
Fornicatō mulieris in extollencia
oculor̄: ⁊ in palpebris illius agno
quaſi ſi quis ē tibi cōmendat⁹ diligen
ſcetur. In filia non aduertēte ſe fir
tem curā adhibe oportuni tpis
ma cuſtodiam: ne inuēta occaſiōe
in aliquo ſcelere
abutatur ſe. Ab omni irreuerentia
oculor̄ eiuſ caue: ⁊ ne mireris ſi te
concupiſcentiā carnis
neglexerit. Sicut viator ſitienſ ad
fontez os aperiet. ⁊ ab omni aqua
ſupbiā vite
prima bibet. ⁊ ꝯtra omnez palū ſe
debit. ⁊ cōtra omnē ſagittam apiet
pharetraz. donec deficiat. Gratia
bone deuotionis et obediētie quā habet aia
ſancta vel eccleſia quelibet doctorē vel xpm
mulieris ſedule dlectabit virū ſuū
⁊ oſſa illi⁹ impinguabit. Diſciplia
omne bonū eccleſie donū dei eſt.
illius datum dei ē. Mulier ſenſa/
ta ⁊ tacita: non eſt imutatō erudite
euāgelij legis et ſynagoge eccliā
anime. Gratia ſup gratiaz: mulier
q̄ fidē ſaluatoriſ caſte cuſtodit opes. ſ. mūdi
et ſapiētie ſecularis
ſancta ⁊ pudorata. Dis aūt ponde
qui chriſto ſeruit in ſpūali ſcia
ratio non eſt digna ꝯtinentis aie.
iuſticie qui ſplendet in ſpecie h⁹ mulieris
Sic ſol oriēs mundo in altiſſimis
eccleſie p totum orbem dilatate
dei: ſic mulieris bone ſpecieſ in or
euāgelice doctrie
namentū domus ei⁹. Lucerna ſplē
eccl. ſie virtutū
dens ſup candelabrū ſanctū ⁊ ſpēſ
q. ſ. in facie. i. in opibus eius elucet in ppetuum
ſtabilicē. et eterno pmio remunerabit
faciei ſup etatem ſtabilem. Colūne
qꝛ īceſſus pdicatorum ad pdicandū ſup catho
lice fidei ſtabilitatem firmat
auree ſup baſes argēteas: ⁊ pedeſ
firmi ſup plantas ſtabilis mlieris
pdicationis aplōrum et euāgeliſtarum xpm
Fūdamenta eterna ſupra petram
ideo trās plantant. ſ. ecclie
ſolidā: et mādata dei in corde mu/
lieris ſancte. In duobus ꝯtriſtatū
eſt cor meum: ⁊ in tercio iracūdia
primum qui multa ſuſtinuit p xpo fractus
aduerſitate
mihi aduenit Vir bellator defici
mētis ſcōm doctor catholic⁹ a ſtultiſ
ens p inopiā: ⁊ vir ſenſatus cōtem
qui. ſ. fide catholica imbutus deſerit re
gulā fidei et cōuertit ad prauā et hereticam
tuſ. ⁊ qui tranſgrediſ a iuſticia ad
reſeruat. ſ. penis ppetuis.
peccatū. deus pauit eū ad rōphea
Due ſpecies difficiles ⁊ periculoſe
prima
michi appuerūt. Difficile exuiſ ne
a mēdacij crimine ſcōa
gotians a negligētia: ⁊ non iuſtifi/
qui fictis verbis vel piurijs ſubuertit iuſtici
am primorum.
cabitur caupo a peccatis labior̄.

C. XXVII.

cordis vel opis
PRopter inopi
am multi deliquerunt. et qui q̄rit
in mūdo a timore dei
locupletari auertit oculum ſuum.
Sicut in medio cōpaginis lapidū
palus figitur: ſic ⁊ inter mediū ven
ditionis ⁊ emptiois anguſtiabitur
ibi auaricia ceſſabit. vbi auar⁹ corpe et aīa
peccatis. Cōteretur cum deliquē
puietur q̄a timor dñi cuſto
te delictum. Si non in timore dñi
dia vite de impulſo
tenueriſ te inſtanter: cito ſubuerte
terrenū habitaculum vel ſpes terrenorum
tur domuſ tua. Sicut in pcuſſura
fluxio vel deriuatio ſtimulus vel moleſtia
cribri remanebit puluiſ. ſic aporia
vulnus vel aculeus
hois in cogitatu illius. Vaſa figu
li pbat fornax. et homines iuſtos
temptatō tribulatōis. Sicut ruſti
catio de ligno oſtendit fructū illiuſ
theſaurū cordis et qualitatem.
ſic verbū ex cogitatu cordis hois
Ante ſermonē non laudes virum.
qꝛ pcedit ex leuitate nō ex diſcretione.
hec enim temptatō eſt hoium. Si
docēdo bñ viuēdo eternā remunerationē
ſequaris iuſticiā. apphendes illā:
eius tunicā. ſ. talarē. i. cōſum
matam actionē.
⁊ indues quaſi poderem honoris
vñ cauda hoſtie pcipit offerre. pſeueranter
⁊ inhabitabis cum ea ⁊ ꝓteget te i
iudicij. ſ. qñ illuminabūt abſcōdita tenebrarū
ſempiternū ⁊ in die agnitōis iuue
firmum iuſticie pmiū ſanctorum anime
virtutibus pennate.
nies firmamētū. Volatilia ad ſibi
angelos. ſ. quibus in futuro ſociabunt
xpus
ſimilia cōueniūt: ⁊ veritas ad eos
vt remuneret eos in die iudicij dyabol⁹ qui
ſemp homini inſidiatur
q̄ opantur illam reuertetur. Leo

ſancta ſcripturā pdica
tione ſua inſigniunt.
In duobus cō.
Notat ſapiētia ſtulti
ciā humani ſenſus qui
p fragilitatē carnis. p
dementiā cordis igno
rāt electionē rei melio
ris. vel deſerto tramite
veritatis ſeqt deuia er
roris.
Difficile. Actus
peſſimus nō res hone/
ſta damnat. Ille nego
tiator abominand⁹. q̄
p imoderatā ambitio
nē merces ſuas plus p
iurio onerat quā pcio
Sicuti medio
Hac ꝯparatione expmit
anguſtiā auari. cui eḡ
videt deeſſe qd habet.
⁊ qd ñ habet. dū timet
amittere qd poſſidet. ⁊
aliena rape iceſſanter
ardet. ſp enī ſollicitu/
do torquet. ⁊ i futuro
pena eterna manet.
Sicut in per.
Sicut cribrū grana a
paleis ſecernit: ita tīor
dei ſordidas cogitatio
nes a corde repellit. po
teſt quoqꝫ in cribro tē
tatio ſathane intelligi
vñ ſathanas expetiuit
vos vt cribraret ſicut
triticum.
Sicut ruſtica/
tio. Vnaqueqꝫ arbor
ex fructu ſuo cognoſcit
⁊ bon⁹ hō de bono the
ſauro cordis ſui pfert
bonū. Mal⁹ aūt malū
Ex abūdantia em cor/
diſ os loquit. Cultura
ergo ligni i fructu ma
nifeſtat q̄litatem eius.
Ante ſermonē
Quia ſermo idicat co
gitationez. q. d. nemo
laudet eū quē manife/
ſtis inditijs nō cogno
uit laude dignū. Po
teſt aūt ſermo p bono
ope accipi. vt neminez
aū pbationē bonoruz
operū laudemus. vñ
nō laudes ante mortē
quemqꝫ.

In medio in. Ꝑantiā ⁊ cautelā lo quēdi docet · qꝛ incōſiderata locutio ſepe infirmis nocet · tutiꝰ ē ḡ audire q̄ȝ loqui.

In medio ſen. Qui ſoluerit vnū de mādatis ⁊ docuerit ſic hoīes magnꝰ vocabit̄ in regno celoꝝ.

Loquela mul. Quia ſicut actio coꝝ bonis ꝯtraria : ita ⁊ loquela ad maledicēdū ꝓna · ad audiendū grauis.

Qui denudat. Oſtendit in quo maxime ledit̄ amicicia · ī malo .ſ. ꝓditionis · q̄ fideȝ ſcȝ ꝑdit · ⁊ amicicię equitatē nō cuſtodit · ⁊ ideo diſſipat caritatem.

Quaſi caprea. Caprea capra ſilueſtris dicta quaſi capiens ardua. Capreę autē ibices vel auices dicunt̄ · eo ꝙ ad inſtar auiū alta ⁊ excelſa teneāt ⁊ in ſublimis habitent ita vt de ſublimitate vix hūanis obtutibus pateant. Hę ſi quando aduerſitatem feraruȝ vel hominū ꝑſenſerint de altis cacuminibus ſeſe p̄cipitātes ſuis ſe cornibꝰ in ramis arboꝝ recipiunt illeſas.

Denudare aūt a. Proditoris inconſtātiam morum oſtendit qui doloſe ⁊ ficte agit · ⁊ in malo perſeuerat · quia nemo eū abijcit · .i. reprehendit · hereticos q̄ꝙ notat vel ſciſmaticos qui inſidi ⁊ ꝓditores ſūt · de qbꝰ ī ꝓuerbijs ſcriptū ē. Homo apoſtata vir inutil̄ graditur ore peruerſo annuit oculis : terit pede ⁊c.

ſ vt in laqueum mortis .ſ. ꝑcipitent
venatiōi īſidiat̄ ſemꝑ : ſic † peccata
opantibus iniquitatē. Homo ſenſatus in ſapientia manet ſicut ſol :
ſ qꝛ inconſtans et mutabilis. vñ cor ſtul
nam ſtultus ſicut luna mutat̄. In
torum diſſimile erit.
medio ſenſatorum ſerua verbū tpi
ſ legem dei
in medio aūt cogitantiuȝ aſſiduus
eſto. Narratō peccātiū odioſa : ⁊ ri
ſ luxꝰ ſeculi peccatorum cumulū facit ſ frequēs
ſus illoꝝ ī delictis peccati. Loque
iuratio ſ errorē et tedium
la multum iurans horripilatōneȝ
ſ menti
capiti ſtatuet : ⁊ irreuerentia ipſius
ſ clauſio vel ſtipatio ſ inter ſupbos iurgia ·
obturatō aurium. Effuſio ſanguiſ
vn̄ de effuſio ſanguinis.
in rixa ſupboꝝ. ⁊ maledictio illoꝝ
auditus grauis. Qui denudat arcana amici · fideȝ perdit : ⁊ nō inueniet amicum ad animū ſuū. Diligite
ꝓximum : ⁊ cōiungere fide cum illo
Quod ſi denudaueris abſcōſa illꝰ
ſ qꝛ irreuocabilis eſt
non ꝑſequeris poſt eum. Sic eniȝ
ſ in morte
homo qui perdit amicuȝ ſuū : ſic et
ſ omnino ·
qui perdit amiciciaȝ ꝓximi ſui. Et ſicut qui dimittit auē de manu : ſic qui reliquiſti proximū tuum · ⁊ nō eum capies. Non illum ſequaris :
ſ nō poteſt reuocari
q̄m longe abeſt. Effugit eniȝ quaſi caprea de laqueo : q̄m vulnerata ē aīa eius. Ultra enim nō poteriſ col
ſ .i. poſt maledictum recōciliatio amico
ligere : ⁊ maledicti eſt concordatō.
rum fit ſ ſecreta
Denudare aūt amici myſteria : deſperatō ē animę infęlicis. Annuēs oculo fabricat iniqua : ⁊ nemo euȝ abijciet. In cōſpectu oculoꝝ tuoꝝ
ſ cōprimet
conculcabit os ſuū · ⁊ ſuꝑ ſermōeſ
ſ quaſi laudans
tuos āmirabitur. Nouiſſime autē
ſ ad maledicendum
ꝑuertet os ſuum : ⁊ in verbis tuis
ſ alijs
dabit ſcandalum. Multa audiui : ⁊ non coequaui ei : ⁊ dñſ odiet illū
ſ blaſphemādo deum
Qui iu altum mittit lapidem · ſuꝑ
ſ dure .ſ. vindicte ſuā q̄ mentē ꝑpetuo dolore
caput eius cadet : et plaga doloſa
cruciat ſ augebit .ſ. vulnera pctōrum
ſ ꝑditōis
doloſi diuidet vulnera. Et q̄ foueam fodit · incidit in eam : ⁊ q̄ ſtatuit

ſ ſcandalum ſ reꝰ eterni tormenti
lapidem ꝓximo ſuo offendet in eo
⁊ qui laqueū alij ponit ꝑibit in illo
ſ cōtra ꝓximum ſ .i. eter
Facienti nequiſſimū cōſiliū · ſuper
ne pene ſubiacebit
ipſum deuoluetur : ⁊ non agnoſcet
vnde adueniet illi. Illuſio et imꝓperium ſupboꝝ † ⁊ vindicta · ſicut
ſ de impulſo ventura
ſ q̄ circuit q̄rēs q̄ȝ deuoret ſ eterne ꝑditōis ſ ꝑſe
leo inſidiabit illi. Laqueo ꝑibunt
cutores ſ iudic
qui oblectantur caſu iuſtoꝝ · dolor
ſ etiā in hac vita.
aūt cōſūmet illos anteq̄ moriantur
ſ in cōſpectu dei
Ira ⁊ furor vtraq̄ꝫ execrabilia ſūt :
⁊ vir peccator cōtinens erit illoꝝ.

C. XXVIII

Qui vindicari
ſ qꝛ mihi vindictā et ego retribu
vult · a domino iueniet vindictam
am dicit dominus
⁊ peccata illꝰ ſeruās ſeruabit. Re
ſ ſi dimiſeritis hoībus peccata eoꝛuȝ : dimittet vobis pater vr̄ celeſtiſ delicta veſtra.
linque ꝓximo tuo nocēti te : ⁊ tunc
† indignuȝ deuȝ eſt ei eſſe ꝓpicium
dep̄canti tibi peccata † ſoluent. Ho
ſ qui crudelis eſt in ꝓximum :
mo hoī reſeruat iram · ⁊ a deo q̄rit medelam. In hominē ſimilem ſibi non habet miſericordiaȝ : ⁊ de peccatis ſuis dep̄catur : Ipſe dum caro ſit reſeruat iram : ⁊ ꝓpiciationeȝ
† fruſtra quis ꝓ illo orat · qui fratri debitaȝ caritatem negat.
petit a deo. † Quis exorabit ꝓ delictis illius : Memēto nouiſſimoꝝ
ſ in omnibꝰ memorare nouiſſima tua.
† vt ſalus obedientibus : mors cōtemptoribus
et deſine inimicari. † Btitudo enim ⁊ mors iminent in mādatis eius. Memorare timorem dei : ⁊ nō iraſcaris ꝓximo. Memorare teſtamētum altiſſimi : ⁊ deſpice ignorancia
ſ non ſit inter vos zelus et contentio
ꝓximi. Abſtine te a lite : et minues
ſ hereticus.
peccata. Homo enim iracūdus · i
ſ cōtencioſe diſputādo ·
cendit litē : ⁊ vir peccator turbabit
ſ catholicoꝛuȝ
amicos : ⁊ in medio pacē habētiuȝ
† ſicut ligna ignem nutriunt · ita et potentia
īmittit inimiciciā. † Scdm ei ligna
iracundi facit augmentum ſcelerum.
ſiluę · ſic ignis exardeſcit : et ſcdm virtutē hominis ſic iracūdia illius erit : ⁊ ſcdm ſubſtantiā ſuaȝ exaltabit iram ſuaȝ. Certamen feſtinatū īcendit ignē : ⁊ lis feſtinās effūdit

Facienti conſi. Qr non ꝓſpicit ꝙ veniat dies eius. Eſtimat eīm hereticus vel ſciſmaticus ꝙ melior ſit eius ſecta · q̄ȝ veritas catholica. vnde illudit ſeip̄m

Ira et furor. Incipit diſputare de his q̄ ira ⁊ furore exardeſcūt

Memorare ti. Qui deū timet irā vl̄ furorē ꝯpeſcit · ⁊ nō obliuiſcit̄ teſtamēti dei · q̄ ait · dimittite ⁊ dimittetur vobis.

Certamē feſtinatū. Indiſcreta actio · vnde noli eſſe nimium iuſtus · neq̄ꝫ plus ſapias quā neceſſe ē · ne obſtupeſcas diſciplina ergo imoderata excitat ardorē furoris · ⁊ ꝑcax loquela effuſioneȝ ſanguinis.

ſanguinē ꝛ ligua teſtificās adducit
ſ quaſi intpata locutio excitat irā tpats
mortē. Si ſufflaueris quaſi ignis
extinguit.
exardebit: ꝛ ſi ex pueris ſup illā· ex
ſ mors et vita in manib⁹ lingue
tinguet̄. Utraq; ex ore ꝑficiuntur.
ſ heretic⁹ qui decipit inocētes· ſ quialiqñ ver
Suſurro ꝛ ꝗ biliguis maledict⁹:
um· aliqñ falſum dicit
multos eni turbauit pacē habētes
†catholicos in virtute fidei concordātes:
Lingua tercia† mltos commouit ꝛ
†conſcias firmas, vel mētes virtutib⁹ munitas
diſpſit illos de gēte i gentem† Ciui
ſ in virtutibus
tates muratas diuitū deſtruxit: et
ſ mētes ſ ſcd̄m opinionē hoim ſ vt euerteret
domos magnatorꝝ effodit. Uirtu
fundamentū †in operationis vtilitate
ſ robur .ſ. diſcentium et ſtudiuz
tes populorꝝ cōcidit: ꝛ† gētes fortes
†animas prauis opibus intentas
diſſoluit. Ligua tercia † mlieres vi
ſ ab vnitate fidei ſ qꝛ fidez turbauit ſine q̄
ipoſſibile ē placere deo ſ ne fructum ꝑcipiāt
ratas eiecit: ꝛ ꝓuauit illas labori-
ineternum ſ nunꝗ̄
bus ſuis. Qui reſpicit illā· non ha
habet requiē· qui attendit hereticorū ꝓuitatez
bebit requiem: nec habebit amicuz i
quo requieſcat Flagelli plaga liuorē
ſ heretice ſ cōteret ſ mētis
facit· plaga aūt ligue cōminuit oſſa
fortitudinem.
Multi ceciderūt in ore gladij: ſed
nō ſic q̄ſi q̄ interierūt ꝑ linguā ſuā
ſ immunis
Beat⁹ q̄ tectus ē a ligua nequā: q̄ i
iracūdia illi⁹ nō tranſiuit: ꝛ q̄ ñ at
† qui conſentientē trahunt in mortem
traxit iugū illius: ꝛ i† vinculis ei⁹
nō ē ligatus. Jugū eni illius iugū
ferreū ē· ꝛ vinculū illi⁹ vincłm ęreū
eſt. Mors illius mors neq̄ſſima:
ſ leui⁹ ē tpalē potius ꝑdere vitā q̄ȝ penā pati ꝑ
petuam
ꝛ vtilis potius inferus q̄ȝ illa. Per
ſ licz temtare pſumat ñ ꝑuertit corda electorū
ſeuerātia illius non ꝑmanebit: ſed
ſ actiones ſ malicie
obtinebit vias iniuſtorꝝ In flama
ſua nō cōburret iuſtos. Qui dere
linquūt dn̄m· incidēt in illā ꝛ exar
ſ qui hic ardētmalicia ineternum cruciabunt̄
debit in illis ꝛ nō extinguet̄ ꝛ immi-
inferni flama ſ dyabol⁹ qui et pard⁹
tetur in illos quaſi leo: ꝛ quaſi par
ꝓpter diuerſa ſcelera †aculeis, timoris dei
dus ledit illos. Sepi aures† ſpinis
†auditū tuum· ne audias iudicium ſanguis.
†poſui ori meo cuſtodiā cum conſ· pec· ad· me·
ꝛ liguā nequam noli† audire ꝛ† ori
tuo facito oſtia: ꝛ ſeras aurib⁹ tuis
ſ ſenſum cordis ſ eloquentiā oris ſ .i. iꝫ
Aurū tuum ꝛ argentū tuū confla·
ne ſpūſſancti cramia ſ vt nihil indiſcretū loq̄ris
ꝛ verbis tuis facito ſtateram: ꝛ fre
nos ori tuo rectos: ꝛ attēde ne for

ſ ne delinquas ſ cohibe linguā tuā a malo
te labaris in lingua ꝛ cadas in con
la.t.ne.l.do. ſ demonum
ſpectu inimicorū inſidiantiuꝫ tibi:
ſ eternā
ꝛ ſit caſ⁹ tuus inſanabil̄ in mortez.

C. XXIX.
ſ ad miſcordiam et largitatē inuitat
Qui facit miſe
ſ mercedē in futo receptur⁹ ſ vſu
rā recipit.
ricordiā fenerat̄ ꝓximo ſuo ꝛ q̄ ꝑua
ſ munificētia ſ dei qui ait date et dabit̄ v.
let manu· mādata ſeruat Fenerare
ſ ſic fides et iuſticia ab vtroq; ſeruat̄· et nulla
ꝓximo tuo in tꝑe necēitatis illius: ꝛ
fraus interponit̄
iteruz redde ꝓximo in tꝑe ſuo· Con
firma verbū ꝛ fideliter age cuz illo
ſ qꝛ grām dei habebis q̄ maximum emolimen
ꝛ i oī tꝑe inuenies qd̄ tibi neceſſariū
tum ē· vn̄ primum q̄rite regum dei ꝛc.
eſt. Multi quaſi inuentionē eſtima
ſ vſuram
uerūt fenus: ꝛ ꝓſtiterūt moleſtiam
his q̄ ſe adiuuerūt Donec accipiāt
oſculātur manus dantis· ꝛ i ꝓmiſ
ſionibus humiliāt vocem ſuā. Et i
tempe redditōis poſtulabit tēpus
et loquet̄ verba tedij ꝛ murmratio
num: ꝛ tps cauſabitur. Si aūt po
tuerit reddere aduerſabit̄. Solidi
vix reddet dimidiū· ꝛ ꝯputabit illd̄
quaſi iuentōem. Sin autē. frauda
bit illum pecunia ſua· ꝛ poſſidebit
illū inimicū gratis: ꝛ cōuitia ꝛ male
dicta reddet illi: ꝛ ꝓ honore ꝛ bñ
ficio reddet illi cōtumeliaꝫ. Multi
nō cā neq̄tię ñ fenerati ſūt: ſed frau
dari gratis timuerunt· Uerūtñ ſuꝑ
humilē aio· fortior eſto: ꝛ ꝓ elemo
ſ date et dabit̄ v.
ſina nō trahas illū. Propter man
datū aſſume pauꝑez: ꝛ propter in
ſ munere tuo
opiā eius ne dimittas eū vacuum
ſ tpaliter paupi tribuēdo miſcditer ut recipias
Perde pecuniaꝫ ꝓpter frēm ꝛ ami
ineternum ꝛ ſ duro et auaro corde
cū: ꝛ nō abſcōdas illā ſub lapide i
ſ qꝛ ibunt auari in ſupplicium eternum
ꝑditōem. Pone theſaurū tuū in ꝑ
ſ qui ꝑcipit fieri elemoſinaꝫ
ceptis altiſſimi: ꝛ proderit tibi ma
ſ abſconditum ſ corpalē vel ſpi
gis q̄ȝ aurū. Cōclude elemoſinā in
ritualē ſ bñ monēdo cōſulendo· in corde enim
abſcondit̄ elemoſina
corde pauꝑis: ꝛ hec ꝓ te exorabit
ſ remouendo ſ diſpſit dedit pauꝑibus
ab oī malo. Elemoſina viri q̄ſi ſac
ſ qꝛ merces iuſticie ineternū † iuſticiā vel vitā
eternam.
culus cū ipo ꝛ† grām hoīs q̄ſi pupil

Lingua tercia. Heretica doctrina· q̄ nec veteri nec nouo teſtamēto ꝯcordat· ꝛ auditorꝝ corda ꝯturbat· ꝛ de gente in gentē ꝑgens ſeditionē excitat

Plaga aūt lingue. Peior ē interit⁹ anime quā occidūt heretici quā q̄libet cruciatus corꝑis.

Beatus qui tectus. Beatus qui nō cōſentit hereticis· ꝛ cuius cor eorꝝ eloquētia nō ſubuertit· qꝛ ſicut alien⁹ ē ab eorꝝ malicia ita ſꝑatur a pena.

Sepi aures. Poſtq̄ȝ malū lingue extirpauit ad doctrinā auditoris ſe conuertit.

Donec accipiant. Huiuſmodi morbuz meli⁹ curat timor dei q̄ enim deuz quaſi ſp ꝓſentem ꝑtimeſcit· neminem fraudare intendit.

Multi non cā. Illos notat q̄ nemini ledere volūt· ſ; ꝓ timore pituræ rerū ꝓdeſſe nolunt. Contra q̄s dr̄ nolite theſaurizare nobis· M· in· t· ꝛc·

Propter mā. Omnib⁹ indigentibus miſcdia facienda· nec ꝓ auaricia caritas ꝓximi ammittēda.

Et nō abſcon. Qui eni viderit fratrē ſuum neceſſe habere· ꝛ clauſerit viſcera ſua ab eo q̄ino caritas dei manet in illo? ꝛc.

¶ Super ſcutū.
Magis valet elemoſi
na cōtra iacula inimi
ci q̄ arma terrena. q̄a
hec dubiā. illa certiſſi
maʒ parit victoriā vt
abſorbeat mors in vi
ctoria.

¶ Qui perdiderit
Idē q̄ vnitatē fidi ſin
ceritatē leḡ n̄ cuſtodit
ſ implicat errorib' va
rijs. vel ſic. Doctorem
ſcʒ q̄ p fide ⁊ bonis o
peribus pmittit vitaʒ
eternam.

¶ Gratiā fideiuſ
ſoris. Hec ſententia
pelagiū reprehendit q̄
liberū arbitriū gratie
ꝑponit. cum p ſolā gra
tiam liberent electi.

¶ Recupera pro.
Conſulit vt ſecunduʒ
vires primo ꝑbeas ſo
latiū. ⁊ ſic tibi ꝑuideaſ
ne in peccati laqueum
cadas.

¶ Iniciū homis
Fragilitatē ⁊ hoſpita
litatē ⁊ honeſtatem do
cet. ⁊ vt tpantes ſint
in victu. ⁊ in veſtitu.
honeſti morib' largi i
ſuſcipiēdis fratribus.
In principio enī non
fuit tāta luxuria cibi ⁊
potus. vel tanta ambi
tio veſtium. curriuum ⁊
palatioꝝ. vñ a princi
pio pomis arboꝝ. ⁊ o
lerib' herbarum. viue
bāt antiqui. ⁊ dñs pri
mis parentib' tunicaſ
pelliceas poſt peccatuʒ
fecit.

¶ Melior ē vict'
Ad litterā. Melius ē
tenuem victū ſub vili
tugario ſumere cū ſecu
ritate. q̄ ſplēdidas e
pulas cū fatigatione i
incertis locis querere.
Allegi. vero. Melior ē
victus ſpūalis ſenſus
q̄ ſub vili tegmine lit
terarū a paupe popu
lo. i eccleſie vnitate ca
tholica habet quā am
bicioſe delicie phoꝝ
q̄ i diuerſis libris ſub
incerta opinione cōti
nent. vbi labor ⁊ ſuper
flua cura.

¶ Minimum p.
Sufficiat tibi qḋ hēs
ne ſupflue q̄ras qḋ a
dipiſci nō vales. vnde
quidā ſapientium ait.
Melius ē tibi nō habe
re qḋ tribuas q̄ im
prudēter petere qḋ nō
habes ⁊ alibi. Meli' ē

lam cōſeruabit: ⁊ poſtea reſurget ⁊
rertribuet ill' retributōeʒ vnicuiq; in
ſ mentem
caput illorū. Sup ſcutū potētis et
ſup lanceā: aduerſus inimicū tuū
ſ doctor ſ ſuſcipiendo curam p
ximi ſ q: fideiuſſor deo
pugnabit. Uir bon' fidē facit ꝑxio
ſ fidem vel primum ſibi cōmiſſum
ſuo: ⁊ q̄ pdiderit cōfuſionē derelin
ſ dignus eſt opari' mercede ſua
quet ſibi. Gratiā fideiuſſoris ne ob
ſ doctoris ſ ſuſcipiēdo te in curā ſuam
liuiſcaris dedit enī p te aiam ſuā
ſ pdicatorē ſ deſpiciendo ſ ianima
Repmiſſoreʒ fugit peccator ⁊ imū
dus. Bona repmiſſoris ſibi aſcri
bit peccator: ⁊ ingratus ſenſu dere
linq̄t liberantē ſe. Uir repmittit de
† ſcripturarum nō obſeruando regulam
ꝑxio ſuo: ⁊ cū pdiderit † reuerentiā
ſ tāq̄ hereticus ſ ſubdito. ſ. ſ hereticorū
derelinquet ab eo Repromiſſio ne
ſ. traditio ſ recte ambulātes. ſ. p opinio
q̄ſſima multos pdidit diligētes: et
ne ſua ſ q̄ edificauerāt ſup arenā
cōmouit illos quaſi fluctus mariſ
ſ ſupbos ſ in circuitu erroris
Uiros potētes gyrans migare fe
ſ a ſtatu fidei ſ ab vnitate eccl'ie
cit: vagati ſūt in gentibus alienis.
Peccator trāſgrediēs mandatum
† de qua dr maledict' qui non pmanſerit in ſer
dñi icidet i † pmiſſionē nequā: ⁊ q̄
monibus legis ſ dānatōnem
ſ ſermonibus tantū nō factis.
conat multa agere incidet i iuditiū
Recupera proxim ſcḋm virtutē tu
am: ⁊ attēde tibi ne icidas. Initiū
vite hois aqua ⁊ panis et veſtimē
tū ⁊ dom' protegēs turpitudiem.
Melior eſt victus paupis ſub teg
mine aſſerū: q̄ epule ſplendide in
peregre ſine domicilio. Minimuʒ
pro magno placeat tibi. ⁊ ipperiū
† bonum eſt ſtabilem eſſe et cōſtanteʒ. vñ nolite
pegrinatōis nō audies. † Uita ne
tranſire de domo in domum
quam hoſpitādi de domo in domū
ſ q̄ſi difficile ſecuritatē inter ignotos inueniet
⁊ vbi hoſpitabit. nō fiducialit aget
† in domo aliena † familiam domus
nec apiet os † Hoſpitabit † ⁊ paſcet
⁊ potabit ingratos: ⁊ adhuc amara
ſ ad ppria
audiet. Tranſi hoſpes ⁊ orna mē
ſam: et q̄ in manu habes ciba ce te
ros. Exi a facie honoris amicoruʒ
meoꝝ: neceſſitudine domus mee
hoſpitio michi factus es frat. Gra
uia hec homi habēti ſenſū: correp
tio dom' et impropiū feneratoris

¶ C. XXX.

QUi diligit filiū
ſuum aſſiduat illi flagella
vt letetur in nouiſſimo ſuo: et non
ſ q̄rendo doctrinā ſ ſana doctrina
palpet proxioꝝ oſtia. Qui docet fi
ſ diſcipulū ſ et nō ſolum laudem ſed et ppetu
liū ſuū: laudabitur i illo: ⁊ i medio
am gloriā in cōſortio ſanctorum habebit.
domeſticorū in illo glabitur. Qui
docet filiuʒ ſuū i zelū mittit iimicū
et in medio amicoꝝ glabitur in illo
ſ ſpūalis
Mortuus ē pater illius: ⁊ quaſi nō
† qui cum factis et dictis repreſentat
eſt mortuus † Similez enī reliquit
ſ pater filium bonū
ſibi p' ſe. In vita ſua vidit: et leta
tus eſt in illo In obitu ſuo nō ē cō
ſ demonib'
triſtatus: nec cōfuſus ē corā inimi
ſ filium ſ eccleſie
cis. Reliquit enī defenſorē domuſ
ſ quoſlibet pſecutores ſ catholicis
cōtra inimicos: et amicis reddēteʒ
ſ doctrine et boni opis exemplū ſ ſicut
grām. Pro aiabus filiorum colli
aplūs gloriat in paſſionibus ſ quis infir
gabit vulnera ſua: et ſup oēʒ vocē
matur et ego nō infirmor
turbabunt viſcera eius. Equus in
domit' euadit dur': et fili' remiſſ'
euadet ꝑceps. Lacta filium tuum
et pauentem te faciet: lude cū eo et
cōtriſtabit te. Nō corrideas illi ne
condoleas: et in nouiſſimo obſtu
peſcent dentes tui. Nō des illi po
teſtatē in iuuentute: ⁊ ne deſpicias
cogitatus illius. Curua ceruicē ei'
in iuuentute: et tunde latera eius
dum infans eſt: ne forte induret et
nō credat tibi: et erit tibi dolor aie.
Doce filiū tuum et opare in illo ne
in turpitudinē illius offendas Me
ſ ſpiritu ſ mente ſ ſpūalib'
lior eſt pauper ſanus et fortis viri
ſ in mūdo q̄ ſpūalib' caret diuicijs
bus: q̄ diues imbecillis et flagel
ſ ppie iniquitatis.
latus malicia. Salus anime i ſan
ctitate iuſticie: et melior eſt oi auro
et argento: et corpus validum q̄
ſ idem ſupra ſalus aie in ſanctitate iuſticie ⁊c.
cenſus imenſus. Nō eſt cenſ' ſup
cenſum ſalutis corpis: et nō eſt ob
ſ qḋ eſt de vera ſapia in caritate nō ficta et cō
tēplatione diuina ſ fortiter laborās in prece
ptis dei.
lectamentū ſuper cordis gaudiuʒ

nomen bonū q̄ delicie
multe.

¶ Tranſi. Quaſi q̄
alieno dlectaris hoſpi
cio. redi ad ppria. ⁊ de
labore tuo te ⁊ alios
paſce. Noli de aliena
domo paſtū tibi ſuper
fluum q̄rere. Sufficit
mihi ſuſceptio ꝑpara
tio primorum.

¶ Improperium
fena. Myſtice auteʒ
monet vir eccleſiaſtic'
i domo eccē aſſidue ma
nere. vbi pōt pabuluʒ
vere ſapientie habere.
ne inter phos ⁊ hereti
cos piculoſe hoſpitan
do. ſecularis ſapiētie
doctrinā q̄rat ⁊ nō in
ueniat. In futuro aūt
examine eternū imppe
rium ſuſtineat.

¶ C. XXX.

¶ Qui diligit. Pa
tres tam carnales q̄
ſpūales. monet vt fili
os ſuos diligenter eru
diant. vt honeſte vi
uant ne laſciuiendo p
alioꝝ dogmata diſcur
rant.

¶ Equus indo.
Equus indomitus in
ꝑcipitium vadit filius
indiſciplinatus in pec
catū ruit. Docet ergo
ſpirituales patres vt
filios ſuos erudiant
⁊ corrigāt. ne eius im
moderata frena rela
xent. ne cadāt in turpi
tudinem vicioꝝ. ⁊ ipſi
ignominiam ſuſtineāt
ſempiternam.

¶ Melior ē pau
per. Dulcis ē ſomn'
opanti. ſiue multū co
medat ſiue paruʒ. Sa
turitas enim diuitis n̄
ſinit dormire eum.

¶ Salus a. Uera
ſalus anime iuſticia ē
cui aurū ⁊ argentū nō
valet cōparari. q: non
pdeunt diuitie in die
vltionis. Iuſticia aūt
aīj liberabit a morte.

¶ Bona abſcondita. Contra eos loquit q̄ talentū verbi abſcondūt quoꝝ ſcīa viuentib͡ꝫ inutilis. ſic epule mortuis. Et theſaurus.

¶ Sicut ſpado cō. Non facit ad cōplexū virginis. ſic adoratio ydoli. adorantibus incongrua ꝛ inutilis.

¶ Jocunditas cor. Qꝛ nulla virtus ſine ea ꝯſiſtit. Vn̄ maior aūt hoꝝ ē charitas

¶ Minuent dies. Viri ſanguinū nō dimiabunt dies ſuos .i. ꝓſperitatem quā ſibi ꝓmittunt nō pn̄t habere in ꝑpetuum.

ꝭ p̄cioſior eſt in conſpectu dn̄i mors ſanctorum ei͡ꝰ. †peccatis plena. vn̄ laudaui magis mortuos quā viuentes ꝓ miſerijs. ſ. q̄ in hac vita premunt mortales

Melior eſt mors† q̄ꝫ vita amara: ꝛ
ꝭ ſanctorum ꝭ quo tabeſcūt hoīes ī pctis
requies eterna q̄ꝫ languor ꝑſeuerās
Bona abſcōdita in ore clauſo: q̄ſi
appoſitiões epulaꝝ circūpoſite ſe
†q̄d nec ſentit nec ſapit. os hn̄t et nō loquentur
pulcro. Quid ꝓderit libatō† idolo:
oculos hn̄t et nō v. aures h. et n̄ a.
Nec eni mādūcabit nec odorabit.
Sic qui effugatur a dn̄o. ꝛ portās
mercedes iniq̄tatis. Vidēs oculis
ꝛ igemiſcens: ſicut ſpado cōplectēs
†ſeculi. ſ. q̄ operatur mortem
virginē ꝛ ſuſpirans.† Triſticiā nō
des anime tue: ꝛ nō affligas temet
ꝭ cogitatu ꝭ q̄ ē in vera caritate
ipm̄ in cōſilio tuo. Jocunditas cor
dis hec ē vita hoīs ꝛ theſaur͡ꝰ ſine
defectōe ſanctitatis ꝛ exultatō viri
ꝭ future vite vt vera exultatio. et vera btitudo
†vt cōtinenter. ſ. et iuſte placeas deo
eſt longeuitas.† Miſerere anīe tue
ꝭ ad hoc. ſ.
placens deo ꝛ cōtine: et congrega
ꝭ cogitationes cordis ꝭ ſeculi
cor tuū in ſanctitate eius: ꝛ triſticiā
longe expelle a te. Multos eni oc
†n̄ ꝑt eſſe vtilitas vbi ē bonoꝝ operū ſterilitas
cidit triſticia: ꝛ nō eſt† vtilitas i illa
ꝭ ꝑuerſus animi affect͡ꝰ debilitat corpus. vnde ſpūs triſtis exiccat oſſa ꝭ .i. vita eterna idignos
zelus ꝛ iracūdia minuēt dies ꝛ an̄
efficient.
tempus ſenectā adducet cogitatus
ꝭ iocundū ꝭ ecōtra ꝭ ſanctoꝝ ꝭ virtutum
Splendidū cor bonū in epulis ē
ꝭ qꝛ indeficientes
epule eni illius diligenter fiunt.

C. XXXI.

ꝭ in ſtudio. ſ. virtutum.
Vigilia hone
ꝭ carnales voluptates
ſtatis tabefaciet carnes
ꝭ confige timore tuo c. m. a. iu. n. t. t. ꝭ pigricie tedium.
ꝛ cogitatus illius auferet ſomnū
ꝭ q̄ ꝓuidet et p̄mia bonoꝝ et ſupplicia maloꝝ
Cogitatus ꝑſcientie auertit ſenſū
ꝭ corporis ꝭ ab oī cōcupiſcētia
et infirmitas grauis ſobriam facit
ꝭ a delictis ꝭ in dn̄o
animā. Laborauit diues in cōgre
ꝭ ſpūalis
gatōe ſubſtātie: ꝛ in requie ſua re
†p̄mio. ſ. bonoꝝ ſuoꝝ ꝭ in terrena cōcupiſcētia
plebitur† bonis ſuis.† Laborauit
ꝭ ſcientia ꝭ hui͡ꝰ vite
paup̄ i diminutōe victus: ꝛ in fine
ꝭ carēs celeſtib͡ꝰ diuitijs ꝭ q̄libet pecuniā que ꝑ auariciā colligit.
inops fit. Qui aurum diligit non
†.i. qui in hac ambitione cōſumit p̄ſentem vitā
iuſtificabitur: ꝛ qui† inſequitur cō
eterna implebit ignominia
ſūptōez replebit ex ea. Multi dati

ꝭ in caſum auri dat qui ei͡ꝰ ambitione capit
†qui eius amore vltra modū ardeſcunt.
ſūt in auri caſus: ꝛ facta ē† i ſpecie
ipſius ꝑditio illoꝝ. Lignum offen
ꝭ eternum
ſionis ē aurū ſacrificātiū: ve illis q̄
ſectātur illud: ꝛ omnis imprudens
ꝭ in eternū
deperiet in illo. Beatus diues qui
ꝭ erroris et cuiuſlibet peccati
inuentus ē ſine macula: ꝛ qui poſt
aurū non abijt. nec ſperauit in pe
ꝭ ſeculari
cuia ꝛ theſauris. Quis ē hic ꝛ lau
ꝭ virtutib͡ꝰ ſtudēdo miraculis cho
dabimus eū: Fecit eniꝫ mirabilia
ruſcando. ꝭ in amo
in vita ſua. Qui ꝓbatus eſt in illo
re conditoris ꝭ qꝛ fecit. ſ.
ꝛ ꝑfectus inuētus eſt. ꝛ erit illi glīa
ꝭ ſcd̄m liberū arbitriū ꝭ p̄ceptū di
eterna. Qui potuit tranſgredi ꝛ n̄
ꝭ ꝑtinaciter quaſi impenitēs
eſt tranſgreſſus: ꝛ facere mala ꝛ nō
ꝭ cōſeruata ad remunerationem
fecit. Jdeo ſtabilita ſūt bona illius
ꝭ p̄dicādo
in dn̄o: ꝛ elemoſinas illius enarra
ꝭ menſam quā heretici maculare cōtendūt. quorum intentione nihil nequius inuenit
bit omnis eccleſia ſactoꝝ.† Supra
menſam magnā ſediſti: non apias
ſup illā faucē tuā prior. Non dicas
ꝭ ficta
ſi multa ſunt que ſup illā ſunt. Me
mento qm̄ malus ē oculus nequā
Nequius oculo quid creatum eſt:
ꝭ in futura vltōe
Jdeo ab oī facie ſua lacrimabitur
ꝭ quod modo latet reuelāte iudice.
cum viderit. Ne extendas manū
ꝭ dyaboli
prior: ꝛ inuidia cōtaminatus eru
†in iudicio cū dixerit iudex. diſcedite a me oēs qui opamini iniqui.
beſcas. Nec ꝯprimaris in† conui
ꝭ in quo ē luxuria. vel vino ſapiētie. ne pl͡ꝰ
uio vino. Jntellige q̄ ſūt ꝓximi tui
ſapias quā ſapere oportet
ex te ipſo. Vtere quaſi homo frugi
his que tibi apponūtur: vt nō cū
manducas multū. odio habearis
Ceſſa prior cauſa diſcipline. ꝛ noli
nimius eſſe ne forte offendas: et ſi
in medio m̄ltoꝝ ſediſti. prior illis
ne extendas manum tuā. nec ꝑor
poſcas bibere. q̄ꝫ ſufficiens eſt ho
mini erudito vinū exiguū: ꝛ i dor
miendo non laborabis ab illo ꝛ n̄
ꝭ quia
ſenties laborem. Vigilia ꝛ colera
ꝭ guloſo
ꝛ tortura viro infrunito: ſomnus
ſanitatis in hoīe parco. Dormiet
vſq̄ꝫ mane. ꝛ anima illius cum ipſo

¶ Lignū. Sic adā in ligno vetito tranſgreſſus deoꝝ ſibi altitudinē ſꝑauit. ſic amatores auri diuerſorum errorum ſimulacris ſeruientes aīas ſuas q̄ſi ſacrificādo demonib͡ꝫ immolant vt plurima poſſideāt. Poteſt allegorice in hereticoꝝ et phoꝝ doctrina accipi q̄ ſplēdore eloq̄ntie nitet. ꝛ curioſos ſeducit.

¶ Supra menſā. Ad litterā ꝯtinentiaꝫ ꝛ tꝑantiā docet. ꝛ myſtice vt in lege dei ſimus cauti ꝛ ꝓuidi. menſa eni magna ē copia ſcripturaruꝫ. in quā n̄ debemus eſſe ꝓcaces. vt aliq̄d ſine doctore rapiamus. ſꝫ ſanctoꝝ doctoruꝫ viā teneam͡ꝰ

¶ Non dicas ꝛc. Quaſi. d. ne ꝓſumptione aliq̄d agas vl' antequaꝫ diſcas: ad ſcribendū manū mittas.

¶ Vtere quaſi. Quaſi ſobrietatē diligē. tꝑāter age. ꝛ ne q̄d nimis: ne in ſcandalū ꝯfuſionis incidas. Cōuenit ergo xp̄iano an̄ oīa humilitatē diligere. ī lectione ſcripture cautū eſſe. rectā fidē tenere. modū in ſciētia ſeruare. ꝛ caritatis regulam. vt ꝓbatus ſit coram deo ꝛ hominibus

¶ Quā ſufficiēs. Tenuis victus tā aīe q̄ꝫ corpi vtilis eſt ſupfluus vero ecōtra.

¶ Vinum exiguū. Vinū quoq̄ꝫ ſpūale ſumptū moderate. vtile ē tam corpi q̄ꝫ anīe. īmoderate vero inſanire facit. ꝛ a deo diſiūgit. vnde anxia cura ꝛ turbatio maxia ꝛ ꝑpetua tortura.

¶ Somnus ſa. Subtilior ē ſomnus ī parco victu. Myſtice aūt qui ſobrius ē in ꝑco vino in contemplatiōe veritatis quieſcit vſq̄ꝫ in mane reſurrectionis.

¶ Et vome. Aiunt medici: q̃ vomit⁹ ſto macbum purgat · cole ram minuit. Myſtice aũt qui trãſgredit̃ mẽ ſuram ⁊ grauat̃ carna libus delictis p̃ cõfeſſi onem peccati fęditatẽ euomat · ⁊ p̃ corporis caſtigationẽ ad ſani tatem redeat.

¶ In omnibus operi. Monet ne tẽ pus p̃damus · ſed bene operemur · ⁊ mãdata di cuſtodiẽtes requiem ĩ ueniam⁹ animab⁹ nr̃is.

¶ Splendidũ in pa. Ad litterã. Ad ele moſinã inuitat · q̃ qui ſeminat in benedictio nibus de bened. ⁊ me tet. Myſtice aũt q̃ pa nem verbi fideliter di ſpenſat. ⁊ teſtimoniũ veritatis nõ occultat · in p̃ſenti ⁊ in futuro be nedicetur.

¶ Multos enim. Ebrietas multos ſub uertit q̃ ſenſuz minuit iram excitat · libidinez inflamat. animi ſecre ta reuelat.

¶ Ignis. Id eſt. ſic ignis ferri duriciam mollit ⁊ candeſcere fa cit · ſic vinũ corda ſup borum inflamans: ad facinus impellit.

¶ Equa vita. Vi num ſobrie potatũ vi tam equitatis non tol lit · ſ; ſobrietatẽ · ⁊ cęte ra virtutũ ornamenta adducit.

¶ Vinum multũ. Patet irritationẽ · irã ⁊ ruinas multas ebrie tatẽ nalci · ⁊ amaritudi nẽ animę · ⁊ animoſaz offenſionẽ · virtutes mi norari · ſcelerũ vulne ra multiplicari.

¶ C. XXXII.

¶ Rectorẽ te. Qui dignitate p̃eſt n̄ debet ſupbire. vñ. Qui ma ior ẽ veſtrũ fiat ſicut in mior ⁊c.

¶ Gemmula car. Ardentiũ gemmarum principatũ tenet carbũ culus · ſic dictus · q̃ ig nitus ẽ vt carbo · cuius nec nocte uincit̃ fulgor. Lucet enĩ in tenebris · adeo vt flamas vibret ad oculos. Hunc com parat auro · ⁊ muſicaz melos ↄuiuio. Sicut

ʃ in eterna beatitudine
delectabitur. Et ſi coactus fueris in edendo multu;: ſurge e medio ⁊ vome: et refrigerabit te: ⁊ nõ addu ces corpi tuo infirmitatẽ. Audi me fili ⁊ ñ ſpernas me: et ĩ nouiſſimo ĩuenies verba mea. In omnibus opibus tuis eſto velox: ⁊ oĩs infir mitas nõ occurret tibi. Splẽdidũ in panibus bñdicẽt labia multorũ ⁊ teſtimoniũ veritatiſ illius fidele
ʃ dogmate hereticorũ
In neq̃ſſimo pane murmurabit ci
ʃ quo ait teſtis falſus nõ erit impunitus
uitas: ⁊ teſtimoniũ neq̃cię illi⁹ verũ
ʃ quaſi. d. ebrioſos fuge · facile enĩ iraſcunt̃
eſt. Diligẽtes in vino · noli ꝓuoca re: multos enĩ exterminauit vinum Ignis ꝓbat ferrũ durũ · ſic vinum corda ſupboꝝ arguet in ebrietate potatũ. Equa vita hoibus · vinum in ſobrietate ſi bibaſ illd moderate eris ſobrius. Quę ẽ vita q̃ minuit̃
ʃ ſenſum minuẽdo · egritudinẽ igerendo
vino? Quid defraudat vitã? mors
ʃ ebrietas ʃ terreni fruct⁹ ad alimentũ hoĩs
Vinũ in iocunditatẽ creatũ ẽ ⁊ nõ
cõditi ſunt nõ ad detrimentũ ʃ ſepe idẽ repetit
inebrietatẽ ab initõ. Exultatio aię
vt fortius memorię infigat
⁊ corpis vinũ moderate potatum Sanitas ẽ aię et corpi ſobrius po tus. Vinũ mltm potatum · irritatõ nem ⁊ iram ⁊ ruinas multas facit Amaritudo aię: vinũ multuz pota tum. Ebrietatiſ animoſitas impru dẽtis offenſio · minorãs virtutẽ et
† alter alterius onera portate et ſic adimplebi
faciẽs vulnera† In cõuiuio vini ñ
tis legem chriſti ʃ ſicut eũ am p̃rez ſuũ
argues ꝓxim et non deſpicias euz in iocũditate illi⁹ Verba ĩpperij ñ dicas illi et ñ p̃mas illũ ĩ repetẽdo

¶ C. XXXII.

Rectorem te po ſuerunt noli extolli: eſto ĩ
ʃ verbo iſtruendo et
illis quaſi vn⁹ ex ĩpis. Curã illorũ
exemplo.
habe ⁊ ſic cõſidera ⁊ oĩ cura tua ex plicata recũbe: vt leteriſ ꝓpter illoſ vt ornamẽtum grę accipiaſ coronã
ʃ nationem
⁊ dignatõem ↄſeq̃ris corrogatõis
ʃ maturior ſcientia
Loquere maior natu: decet enĩ te.
ʃ dei
Primũ verbũ diligẽtis ſciẽtiã: ⁊ ñ

ʃ i. nõ ꝓ inani fauore canorã eloquẽtiã fũdas
† auditor. ſ. qui ꝓficiat ·
impedias muſicã. Ubi† auditus nõ
† felix qui loquit̃ cauſam in aurẽ prudentis.
eſt · non† effũdas ſermonẽ: ⁊ ĩportu ne noli extolli in ſapiẽtia tua. Gem mula carbũculi ĩ ornamẽto auri: et ↄparatõ muſicoꝝ in cõuiuio vini. Sicut in fabricatiõe auri ſignũ eſt ſmaragdi: ſic numerus muſicorũ in
ʃ ĩ cõuiuio
iocũdo et moderato vino. Audi ta
ʃ audi iſrael et tace † modeſtiã quoq; vocis cõ
cens: ⁊ p̃ reuerẽtia accedet tibi bo
mendat ʃ oportet magiſtrũ loqui et docere di
na grã. Adoleſcens loq̃re in tua cã
ſcipulum tacere et audire
vix cũ neće fuerit. Si bis iterroga tus fueris: habeat caput reſpõſuz tuũ. In multis eſto q̃ſi inſcius: et audi tacẽs ſimul ⁊ quęrẽs. In me dio magnatoꝝ loq̃ non p̃ſumas: ⁊ vbi ſũt ſenes nõ multũ loq̃ris. Añ grãdinẽ p̃ibit choruſcatio: ⁊ añ ve recundiã p̃ibit grã ⁊ pro reuerẽtia
ʃ bonum gratie ſpũalis
accedet tibi bona grã. Et hora ſur
ʃ nõ ſis piger vel nõ ſis effeminat⁹ quã
do ſtrẽnue debes opari ʃ vel triſtes
gendi non te trices. Pręcurre aũt p̃or in domũ tuam et illic auocare ⁊ illic lude: ⁊ age conceptões tuas ⁊ nõ in delictis ⁊ verbo ſuperbo. Sup his oibuſ bñdicito dñm qui fecit te: ⁊ inebriantẽ te ab omnib⁹
ʃ beat⁹ vir qui timet d · in · m · ⁊c.
bonis ſuiſ. Qui timet deũ excipiet
ʃ dñm vel timorẽ
doctrinã ei⁹ ⁊ q̃ vigilauerint ad illũ
ʃ remuneratione ʃ bona volũtate
inueniũt benedictõez Qui quęrit
† doloſe puertendo legem
legez replebitur ab ea ⁊ qui† inſidi
ʃ vt qui in ſordib⁹ ẽ ſordeſcat adhuc.
oſe agit ſcãdalizabitur ab ea. Qui
ʃ q̃ p̃ bñfactis recipiẽt p̃mium
timent deũ inueniẽt iudiciũ iuſtuz
ʃ ſibi vel alijs
⁊ iuſticias quaſi lumẽ accendent.
ʃ ſalubrem
Peccator homo vitabit correptio nem: ⁊ ſcdm volũtatẽ ſuã inueniet
ʃ i. remuneratione
cõpatõez. Vir cõſilij nõ diſp̃det in
ʃ alienus a cõſilio bonorũ
telligẽtiã: alien⁹ ⁊ ſupbus nõ perti
ʃ dñi qui timor ẽ et amor fidelium.
meſcet timorẽ. Etiã poſtq̃ȝ fecit cũ
ʃ facto. ſ. impio vel iniquo
eo ſine cõſilio: ⁊ ſuis ĩſectatiõibus
ʃ rep̃henſibilis inuentus † diſcretione · et rõe
vñ. palpebre tue. i. cõſilia p̃cedãt greſſus tuos
arguet̃. † Fili ſine ↄſilio nihil faciaſ
ʃ heretice doctrine
⁊ poſt factũ nõ penitebis. In via

enĩȝ carbuncul⁹ dupli cat ſplendorẽ auri · ita melodia iocunditatez ↄuiuij. Myſtice autẽȝ ſignificat diuinã ſapi entiam aurũ · carbũcu lus virtutũ gloriã. Vi num: gratiã ſpũalem. Muſica euãgelij p̃di cationẽ. Conuenit enĩ diuinę ſapiẽtię fulgor virtutuȝ · ⁊ ſpũali gra tię p̃dicatio verbi.

¶ Smaragdus viro re herbas frondeſcẽȝ ſu pat · aerẽ circa ſe uiridi tate inficiẽs · qui mero ⁊ viridi ꝓficit oleo · cu ius genera plurima. Primi ſunt ſcithici · ſecũdi bactriani · tercij egyptij · hic ſignificat animas in marceſſibi li fide virentes. Sicut ergo in fabricatõne au ri decorem auget ſplen dor ſmaragdi · ſic eru ditionẽ uiri amplificat caritas recte fidei q̃ p̃ dilectionẽ opatur · et myſteria dñicę paſſio nis digno venerat̃ ſa cramento.

¶ Ante grandinẽ. Fulgor choruſcationis p̃ibit põdus grãdinis ſic nitor gratię verecũ diam.

¶ Hora ſurgẽ. R. Admonet ne ſimus tri ſtes vel tardi in diſci plina ⁊ meditatõne ſa pientię · ſ; in domũ con ſcientię nos recipiam⁹ ⁊ ibi ſobrie vẽtilemus verba ſcripturę · ⁊ ca ueamuſ ne ſupba cogi tatio ſurripiat nobis quaſi ſufficiẽtes ſimus cogitare aliq̃d a nobiſ quaſi ex nobis ſ; ipſuz benedicamus q̃ p̃ gra tiam nos fecit ⁊ bonis omnib⁹ repleuit.

¶ Vir conſilij. Quãto q̃s prudẽtior · tanto vtit̃ priorꝝ cõ ſilio vt addat ſibi ĩtel ligentiam.

¶ Fili ſine con. Poſſunt hęc de catho lico ⁊ heretico accipi · Catholicus enĩ ⁊ deũ timens omĩa agit do ctoꝝ ↄſilio · ⁊ ſcriptura rum documẽto. Here tic⁹ vero ꝓpria ↄfidẽs ſapiẽtia · ⁊ ꝓprijſ inſtat inuentionib⁹ · ſed cum ſtulticia eius apparue rit · p̃ ſanctos p̃dicato res diuinis arguet̃ ſen tentijs.

¶ Precordia fa tui. Sicut rota carri ⁊ axis verſatilis inſtabili motu a ſūmis ad ima· ab imis ad ſupiora vertit᷑· ſic ſtultoꝝ ꝑcordia· heretico ꝝ cogitatio ſemp inſtabilis ⁊ aliqñ hoc aliqñ illud cogitāt. Vnde ſtultuſ vt luna mutat᷑· ⁊ alibi Cor ſtultoꝝ diſſimile erit.

¶ Equus emiſſarius. Sicut iumēto nulla ē ratio· ita in falſo amico nulluſ equitatis ordo. Sicut enim equus laſciuus hinnitu ſuo dñm ſuum non diſcernit uel alienū· ſic ſtultus ⁊ deriſoꝛ nō diſcernit hypocritā ⁊ fidelem amicuz ſꝫ ꝑ oris officia equaliter vtriꝗ pandit ſecreta.

¶ Quare dies. Quia ſupius ſtultum vitupauit· qꝛ nullā in rebus diſtantiā habuit· oſtēdit in omnibus rebus ordinē eſſe decētiſſimū. Dies ergo diē ſupat ꝑpter aſcendētē ſolis curſum qui girat ad meridiē· ⁊ flectit᷑ ad aquilonem. In eſtate lōgioꝛes dies et clariores reddit· ⁊ annum lunę ⁊ alioꝝ planetaruz facit oꝛdinabiliter differre· qꝛ ad hęc creatuſ ē cum alijs ſideribus i ſigna ⁊ tēpoꝛa· ⁊ dies ⁊ annos.

¶ Facto ſole ⁊. Precepit de⁹ in lege dierum menſium· ⁊ annoꝝ obſeruantiā· ſecūdum ſolis ⁊ lunę curſū vnde ſabbatū neomenia phaſe pēthecoſtes menſis ſeptim⁹· ⁊ ann⁹ ſeptim⁹· ⁊ quinquageſimus ritu ſuo celebrātur· vt intelligam⁹ omnia a dō eſſe oꝛdinata· ⁊ maxime placere qđ oꝛdine ⁊ rōne fit.

¶ Ex ipſis exal. Id ē· ſua diſcretiōe diſtinxit· quos ꝑ benefactis remunerauit· ⁊ q̄bus ꝑ malefactis dignam mercedē retribuit

¶ Et omnes ho. Poſt diſpoſitionē ſiderum ⁊ oꝛdinē tēpoꝛum· de hominū cōditione agit· vt intelligamus omnia oꝛdinata eſſe. Omnes hoīes de

† ſcelerum offenſiones
ruinę nō eas: ⁊ nō offendes † i lapi
¶ nimijs q̄ſtionibuſ
des· nec credas te vię laborioſę: ne
¶ .i. ne incidas in errores ¶ quos i doctri
ponas aię tuę ſcādaluz. Et a filijs
na eccleſie genuiſti ¶ falſis fratribus
tuis caue et a domeſticis tuis attē
¶ quicq̄d agimus ſcđm regulā fidei· tpare de
de. In oī ope tuo crede ex fide aię
bemus ſcđm cuſtodiā mandatoꝛum dei
tuę. hęc ē eni cōſeruatō mādatoꝛū
Qui credit deo attēdit mandatis.
¶ qui cōfidunt in dño ſicut mons ſion ⁊c. et alibi· omnis qui credit in illū non confundet᷑.
⁊ q̄ ꝯfidit in illo nō minoꝛatus erit

¶ C. XXXIIII.

Timenti deum
¶ eterna
non occurrēt mala· ſed in
¶ nouit de⁹ pios de tētatione eripe
temptatōe deus illū ꝯſeruabit: ⁊ li
¶ pctis ſubiectionib⁹ dyaboli ¶ immo amat
berabit a malis Sapiēs non odit
et ſeruat
mandata ⁊ iuſticias: ⁊ nō illidetur
¶ turbine tētationum ¶ eccleſie
quaſi in ꝓcella nauis· Homo ſen
¶ qui eni nō credit legi ſtult⁹ eſt ¶ verax i
ſatus credit legi dei ⁊ lex illi fideliſ
ꝓmiſſis ¶ doctoꝛ qui ad interrogata nouit reſpondere ¶ ꝓmeditādo
Qui intŕogatōez manifeſtat para
¶ rñſionis ¶ dñm. ſ. vt intelligat veritatem
bit verbum: ⁊ ſic deꝓcatus exaudi
¶ digna oꝑatione ¶ dñi
etur· ⁊ cōſeruabit diſciplinā: ⁊ tunc
¶ meditādo· oꝛādo· oꝑando
reſpondebit. Precoꝛdia fatui q̄ſi
rota carri: ⁊ q̄ſi axis verſatilis cogi
tatus illius. Equ⁹ emiſſarius. ſic ⁊
amic⁹ ſubſannatoꝛ ſub oī ſupraſe
¶ querit᷑
dente hinnit. Quare dies diem ſu
¶ vel at
pat ⁊ iterū lux lucē: ⁊ ānus annū a
¶ vel in ¶ rñſio
ſole: A dñi ſcientia ſeparati ſunt:
Facto ſole ⁊ ꝓceptū cuſtodiente ꝑ
dei ſapientiā diuidūtur. Et imuta
uit tpa: ⁊ dies feſtos ipſoꝝ: ⁊ in ill᷑
dies feſtos celebrauerūt ad hoꝛaz
Ex ipſis exaltauit ⁊ magnificauit
deus: ⁊ ex ipſis poſuit in numerū
dierū ⁊ oēs hoīes đ ſolo ⁊ ex terra
vnde creatus ē adam. In multitu
dine diſciplinę dñi ſeparauit eos:
⁊ imutauit vias eoꝛum. Et ex ipis
bñdixit: ⁊ exaltauit: et ex ipis ſcifi
cauit: ⁊ ad ſe applicauit: ⁊ ex ipſis
maledixit ⁊ humilauit· ⁊ conuertit
illos ad ſeꝑatōz ipſoꝛū quaſi lutū
figuli in manu ipſi⁹ plaſmare illud
⁊ diſponere. Omnes vie eius ſcđz
diſpoſitiōem ei⁹: ſic homo i manu
illius q̄ ſe fecit: ⁊ reddet illi ſcđm
iudiciuz ſuuz. Contra malū bonū
eſt. ⁊ ꝯtra vitā moꝛs: ſic ⁊ ꝯtra vi
rum iuſtū peccatoꝛ. Et ſic intuere i
oīa oꝑa altiſſimi. Duo contra duo
† arrogantiā vitat· ſed veritatem nō tacet
⁊ vnum ꝯtra vnum· † Et ego nouiſ
¶ ſacroꝛum libroꝛū ſcriptoꝛ.
ſimus euigilaui: ⁊ quaſi q̄ colligit
¶ racemos ¶ ſpūalis vini
acinos poſt videmiatoꝛes. In bñ
¶ qui diuinam
dictōe dei ⁊ ipſe ſꝑaui: ⁊ quaſi qui
gratiā ſicut ceteri patres habui· et fructū ſciētie ꝑtuli.
vindemiat repleui toꝛcular. Reſpi
¶ q̄rendo medi
cite qm̄ nō michi ſoli laboꝛaui· ſꝫ ⁊
tādo lucē ſapientie
¶ quib⁹ correptionez
oib us exq̄rētibuſ diſciplinā. Audi
vite et modeſtiā diſcipline exhibui
te me magnati ⁊ oīs populi: et re
ctoꝛes eccleſię auribus ꝑcipite. Fi
lio et mulieri fratri ⁊ amico nō deſ
ptātē ſup te i vita tua: et nō dederiſ
alij poſſeſſionē tuam: ne foꝛte ꝑni
teat te ⁊ deꝑceris ꝑ ill᷑. Dū adhuc
ſupes et aſpiras: nō immutabit te
oīs caro. Melius ē enim vt filij te
rogēt q̄ꝫ te reſpicere i man⁹ filioꝛū
tuoꝛū. In oībus oꝑibus ꝓcellens
eſto. Ne dederis maculā in gloꝛiā
tuam. In die cōſummatōis dierū
vitę tuę: ⁊ in tempore exitus tui
diſtribue hereditatē tuaz. Libaria
et virga et onus aſino· paniſ et di
ſciplina et opus ſeruo. Operatur i
diſciplina et quęrit requieſcere: laxa
manus illi et quęrit libertatē. Iu
gum et loꝛum curuant collū durū
et ſeruum inclinant operatiōes aſ
ſiduę. Seruo maliuolo toꝛtura et
compedes: mitte illum in operatio
nem ne vacet. Multam enim ma
litiam docuit ocioſitas. In opera
ꝯſtitue eum: ſic enim condecet illū
Quod ſi non obaudidierit· curua
illum compedibus: et non amplifi
ces ſuper omnem carnem. Veruz

ſolo ⁊ ex terra fecit q̄a adā de terra foꝛmauit vnde oīs homo oꝛiginem trahit. Sed poſt q̄ꝫ multiplicari cepit· ⁊ quidā varijs erroꝛib⁹ ſe obligauerūt· ſeparauit iuſtos ⁊ benedixit. Impios vero eterna maledictōne dānauit

¶ Quaſi lutū fi. In manu ſua habet cōditoꝛ maſſaz humani generis· ⁊ ſecundū voluntatem ſuā vaſa fingit· nec ē q̄ reſiſtat voluntati eius· tū omnia iuſte ⁊ oꝛdinatę facit. Scit eni cui debeat miſereri· ſecundū ꝓſcientiam ⁊ ꝓdeſtinationem ſuam· ⁊ quē debeat indurare ſcđm iuſticiaz

¶ Contra maluz Inueſtigatoꝛ operum dei inuenit in ipſis q̄n dam ꝯtrarietatē· ſꝫ mirabiliter a deo oꝛdinatam. Non ē ergo mali ꝯditoꝛ de⁹ q̄ fecit oīa bona valde· nec moꝛtē fecit· nec letat᷑ in ꝑditōne moꝛtuoꝝ· ſꝫ vniuerſitatis ē mirabilis oꝛdinatoꝛ. Naturę ergo bonę ſunt ⁊ a deo ſunt

¶ Reſpicite. Omēs ꝯmuniter admonet ut iuris ſui rationez non ōmittant· qꝛ nō aliter pñt habere pacē ⁊ q̄etem. Qui eni primat⁹ ſui autoꝛitatē ꝑdit· in deſpectionē ⁊ anguſtiam ſe mittit. Qui aūt locū ſuū ſapiēter cuſtodit ſe ⁊ ſuos ad ꝑfectū virtutis dirigit.

¶ Audite me magnati. Ad litterā patres docet vt filios regant· ⁊ cum diſciplina nutriāt· donec veniāt ad ętatē ꝑfectaz vt digni heredes ꝑīm ſuoꝝ poſſint eē. Spūaliter vero inſtruit rectoꝛes eccleſię vt dignitatem ſuā vſq3 ad fidē teneant ⁊ diſcipulos ſuos bene nutritos heredes ſui laboꝛis relinquant Tenere debēt rectoꝛeſ exterius qđ ꝑ alioꝛum vtilitate ſuſcipiūt.

¶ Libaria ⁊ vir. Neceſſe ē vt iniqui ſerui ſeueritat dñoꝝ ꝯprimant᷑· ne illicita fruāt᷑ libertate. In quib⁹ nō natura deſpiciēda· ſed imꝓbitas coercenda· aut ſciant ſe ſubditos

eſſe. Recte autẽ ſerui
ſunt qui vicijs ſeruiũt
Qui vero iuſticie obe
diunt vere liberi ſunt.
vnde ſi filius vos libe
rauerit: vere liberi eri
tis. nulla enim melior
maior ve poteſtas q̃
ſeruire deo. cui bñ ſer
uit amor. deſcribit̃ er
go qualis debeat eſſe
ſeruilis nutritura. ⁊ di
ſciplina vt habeant. ſ.
victũ ⁊ veſtitũ nõ va
gandi ocium.

¶ Si ẽ tibi fidelis
Boni ſerui legem tra
didit dicẽs. nõ ledas
ſeruũ bñ opantem in
veritate ⁊c. In quo o
ſtendit̃ q̃ ſi beniuoli
⁊ obediẽtes ſũt vt fra
tres habẽdi ſunt. Si
aũt duri ⁊ ſupbi ſunt
ſb diſciplina coercẽdi

¶ Quaſi fratrem
Quia in eo ↄmunem
naturã debem⁹ dilige
re ⁊ ſi neceſſe fuerit pro
eo aĩam ponere. Nõ ẽ
homo pſequẽdus ſed
vicia.

¶ Quaſi qui ap
prehẽdit. Signifi
cat ſomnia fallacia de
monum. hoĩes ſepe lu
dere. ⁊ in errores trahe
re niſi caute diſcernãt̃
Vnde ab imũdo q̃d
mundabit̃. ⁊ a menda
ce q̃d verũ dicet̃: In
de in lege p̃cipit̃ nõ ob
ſeruabitis ſomnia ne
q̃ȝ diuinationes. Ali
q̃n aũt reuelationes p
ſomnia fiũt. vnde gẽ.
Sciendũ p̃terea q̃ ſex
modis tangũt animũ
ymagines ſomniorum.
Aliquãdo enĩ ventris
plenitudine vel inani
tate. aliquãdo illuſiõe
aliquãdo cogitatione
ſimul ⁊ illuſione. aliq̃n
reuelatione. aliquãdo
cogitatõe ſimul ⁊ reue
latione. Duo prima.
Omnes experimento co
gnoſcim⁹. cetera ĩ ſcrip
turis inuenimus. Niſi
enim ſomnia p illuſio
nem dyaboli fierẽt. ne
q̃q̃ diceret vir ſapiẽs
Multos errare fecerũt
ſomnia ⁊c. ⁊ alibi Nõ
augurabimini. nõ ob
ſeruabitis ſomnia. val
de ei deteſtabilia ſom
nia oſtẽdunt̃ q̃ augu
rijs ↄiungunt̃. Quia
vero cogitatione ſimul
⁊ illuſione ſomnia fiũt
ſcriptũ ẽ. Multas cu

ſine iudicio nihil facias graue. Si
eſt tibi ſeruus fidelis: ſit tibi quaſi
anima tua. Quaſi fratrem ſic eum
tracta. quoniã in ſanguine anime
comparaſti illum. Si leſeris eum
iniuſte in fugam conuertetur: et ſi
extollens diſceſſerit. quo queras
⁊ in qua via queras illũ neſcis.

C. XXXIIII.

Vana ſpes ⁊ mẽ
dacium viro inſenſato: et
ſomnia extollunt imprudentes.
Quaſi qui apprehendit vmbram
⁊ perſequitur ventuȝ: ſic ⁊ qui attẽ
dit ad viſa mẽdacia. hoc ſcd̃m hoc
viſio ſomniorum. Ante faciem ho
minis ſimilitudo alteri⁹ hominis.
Ab immundo quid mundabitur.
Et a mendace quid veruȝ dicetur:
Diuinatio erroris: ⁊ auguria. men
dacia: ⁊ ſomnia malefaciẽtium: va
nitas eſt. Et ſicut parturientis cor
tuũ fantaſias patitur. niſi ab altiſ
ſimo fuerit emiſſa viſitatio. Ne de
deris in illis cor tuum. Multos
enim errare fecerũt ſomnia: ⁊ exci
derunt ſperantes in illis. Sine mẽ
dacio conſummabit̃ verbum legis
⁊ ſapiẽtia in ore fidelis compla na
bitur. Qui non eſt temptatus. q̃d
¶ tribulationibus
ſcit: Vir in multis expertus. cogi
¶ ſcripturarũ myſteria
tabit multa: ⁊ q̃ multa didicit enar
¶ tribulatõȝ
rabit intellectũ. Qui nõ eſt expertus
pauca cognoſcit: qui aũt in multis
factus eſt. multipicauit maliciam.
Qui tentatus non eſt. qualia ſcit:
Qui implanatus eſt. abundabit
nequicia. Multa vidi enarrando

⁊ plurimas verborum conſuetudines
¶ virtus in infirmitate pficit̃. et dñs electos ſu
os ab omni anguſtia liberat
Aliquociens vſq̃ȝ ad mortẽ pericli
† non derelinquit deus ſperãtes in ſe
tatus ſum horum cauſa: † ⁊ liberatus
¶ voluntas
ſum gratia dei Spiritus timentiũ
¶ oculi dñi ſup iuſtos
¶ dei
deum queritur: ⁊ in reſpectu illius
¶ eterna benedictõne ¶ qui ſperat in dño non
confundetur
benedicetur. Spes enim illorum
¶ deum ¶ reſpect⁹ miſcdie ¶ cu
ſtodit dñs omẽs diligentes ſe.
in ſaluãtem illos: ⁊ oculi dei i dili
¶ hinc petrus dicit timorẽ eorum
ne timueritis vt nõ cõturbemini
gentes ſe Qui timet dñm nihil tre
† qui ſaluat ſperãtes in ſe
pidabit: ⁊ nõ pauebit † quoniã ipſe
eſt ſpes eius. Timentis dominum
¶ venite bñdicti patris mei.
beata eſt anima eius: ad quem re
† rñdet interrogationi ſue ¶ .i. in
ſpicit: ⁊ q̃ eſt fortitudo eius. † Ocu
tuitus miſcdie eius
li domini ſuper timentes eum: pro
¶ ab oĩ. ſ. aduerſitate ptegẽs ¶ cõfortãs. ſ. illos
tector potentie. firmamentũ virtu
¶ qui ptegit ab ardore tẽtationis ¶ cõtra eſtũ
tis. tegimen ardoris. et vmbracu
¶ .i. pſecutionis ¶ ppiciatio p petis nr̃is
lum meridiani. deprecatio offenſi
¶ ne cadãt. ſ. ſui in petis ¶ ad pfe
ctionẽ virtutum
onis. ⁊ adiutorium caſus. exaltãs
† mẽtis pbendo gratiã cõtemplationis
animam: et illuminans † oculos.
¶ incorruptõis ¶ vitã immortalitatis
dans ſanitatem et vitam ⁊ benedi
¶ eterne hereditatis ¶ lucro
ctionem. Immolantis ex iniquo
¶ corã oculis dei
oblatio eſt maculata: et non ſunt
¶ q̃ qd̃ malũ ẽ deo gratũ eſſe putat̃.
beneplacite ſubſãnatiões iniuſto
¶ adeſt. ſ.
rum. Dominus ſolus ſuſtinenti
bus ſe in via veritatis: et iuſticie.
¶ obſeruatiões. ſ. iudeorum poſt aduentũ xpi
Dona iniquorum non probat altiſ
ſimus: nec reſpicit in oblationes
¶ qui offerunt nec peccata dimittunt
iniquorum: nec in multitudine ſa
crificiorum: eorum propitiabitur
peccatis. Qui offerrt ſacrificium
ex ſubſtãtia pauperũ: quaſi q̃ victi
mat filium in conſpectu patris ſui
¶ q̃ nõ diuitias cõgregat. ſed victui neceſſaria
qui ergo hec tollit quaſi qui ſanguinẽ fundit
Panis egentium † vita pauperũ ẽ
qui defraudat illum. homo ſangui
¶ victime impiorum abomiabiles q̃ offe
runtur ex ſcelere
nis eſt. Qui aufert in ſudore panẽ
quaſi qui occidit proximuȝ ſuum

ras ſecũt̃ ſomnia Per
reuelationem vero io
ſeph ſe fratrib⁹ p̃feren
dum ſomnio vidit. Et
ioſeph monet̃. vt tol
lat in egyptũ puerum
⁊ matrẽ eius. ⁊ q̃ ali
quãdo ſomnia cogita
tione ⁊ reuelatõe fiunt
Daniel nabuchodo
noſor viſionẽ ediſſerẽs
a radice cogitatõis in
choauit. Tu rex cepiſti
cogitare in ſtratu tuo
q̃d eſſet futurũ poſt h̃
⁊c. Difficile ergo ſom
nijs credendum ẽ: q̃ q̃
impulſu veniãt facile
nõ elucet. Sancti vo
illuſiones ⁊ reuelatõs
quodã intimo ſapore
diſcernũt. vt ſciãt q̃d
a bono ſpũ percipiãt.
vel q̃d ab illuſione pa
tiantur.

¶ Sine menda.
Abiectis ſomnijs hor
tatur credendũ eſſe do
ctrine ſapiẽe q̃ in ore fi
delis viri ↄplanata ſi
ne mẽdacio ↄſummat
verbum.

¶ Enarrabit. Alijs
inſtruẽdis. vnde bene
dictus deus q̃ cõſolat̃
nos ĩ omni tribulatõe
noſtra. vt poſſim⁹ ↄſo
lari eos q̃ in omĩ p̃ſſu
ra ſunt.

¶ Qui aũt ĩ mul.
f. ẽ. Mutabilis. ſ. mẽ
te iſtabilis ẽ actõe. uel
q̃ fidei vnitate pdita
multiplices ſequit̃ he
reticorũ ſectas. multis
ĩpietatibus ſeruit.

¶ Plurimas verbo
rũ. Scripturã ſignifi
cat q̃ q̃ intente ſcriptu
raȝ meditat̃. ⁊ humil̃r
dominũ dep̃cat̃ ⁊ rerũ
⁊ verborum ſciam adipi
ſcitur.

¶ Dona iniquorum
Valde deteſtabile eſt
ſacrificiũ qd̃ orbati pa
tris dolori comparat̃.
Quidã pẽſant quãta
tribuunt ⁊ congregãt
mercedes. ⁊ mittũt eas
in ſaccum ptuſum. In
ſacco ptuſo videt̃ q̃n
pecunia mittit̃. h̃ ñ q̃n
amittit̃. q̃ g̃ q̃nta largi
unt̃ aſpiciũt. h̃ ñ q̃nta
rapiunt. In ſacco ptu
ſo mercedes mittũt: q̃
eas ĩ ſpẽ fiducie ſue in
tuentes ↄgerũt. h̃ ñ ſe
ĩtuẽtes pdunt.

¶ Qui aufert. In
ſudore vult⁹ ſui paup
acquirit panem. Qui

hunc violēter tollit q̄
ſi interficit.
¶ Unus edificās.
Hoc ē q̄d ſupra dixit
ſacrificiū de rapina n̄
eſſe acceptabile. Qui
offert de rapina videt
ſibi edificiū ꝑparare.
nō crimē auaricie attē
dit ⁊ rapine.
¶ Qui baptizat.
Lauamini m. e. ⁊c. pꝰ
lauacrū mundus eſſe
negligit. qui poſt lacri
mas vite innocentiā
nō cuſtodit. Lauant
quidā ⁊ mūdi nō ſunt
qꝛ ꝯmiſſa flere nō deſi
nunt. ⁊ rurſum flenda
cōmittunt.
¶ C. XXXV.
¶ Qui cōſeruat.
Bene orat qui māda
ta dei ſeruat. ⁊ ſacrifi
cium ſalutare offert. q̄
munus recte fidei deo
exhibet. Talis deꝑca
tio corā oculis dei īue
nit gratiā qꝛ bn̄ opan
do ſeruat iuſticiam.
¶ Propiciatōem
li. Inter litare ⁊ ſacri
ficare hoc diſtat. Nā
ſacrificat q̄ ſacrificium
facit. litat q̄ ſacrificiū
facit ⁊ q̄d ſacrificio pe
tit impetrat.
¶ Retribuet gra
tiā. Utrumq̄. ſ. gra
tum deo. ⁊ q̄d in alta
ri in cōmemoratione
iheſu xp̄i offert ⁊ q̄d ꝑ
caritatē primo tribuit

¶ Bono animo.
Quicq̄d bono aīo nō
dat apud deū gratiā
nō meret. hō enim vi
det in facie. deꝰ ī corde
¶ Et nō minuas
primitias. Myſtic̄
Primitie frugum vel
pꝛiogenitorū. pꝛīcipia
ſūt bonoꝝ opm̄. vel ip
ſa volūtas q̄ prior eſt
ope. In decimis vero
offerendis denarius ꝑ
fectionē ſignificat. q̄a
vſq̄ ad ipſum nume
rus creſcit. In decimis
ergo ꝑfectionē operū
noſtroꝝ ad dn̄m refer
re pꝛecipimur. a quo ⁊
boni opis initiū ⁊ ꝑfe
ctio donatur.

maximum peccatū eſt q̄d homicidio cōgatur
Qui effundit ſanguinē ⁊ qui frau
ſcelerū vnione
dem facit mercēnario fratres ſunt
Unus edificans ⁊ vnꝰ deſtruens
quaſi ꝑ facto ſuo deum bn̄dicens
q̄d prodeſt illis niſi labor. Unus
q̄rimoniā ad deū dirigēs
orans ⁊ vnus maledicens. cuius
vocem exaudiet deus. Qui bapti
fletibꝰ peccato rediēs ad peccatū
zatur a mortuo ⁊ iterū tangit mor
qꝛ nō ꝑmanet mūdatio eius
tuum: quid proficit lauatō illius.
.i. ꝑ peccatis
Sic homo qui ieiunat in peccatiſ
ſuis ⁊ iterū eadem faciens: quid
proficit humiliādo ſe. Orationē
illius quis exaudiet.

¶ C. XXXV.

Qui cōſeruat
legem
verbum multiplicat ora
tionem. Salutare ſacrificium eſt
attendere mādatis. ⁊ diſcedere ab
omni iniquitate. ⁊ ꝓpitiationem
litare ſacrificiis ſuper iniuſticias. et
depꝛecatio pro peccatis recedere
ab iniuſticia. Retribuet gratiam
qui offert ſimilaginem. ⁊ qui facit
miſericordiam offert ſacrificium.
quaſi hec bn̄ offert qui a peccatis mundꝰ eſt.
Beneplacitum eſt domino rece
hereticorum
dere ab iniquitate ⁊ depꝛecatio
recedere ab iniuſticia. Non ap
parebis ante conſpectum domini
fructu boni opis. cetera enī omnia moriendo
vacuus. Hec enim omnia propter
deſerimus q̄ ex caritatis deuotione offert
mandata dei fiunt. Oblatio iuſti
fidei flagrās. ſ. miſcōia et
impinguat altare. ⁊ odor ſuauita
veritate munꝰ bono
tis eſt in cōſpectu altiſſimi. Sacri
rum operum in memoria eterna erit iuſtus
ficium iuſti acceptum eſt. ⁊ memo
riam eius non obliuiſcetur domi
bona uoluntate iterius
nus. Bono animo gloꝛiam redde
exterius bn̄ opando et intus nō bene volendo
frugum
deo. ⁊ non minuas pꝛimitias ma
frugum
nuum tuarum. In omni datō hy
hylarem enim datorem diligit deꝰ cordis
larem fac vultū tuū. ⁊ in exultatōe
teipſum. qꝛ ab ipſo es. et bona q̄ ab ipſo hēs.
ſanctifica decimas tuas. Da altiſ
itentōe
ſimo ſecundum datū eius. ⁊ in bo
noue laudis facito
no oculo adinuentionē facito ma
ꝑ bonis. ſ. opibus tuis.
nuum tuarum. quoniā retribuens
eſt dominus. ⁊ ſepties tantum red
det tibi. Noli offerre munera pra
ua non enim ſuſcipiet illa. Et noli
inſpicere ſacrificiū iniuſtum. quo
iuſtꝰ ⁊ nō accipiēs ꝑſonam diuitis. nec deſpici
niam dominꝰ iudex eſt. ⁊ non eſt
ēs ꝑſonā paupis
apud illum gloꝛia ꝑſone. Non ac
qꝛ iuſtꝰ dn̄s et iuſticias dilexit equita. vi. v. cꝰ
cipiet dominus perſonam in pau
populū xp̄ianū de quo d̄r. tibi derelictꝰ
perem ⁊ depꝛecationem leſi exau
eſt paup. pupillo tu. e. ad.
diet. Non deſpiciet preces pupilli
viduā cꝰ bn̄dicens bn̄dicā p. ⁊ ſa. p.
nec viduam. ſi effundat loquelam
de ꝑſecutione
gemitus. Nōne lacrime vidue ad
maxillam deſcendūt. ⁊ exclamatio
eius ſup deducentē eas. A maxil
la enim aſcendunt vſq̄ ad celum
dominꝰ exauditor nō delectabit
in illis. Qui adorat deum in oble
ctatione ſuſcipiet. ⁊ depꝛecatio illi
ad deum
us vſq̄ ad nubes propinquabit.
Oratio hūiliantis ſe nubes pene
trabit. ⁊ donec pꝛopinquet non cō
ſolabitur ⁊ non diſcedet donec al
oculis miſericordie
tiſſimus aſpiciat. Et dominꝰ non
auxilium
elongabit. ſed iudicabit iuſtos. et
iuſtum
faciet iudicium. ⁊ fortiſſimus non
quos nunc tolerat
habebit in illis patientiam. vt con
qui ſupra doꝛſum iuſti fabricauerunt.
tribulet doꝛſum illorū. et gentibuſ
de mundo
reddet vindictam donec tollat ple
omnes. ſ. ſupbientes
nitudinem ſuperboꝛum. ⁊ ſceptra
quia reddet vnicuiq̄ ſecundum opa ſua.
iniquoꝛū contribulet. donec red
ꝓpꝛios cuiuſq̄
dat hominibus ſecundum actus
originale peccatū
ſuos. ⁊ ſecundum opera ade. ⁊ ſe
cundum pꝛeſumptionē illius. do
qꝛ veniet iudicare viuos et moꝛtuos.
nec iudicet iudicium plebis ſue. ⁊
in eterna btītudine vita eterna miſcōiter
oblectabit iuſtos miſericoꝛdia ſua
data ſicut in ſiccitate pluuia neceſſaria
Specioſa miſericoꝛdia dei in tem
ſic in tribulatione dei miſericoꝛdia.
poꝛe tribulationis. q̄ſi nubes plu
uie in tempoꝛe ſiccitatis.

¶ C. XXXVI.

¶ Sepcies tm̄.
Perfectā. ſ. remunera
tionē. Septenariꝰ n.
qꝛ. vij. dona ſp̄ūſan
cti demonſtrat. pfectꝰ
ē ⁊ qꝛ interiorē ⁊ exteri
orem hoīs ſubſtantiā
ꝯp̄hendit. in ternario
animam. in q̄ternario
corpus. vn̄. Dilige do
minū d. t. ex t. c. t. ⁊ ex
tota a. t. ⁊ ex tota v. t.
⁊c. Corpus aūt de q̄t
tuoꝛ elemētis ꝯſtat. pt
aūt in ſeptenario hoīſ
renouatio figurari. qꝛ
corpe incorruptibilis.
⁊ aīa īmortalis erit. ꝑ
ſeptenariū quoq̄ pn̄s
vita deſignat. ſicut ꝑ
octonariū futura. vn̄
da ptes. vij. nec nō. et
viij. quia ſeptenario
noſtro pn̄s tēpus vol
uit. octauo vero die. i.
dn̄ico xp̄s reſurgēs vi
tam nobis ꝑpetuā de
ſignauit. Perfectuſ q̄
q̄ d̄r ſeptenarꝰ. quia
ex primo pari ⁊ ipari
conficit. ternario. ſ. ⁊ q̄
ternario. ⁊ qꝛ ſp̄ūs ſep
tiformiſ pficit. quos re
pleuit. nec ſolū trinita
tis noticiā. ſ etiā q̄ttu
or principaliū virtutū
opatiōnē p̄bet. Ad ſu
periora reſpicit affir
mans qꝛ dn̄s oratiōm
hūiliuꝫ miſericorditer
exaudit. q̄ non ceſſant
donec ꝯſolatione acci
piant.
¶ Noli offerre.
Apud deū nō quanti
tas muneris nec ꝑſo
na potētis aſpicit. ſed
dilectio ⁊ hūilitas cor
dis. ideo non debet of
ferri ſacrificiū de iniq̄
tate. ſ de iuſto labore.

Miſerere mei. Ex pſona fideliũ diri git orõem ad deuȝ vt illos defendat ⁊ inimi cos depͥmat · vt digne correcti deũ iteꝝ agno ſcãt ⁊ ydola deſerant.

Gloriſica ma nũ. ⁊c. Optat vt di uina maieſtas per ma num ⁊ dextꝝ brachiũ · id ẽ. ꝑ xp̃ȝ ꝑ quẽ ãtiq̃ miracula facta ſũt in o net tp̃e gratię: vt vete ris legis ⁊ noue idẽ in telligat̃ eẽ deus

Extolle aduer ſa. ⁊c. Significat per aduẽtũ chriſti auferen dũ eſſe dyabolũ d̃ cor dibus hoim̃. Vñ cuȝ fortis armatus cuſto dit atriũ ſuum in pace ſunt oĩa q̃ poſſidet

Miſerere ple bi. ⁊c. Expleta orõne cõtra peccatores et cõ tra caput eorũ dyabo lũ orat ·ſ· ſapĩa ꝓ ſta tu eccleſię ⁊ fideliuȝ ſa lute.

C. XXXVI.

Miſerere noſtri deus omnium ⁊ reſpice nos · ⁊ oſtẽde nobis lucẽ miſeratõ nũ tuaruȝ: ⁊ imitte timorẽ tuuȝ ſu per genteſ quę non exquiſierũt te:

ſ eorũ miſeretur deus qui miſericordes ſũt ⁊ pro inimicis orant·

vt cognoſcãt quia nõ ẽ deuſ niſi tu vt enarrant magnalia tua. Alleua

† ſ ethnicos qui a chriſto alieni fiant amici·

manum tuam † ſuꝑ gentes alienas

ſ vt uiſis miraculis potẽtie tue cõuertãtur ad fi dem · ⁊ de inimicis fiant amici·

vt videant potẽtiam tuam. Sicut enim in cõſpectu eorum ſanctifica tus es in nobis: ſic in cõſpectu no ſtro magnificaberis in eis: vt co gnoſcãt te ſicut et nos cognouim⁹ quoniã nõ eſt deus preter te domi ne. Innoua ſigna · ⁊ immuta mira bilia. Gloriſica manum ⁊ brachiũ dextrum. Excita furorem ⁊ effũde iram. Extolle aduerſariũ ⁊ affli ge

† ſ vt cito veniat tẽpus ‡ ſ quia nouiſſia hora eſt ⁊ finis mũdi appropiquat

inimicũ. † Feſtina tempus ‡ ⁊ mem

† ſ facta in aduẽtu filii.

to finis · vt enarrãt † mirabilia tua.

ſ gehenne. ‡. ſ id ẽ· qui amat aĩaȝ ſuã perdet eam

In ira flamę ‡ deuoretur qui ſalua

† ſ id ẽ. peſſime tractãt. ſ qui in chriſto non vult ponere animam.

tur · ⁊ qui † peſſimant plebem tuam

ſ eternam. † ſ diabolum

inueniãt perditioneȝ. Contere † ca

ſ perſecutorũ· ſ dei ⁊ eccleſie.

put principũ ⁊ inimicorũ dicentiũ

ſ quia ſe tãtũ i mũdo putãt dominari·
‡ ſ in unitate fidei

Non eſt alius preter nos. ‡ Cõgre

ſ fideles de gentibus quos ſignificauit iacob

ga omnes tribus iacob ⁊ cogno ſcant quia non eſt deus niſi tu · vt

ſ predicent aliis. † ſ vſq; in finem·

enarrant magnalia tua: ⁊ † heredi

† ſ quaſi dominus ⁊ heres patris ſ ‡ fidei.

tabis † eos ſicut ab ‡ initio. Miſere

ſ eccleſie ſ tuendam.

re plebi tuę: ſuper quam inuocatũ

† ſ fidelis ſcȝ populi deũ cõtẽplãtis

eſt nomen tuum: ⁊ † iſrael quam co

ſ coheredẽ feciſti † ſ chriſto qui ẽ primoge nitus mortuorũ ⁊ priceps regũ terre.

equaſti † primogenito tuo. Miſere

ſ quaſi tu exurgẽs domie miſereberis ſyon quia tẽpus miſe. eius quia ve·

re ciuitati ſanctificationis tuę hie ruſaleȝ: ciuitati requiei tuę. Reple

ſ eccleſiam que ſpeculatur gaudiũ regni celeſtis.

ſyon inenarrabilibus virtutib⁹ tu

ſ miraculorũ virtutum.

is: ⁊ gloria tua populum tuuȝ. Da

† ſ ipſius ſumus factura creati in opibus bonis i chr iſto hieſu· ſ eccie.

teſtimonium qui ab initio † creatu

† ſ prophetas aduentũ chriſti deprecãtes.

rę tuę ſunt: et ſuſcita † precationes quas locuti ſunt in nomine tuo ꝓ

† ſ eterne vite.

phetę priores. Da † mercedem dñe

ſ aduẽtũ filii tui expectãtibus
† ſ qui hec promiſerũt. ſ Multi enĩ reges ⁊ ꝓ phete voluerũt videre que vos videtis ⁊ nõ vide·

ſuſtinẽtibus te: vt † ꝓphetę tui fide

† ſ adueniat regnũ tuũ fiat volũtas tua·

les inueniãtur · et † exaudi oratões ſeruoruȝ tuorũ. Scd̃m benedicti onẽ aaron da populo tuo: ⁊ dirige

ſ in ſalutẽ chriſtiani populi

nos in viam iuſticię: vt ſciant om

ſ gentes.

nes qui habitant terram: quia tu

ſ ante ſecula ſcȝ ⁊ poſt oĩa ſecula qui preteritiſ tẽ poribus ꝑ grãm chriſti ſupordinaſti futura,

es cõſpector ſeculorum. Omnem eſcam manducabit venter: ⁊ eſt ci bus cibo melior: fauces contigũt cibum ferre: ⁊ cor inſenſatum ver

† ſ hereticorũ. ‡ ſ quia tota die meditatur iniuſticiã ⁊ ligua eius cõcinat dolos

ba mendacia † Cor ‡ prauum dabit

† ſ catholica eccleſia ‡ ſ ſcuto fidei et gladio ſpũs quod eſt verbũ dei.

triſticiã: ⁊ † homo peritus ‡ reſiſtet

† ſ ſermonẽ diuinum qui animũ fecũdat·

illi. Omnem † maſculum excipiet

† ſ ſicut illi qui dicũt ego pauli, ego apollo. ego vero cephe · ego aũt chriſti. ‡ ſ vel filie

mulier · ⁊ ẽ † filia melior ‡ filio. Spe

ſ correcte fidei ⁊ boni operis
† ſ delectat qꝛ cõfidit in ea cor ſui viri.
‡ ſ anime fidelis vel eccleſie.

cies mulieris † exhilarat faciẽ ‡ viri ſui: ⁊ ſuper omnem cõcupiſcentiã hominis ſuperducet deſiderium. Si eſt lingua curationis: eſt ⁊ miti gationis ⁊ miſericordię. Non eſt vir illius ſcd̃um filios hominum. Qui poſſidet mulierem bonam in

ſ eccleſiam chriſti ſcȝ hereditatẽ. vnde. po ſtula a me ⁊ dabo tibi gẽ. he. tu.
† ſ Quia diſtãtia eſt i ꝑfectu ſciẽtie ⁊ virtutũ opa tõe. differt enĩ ſtella a ſtella in claritate.

choat poſſeſſionem: † adiutorium

ſ firmamẽtũ † ſ laboris.

ſcd̃m illuȝ eſt ⁊ columna vt † requi

† ſ Murus fidei qui ſãctorũ predicatõe fũdatur:
‡ ſ a demonibus.

es. Ubi non eſt † ſepeſ ‡ diripietur

ſ virtutũ † ſ quidquid extra ecciam fit perit. ‡ ſ eccleſia vel ſpũſancti medela.

poſſeſſio: ⁊ vbi † non eſt ‡ mulier in gemiſcit egens. Cui credit qui nõ

‡ ſ murus fidei qui ſãctorum predicatione fun datur.

habet nidum: Et ‡ deflectens vbi cunq; obſcurauerit: quaſi ſuccinct⁹

ſ vagus ſcȝ et incertus.

latro exiliẽs de ciuitate i ciuitatem

dominus dedit ꝓplo ſuo oſtẽdit: qm̃ aduni uit eũ chriſto qui ẽ ſa cerdos magnus ſcd̃m ordi · mel · qui nos fecit vnuȝ regnũ ⁊ ſacerdo tes deo noſtro. Scd̃ȝ bñdictõem aaron dat populo ſuo · qñ dirigit in viã iuſticię · vt quod aaron figurauit in tẽ poralib⁹ ſacrificiis: hĩ ĩ pleat in ſpiritualibus euangelii.

Omnẽ eſcam. Poſtq̃ȝ predixit vo catõem gentium ad fi dem chriſti · premonet habere diſtãtiam do gmatũ · vt ſicut guttur diſcernit dulcẽ cibum ⁊ amaruȝ · ſic veracem doctrinã diſcernam⁹ ⁊ fallacem.

Species muli eris. Chriſti grã quę ꝑ predicatõem aĩmas curat. ⁊ carnis cõcupi ſcentiã mitigat. Hec ĩ eccleſia abũdat · cuius deſideriũ ẽ ſuꝑ omnẽ cõcupiſcẽtiã hominis quia in ea decor virtu tum ⁊ pulchritudo do ctrinę.

Super omnẽ Nulla concupiſcẽtia homis huic deſiderio põt comparari · qꝛ fallax grã ⁊ uana ẽ puchritu do · mulier timẽs deuȝ ipſa laudabitur.

Nõ eſt vir. Chri ſtus qui excedit huma nã naturã. Vñ ſpecio ſus forma ꝓ filiis hoiȝ Hic em̃ peccatũ nõ fe cit nec inuẽtus ẽ doluſ in ore eius.

Adiutoriũ. Ad iutoriũ eccleſię ẽ ſcd̃uȝ diſpẽſatõem xp̃i. Vñ iuſtũ adiutoriũ meuȝ a dño ⁊c. Ipſe ẽ infir mitatis ei⁹ colũna ⁊ la boris requies

Ubi non muli. Quaſi regẽ ⁊ tutelaȝ nõ hẽt q̃ extra ecciam ẽ. vbicũq; enim ꝑ dog mata hereticoꝝ uł phi loſophoꝝ deflectẽs ſꝑ ĩ errore erit nec iueniet lumẽ veritatis.

Qui nõ habet ni. Id ẽ. eccleſiã vbi electorũ aĩmę filioſ bo noꝝ operum nutriunt Vñ. iuenit ſibi paſſer domũ ⁊ turtur nidum vbi reponat pullos ſu os.

Syon inenar rabi. Noticia ſcriptu rę in qua predicatur ĩ enarrabilis virt⁹ dei.

Et ſuſcita prę. Omnes prophetę ĩcar natõni chriſti dant te ſtimoniũ q̃ de⁹ homo factus eccleſiã ſibi de ſponſaret

Secũdũ benedi ctõem. Ordinẽ ſcȝ ⁊ ritum ſacerdotii quem

¶ Omnis amicus
Superius diligẽtius expreſſit verũ amicũ et falſum dicẽs: ⁊ non ꝑmanebit in die tribulatõnis.

¶ Sodalis aũt.
Uerus amic⁹ toto aĩo diligit et opere ꝑficit. vnde non diligamus verbo neqꝫ lingua. ſꝫ opere ⁊ veritate.

¶ O preſumptio
Deteſtatur ypocriſiꝫ cum malus ſe bonum eſſe ſimulat cooperiendo aridam maliciam. in qua ſcꝫ nõ eſt pinguedo charitatis vl' mĩe.

¶ Cauſa ventris
Pro gula non ꝓ amicicia. Poſſunt in falſis amicis heretici ĩtelligi qui omnia recte faciunt quaſi animarũ cõſultores cum ſint ꝓditores. Unde: attendite a falſiſ ꝓphetiſ ⁊c.

¶ Cũ ſocero tuo
Socer qui aperte feminea eſt cognatus: muliebrem ⁊ mutabilẽ oſtẽdit animũ. ſimiliter et zelus qui precipue eſt animarũ.

¶ Omnis cõſili.
Adhuc docet cautelã omnẽ habendaꝫ in ſuſcipiendis amicis ⁊ cõſiliarijs. Multi enĩ ſe amicos ⁊ cõſiliarioſ fĩgũt ⁊ inſidias tẽdunt. Unde hieremias. Unuſquiſqꝫ a ꝓximo ſuo ſe cuſtodiat.

¶ Nõ attendas.
Diuerſas ſpecies cõſiliantiũ enumerauit in qbus plures perſonaſ vocauit: que a veritate diſcordant. Unde precepit cum talibus non eſſe conſiliandũ quorum conſilium periclitatur. Preuidenda eſt ergo conſiliarij prudentia. fides. voluntas ⁊ religio.

¶ C. XXXVII.

verus ſcꝫ ⁊ falſus amicum ſe eſſe profitetur.
Omnis amic⁹
dicet: et ego amiciciaꝫ
copulaui. ſed eſt amicus ſolo nõie
† magnũ malũ eſt ⁊ dolẽdũ vbi ſperatur fides ĩuenire malignitatẽ. ⁊ vbi amicicia ſperatur reperiri peruerſitatem.
amicus. †nonne triſticia ineſt vſqꝫ
ad mortẽ. Sodalis aũt ⁊ amicus
ad inimiciciaꝫ conuertentur. O ꝑ
† de mala ſcꝫ voluntate creature.
ſumptio nequiſſima: vnde † creata
tu. — vel maliciã. — vel a.
es: cooperire aridam nequitiam ⁊
qui decepti ſũt ⁊ ſeipſũ. — falſus.
vel te.
doloſitatẽ illius. Sodalis amico
voluptatis.
cõiocundabitur in oblectatõibus
et in die tribulationis aduerſarius
erit. Sodalis amico condolet cau
cõmeſatõnis.
ſa ventris. ⁊ cõtra hoſtem accipiet
ſcutum. Non obliuiſcaris amici
tui in animo tuo et non immemor
ſis illius in operibus tuis. Noli
inuidẽ
conſiliari cum ſocero tuo: et a zelã
tibus.
tibus te abſcõde cõſilium. Omĩs
multi ſunt amici ⁊ cõſiliarius vnus de mille.
† Qui eligit facere quod deo placet quod eſt cõſiliũ vnicũ a ſpũ ſancto infuſũ.
cõſiliarius ꝓdit cõſiliũ. † ſed eſt cõ
ſiliarius in ſemetipſo. A cõſiliario
malo ſerua animam tuã. Pri⁹ ſci
to que ſit illius neceſſitas. et quid
amico.
ipſe in aĩo ſuo cogitabit. ne forte
† id eſt. particã que terre infigitur acuta.
vel palus.
mittat † ſudem in terram ⁊ dicat ti
bi: bona via tua eſt. et ſtet econtra
rio videre quid tibi eueniat. Cum
viro irreligioſo tracta ꝺ ſanctitate
et cum iniuſto de iuſticia. cum mu
inflatur. vel ĩuidet. vel diligit.
liere de his que emulatur. Cum ti
mido de bello. cum negociatore ꝺ
id ē. mẽciũ trãſportatõne.
traiectione. Cum emptore de ven
id ē. inuido.
ditõne. cum viro liuido de gratijs
agẽdis. Cum impio de pietate. cũ
inhoneſto de honeſtate. Cũ opera
rio agrario de omni opere. cũ opa
rio annuali de cõſummatõne anni
cuꝫ ſeruo pigro de multa opatõne
Nõ attẽdas his in omni cõſilio. ſꝫ

cum ſancto ſanctus eris.
cuꝫ viro ſancto aſſiduus eſto. quẽ
cunqꝫ cognoueris obſeruantem ti
filialem.
morem dei. cuius anima eſt ſecun
† relinquens timorem dei
dum animã tuam. † Quicunqꝫ titu
quia infidelis.
bauerit in tenebris: nõ cõdolebit
ante omnia.
tibi. Et cor boni cõſilij ſtatue tecuꝫ
vel alius fidelior.
Non eſt tibi aliud plus illo. Aĩa
ſancti viri annunciat aliquãdo ve
⁘ philoſophi liberaliũ artiũ ſciẽtia prediti
ra: qꝫ ſeptẽ ⁘ circumſpectores ſedẽ
tãqꝫ magiſtri. — † tanqꝫ ſpeculatores ſubditorum.
tes in excelſo † ad ſpeculandũ. Et i
his omnibus deprecare altiſſimũ
vt dirigat in veritate viam tuam.
cogitatio ſcꝫ ſcðm quã locutio exterior ⁊ actio diſponitur. ex abũdãtia enĩ cordis os loquitur
Ante omnia opera verbum verax
† omnia fac cũ conſilio.
ꝓcedat te: ⁊ ãte omĩeꝫ actũ † cõſiliuꝫ
cõſiliũ malũ. — ꝓtractãdo mala.
cõſciẽtiã.
ſtabile. Uerbũ nequã mutabit cor
verba cordis.
ex quo partes quattuor oriuntur:
cõſiliũ et remuneratio. — eterna.
⁘ ſtipendiũ peccati mors. — Quia ꝑ linguam ſecreta cordis panduntur. mors enĩ ⁊ vita in manibus lingue.
bonuꝫ et malũ: vita ⁊ ⁘ mors. ⁊ do
minatrix illorũ eſt aſſidua lingua.
in ſcriptura ſancta.
Uir perit⁹ multos erudiuit: ⁊ anime
Quia inde mercedem accipiet eternam.
† verſutam locutõem et hereticam nequitiam.
Ad oſtẽſionẽ et deceptõem. ſed ſpũs ſanctuſ diſcipline effugiet fictum.
ſue ſuauiſ eſt. qui † ſophiſtice loqui
tur odibilis eſt. in omni re defrau
dabitur. Non eſt ei illi data a dño
diſputãdi loquendi. — dei. — qꝛ fraudulẽtuſ.
gratia. omĩ enĩ ſapiẽtia ꝺfraudat⁹
iudex. — remunerãde
eſt. Eſt ſapiens anime ſue ſapiens.
quia que deo ſũt placita mẽte tractat. ⁊ quod ꝓfert lingua ore explicat.
et fructus ſenſus illius laudabiliſ
eccleſiaſticus. — doctor. — ſibi cõmiſſam.
verbo ⁊ exẽplo.
Uir ſapiens plebem ſuam erudit
ſcriptura vel predicatio. — vel fideles.
et fructus ſenſus illius laudabileſ
cele
ſunt. Uir ſapienſ implebitur bñdi
ſtis mercedis. — angeli vel anime ſanctorum.
remuneratũ. — cui dicetur euge euge ſerue bone ⁊c.
ctionib⁹. ⁊ vidẽtes illuꝫ laudabũt
celeſtis mercedis.
Uita viri in numero dierum. dies
ſanctorũ. — qꝛ ſine fine cũ domino regnabunt.
pre
auteꝫ iſrael ĩnumerabiles ſũt. Sa
dicator. — ſubiecto. — ⁘ eternam ſcꝫ remunerationem accipiet.
piẽs ĩ populo hereditabit ⁘ honorẽ
et nomẽ illius erit viuẽs ĩ eternuꝫ

¶ Anima ſancti viri.
Cõſiliariorũ diuerſitate oſtẽſa adiungit quantũ humane ſapiẽtie ſãctorũ excellat ſciẽtia a ſpũ ſancto ĩfuſa

¶ Uir peritus.
Quia de lĩgua ꝓdixerat de bonis maliſqꝫ doctoribus cõtinuat.

¶ Uita viri in numero.
Preſenſ vita hominũ in incerto nõ eſt apud deum. vnde breues dies hominis ſunt numerus menſiũ apud te eſt.

¶ Noli auidus eẽ
Juxta hiſtoriaȝ parci
moniaȝ laudat crapu
lam vitupat: que ad ĩ
firmitatem pducit de
uorãtẽ. Miſtice vero
admonet vt in tpalib⁹
ſim⁹ tempantes. Vñ
Mel ĩueniſti comede
quod ſufficit tibi ⁊c. ⁊
alibi. nõ pluſ ſapere q̃
oportet.

¶ Honora medi.
Diſcretos vult noſ eẽ
ĩ oibus. q: opa dei bo
na ſũt valde. Vñ nõ
debemus ea ſpernere
que cõſtat creatorem
ad vtilitatẽ noſtram
feciſſe. Sũt corporaleſ
medici ſunt et ſpũales
Corpales medici cor/
pora: ſpũales curant
animaſ. vtriqȝ q̃ bono
rãdiſȝ ſpũaleſ pferẽdi

¶ Nõne a ligno.
Antiquã tangit hiſto
riam. q: in deſerto ſur
inuenerũt filij iſrahel
aquã amarã. ſed deus
oſtendit moyſi lignuȝ
quod immiſſum aquã
indulcauit. vbi iuxta
hiſtoriam demõſtrat
ligni medicina ĩdulca
ri aquas. Miſtice aũt
aqua amara ſignificat
legem. cui ſi confeſſio
crucis ⁊ ſacramẽtũ iũ
gatur potabilis efficit

¶ In his curã ⁊c
Contra diuerſas infir
mitates diuerſa oppo/
nũt medici: cibos ſcȝ ⁊
potus emplaſtra ⁊ vn
guenta vt morbis con
ueniant medicamenta
Similiter faciũt medi
ci ſpũales

¶ Auerte a malo
Simile ẽ. declia a ma
lo ⁊ fac bonuȝ. Et ab
omni delicto munda
cor tuũ. et nõ tãtũ cor
pus ſed vtſis ĩnocens
manib⁹ ⁊ mũdo corde

¶ Da ſuauitatẽ:
Panis ⁊ vini ſacrifi
ciũ in memoriã dñice
paſſionis oblatuȝ pre
cipue curat vulnera aĩ
marũ. nec ſolum viuis
ſȝ ⁊ mortuis valde ne
ceſſariũ eſt.

¶ Da ſuauitatẽ: Egri
tudinis ⁊ moleſtie q̃
diſpoſitione dei ĩmitti
tur ad pbatõeȝ vł em
datõem iuſtorũ: vł ad
dãnatõem reproborũ
qui ſcȝ delinquit ĩ con
ſpectu eius qui fecit eũ
ĩcadet in man⁹ medi

¶ probas volũtatẽ anime tue. omnia autẽ probate quod bonũ eſt tenete.
Fili in vita tua tempta aĩam tuam
⁊ ſi fuerit nequã nõ deſ illi poteſta
¶ Caute ſcȝ ſerua ne viciis defluat.
tem. Nõ em̃ oĩa in omnibus expe
† ¶ volũtatis ſcȝ vel actõis vtile eſt.
diũt. ⁊ non omni aĩme †oĩe genuſ
placet. Noli auidus eẽ in omĩ epu
latõne. ⁊ nõ te effundas ſup omnẽ
eſcam. In multis eſcis em̃ infirmi
tas ⁊ auiditas appropinquabit vſ
¶ ad fellis effuſionem.
q̃ ad coleram. Propter crapulaȝ
multi abierũt. qui aũt abſtinenſ ẽ
adiiciet vitã.

¶ C. XXXVIII.

Honora medi
cum propter neceſſitatẽ
etenim creauit illum altiſſimus. A
deo eſt em̃ ois medela. ⁊ a rege ac
† ¶ corpalis vel ſpũalis.
cipiet donatõeȝ. †Diſciplina medi
¶ in mundo vel in celo.
ci exaltabit caput illius. ⁊ in cõſpe
¶ angelorũ vel ſanctorũ. ¶ a dño
ctu magnatorũ collaudabit. Altiſ
† ¶ ad ſalutẽ hominũ.
ſimuſ de terra creauit †medicinã
⁊ vir prudẽs nõ abhorrebit illam
¶ ſuauis facta eſt.
Nonne a ligno indulcata eſt aqua
amara. Ad agnitõem hominũ vir
¶ peruenit
tus illorũ. Et dedit hominibus ſciẽ
¶ ſe.
tiã altiſſim⁹: honorari in mirabili
¶ que creauit.
bus ſuis. In his curãſ mitigabit
¶ hominum.
dolorem. ⁊ vnguẽtarius faciet pi/
gmẽta ſuauitatis. ⁊ vnctões confi
† ¶ vſqȝ ad finem mundi: cũ mortale hoc induet ĩmrtalitatẽ.
ciet ſanitatis. ⁊ nõ †cõſũmabuntur
¶ Medicamenta. ¶ veri medici. ¶ Quando ſcȝ abſorbetur mors in victoria.
opera eius. Pax em̃ dei ſuper faci
† ¶ quaſi aſſidue ora pro peccatis tuis
† ¶ quia in futuro in inferno nulla eſt redẽptio.
em terre †Fili in tua †ĩfirmitate nõ
† ¶ noli deſperare
deſpicias teipſum: ſed †ora dñm: ⁊
¶ ab infirmitate peccati. ¶ mentem
ipſe curabit te. Auerte a delicto et
¶ ad bona opera.
dirige manus. ⁊ ab omni delicto
munda cor tuum. Da ſuauitateȝ ⁊
¶ id ẽ ſimile. ¶ deuotõe charitatiſ
memoriã ſimilaginis ⁊ inpingua
† ¶ obediendo. † ¶ doctori tuo.
oblatõem ⁊ †da locũ †medico: ⁊em
¶ in vſus tuos. † ¶ offẽſus ĩ obediẽtia.
illum dominuſ creauit: ⁊ nõ †diſce
¶ tibi.
dat a te: quia opera ei⁹ ſũt neceſſa

ria. Eſt eni tempuſ quãdo in mani
¶ vel illorum.
bus eorũ incurras. Ipſi vero do/
minũ deprecabũtur. vt dirigat re/
quiem eorum ⁊ ſanitatem propter
¶ vel illorũ.
cõuerſatõnem eorum. Qui delĩqt
in cõſpectu eius qui fecit illum ĩci/
det in manus medici. Fili in mor
tuũ produc lacrimas: ⁊ quaſi dira
paſſus incipe plorare. ⁊ ſcd̃m iudi
¶ ſepultura.
ciũ cõtege corpus illius. ⁊ non de
† ¶ id eſt. ſepatõem proximi.
ſpicias ſepulturã ipſius. †Propt
† ¶ Modũ plorandi deſcribit.
delaturã autem amare fer †luctum
† ¶ paruo tẽpore ne nimia triſticia auferat meritũ.
illius †vno die. ⁊ conſolare propt
triſticiã. Et fac luctum ſcd̃um meri
tũ eius vno die vel duobuſ pter
¶ anime deſperãti.
diſtractõnem. A triſticia eni feſtiat
¶ obſcurat. ¶ bone actionis.
mors. ⁊ cooperit virtutẽ ⁊ triſticia
¶ emollit. ¶ fortitudinẽ.
cordis flectit ceruicem. In abduc
¶ refutatõe. ſ. cõſolatõnis.
† ¶ Quia hic incipit ⁊ in futura pena durabit pp ter diffidentiã ſupne cõſolatõis.
tõe †pmãet tſticia ⁊ ſubſtãtia ĩopiſ
ſcd̃m cor eius. Ne dederis in triſti
¶ ſeculi que mortẽ anime opatur.
† ¶ Quia quãtũ deeſt illi fidei ⁊ ſpei tantũ creſcit meror in anguſtia.
cia cor tuum †ſed repelle eam a te
† ¶ nouiſſimorũ.
⁊ memẽto nouiſſimorũ et noli †ob
¶ .i. nõ huc reuerteris vt poſſis opari.
liuiſci. Neqȝ eni eſt cõuerſio et hu
† ¶ male tractabis. ¶ nimio dolore.
ic nihil pderis et teipſum †peſſima
¶ tranſitus ſcȝ de hoc mũdo. q: nemo ẽ qui viuat ⁊ nõ videat mortẽ
bis. Memor eſto iudicii mei. Sic
† ¶ Quaſi in me iam cõpletũ eſt tibi inſtat
enim erit et tuũ †Mihi heri et tibi
hodie In requie mortui requieſce
ſcere fac memoriam eius. ⁊ conſo/
† ¶ Quia qualis eris talis ante iudicem ſtabis vt recipias ſcd̃m opera tua.
† ¶ diuinam
lare illuȝ in †eritu ſpũſ ſui. †Sapi
¶ dilce. ¶ ĩ tabulis cordis. ¶ ocii.
entiã ſcribe in tempore vacuitatis
¶ Quia pluribus ĩtẽtus minor ẽ ad ſigula ſẽſus.
Et qui minoratur actu: ſapientiam
† ¶ Qui hec ſciũt nõ penitus a ſapiã alieni ſunt.
percipiet †quia ſapiẽtia replebitur
¶ doctoris officiũ: ⁊ vomere euãgelii excolit corda hominum.
Qui tenet aratrum. et qui gloriat
¶ diuinorũ teſtimoniorũ † ¶ exhortatõnis
† ¶ bruta † ¶ ſcȝ ne ſegniter viuãt.
in iaculo. †ſtimulo †boues †agitat
¶ bonis.
⁊ conuerſatur in operibus eorum
¶ predicatio. ¶ ſupborũ.
⁊ enarratio eius in filiis taurorum

ci. Juſtum eſt em̃ vt q̃
mãdata dei cõtemnit
caſtigatus humilietur
⁊ opem querat quam
negligebat. Spũales
quoqȝ medici tempus
querũt medicãdi. et in
ſtanter dominũ dep̃/
cantur vt dirigat opa
eorũ ⁊ refrigeriũ pſtet
infirmãtibus

¶ Fili in. ⁊c. Quia
de infirmitatib⁹ et me
dicorum curatõib⁹ di
ſputauit: de mortuor
exequijs adiũgit.

¶ Memẽto nouiſ.
Admonitio honoruȝ
patrũ vt filij pparant
ſibi viaticũ bonorum
operum.

¶ Neqȝ enim. Qua
ſi ergo cautus eſto ĩ oĩ
bus ne forte in obitu
pximi plus equo dole
as.

¶ In requie mor.
Quaſi morituri me
moriã cõtinuo conſer
ua ⁊ cõfide. ⁊ ſpe cõfor
ta ne in vltimo articu
lo deficiat.

¶ Qui tenet ara.
Predicatores ſãctos
ſignificat qui omni tẽ
pore docẽdo exhortã
do auditores ſuos in
ſtruunt. vt interioris
homis virtutẽ eliciant
⁊ aĩam humanam ad
ymaginẽ dei reformẽt
Vnde vt ſapiens ar
chitectus fũdamẽtum
poſui. Et alibi Filioli
mi quos iterũ parturio:
do. f. i. vo. xps. Quot
ſpecies virtutũ ſũt, tot
opatões ⁊ documẽta
mentibus electorũ do
ctores imprimũt

Sicut faber. ꝛc. Ordo ꝑdicatorũ q̄ ꝑ diuerſa officia miniſteriũ ſuũ agũt. doctrinã ſcđm auditores temperãt. qui fragiles ꝛ infirmos verbis ꝛ exemplo formãt vt vaſa in honorem faciãt

Cor ſuum dabit. Cum preſentis vite volubilem cõuerſationẽ per veſtigia bonorũ operum ſubiectis oſtẽdit ĩmutabilem

In brachio ꝛc. Quia multis exẽplis ꝛ catholice doctrine ꝟbis infirmos roborat quibus humilitatis ꝛ mãſuetudinis ꝑbet exempla. ꝯcordis intentionẽ apponit. vt q̇dq̇d aſperũ eſt minoribus ſubditoꝝ lenitatis ſue leniat documẽto. ꝛ ad hoc vigilat vt ĩ fornace cordis opatõem diſcipulorũ igne ſolidet charitatis

vt extirpet vicia plãtet virtutes
cor ſuũ dabit ad uerſãdos ſulcos
† feminarum. quia vtriuſq; ſexus curam ſuſcepit. pinguedine.
ꝛ vigilia eius in ſagina † vaccarũ
Sic omnis faber et architectus q̄
noctẽ tanq̃ diem trãſigit. qui ſculpit ſignacula ſculptilia. et aſſiduitas eius variat picturã. Cor ſuũ
dabit in ſimilitudinẽ picture. ꝛ vi
† Qui ſpiritalia arma fabricat.
gilia ſua ꝑficit opus. Sic † faber ferrarius ſedẽs iuxta incudẽ: ꝛ conſi
ordo predicantiũ. durũ preſẽns vite laborem.
rarius ſedẽs iuxta incudẽ: ꝛ conſi
† tribulatio ꝛ perſecutio mũdi
derans opus ferri. † Vapor ignis
vrit carnes eius: ꝛ in calore fornacis concertatur † Vox mallei innouat aureẽ ei⁹: ꝛ cõtra ſimilitudinẽ
† edicta principũ incutiũt ſcꝫ terrorẽ tormẽtorũ
electarũ aĩarũ.
vaſis oculus eius. Cor ſuũ dabit
in cõſũmatõeꝫ operũ: ꝛ vigilia ſua
animarũ.
ornabit imꝑfectõem. Sic figulus
ſedens ad opus ſuũ. cõuertẽs pe
cõmiſſi officii.
dibus ſuis rotam: qui in ſollicitu
dine poſitus eſt ſẽper ꝓpter opus
ſuum: ꝛ innumera ẽ oĩs opatio ei⁹
In brachio ſuo formabit lutum: ꝛ
ãte pedes ſuos curuabit virtutem
ſuam. Cor ſuum dabit vt cõſumet
linitõnem. et vigilia ſua mundabit
† doctores eccleſie. opib⁹ bonis
fornacẽ. Omnes † hi in manibus
ſuis ſperauerũt: et vnuſquiſq; ĩ ar
Spũs ſãcti diſtributõne qui diuidit ſingulis ꝓut vult. donis ſpũalibus
te ſua ſapiens eſt. Sine his omib⁹
eccleſia. fideles in ea.
nõ edificatur ciuitas. Et non habi
† de virtute in virtutẽ † celeſtẽ aulam
tabunt nec † ambulabunt: ꝛ in † ec
Cũ ſine his cathedram honoris predicatores nõ habẽt nec legis intellectũ nec digne docere poſſũt, aut aliquid boni agere.
cleſiam nõ tranſilient. Super ſellã
iudicis nõ ſedebũt: et teſtamẽtum
iudicii non itelligent: neq; palam
facient diſciplinã et iudicium: et in
ſed apte. † corpalem ſcꝫ
parabolis nõ inuenientur. ſed † creaturã
vel cõſũmabunt.
turã eui cõfirmabunt: et depreca
† Cum operibus ſcꝫ virtutũ accepta ẽ deo
tio illorũ in † operatõne artis: accõ
pro fratribus. † meditãtes die ac nocte
modãtes aĩmas ſuas: ꝛ † cõquirẽ
tes in lege altiſſimi.

C. XXXIX.

patriarcharũ ꝛ prophetarũ. eccleſiaſticus
Sapiẽtiã oĩm
ãtiquorũ exq̄ret ſapiẽs
intelligẽdis.
et in ꝓphetis vacabit. Narratõeꝫ
apoſtolorũ ꝛ euãgeliſtarũ. credẽdo opando.
virorũ nomiatorũ conſeruabit: et
euãgeliſtarũ.
in verſucias parabolarum ſimul i
diligẽter ꝑſcrutãdo miſticũ ſenſum
troibit. Occulta ꝓuerbiorũ exqui
allegoriis.
ret: et in abſconditis parabolarũ
† catholicorũ doctorũ.
conuerſabitur. In medio † magna
diuina officia. deo ſcꝫ nõ homi placẽs
torũ miniſtrabit: et in conſpectu ꝑ
dominatoris vniuerſe terre
ſidis apparebit. In terram alieni
a deo. predicãdo.
genarum gẽtium ꝑtrãſiet Bona ei
† Qui ſcꝫ audiant verbũ dei vel cõtemnant.
et mala in omnibus † tẽptabit. Cor
bonos doctoris mores explicat qui fidei regulã ſeruans: tã verbo q̃ exẽplo inceſſãter predicat.
corporis ſcꝫ ſegniciẽ repellẽs iniciũ ꝛ ꝑfectõeꝫ verborũ ſuorũ deo ꝯmdat
ſuum tradet ad vigilãdũ diluculo
ad dominũ qui fecit illum: et in cõ
beneplacito. qui dirigit oĩa opa noſtra
ſpectu altiſſimi deprecabitur. Api
cordis. ꝓ malis remouendis.
et os ſuũ in orõne: et pro delictis
ſuis deprecabitur. Si eñ domin⁹
† vt ſciãt quando ꝛ vbi et huõ diuina eloquia ꝓferat
magnus voluerit. † ſpũs itelligẽtie
replebit illũ: et ipſe tanq̃ ymbres
mittet eloquia ſapiẽtie ſue: et ĩ oratõne cõfitebitur domĩo. Et ipſe di
bone volũtatis. recte cõuerſatõnis.
riget conſiliũ eius et diſciplinam:
in eterna aſpiratõne
et in abſcõditis ſuis conſiliabitur
laborabit ſcꝫ vt dei precepta fiducialiter predicꝫ
Ipſe faciet palã diſciplinã doctri
ne ſue: ꝛ in lege teſtamenti domini
a deo.
gloriabitur. Collaudabũt multi ſa
doctrine.
pientiã eius. et vſq; in ſeculũ non
operũ ſcꝫ eius.
delebitur. Nõ recedꝫ memoria ei⁹
et nomẽ eius requiretur a generatõne ĩ generatõem. Sapiẽtiã eius
enarrabũt gentes: et laudem eius
longiore vita.
enunciabit eccleſia. Si ꝑmanſerit
honorabilis vita ꝛ doctrina
poſt ſe. multos ſcꝫ quos lucrabitur domino
nomẽ eius. derelinquet plus q̃ mil
in morte. qui ad vitã eternã trãſibit.
le: et ſi requieuerit ꝓderit illi. Ad
apud me. auditoribus. vtilia.
† mirabilia dei quõ ſcꝫ reddet vniciuq; ſecũdũ opera ſua † feſtu ſpirit⁹ ſãcti.
huc cõſiliabor vt † enarrẽ: vt † fu
rore eim repletus ſum. Et in voce
dicit Obaudite me diuini fructus
† ſãctarũ meritũ que auditũ ſupne vocis audiũt
et quaſi roſa plantata ſuper † riuos

Si permãſerit nomen eius. Xpi cuius ſunt membra a quo habent omnia q̄ eſt virtus et ſapientia patris.

Obaudite me. Intelligite doctrinã meam mẽtes electorũ per baptiſmũ generate: ꝛ fructum martirij facite ĩ decurſu mortalis vite.

¶ Et citharis. Vñ Cõfitemini domino i cythara. Cythara eſt ligni ventris in imo cõcauitas que ſurſũ cordarum fila tráſmittẽs pcuſſa dulciſſime ſõat Cythara dicta quaſi iteratõne cita percuſſa. Huic compãt opera que de terrenis rebus ad ſupernã gratiaʒ extendũtur. vt eſurientẽʒ paſcere. nuduʒ veſtire ⁊c. q̃ dei amore fiunt. Pſalteriũ vero decacordũ ẽ quod alũ in ſuperiorib⁹ habet vñ ad inferiora deſcẽdũt fila canora. cui precepta decalogi aptantur. que ſcdm formã pſalterij de ſupernis ad nos conueniũt

¶ In verbo eius ſtetit aqua. Quando cõgregauit aquas et apparuit arida ⁊ fecit firmamentũ in medio aquarum. ne laberetur extra ordinẽ ſuũ Vel q᷑ aque maris rubri fuere quaſi pro muro a dextris ⁊ a ſiniſtris Vel aqua pſecutõnis dei diſpẽſatõe reſtringitur.

¶ Opera omnis carnis. Preſentia dei antecedit oĩa. ⁊ q̃c quid fit tpaliter ei ſine tpe preſens eſt. Nihil ergo nouũ neq̧ mutabile eſt in cõſpectu ei⁹.

¶ Nõ eſt dicere quid eſt. Prohibz nos eſſe curioſos ⁊ perſcrutari que ſcire non cõuenit. Omnia enim in tẽpe ſuo manifeſtabũtur cuʒ illuminabit dominus abſcondita tenebrarum ⁊ manifeſtabit cõſilia cordiũ.

¶ Benedictio illius. ⁊c. Sicut poſt diluuij effuſionẽ aque redibant vt appareret arida ⁊ germinaret. ſic poſt extinctõem ĩpiorũ datur electis facultas fructificãdi

¶ Initiũ neceſſarie rei. Ante diluuiũ fructu terre naturali cibo nutriebantur homines necdum erãt cõceſſe carnes.

† ¶ odoreʒ martirii. q᷑ precioſa in cõſpectu domĩ mors ſanctorũ eius.
aquarũ fructificate. Quaſi † liban⁹
odoreʒ ſuauitatis habete. Florete
¶ caſtitatis cuius odor ſpargitur per mũdũ ſidelib⁹ in exemplũ.
flores quaſi lilium ⁊ date odorẽ: ⁊
·† ¶ ſic † ¶ id ẽ. dicite canticũ laudis.
frondete in ·† grãʒ: ⁊ † collaudate cã
ticũ: ⁊ bñdicite dominuʒ in opib⁹
¶ bene cõuerſantes predicate eius potẽtiã vt luceãt opera veſtra coram hoibus
ſuis. Date nomĩ eius magnificẽti
¶ laudando.
am. ⁊ confitemini illi in voce labi-
† ¶ Quaſi verbis ⁊ factis benedicite dominũ.
orum veſtrorũ: ⁊ in † canticis labi
¶ Confitemĩ domino in cythara.
orũ ⁊ cytharis: ⁊ ſic dicetis in con
† ¶ Corpalia ⁊ ſpũalia
·† ¶ vidit deus cũcta que fecerat ⁊ erãt val. bo.
feſſione. † Opera domini ·† vniuer
¶ in filio.
ſa bona valde. In verbo eñ eius
¶ ipſe dixit et facta ſunt.
ſtetit aqua ſicut cõgeries: et in ſer-
† ¶ id ẽ. que excipiũtur vel debẽt excipi ab excipio
mone oris illius ſicut † exceptoria
dicitur.
aquarũ: quoniã in precepto ipſius
¶ paxʒ eccleſie.
placor fit: et non eſt minoratio i ſa
¶ perfectam dat ſalutem.
lute ipſius. Opera omnis carnis
coram illo: ⁊ nõ eſt quidquã abſcõ
ditũ ab oculis eorũ. A ſeculo vſq̧
in ſeculum reſpicit: ⁊ nihil eſt mira
bile in conſpectu eius. Non eſt di
cere quid eſt hoc. aut quid eſt illud
omnia eñ in tẽpore ſuo querẽtur
¶ aque viue
Benedictio illius quaſi fluuius in
¶ ſuper timẽtes ſe. vnde eis flumina fluant aque viue. ¶ diluuium.
undabit: ⁊ quomodo cathacliſm⁹
¶ terram. ¶ in diebus noe.
aridam inebriauit: ſic ira ipſius gẽ
¶ incredulas. ¶ legẽ eius ⁊ mãdata pſcrutãdo.
tes que nõ exquiſierunt eũ heredi
tabit. Quõ cõuertit aquas in ſicci
† ¶ domĩ
tatẽ ⁊ ſiccata eſt terra. ⁊ vie † illius
¶ Quia retribuit eis ſcdm opera eorũ. vie enĩ domini iudicia. vie illorũ opera.
viis illorũ directe ſunt: ſic peccato
ribus offenſiones in ira eius. Bo
¶ vite eterne.
na bonis creata ſunt ab inicio: ſic
¶ vite eterne. ¶ Si penituerint. ¶ Si pſeuerauerĩt
nequiſſimis bona ⁊ mala. Initiũ
¶ pdigos ⁊ luxurioſos ſuggillat.
† ¶ quibus maxime corpalis vita nutritur.
neceſſarie rei vite hominũ. † aqua
¶ Quia ẽ inſtrumẽtũ diuerſorũ artiũ
† ¶ Quo ſi cõdũtur putredo arcetur.
ignis et ferrũ † ſal lac ⁊ panis ſimi-
lagineus ⁊ mel et botrus vue et o-
† ¶ quibus bene ⁊ licite vtuntur
leum ⁊ veſtimentũ. † Hec omia ſã
† ¶ qui abutuntur.
ctis in bona: ſic et † impiis et pecca
¶ damnationem.
toribus in mala cõuertentur. Sũt

¶ maligni. ¶ malorum. ¶ a ſe nõ a deo
ſpũs qui in vindictam creati ſunt
¶ Qui p nequitia ſua ⁊ ſeductõe humãi generis eterna ſupplicia ſuſtinebũt
et in furore ſuo confirmauerũt tor
¶ Antichriſti quãdo ſoluetur ſathanas.
menta ſua. Et in tempore conſum
† ¶ Quia vindictã dei contra ſe puocare ñ timẽt.
matõis † effundent virtuteʒ ⁊ furo
rem eius qui fecit illos confundẽt
Ignis grando fames ⁊ mors oĩa
hec ad vindictam creata ſũt. Beſti
arum dentes et ſcorpii ⁊ ſerpẽtes
⁊ rumphea vindicans in extermi-
niũ impios. In mãdatis eius epu
labũtur: ⁊ ſuper terraʒ in neceſſita
te preparabũtur: ⁊ in temporibus
ſuis non preterieñt verbum. Prop
terea ab initio confirmatus ſum ⁊
conſiliatus ſuʒ ⁊ cogitaui ⁊ ſcripta
dimiſi. Omia opera domini bona
¶ tempore ſuo.
et omẽ opus ſua hora ſubmiſtra-
bit. Nõ ẽ dicere: hoc illo nequius
eſt. Oia eñ in tẽpore ſuo cõprobã
bũtur. ⁊ nunc in omni corde ⁊ ore
collaudate et bñdicite nomẽ domi

¶ C. XL.

¶ homo ad laborem naſcitur.
Occupatio ma
¶ in peccato ade.
gna creata eſt oibus ho
¶ afflictionis. ¶ heredes origĩalis peccati.
minibus: et iugũ graue ſuper filios
† ¶ in ſudore vultus tui ve. pa. t. donec reuertaris in terram de qua ſumptus es.
adam: a † die exitus de ventre ma
tris eoruʒ vſq̧ ad diem ſepulture
¶ terram. ¶ Solicitudines varie mentis.
in matrem omniũ. Cogitatões eo
† ¶ His ſcʒ dũ expectat mortẽ affligitur ⁊ in die diffinitionis certam ſẽtẽtiam p viciis accipiet.
¶ diuerſe opatõis.
rũ et timores cordis. † adinuentio
nes expectatõnis: et dies finitõis
¶ deus perſonam nõ accipit quia iuſtus iudex
a preſidente ſuper ſedem glorioſaʒ
vſq̧ ad humiliatũ in terrã ⁊ cinerẽ
ab eo qui vtitur iacincto et portat
coronam vſq̧ ad eum qui cooperi
¶ vindicta ſcʒ peccatorũ.
tur lino crudo. Furor zelus tumul
¶ Quia ibi nullus ordo ſʒ ſẽpitern⁹ horror.
tus fluctuatio et timor mortis. ira
¶ iudicis ppetuũ incẽdiũ. † ¶ Quia ibi nulla pax nulla doloris mitigatio
cundia perſeuerãs. et † cõtentio. et
† ¶ remunerationis quãdo corpore cõdito in cubili ſepulchri aĩa deputatur penis. ·† ¶ quia longe aliter ſentit ibi de factis ſuis.
ĩ tẽpore † refectionis ·† cubili ſõnus

¶ Ignis grando. Omnia homi añ peccatũ obediebãt: p⁹ peccatũ vero pugnat contra eum orbis terrarũ Inde fames ⁊ mors ⁊ mille picula mortis. beſtie quoq̧ cõtra euʒ ſeuiunt ⁊ rũphea celeſtis vindicte.

¶ In mandatis. Quia iuxta ſupernaʒ ſẽtẽtiã ĩ tempore oportuno digna ultio peccatores vaſtabit. Vñ inebriabo ſagittas meas ſanguine ⁊ gladius me⁹ deuorabit carnes

¶ Propterea ab inicio cõ. Ad ſuperiora reſpicit vbi ait: nõ eſt dicere quid eſt hoc aut quid ẽ. ⁊c. Videt enĩ incomprehẽſibilia dei iudicia: ⁊ ĩueſtigabiles vias: nec audet ĩde aliquid temere loq̇ vel ſcribere: ſed tpate de his diſputans non cauſam ſed moduʒ diuino conſilio manifeſtuʒ dimiſit. vñ addit omnia opera domini bona. ⁊c.

¶ Nõ eſt dicere. Vtile dat conſiliũ vt opera dei non incaute diſcutiamus ſed creatorem in omnib⁹ laudemus ⁊ benedicam⁹.

¶ Et nunc i omi. Quaſi ne dicas pora tẽpa meliora fuere q̃ʒ nũc ſunt. Virtutes faciunt dies bonos: vicia malos

¶ Cogitatõnes. Enumerat mala que homo pro peccatis ſuſtinet.

Modicū aūt. Quia caro mortua et inſenſibilis ad tēp⁹ requieſcere videtur · aīa iam ſentit dolorem et poſt reſurrectōem cuꝫ corpe ſuo in penis viuet eternis.

Cōturbatus ē Ideo mali cruciabuntur in pena · q: in tēpe ſibi dato ad penitētiā peccare non deſinunt Eſtimāt enī pſpitatē (quaſi ſomno deluſi) tēpus eſſe pacis nō belli cū homi preſens vita cōcedatur · vt p bonū certamen pueniat ad beatitudinem. In tpe ergo ſalutiſ ſue dum ē ei tēpus acceptabile exſurrexit in ſuperbiam cupiditate terrenaruꝫ rerum eſtuās · ſine omni tīore dei · cōtra omnem hominū condicōnē · nobiliū ſcꝫ ⁊ ignobilium

Et ſuper peccatores. Plena ſcꝫ et perfecta vidicta veniet vt qui ī pſēti vita que per ſeptenariū diſcurrit peccare ñ ceſſāt ſine fine crucientur

Et propter eos Peccāti homini multiplex pena deputata eſt · vt correctus penite at · ⁊ deinceps caueat ſed q: negligit ⁊ in penis pficit · inducit de⁹ diluuiū orbi vt hoīeꝫ deleret, quem creauit. Ad cōpatōnem vero future pene nihil ē qđ homo patitur in pſēti

Et aque omnes Opera ſcꝫ peccatoruꝫ ſupne mercedis fructū nō acquirūt: ſed penarum interitum.

Subſtātie iniuſtorū. Incheant germinare ſed fluctuant ī tēptatōe ⁊ ſubito areſcunt ad primuꝫ pſecutōis eſtum.

Nepoteſ impiorum. Sepe videm⁹ pgeniem īpioruꝫ cito deficere maxime cuꝫ filij imitantur iniquitatē patrum

Uita ſibi ſufficiētis. Dulcis eſt ſōnuſ operāti ſiue paruꝫ ſiue multum comedat

noctis immutat ſcientiam eius:
Modicū auteꝫ tanꝙ nihil i requie
⁊ ab eo in ſomnis quaſi i die reſpe
ctus. Cōturbatus eſt i viſu cordiſ
ſui tanꝙ qui euaſerit in die belli ·
In tempore ſalutis ſue exſurrexit
et admirās ad nullū timorē · cū oī
ſ ideo.
carne ab homie vſꝙ ad pecuſ: ⁊ ſu
ſ taliter ſcꝫ peccātes ·
per peccatores ſeptupluꝫ. Ad hec
mors · ſanguis · cōtentio ⁊ rūphea
oppreſſiones ⁊ fames ⁊ cōtritio et
flagella. Super iniquoſ creata ſūt
hec oia. ⁊ ꝓpter eos factus eſt ca
† ſ etiam homies. vnde terra es ⁊ in terrā ibis.
thacliſmus. † Oia enī que de terra
† ſ vnde exeūt flumina illuc reuertentur ·
ſunt in terrā cōuertentur: et † aque
† ſ queſtus ſcꝫ p auariciā collectus.
omneſ in mare cōuertentur † Omē
† ſ quelibet ·|· ſ quia preterit mūduſ ⁊ cōcupiſcentia eius.
munus et † iniquitas ·|· delebitur et
ſ id eſt. merces fidei que per dilectionē operatur
fides in ſeculū ſtabit. Subſtantie
† ſ velociter diſſipabūtur
iniuſtorū ſicut fluuius † ſiccabūtur
ſ Quaſi tonitruū auari tumultuant ⁊ theſaurus eorū cito defluit ·
et ſicut tonitruū magnū in pluuia
ſ ad recipiendū ·
perſonabūt. In aperiendo man⁹
ſ auarus · ſ preceptū dei qui ait: nō cōcupiſces rem pximi tui
ſuas letabitur · ſic preuaricatores
ſ vacuis oibus bonis.
in cōſūmatōne tabeſcēt. Nepotes
impiorū nō multiplicabūt ramos
† ſ duriciam cordis que ad tēpus credit, ⁊ in tpe tēptatōis recedit ·
et radices imunde ſuper † cacumē
ſ vel aquā
petre ſonant. Super omnē eſcam
viriditas: et ad oram fluminis añ
ſ ſicut fenū quod priuſꝙ euellatur exaruit
† ſ dei que ſupabūdat in fidelibus.
omē fenū euelletur † Grā ſicut pa
† ſ fructificat ſcꝫ diuerſas ſpēs virtutū
radiſus † in benedictōnibus: et mi
ſ Beati miſericordes quoniā ipſi miſe · cōſe.
† ſ pro bono ſcꝫ ⁊ vtili labore merceſ eterna compenſabitur
ſericordia i ſeculo pmanet. † Uita
ſibi ſufficientiſ operarii condulca
ſ celeſtis ciuitatiſ
bitur: ⁊ in ea inuenies theſaurum:
ſ Conſtructio bonorum operū ·
Fili edificatō ciuitatiſ cōfirmabit
† ſ anima preeminet enī ⁊ inter merita ſanctorꝫ virginitas ·
nomen: et ſup hāc † mulier immacu
ſ feruor ſcie legiſ letificat
lata cōputabitur. Uinuꝫ et muſica
letificāt cor: et ſup vtrūꝙ dilectio
ſ euāgelice ·
ſapiētie. Tybie et pſalteriū ſuaueꝫ
faciunt melodiam: et ſuper vtrūꝙ
ſ predicatio apoſtolica ·
lingua ſuauis. Gratiā ⁊ ſpeciē de
ſiderabit oculus tuus: et ſup hoc
† ſ Societas chriſti ⁊ eccleſie omnē ſocietatē priorum patrū precedit ·
virides ſationes. † Amicuſ et ſoda
lis in tempe cōuenientes · et ſuper
vtroſꝙ mulier cum viro. Fratres
in adiutoriū in tpe tribulatōnis ⁊
ſ noſtre redēptiōis · ſ humanū gen⁹
ſuper eos miſericordia liberabit.
Aurū et argētū conſtitutio peditū
⁊ ſuper vtrunꝙ conſiliū beneplaci
tū. Facultates et virtutes exaltāt
cor: et ſuper hec timor domi · Non
eſt in timore domini minoratio: et
nō eſt in eo inquirere adiutorium
Timor domini ſicut padiſus bene
ſ terrenam
dictionis: ſuper omnem gloriam
ſ eterna premia. † ſ pigriciā ⁊ ociū phibet
ſ preſētis
operuerunt illum · † Fili in tpe vite
ſ virtutibus vel moribus bonis.
tue ne indigeas. Melius eſt enim
ſ corpali morte ·
mori ꝙ indigere · Uir reſpiciēs in
menſam alienaꝫ: non eſt vita eius
† ſ ſpūalis · vnde · date nobis de oleo veſtro quia lampades noſtre extinguūtur ·
in cogitatione † victus. Alit enim
animam ſuam cibis alienis. Uir
ſ eruditōne diuina.
auteꝫ diſciplinatus et eruditus cu
ſ ne ſit ocioſus dum habet operandi tēpus ·
ſ torpore.
ſtodiet ſe · In ore imprudētis con
dulcabitur inopia: ⁊ in ventre eiuſ
ignis ardebit ·

C. XLI.

O Mors quaꝫ amara ē memoria tua
homini pacem habēti in ſubſtan
tiis ſuis: viro quieto: et cuius vie
directe ſunt in omnib⁹: ⁊ adhuc va
† ſ Bonū eſt chriſtianis iudiciū mortis q: p ipſā tranſeūt ad vitā eternā.
lenti accipere cibum · O mors † bo
† ſ terrenis ſubſidiis
nuꝫ ē iudicium tuū homini † idigē
† ſ non preſumēs de ſe. ·|· ſ vnde deficiens abrahā mortuus ē in ſenectute bona.
ti: et qui minoratur † viribus ·|· defe
·|· ſ mandatis domini īplendis vel proximiſ iuuādis.
cto etate: et cui d' † omnibuſ ē cura
ſ qui nō cōſentit heretico errori · † ſ mundi que ſtulticia eſt apud deū ·
et incredibili qui perdit † ſapiētiaꝫ
ſ Qui potius eū time qui poteſt animā ⁊ corp⁹ perdere in gehennā · † ſ temporalis ·
Noli timere iudicium † mortis.

Inuenies theſau. Chriſtianū vere enim chriſtianū ſe eſſe probat qui xpi mādata credit ⁊ facit.

Uinum et muſica. Hec naturaliter mulcent ⁊ exhilarant animū · ſed dilectio ſapientie ⁊ lingua ſuauiter docens multo pluſ cōfortat ītellectū.

Grām et ſpeꝫ. Ornatū ſcꝫ tēpli ⁊ cultare diuerſitatē · ꝗ prior popul⁹ ſub lege habuit predicatōne euāgelij in orbe ſeminata bonorū operū virore excellit

Facultates et virtu. Diuitie date a domino in tempe legiſ roborauerūt corda ātiquorū · quib⁹ dictū ē Si volueritis ⁊ audieritis me · bona terre comedetis · ſed excellit timor domini · ⁊ volūtaria paupertas eccie xpi ⁊ hec ⁊ oēs facultates mūdi · vnde beati pauperes ſpū qm̄ ip · ē re · ce.

Uir reſpiciens Stultum ē enī ociari ⁊ de aliēo labore mercedem querere. Recipiet enim vnuſquiſꙗ ſcđm opera ſua

In orē iprudētis. Cui placet ocioſe torpere nec primis docendo pdeſſe tandem doloribus inferni ⁊ ſera penitētia eſtuabit.

Domini habēti pacē. Qui pſperitatē mundi ⁊ diuitias amat amara ē illi morſ corporalis · q: future vite gaudia negligit ·

Hoc iudicium. Cōmune eſt oī carni nec quiſq̄ euadere poteſt· et ſi cētū aut mille ānos vixerit aut vltra Vnde· quis eſt homo q̄ viuet ⁊ nō videbit morte̅?

Filii abomin. Abominabiles ſunt filii peccatoꝝ qui ſcʒ impios patreſ imitati ſūt Vnde ſubdit qui conuerſātur ſe· do· ipioꝝ

De patre im. Qui male filioſ nutrit vel exemplo perdit· reus eſt eorum ꝑditōnis vel qui mala opa de praua volūtate gignit damnabitur pro eis.

Et ſi nati fu. Superioribus reſpondet in quibus de morte tēporali diſputauit· qꝛ ſicut homo ꝺ terra creatus pro peccato originali in terram redit: q̄ꝫ nis in corruptōne ſurrectur⁹· ſic impij ꝑ peccatis ſuis maledicti in eternā perditōnem cū corpe ⁊ aīma ibunt

Curam habe. Vt bene ⁊ ꝛligioſe viuas. Sic aūt acquirit bonū nomen. Melius eſt nomen bonū q̄ꝫ diuitię multę

Melior eſt ho Qui abſcōdet frumētum maledicetur ī populis. benedictio autē ſuper caput vēdētium

Veruntamen reuert. Quia bonū nomen ⁊ bonā vitam vtilem eſſe predixit· et occultantes ſcientiā reprebēdit· ſuadet vt reuertantur ad ſtudium docendi. quia nō ē bonum irreuerētem et īobedientem eē ſuo doctori. Vnde ⁊ aīo irreuerēti et infrunito ne tradas me domine

Non eſt bonū Iuxta litteram nos inſtruit vt a viciis caueam⁹ ⁊ virtutib⁹ opaꝫ demus ⁊ ne ſpretis melioribus eligam⁹ peiora quę ſequitur confuſio ſempiterna:

Non auertas f. Cū angeli colligent ꝺ eccleſia omnia ſcādala ⁊ reprebēdent iniuſtos de iniuſticia ſua· tunc manifeſtabitur qui circa veritatē ⁊ teſtamentum dei in tabernacl̄o eccleſie doloſe egit: vl̄

Memēto quę ante te fuerunt: et q̄
(tp̄alis mortis)
ſuperuentura ſunt tibi: hoc iudicium a domino omni carni: ⁊ quę ſuperueniēt tibi in beneplacito altiſſimi· ſiue decē ſiue centū ſiue mille
(in inferno nihil ꝓdeſt cōfeſſio. vnde: in īferno aūt quis cōfitebitur tibi·)
anni· Non ē enim in inferno accuſatio vitę. Filii abominatōnū filii peccatoꝝ fiunt: ⁊ qui conuerſant
(vnde. euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo t. ⁊ r· t· tri. ui.)
ſecus domos ipioꝝ † Filioꝝ peccatoꝝ periet hereditas: ⁊ cū ſemie illoꝝ aſſiduitas opprobrii De patre impio querētur filii: quoniaꝫ ꝓpter illum ſunt in opprobrio. Vę vobis viri impii qui dereliquiſtis legē domi altiſſimi: ⁊ ſi † nati fueri
(ecce eīm in iniquitatibus cōceptus ſū. ⁊c·)
tis: in maledictōne naſcemini: et ſi
(non renati per gratiā.) (ite maledicti in ignem eternum ⁊c.)
mortui fueritis: in maledictōe erit pars veſtra Oīa quę de terra ſunt in terraꝫ cōuertētur: ſic impii a ma
(beati qui lugēt quoniā ipſi cōſo·) (ſapie)
ledicto inperditōnem. Luctus bo
(tium qui diuinis obediunt mandatis·)
minū in corpore ipſoꝝ: nomē aūt
(de libro viuentiū ⁊ de mūdo.)
impioꝝ delebitur. Curā habe de
(vel mundo·)
bono nomine hoc em̄ magis ꝑmanebit tibi q̄ꝫ mille teſauri magni et
(eternorum vnde longitudine dierū adiple. eū) (erit)
precioſi. Bonę vitę numer⁹ † dierū
(merces bone vite et bone fame permanebit in eternum·)
bonum aūt nomē ꝑmanebit i † euū
(morum.) (Sequimini pacem cū oībus.)
Diſciplinā in pace conſeruate filii
(Quaſi nō ſufficit bene viuere niſi ſtudeas pro poſſe tuo alios docere·)
Sapiētia eni abſcondita ⁊ theſaurus inuiſus: quę vtilitas ī vtriſq̄ꝫ?
(qui ſcʒ vaniloquiū et prauaꝫ doctrinam deuitat.)
Melior ē homo qui abſcōdit ſtul
(ve mihi quia tacui·)
ticiā ſuā: q̄ꝫ homo qui abſcōdit ſa
(anima que benedicit impīguabitur·)
pientiā ſuā. Verūtamen reuertimi in his quę procedunt de ore meo Non eſt bonū omnē irreuerētiam
(Quaſi tamē nō oīa oībus cōueniunt. aliis officiūt que aliis ꝓficiūt· ſibilus equos mitigat· catulos inſtigat·)
obſeruare: † et nō omnia omnibus beneplacēt in fide· Erubeſcite a pa
(ydolatrie vel heretice ſecte.) (coram oculis dei· eccā)
tre ⁊ matre de † fornicatōe: ⁊ a † pręſidēte ⁊ a potente de † mendatio: a
(ſponſionis veſtre in baptiſmo promiſſe:)
(a chriſto qui eſt iudicatur⁹ viuos ⁊ mortuos)
principe et a † iudice de delicto· a
(angelorum ⁊ plebe ſanctorū·)
ſynagoga ⁊ plebe de iniquitate: a ſocio ⁊ amico de iniuſticia: ⁊ de loco in quo habitaſ de furto: de veritate dei ⁊ teſtamento de diſcubitu in panibus: ⁊ ab obfuſcatōne dati ⁊ accepti: a ſalutātibus de ſilētio a reſpectu mulieriſ fornicarię: ⁊ ab auerſione vult⁹ cognati. Ne auer
(nō cōmunicādo indigēti.)
tas faciem tuaꝫ a ꝓximo tuo: ⁊ ab
(cuilibet) (pecunie)
auferendo partem: ⁊ non reſtituē
(admirādo eloquētiā.) (doctrinam·)
do. Ne reſpicias mulierem alieni
(heretici qui alienus a fide ⁊ religione·)
viri: ⁊ ne ſcruteris ancillam eius:
(delectatōni iſtando.)
neq̄ꝫ ſteteris ad lectum eiuſ· Caue
(vnde ne molliaris amico tuo maluꝫ cū in te habeat fiduciam·)
ab amicis de ſermonibus impro
(datū obfuſcat qui iproperat imitare deuꝫ qui dat affluenter ⁊ nō improperat)
perii· ⁊ † cum dederis ne iproperes

C. XLII.

Non duplices ſermonem auditus de re
(id eſt· miſtica verba legis noli maculare ſermōe ꝑuerſi dogmatis vel ſimplicē fidei veritatē vertere in errorē.)
uelatōne ſermonis abſconditi: et eris vere ſine cōfuſione· ⁊ iuenies gratiaꝫ in conſpectu oim hominū
(que cauenda dixi vel dicere propoſui.)
Ne pro his omnibus cōfundaris
(non acci pietis perſonam nec munera ⁊c·)
⁊ ne accipias ꝑſonam vt deliquas de lege altiſſimi ⁊ teſtamēto ⁊ de iudicio altiſſimi iuſtificare impium·
(ne cōfūdaris ſubaudis falſa ⁊ inepta loquens vel aliquid fraudis innectēs·)
de verbo ſocioꝝ ⁊ viatoꝝ ⁊ ꝺ datione hereditatis amicoꝝ· de eq̄litate ſtatere ⁊ ponderū· de acquiſitione multorum et paucorum· de corruptione emptōis ⁊ negociatorū· et de multa diſciplina filiorum et ſeruo peſſimo latus ſanguinare
(hereticum.)
Super mulierem nequā bonū eſt
(catholice fidei quo prauitas eius ſuꝑatur.)
ſignū. Vbi man⁹ multę ſūt claudę et quodcūq̄ꝫ trades mūera ⁊ appēde: datū ꝟo et acceptū oē deſcribe De diſciplina inſenſati ⁊ fatui· et ꝺ

furtum cōmiſit. Ille q̄ q̄ꝫ arguetur qui cōmeſatōni ⁊ ebrietati incubuit· ⁊ qui auare rapuit vel non erogauit q̄ a deo accepit. Ille q̄ꝫ cōfūdetur q̄ talētū verbi abſcondit· et q̄ vultū cōuertit a fratribus ſuis ⁊ fornicatōnibus hereticoruꝫ ſe miſcuit.

Ne reſpicias mulierem. Cupiditateꝫ carnalem quę debꝫ ſb̄ eſſe ſpiritui hāc nō debem⁹ ſcrutari ⁊ ſuggeſtionibus ei⁹ ſubijci.

Non duplices Probibet de eodē ore cordis bonū ⁊ malum ſimul dicere. Vn̄: nunquid fons de eodeꝫ foramine emanat dulcē ⁊ amarā aquam

De equalitate Vbiq̄ꝫ ſequenda ē eq̄tas ⁊ obſeruāda regula ſtaterę ⁊ ponderuꝫ ⁊ vt faciam⁹ iuſtuꝫ lucrum ſiue multum ſiue parum· nec circūueniamus fratrem in emptōne. Subiectos quoq̄ꝫ cum diſcretione diſciplinę regamus.

De equalitate ſtaterę. Quātū ypocriſis ⁊ dol⁹ dn̄o diſpliceat oſtenditur his verbis Statera doloſa abominatō ē apud deum ⁊ pōdus equū volūtaſ eius· q̄ alit̄ cauſā pauꝑis q̄ꝫ potentis librat vel ſua errata leuiora q̄ꝫ alioꝝ putat· vel q̄ īponūt in humeros hominuꝫ onera īportabilia. vel qui bona ī publico: mala in occulto agit aboīabil̄ ē dn̄o.

Et ſeruo peſſimo Significat ſeruū q̄ ꝟb̄ nō corrigit: ꝟberib⁹ eē coercēduꝫ. Seru⁹ q̄q̄ꝫ vicioꝝ ſeuera diſciplina corrigēdus eſt

Vbi manus mul Admoꝫ vbi diuerſę ſūt volūtateſ ſpūali lucro ībiātes caute eē diſpēſādū· alij tēptandi alij diſcendi voto q̄rūt verbū· ſꝫ n̄ oīa oībus conueniūt.

De diſciplina. Qui ꝯgrua diſciplina vnūq̄q̄ꝫ arguit· eruditū ſe ꝓbabilē doctorē ī ꝯſpc̄u ſcōꝝ oñdit. Nec etaſ iuuenil̄ ī doctore deſpiciēda ē· q̄m vita ⁊ diſcretō ꝯmēdat vn̄. adoleſcētiā t· n· ꝯ.

¶ Filia patris ⁊c. Myſtice. Filia patris eſt anima viri fidelis. vel ec-
cleſia credentiū populi doctori ſtrēnuo ꝯmēdata· qui ꝑ ea puigil ⁊ ſagax eſt
in oībꝫ: ne dū rudis eſt
in fide ⁊ ſcā adultera
fiat hereticoꝝ verſucia
⁊ odibil' viro ſuo. De
q̄ dr. Deſpōdi enī vos
vni viro· caſ· ex· o· xpo
ne ſub regimīe eiꝰ fiat
errore ſuida: l' traſgre
diat' legē dei ſcā ſteril'
in omībꝫ bonis.

¶ Filia patris abſcō
dita. Docet ad lrām
parētes ſobol' ſue curā
gerer· ⁊ cū diſciplīa nu
trire· ⁊ ne laſciuie ⁊ vo
luptati frena relaxent.
Vn̄· Nō des ptātem
fi· tuo in iuuētute ſua.

¶ Super filiā ⁊c.
Que diligētē mgr̄i q̄
rit cuſtodiā. Si enī di
mittit' ſue volūtati: do
ctorē ꝯfūdit· ⁊ ī mltitu
die ppli erubeſcere fac.
Vn̄ piculoſe tibi mini
ſtrat cuiꝰ vultū frequē
ter attēdis. Nā ipudi
ci ocli n̄ norūt aīe pul
critudinē cōſiderare: ſ;
corporum

¶ Melior eſt ini
Mler aūt ſexū ſigt· ſic
ibi. Miſit ds fi· ſ· n· e·
m. Aut infirmitatē· ſic
ħ. Hō natꝰ d m· b· ui·
t· r· m· mi· Vir gī ħ lo
co forti ⁊ diſcretꝰ vōt·
Mlr mēs infirma ⁊ in
diſcreta· ⁊ ſepe ꝯtingit
vt diſcretꝰ labat' ī cul-
pā. infirmꝰ xo exhibe
at opatōꝫ bonā: ſ; idi
ſcretꝰ de bōis ſuis ſup
bieſ ſuiꝰ cadit. Diſcre
tꝰ xo pcītēs ad diſcre
tōis regulā redit· et de
cetero fortiꝰ ⁊ cautiꝰ a
get. Sepe eī culpa for
tiū fit occō xtutiſ· ⁊ ūtꝰ
īfirmoꝝ occō pcī. Hec
mlr ꝯfūdit ī opprobriū
q: res ꝯfuſiōe digs ge
rit.

¶ Mēor ero· ⁊c.
Huculq; d diuꝰ rebꝫ
diſputauit ⁊ mortali-
tatē ſingloꝝ optīe de
ſcribēs· varias uīutū
⁊ vicioꝝ ſpēs expreſſit.
nūc ad laudē creatorꝫ
et ꝑdicatōꝫ opm eiꝰ ſe
cōuertit· ⁊ poſtea pīm
fortia facta deſcribit.

ſenioribus q̄ iudicant' ab adoleſcē
tibus: ⁊ eris eruditꝰ in oibus: ⁊ ꝓ
¶ Anima
babilis in ꝯſpcū oīm viroꝝ. Filia
vel eccleſia. ¶ fidelis viri· vel credentis populi·
patris abſcondita eſt: vigilia ⁊ ſoli
citudo eiꝰ auferꝫ ſomnū: ne forte in
adoleſcētia ſua adultera efficiat': ⁊
cum viro ꝯmorata odibilis fiat: ne
quando polluat' in ꝟginitate ſua·
et in paternis ſuis grauida inueni
atur: ne forte cū viro ꝯmorata trāſ
grediat': aut ēre ſteril' efficiat'. Sup
filiā luxurioſā ꝯfirma cuſtodiā: ne
quādo faciat te ī opprobriū veire
mnūciīſ· a detractōe ī ciuitate ⁊ ab
† ¶ docet nos puritatē cordis ⁊ corporis ſeruare.
iectione plebis: ⁊ ꝯfundat te in ml'
titudie ppli. † Omi hoi noli intēde
re in ſpecie: et in medio mulierum
noli commorari. De veſtimentis
eni ꝓcedit tinea: ⁊ a mliere iniq̄tas
viri. Melior ē eni iniq̄tas viri q̄
bn̄faciens mulier: et mulier ꝯfun
dens in opprobriū. Memor ero
igit' operū dn̄i· ⁊ q̄ vidi ānūciabo.
¶ Ipſe dixit ⁊ facta ſunt. ¶ Chriſtꝰ
In ſermoibꝰ dn̄i opa eius. Sol il
de quo dr. Orietur timētibꝰ nomē meū ſol iuſticie
¶ Quia nō eſt vlla creatura inui
ſibilis in conſpectu dei·
luianſ ꝑ oia reſpexit: ⁊ glīa dn̄i ple
¶ q̄ magnificata ſunt opa tua dn̄e· omnia in
ſapientia feciſti
nū ē opꝰ eius. Nōne dn̄s fecit ſcōs
¶ Que ſcilicet hominibus patēt per ſanctos reue
lata· vnde in labijs meis pronūciaui o· iu· o· tui·
enarrare oia mirabilia ſua: q̄ cōfir
¶ Semper idem
mauit dn̄s oipotēs ſtabilis in glā
¶ Profunditatē cōſilio ꝝ dei ¶ Scrutās cor
ſua. Abiſſuꝫ ⁊ cor hoim inueſtiga
da ⁊ renes.
uit: ⁊ in aſtucia eoꝝ excogitauit.
Cognouit eni dn̄s oēm ſciam· ⁊ in
ſperit in ſignū eui: ānunciās q̄ ꝑte
rierūt ⁊ q̄ ſupuētura ſunt: reuelās

¶ Cognouit eni. Quia oēs etates mundi p̄ntes ſūt ei· apd quē nichil
ꝑteritū nichil futurū eſt: ipſe ſolꝰ reuelat myſteria q̄ ſcit ſinguloꝝ corda, qui
omnes cogitatus ⁊ ſermones inſpicit omnia enim nuda ⁊ aperta ſunt ocu
lis eius

¶ Magnalia ſapiētie. Dn̄ ꝓphis· ſ· ⁊ aplis ſacramentū ꝯſilij ſui ab
ſconditū a ſeculis ⁊ generatōnibꝫ fidelibꝫ reuelauit. Ipſe enim eſt ante om
nes ⁊ poſt omnes cui nichil additur nichil minuitur.

¶ Et tanq̄ ſcin· ⁊c. Tanq̄ ſcintillam in opera dei conſideramus: quia
vix paruam noticiā inde percipimus.

veſtigia occultorū. Nō ꝑterit illuꝫ
ois cogitatꝰ: ⁊ nō abſcōdit ſe ab eo
vllus ſermo. Magnalia ſapīe ſue
decorauit: q̄ eſt an̄ ſeculū ⁊ vſq; in
ſeculū: neq; adiectū eſt neq; minu
Quis cōſiliariꝰ eius fuit ¶ Quoniā
etur: ⁊ non eget alicuius cōſilio. q̄
perfecta· vnde perfecti ſunt celi ⁊ terra, et omnis
deſiderabilia oia opa eius: ⁊ tanq̄
ornatus eorum. ¶ Crea
ſcītilla q̄ eſt cōſiderare. Oia hec vi
tori cui nichil perit· cui omīa preſentia anteq̄ ī ā
eſſent. ¶ Quia in volūta
uunt et manēt in ſeculū: et in oi ne
te eius vniuerſa ſunt poſita.
ceſſitate oia obaudiūt ei. Omia du
¶ Nichil
plicia: vnū cōtra vnū: ⁊ nō fecit q̄d
deeſt diuine reipublice. ¶ Scdm q̄ vtilia ſunt·
q̄ de eſſe. Uniuſcuiuſq; confirma
¶ qui edunt me adhuc eſurient· et qui bibūt
bit bona. Et quis ſatiabit' videns
me adhuc ſitient.
gloriam eius.

¶ C. XLIII.

Altitudinis fir
mamētū· pulcritudo eiꝰ
† ¶ In preſentia incarnatōis
ſpēs celi in viſione glie. † Sol in a
¶ Regnum dei ¶ verbuꝫ ca
ſpectu annūciās in exitu: vas āmi
ro factum eſt ⁊c.
rabile· opus excelſi. In meridiano
exurit terrā: ⁊ in cōſpectu ardoris
¶ Quia ſuppli
eius q̄s poterit ſuſtinere. Fornacē
cia gehenne preparat peccatoribus
cuſtodiēs in opibꝰ ardoris· tripl'r
ſol exurens mōtes: radios igneos
exſufflās· ⁊ refulgens: radijs ſuis
obcecat oculos. Magnꝰ dn̄s q̄ fe
¶ diſpenſationē ſcꝫ incarnatōnis vt ſupbi confun
derentur· humiles ſcīa dei exaltarētur
cit illum: ⁊ in ſermonibus eius fe-
ſtinauit iter. Et luna in omibus in
tpe ſuo: oſtēſio tpis ⁊ ſignū eui. A lu
na ſignū diei feſti: lumiare q̄d minui
tur in cōſummatione. Mēſis ſcdꝫ
nomē eiꝰ ē: creſcēs mirabiliter ī cō
ſūmatōeꝫ. Uas caſtroꝝ in excelſis

¶ Omnia dupli-
cia Ita ordinauit de
us omia vt que ſibi vi
dentur eſſe cōtraria cō
ueniant ut elemēta vel
quattuor tempora.

¶ Altitudinis ⁊c.
Pulcritudo firmamē
ti per claritatē ſyderū
potentiā oſtēdit crea
toris: ſed magi decor
eccīe in virtutibꝫ et mi
raculis ſanctorū excel
lentiā manifeſtat redē
ptorꝫ· q̄ ſplēdore ſuo il
luſtrat credentes et ar
dore iudicij puniet pec
catores. Vn̄ ſubiūgit
Sol in aſpectu ⁊c.

¶ Et in cōſpectu·
Nullus corporeis o-
culis diuinitatꝫ ſplēdo
rē pōt ſufficere. Vn̄ n̄
videbit me hō ⁊ viuet

¶ Fornacem cu.
Quia ſupbos ꝑ cogi
tatōe· locutōe et opati
one mala· excruciat ge
na flama.

¶ Et in ſermoni·
Myſtic̄ verb ſupboꝝ
ludit intellectuꝫ. Vn̄
Vob datū ē n· r· dei.

¶ Feſtinauit iter·
Cū in ꝑdicatōe euāge
lij ꝑꝑata ē via ſalutꝫ· ⁊
aditꝰ regni celeſtis

¶ Et luna in omi
Poſtq̄ de ſole diſpu
tauit: diſputat de lūa
q: xp̄m ſeq̄t' eccīa· ⁊ ab
ipſo illūinat' ſicut a ſo
le luna

¶ Dr dic lunā oſtēſio ē
tpis ⁊ ſignū eui ⁊ diei
feſti: ſigt q: ipa mēſtru
is defectibꝫ ⁊ currēdo
ꝑ zodiacū ſeriē ānorū
⁊ etatē mundi demon
ſtrat: q: hebrei tpis cō
putū ⁊ āni trāſitū ſm
curſū lūe metiebant' q̄
pmū mēſeꝫ q̄ exierūt d
egipto ſolennitate pa
ſche honorauert' ⁊ neo
menias ſingloꝝ mēſiū
celebrauert'· ⁊ oēs men
ſes a lūe vōbulo (q̄d ē
lami) noīauerūt. Vn̄
mēſ ſm nomē eiꝰ· mēſ
q̄ꝫ a mſura vel a lūa (q̄
grece dr mene) apd la
tinos appellatur: quia
mēſes ſcdm curſum lu
ne computabant. Primū menſem nouoꝝ in quo paſcha celebratur niſan
appellantes· qui propter multiuagū lune curſum nunc in marciū· nunc in a
prilem incidit· nunc aliquot dies maij occupat: ſed rectius aprili deputat'.
quia in ipſo vel incipit vel deſinit vel totus includit.

¶ Luminare q̄d. Luna non habet natiuū ſplendoreꝫ: ſed a ſole acci
pit· ſic ⁊ eccleſia a chriſto que in perſecutōne videtur minui: ſ; in parte dare
ſcit· creſcit eni mirabil'r in conſummatōne.

¶ Uas caſtrorum. Quia in ipſa ꝯſiſtit multitudo fidelium que in

firmamēto veritatis ⁊
diuine p̄dicatōniſ ꝑ
totū orbeʒ glorioſe re
ſplendet.
¶ Spēs celi. ꝛc. Or
natus eccleſie ſāctorū
plenitudo quos deus
excelſus ordinauit: vt
p̄dicatōe euāgelij il
luſtrarēt: hij in verbis
ſancti ⁊ ī doctrina ve
re fidei ꝑmanentes: ex
pectant iudiciū dei
¶ In verbis do
mini ꝛc. Quia in pa
tientia ſua poſſident
aīas: p̄cincti lumboſ
⁊ lucernas tenentes in
manibꝰ ſuis: expectāt.
dn̄m ſuū q. r. a n.
¶ Uide arcum.
Scriptuʒ veteris vel
noui teſtamenti. vnde
Arcum ſuū tetendit ⁊
parauit illū. Hic fideli
bus ſuaue iugum oſtē
ditur cōtumacibus ar
ma terribilia
¶ Gyrauit celū.
Quādo ꝑ virtutem ⁊
ſapiētiā dei. i. xp̄m ve
tus ⁊ nouū teſtamētuʒ
conditum eſt: vnde os
domī locutū ē hec.
¶ Et cōfracti ſūt.
Doctores qui terram
humani cordis irrigāt
⁊ tēpeſtatē increpatōiſ
ī ſe gerūt ⁊ in tempore
effundūt ⁊ confringūt
lapides grādinis: icre
pādo ſcʒ duriciaʒ pra
ui cordis ne lapident
vitale gramen.
¶ Tempeſtas
ria tēptamēta per ma
lignos ſpūs deus irro
gat vt feruorem fidei
et dilectionē frigeſcere
faciant.
¶ Aſpirabit nothꝰ.
Qui et auſter ventus
calidus qui aquas fri
gore concretas calore
ſuo diſſoluit. Hec eſt
gratia ſpūſ ſancti. que
delicti mortalꝭ gelu cō
ſtricta. calore diſꝑgit.
Aſpirāte ergo notho
id ē ꝑ p̄dicatoreſ fla
tum doctrine emittēte
ſpū ſancto cōmouent
montes. i. potentes ad
xp̄iani nomīs ꝑſecutō
nem ⁊ aliqn̄ ad pn̄iaʒ
¶ Sicut ſalem. Id
eſt. ſterilitatē. vbi eniʒ
ſal ſpargitur ſterilitas
ſequitur. Diabolꝰ ve
ro ꝑ frigus īfidelitatis
t'rena corda ad bona
opera ſterilia facit.

in firmamēto celi reſplēdens glori
oſe. Species celi gloria ſtellaruʒ.
mūdum illuminās ī excelſis dn̄s.
In verbis ſcī ſtabūt ad iudicium:
⁊ nō deficiēt ī vigilijs ſuis. Uide
ſ Arcum poſuit deus in ſignuʒ: quia vltra aquis
diluuij non perdet mundum
arcū: ⁊ bn̄dic eum q̄ fecit illū. Val
ſ quia ſcriptura preclara eſt in ſenſu
de ſpecioſus ē in ſplēdore ſuo. Gi
ſ quia de ſupernis et infimis narrat ſufficienter
rauit celū in circūitu glorie ſue: ma
ſ Id eſt. ꝑ
nus excelſi apperuerūt illū. Impe
duxit frigidos ad iuſticie nitorem.
ſ frigida corda prauoꝝ. vnde. Lauabis
rio ſuo accelerauit niuem: ⁊ accele
me et ſuper niueʒ dealbabor.
ſ terrores iudicij vel virtutum miracula.
rat coruſcatōeſ emittere iudicij ſui
ſ mūdo. ſ Sicut in ꝯuerſione pauli.
ſ in nūs.
Propterea aperti ſunt theſauri: ⁊
ſ qui ſunt iſti qui vt nubes volant.
euolauerūt nebule ſicut aues. In
magnitudine ſua poſuit nubes: et
ꝯfracti ſunt lapides grādinis. In
ſ ſuperbi.
ꝯſpectu eiꝰ ꝯmouebūtur mōtes:
⁊ ī volūtate eiꝰ aſpirauit nothus.
ſ predicatio eterni terroris quo terrena corda pa
ſcuntur ſ increpādo vicia.
Uox tonitrui eiꝰ verberauit terrā:
ſ diaboli.
tēpeſtaſ aqlonis ⁊ ꝯgregatō ſpūs:
ſ propter elatōem. ſ ad ſedenduʒ aſꝑgit
niuem cū frigore malicie ſedem ſibi parat.
⁊ ſicut auis deponēs ad ſedendū.
† ſ Quia omne viride ⁊ fructiferū deuaſtare con
aſꝑgit niuē: ⁊ ſicut locuſta †demer
tendit. ſ quia trāſfigurat ſe in
angelum lucis.
gēs deſcēſus eiꝰ. Pulcritudinem
candoris eius admirabit̄ ocꝉs: et
ſ Quādo aptas ꝑſecutōnū procellas monet. Si
enī decipere nequit apte ſeuit.
ſuper imbrem eius expaueſcit cor
ſ frigus īfidelitatiſ. ſ ſterilitatē.
Gelu ſicut ſalem effundet ſuꝑ trraʒ
ſ procella.
⁊ dum gelauerit fiet tanq̄ʒ cacumi
ſ aſperimas viciorū ſpinas. ſ diabolꝰ ſ ꝓcella.
na tribuli: frigiduſ ventus aquilo
ſ ſuggerēdo. † ſ paulatim frigore ꝑfidie
† ſ peccator induratus. vnde. in ſimilitudinē lapi
dis aque durantur.
flauit et †gelauit † criſtallus ab aq̄.
ſ hec ante aduētum chriſti cū pene totus mūduſ
ſeruiebat ydolis. ſ populoꝝ
Super omnē congregatōeʒ aq̄rū
ſ delectatus ī malis. ſ habet diabolus milites
ſuos cōtra milites chriſti.
requieſcet: et ſicut lorica induit ſe
† ſ quaſi cibum delectabilem. ſ ſuperbos.
† ſ mentibus infidelitate gelatis. ſ igne cupi
ditatis.
aquis: et † deuorabit mōteſ: ⁊ † exu
ſ deſertores veritatis.
† ſ virorem ⁊ germen virtutum
ret deſertum: et extinguet †viride ſi
ſ viciorū. † ſ Salus humani generis. ſ In
carnatōnis chriſti ⁊ doctrina eius ſcʒ ſuperne grē
cut ignem. † Medicina omniū ī fe
† ſ Aſcēdet dominus ſuꝑ nubem leueʒ ⁊ ingredi
ſtinatōne †nebule: ⁊ ros obuiāſ ab

et ī egiptum
ſ diabolice ꝑſecutōis. ſ humiliabit ſcʒ ſuperbi
am diaboli.
ardore venienti. humilem efficiet
ſ euangelico ſ mitigabitur ſcʒ
eum. In ſermone eius ſiluit ven
perſecutio. ſ ſapientia.
tus: et cogitatōe ſua placabit abyſ
ſ ꝓfūdā ſcʒ ꝑſecutōem. ſ oīa per ipſū facta ſūt.
ſum: et plantauit illuʒ dominꝰ hie
ſus. Qui nauigat mare enarrat pe
ricula eius: ⁊ audientes auribꝰ no
ſ vel non admirabimur. ſ Quia fluctus compe
ſcit ⁊ demonū monſtra.
ſtriſ admirabimur. Illic p̄clara
† ſ ne tradas beſtiis animas cōfitētiū tibi.
opera ⁊ mirabilia. varia †beſtiaruʒ
genera ⁊ omniū pecorū ⁊ creatura
ſ chriſtum
beluarum. Propter ipſum confir
ſ cōſūmatus. ſ tranſeuntium rerū ordo et
terminus ſeculi. ipſe eſt enī principiū et finis.
matus eſt itineris finiſ: ⁊ in ſermo
ne eius compoſita ſunt oīa. Mul
ta dicimus ⁊ deficimus verbis. cō
ſ perfectio ſicut ⁊ nature noſtre conditor.
ſūmatio autem ſermonum ipſe eſt.
ſ Quid valet corꝑalis creatura de incōp̄henſi
bili deo diſputare
In oībus gloriātes: ad quid vale
ſ in cuius cōdicōe vniuerſa ſūt poſita.
bimus: Ipſe eīn̄ oīmipotēs ſuper
† ſ dominus excelſus terribilis ſuꝑ oēs deos.
omnia opera ſua. †Terribilis dn̄s
et magnus vehementer: et mirabi
lis potētia ipſius. Glorificantes
dominū quātūcūq̄ potueritis ſu
ꝑualebit adhuc: ⁊ admirabiliſ ma
gnificentia eiꝰ. Bn̄dicentes dn̄m
exaltate illū quātū poteſtiſ: maior
ſ Magnus dominus et laudabilis nimis.
† ſ humana
eſt eīn̄ omni †laude. Exaltātes euʒ
ſ opere eius vt poſſitis laudare.
replemini virtute. Ne laboretiſ: n̄
eī cōp̄hēdetis. Quis videbit eū
ſ digne:
et enarrabit: et quis magnificabit
eū. ſicut eſt a pricipio: Multa ſūt
† ſ Si vniuerſa attendimus.
abſcōdita maiora his. † Pauca eī
† ſ quaſi hec tamē cōfiteri debemus
vidimus operū eiꝰ. † Oia aūt dn̄s
ſ religioſe viuētibus. ſ cognitōem
ſui quātum vtile nouit.
fecit: ⁊ pie agētibus dedit ſapiētiā

¶ C. XLIIII.

ſ quia plura.
Laudemus vi
ros gl'ioſos. ⁊ parētes
nr̄os in generatōne ſua. Multaʒ
gloriā fecit dn̄ſ. Magnificētia ſua
a ſcl'o. Dn̄antes in ꝑtātibus ſuis:
ſ quia plures eorum reges ſcientie diuitiis abun
dantes ſed maiori poteſtate ſeipſos regentes.
hoīeſ magni ꝟtute et prudētia ſua

¶ Qui nauigat:
Multa ſūt ad litteraʒ
ꝑicula maris. ⁊ ibi mi
rabilia dei opera ī va
rijs beſtijs. ſicut natu
raliū rerum ſcriptores
tradiderūt. Unde. H
mare magnū ⁊ ſpacio
ſū illic rep. q. n. e. n. ꝛc
In mari quoq̄ huiuſ
mundi ſunt multa mō
ſtra demoniorū ⁊ mul
te corū inſidie.
¶ Multa dicimꝰ
Omnis eloquentia de
ficit in cōpatōne eius
nec ſufficit virtutē eiuſ
enarrare.
¶ Nō laboretis.
Comprehēdere qd̄ eſt
incōp̄hēſibile. vnde
nō queras opes ad q̄s
pertingere non poſſis.

¶ Laudemus. ꝛc
Moraliter diſputādo
allegoriaʒ q̄ʒ ⁊ anago
gen in pleriſq̄ʒ tangen
do myſteria diuini ſa
cramēti edidit. Nunc
de ſanctis patribꝰ nar
rare incipit.
¶ Parentes no
ſtros. Patriarchas
qui diuina locutōne ⁊
viſione fruebantur. et
prophetaſ qui ſpū ſan
cto repleti multa xp̄i ⁊
eccleſie miſteria preci
nerunt.

¶ Et in teſta. Hec iux hyſtoꝛ̄ d̄ p̄riarchiſ ⁊ p̄phis accipiūt q̄ꝛ ſe mē. i. iſrlite. ꝑpter eoꝝ merita ⁊ pmiſſiōeſ ſepe de āguſtijs liberati ſūt vn̄ moyſes ꝑ pc̄s ꝑpli orās: abraā. yſa. et ia. reducit ad mēoriā. vt eoꝝ merit̄ de⁹ placat⁹ filijs peccantibus daret indulgētiā. Etiaꝫ patris dauid meritū filijs mlto tempoꝛe ſeruauit regnuꝫ. Sed ſacratioꝛe ſenſu viri mīe ſunt ap̄li ⁊ p̄dicatoꝛes noui teſtamēti. qui verbo euāgelij ⁊ myſterio baptiſmi quotidie gignunt filios dei. q̄ imitatoꝛes parentū ſuoꝝ exempla eoꝝ ſequūtur q̄ꝝ coꝛpa ī ſpe reſurōiſ quieſcūt. qn̄ ſemē bonoꝝum operū celeſti mercede compenſabitur.

¶ Enoch placuit. Nō ab adā q̄ trāſgreſſus ē. ⁊ d̄ padiſo eiect⁹ ē: cepit nūerare p̄res: ſꝫ ab Enoch q̄ ābulauit cū deo. ⁊ trāſlat⁹ ē ī padiſū: q: ī h̄ patꝫ electō ſcōꝝ q̄ de erūpna ſecli trāſferūt̄ ad q̄etē regni h̄ credit̄ ventur⁹ in fine mūdi. vt det hoīb⁹ cōſiliuꝫ penitendi.

¶ Et trāſlatus ⁊c. Qn̄ p̄eūte mūdo diluuio reſuat⁹ ē ut pniaꝫ gētib⁹ p̄dicaret. ⁊ exēplo demōſtraret. q̄ q̄ deo deuote ſuiunt ab eterno interitu liberātur. Cum eo dn̄s pactū ſtatuit. ne vltra perderet aq̄s diluuij oēm carnē. Signt aūt rectores q̄ int̄ ſluct⁹ ſecli archā. i. eccīaꝫ regūt. ⁊ p̄dicāt bap̄m pnīe orōibus ⁊ ſacricijs d̄m placantes hūano generi.

¶ In carne eius. Ut ſigret̄ renouata naťa nrā ꝑ bap̄m xp̄i poſt expoliationē veteris hominis.

¶ Ideo iureiurā. Duplex eſt ꝑmiſſio abrahe. In harēa marl exp̄mūt̄ ſteriles iudei. In ſilitudīe ſtellaꝝ. fideleſ xp̄ani q̄ reſurrōiſ luīe choꝛuſcabūt ſicut aſtra celi.

¶ Et dedit illi he. Gētilis ꝑpli q̄ poſteri oꝛ ad grāꝫ fidi ⁊ bap̄i r̄generatōꝫ acceſſit cui pleītudo p̄nꝫ bn̄dictionis prouenit.

prediti. nūciātes in ꝑphetis dignitatē ꝑphetarū: ⁊ imꝑantes in p̄n̄ti ꝑplo: ⁊ v̄tute prudētie ꝑpliſ ſctiſſima verba. In puericia ſua reqrentes modos muſicos: et narrantes

¶ vt dauid et qui cū ipſo pſalmodiā cecinerūt.

carmia ſcripturaꝝ. Hoīes diuites in virtute † pulcritudis ſtudiuꝫ hn̄tes: pacificātes in domibus ſuis.

† ¶ Sicut moyſes et ſalomō. qui tabernaculuꝫ et templū uario coloꝛe edificauerūt

Oēs iſti in generatōibuſ gētis ſue glīaꝫ adepti ſūt †. ⁊ in diebus ſuis hn̄tur in laudibus. Qui de illis nati ſunt: † reliquerūt nomē narrādi laudes eoꝝ. † Et ſunt quoꝝ nō eſt mēoria. † pierūt q̄ſi nō fuerint: ⁊ nati ſunt q̄ſi nō nati: ⁊ filij ipſoꝝ cū ipſis.

† ¶ Merito prudentie ⁊ virtutis honoꝛabūtur a ſubditis.

¶ Eoꝝ ſcꝫ exemplo inſtructi † ¶ voce ſimul et actōne laudes eoꝝ celebrauerūt

† ¶ Impij ſcꝫ ⁊ peccatores.

¶ Bonoꝝ ſcꝫ ſed maloꝝ. vnde. Perijt memoꝛia eorum cum ſonitu. † ¶ Opera ſcꝫ peccata ſunt in eterna damnatōne

¶ qui miāꝫ dei meruerūt

Sed illi viri mīe ſūt: quorum pietates non defuerūt. Cū ſemine eoꝝ ꝑmanent bona: hereditas ſācta nepotes eoꝝ. Et in teſtamētis ſtetit ſemē eoꝝ ⁊ filij eoꝝ ꝑpter illos vſq̄ in eternū manēt.

¶ pie actōnes ¶ in retributionē ¶ dei cultoꝛibus: qui quaſi nepotes et heredes eoꝝ religioſe viuebant

Semē eoꝝ ⁊ gloꝛia eoꝝ nō derelinquet̄. Coꝛpa ipſoꝝ ī pace † ſepulta ſunt: et nomē eoꝝ viuet in † generatōem ⁊ generationē. Sapiāꝫ ipſoꝝ narrēt populi: et laudē eoꝝ nūciet eccīa. Enoch placuit deo: et trāſlatus ē in paradiſuꝫ: vt det gētibus ſapiāꝫ. Noe inuētus ē perfectus iuſt⁹: ⁊ in tp̄re iracūdie factuſ eſt recōciliatio. Jō dimiſſū eſt reliquū t̄re: cū fcm̄ eſt diluuiū. Teſtamēta ſclī poſita ſunt apud illū. ne deleri poſſit diluuio omnis caro.

† ¶ Scꝫ quieſcētia expectant reſurrectōis diem et gloꝛiam ſempiternam

† ¶ Apud poſteros perſeuerans.

¶ Laudabilem

¶ Succeſſores.

¶ in generatōib⁹ ſuis

Abraā magn⁹ p̄r multitudiſ gētiū et nō ē inuētus ſimilis † illi ī gloꝛia. Qui ꝯſeruauit legeꝫ excelſi † ⁊ fuit in teſtamēto cū illo. In carne eiuſ fecit ſtare teſtamētū: ⁊ † in tēptatōe inuentus ē fidelis. Jō iureiurādo dedit illi gloꝛiā in gente ſua creſcere illū q̄ſi terre cumulū et ut ſtellas exaltare † ſemē eius. et hereditare illos a mari vſq̄ ad mare. et a fluīe vſq̄ ad t̄minos t̄re. Et yſaac eodeꝫ fecit mō: ꝑp̄t abraā p̄reꝫ eius. † Bn̄dictionē oīm gentiū dedit illi dn̄s. ⁊ teſtamētū ſuū ꝯfirmauit ſuper caput iacob. Agnouit eū in bn̄dictōibus ſuis. et dedit illi hereditatem et diuiſit illi partē in tribubus † xij. Et cōſeruauit illi hoīeſ miſericoꝛdie: inueniētes grām in oculis oīs † carnis.

¶ id eſt. pater multaꝝ ſubaudiſ gentiū in chꝛiſto. ſ. credentiū: q: filij carnis non eſtimātur in ſemine

† ¶ Quia maxim⁹ in tempoꝛe ſuo.

† ¶ q: promiſſum ē ei q̄ in ſemine ſuo benedicerē tur omnes gentes.

† ¶ quando iuſſus eſt filium immolare.

† ¶ Semen abrahe. id eſt. chꝛiſtus dominatur vſq̄ ad fines terre: et eccleſia que eſt coꝛpus eius totum mundum occupauit.

† ¶ Quia iurauit abrahe q̄ in ſemine eius. i. chꝛiſto benedicerētur omnes gentes.

¶ Superne patrie.

† ¶ vt per duodecim apoſtolos edoctus cum eis regnum poſſideret eternum

† ¶ quia eccleſia chꝛiſti ab omnibus gentibus honoꝛatur. et vniuerſo mundo predicatur.

¶ Conſpectu.

¶ C. XLV.

¶ quia ſuauis ⁊ mitis ſuper omnes homines.

Dilectus a deo ⁊ hominibus. moyſes cuius mēoꝛia in † bn̄dictōne ē. Similē illū fecit in † gloꝛia ſcōꝝ. ⁊ magnificauit eū in timoꝛe inimicoꝝ. ⁊ in verbis ſuis monſtra placauit. Gloꝛificauit eum in conſpectu regum. et iuſſit illi coram populo ſuo. et † oñdit illi gloꝛiā ſuam. † In fide et lenitate ipſius ſanctū fecit illum. et † elegit eum ex omni carne. Audiuit eni eum ⁊ vocem ipſius. et induxit illum in nubē. Et dedit illi coꝛ ad precepta et legem vite ⁊ diſcipline. docere iacob teſtamētuꝫ ſuum. et iudicia ſua iſrael. Excelſuꝫ aaron fecit fratrē eius. et ſimilē ſibi de tribu leui † Statuit ei teſtamentū eternum. et dedit illi ſacerdotiuꝫ gentis. et beatificauit illum in gloꝛia. Et circūcinxit eum † zona iuſticie. et induit eum ſtola gloꝛie. et coꝛonauit illum in vaſis virtutis. Circūpedes et femoꝛalia et humerale poſuit ei. ⁊ cinxit eum tintinnabulis aureis plurimis in giro. dare ſonitum in inceſſu ſuo: auditum facere ſonitum in templo. in memoꝛiā filijs gentis ſue. Stolā ſanctā auro et hiacincto et purpura. Opus textile viri ſapientis iudicio et veritate prediti. Toꝛto cocco. opus artificis. gemmis precioſis figuratis ī ligatura auri. et opere † lapidarij ſculptis in memoꝛiam ſecundum numerum tribuum iſrahel.

† ¶ quia per omnia laude dignus et benedicendus

† ¶ vt poꝛtenta coꝛam pharaone et ſeruis eius faceret. vnde. gloꝛiam in conſpectu eius conſecutus eſt

¶ vel miſit illum.

† ¶ quando ſcꝫ ſecreti ſui participem fecit. et uolūtatē ſuam oſtendit illi † ¶ quia fides et lenitas eius erat deo acceptabilis.

† ¶ de omni populo ut preeſſet vniuerſis

¶ ut doceret populū ſuum.

¶ uel ſuum † ¶ Chꝛiſto ſcilicet cuius figura fuit.

¶ q: rem eternā ſignificabat ¶ Chꝛiſto ¶ tu es ſacerdos in eternū ſcd̄m oꝛdinem melchiſedech

¶ Reſurrectōis. aſcenſionis

† ¶ que in exodo. iiij nobiliſſimis texitur coloꝛibus

¶ in operibus.

Sandalia ¶ Continentiam ¶ Patiētiāꝫ ⁊ opeꝝ perſeuerantiā

¶ vt predicatione ſapientie reſonaret ¶ q̄

preciosi pedes euangelizantium pacem

¶ uel incenſu

¶ Legis dei Chꝛiſtiane ¶ Noſtra conuerſatio in celis eſt

¶ quia ſacerdos ⁊ ſe ⁊ alios regere debet.

¶ Cuius textoꝛ et artifex deus

¶ prophete. apoſtoli qui ſacerdoti bus tradunt regulam viuēdi

¶ duplici charitatate

¶ dei ¶ Miraculis et uirtutibus ſpectādis

¶ Sapientie † ¶ deus qui precioſoſ lapides facit

¶ filioꝝ

¶ Ad precep. In mōte ſinai. ſ. legē dedit ei. ⁊ p̄cepta vite cū eo loq̄ns ī nube.

¶ Et cir. Deſcribit ritū veſtiſ ſacerdotij. ⁊ oꝛnatū pōtificis. q̄ oīa figura erāt no. te. ⁊ veri ſacerdotij iheſu chꝛiſti.

¶ Et induit eū ſ. Veſtimēta pōtificiſ ſūt opa v̄tutū. ſapīa doctrina. Vn̄ ſacer. t. i. iu

Corona aurea
In qua erat nomē oī
potētiſ dei q̄ ſignificat
bonorificentiā diuine
maieſtatiſ.qm̄ ſup oīa
ſtatuere debem⁹: vt in
oībus actib⁹ noſtris ꝛ
ſermonib⁹ honorificet
deus ꝑ hieſum xp̄um
qui eſt caput noſtrū.
Sacrificia ipſi
us ꝛc. Quomō moy
ſes aaron ꝛ filios eius
oleo vnctōnis cōſecra
uit. ꝛ quales hoſtias ī
die vnctionis offerre
iuſſerit. ꝛ de iugi ſacri
ficō qđ quotidie ꝛ ma
ne ꝛ veſpe offerebat: ꝛ
de ceteris eius officijs
liber leuiticus explicat
De ſeditōne chore et
dathan ꝛ abyron. ꝛ q̊
mō puniti ſūt: lib nu
meroꝝ pleniſſime nar
rat. In q̄bus miſtice d̄
monſtrat̄ eos qui here
ſes ꝛ ſciſmata faciunt.
ꝛ multos ſecū trahūt.
ꝛ contēnētes chriſti ſa
cerdotes: ꝛ ab eccleſia
ſeſe ſeparantes: ꝛ diui
ne hoſtie veritatē per
falſa ſacrificia ꝓphanā
tes: ruptis terre cōpa
gibus abſorberi. ꝛ qui
cōſentiūt eis in eterno
igne cruciari. Chriſti
enī ſacerdotiuꝫ ꝛ ritus
ſacrificiorū in eternuꝫ
manebit. Unde. Tu
es ſa. ī et. ſe. or. melch.
Phinees filius
Phinees fili⁹ eleaza
ri ſicut ſcriptū ē ī libro
numeri: accepit a dño
teſtamētuꝫ pacis: q2 ze
lo dei iſraelitā ꝛ madi
anitidē mulierē forni
cātes īterfecit. In quo
myſtice ſignificat̄ q2 q̇
zelo dei carnis ſue lux
uriā ꝛ ſubditorū inter
ficit: meret̄ a dño dig
nitatem eterni ſacerdo
tij. Et ad illū ſacerdo
tē ꝑtinet. de quo ſcrip
tū eſt. Tu es ſa. ī et. ſe.
Interpretat̄ em̄ phineeſ
ore parcēs. vel ore req̇
euit. vł oris auguriuꝫ
Eleazar de⁹ me⁹ adiu
tor: vel dei adiutoriū.
Aarō mons fortitudiſ
vel monſ fortis. Nam
q̇ ore praua loq̇ parcit
ꝛ miſteria auditorib⁹
exponit: ꝑ dei adiuto
riū piū laborē implenſ
ad montē fortitudiniſ
id ē. chriſtū ſeliciter ꝑ
uenit.

Corona aurea ſup mitram eius ex
ineffabili nomine domi. i noīe domī.
preſſa ſigno ſctitatis: ꝛ gloria ho
talia ornamēta faciūt ꝛ habēt virtuoſi.
noris et opus virtutis: deſiderio
ſpūalium de quibus d̄r Reuela oculos meos, ꝛ cōſide. mi. de le. t.
oculoꝝ ornata Sic pulchra āte
aaron vel chriſtū. † chriſtū de quo. ecce vir oriens nomē eius.
ipſum nō fuerūt talia: vſq3 ad† ori
quoniā tātū ſancti dei his virtutib⁹ ſūt ornati.
entē. Nō eſt indutus illa alienige
aaron vel chriſti.
na aliquis: ſed tm̄ filii ipſiuſ ſoli et
imitatores.
nepotes eius per oēe tēpus. Sa
crificia ipſius cōſūmata igni quoti
vel explicuit.
die. Compleuit moyſes man⁹ ei⁹
et vnxit illum ſancto oleo. Factuꝫ
eſt illi in teſtamētū eternū ꝛ ſemini
eius ſicut dies celi. Fungi ſacerdo
tio ꝛ habere laudem: ꝛ glorificari
populuꝫ ſuū in nomine ſuo. Ipſū
elegit ab omni viuēte offerre ſacri
ficiū deo. incenſū ꝛ bonū odorem
in memoriā placare pro pplo ſuo
ꝛ dedit illi in preceptis ſuis pote
ſtatē in teſtamētis iudicioꝝ. doce
re iacob teſtimonia: et ī lege ſua lu
cem dare iſrael. Quia cōtra illum
ſteterunt alieni: et ꝓpter inuidiam
circūdederūt illū homies in deſer
to: qui erāt cum dathan ꝛ abyron:
et cōgregatio chore in iracundia.
Uidit dominus deuſ ꝛ nō placuit
illi: ꝛ cōſumpti ſūt in impetu iracū
die. Fecit illis monſtra ꝛ conſūpſit
illos in flāma ignis. Et addidit aa
ron gloriaꝫ: ꝛ dedit illi hereditatē
ꝛ primitias frugū terre diuiſit illi.
Panē ipſius in primiſ parauit ī ſa
tietatem: nam ꝛ ſacrificia dñi edēt:
que dedit illi ꝛ ſemini eius. Ceteꝝ
inter gētes nō hereditabit: ꝛ pars
non eſt illi in gente: ipſe em̄ ē pars
eius ꝛ hereditas. Phinees filius
eleazari tercius in gloria imitādo
ipſū ī timore domi: ꝛ ſtare in reue
rētia gentis: in bonitate ꝛ alacrita
te anime ſue placuit deo iſrael. Iō
ſempiternū ſacerdotiū.
ſtatuit illi teſtamētū pacis et prin
ſacerdotiū.
cipē ſanctorū ꝛ gentis ſue: vt ſit illi ꝛ ſemī eius ſacerdotii
dignitas ineternum. Et teſtamētū dauid regi filio ieſſe de

Et teſtamētum. Significat ꝙ dauid in diſtributōne miniſterioꝝ
dei quos in. xxiiij. ſortes diuiſit. vt per vices dño miniſtrarēt gloriā phine
es nō minorauit ſed auxit. Unde in paralipo. Phinees aūt filius eleaza
ri erat dux eorū corā domio. Unde hebrei tradūt ꝙ adhuc eo tēpore vixe
rit ꝛ in tabernaculo miniſtroꝝ vices ordinauit.

tribu iuda: hereditas ipſi et ſemī eius vt daret ſapientiā ī
cor noſtrū: iudicare gentē ſuā in iuſticia. ne abolerētur bo
na ipſorū: et gloriā ipſoꝝ in gentem eoꝝ eternā fecit.

C. XLVI:

Fortis ī bello hieſus naue
ſucceſſor moyſi ī ꝓphetis: qui fuit magnus ſe

Fortis in bello. Hieſus ꝛ opere ꝛ ſermone chriſtum ſignificat. cui
deus pater dedit nomē quod ē ſuper oēe nomē: vt in noīe hieſu omne ge
nu flectat̄ ꝛc. Et q2 hoc nomē eſt ſuper oēe nomē: in nullis ante generatō
nibus nomīatū eſt. Hoc nomē in exodo primū īuenitur: vbi dicitur. venit
amalech ꝛ expugnabat iſrael: ꝛ dixit moyſes ad hieſū ī raphai: Elige tibi
viros potentes ex omnib⁹ filijs iſrael: egredere ꝛ conflige cū amalech craſti
no: ipſe eſt qui poſt mortē moyſi ſuſcipit imperiū: ꝛ ducit exercitū. Et confli
git cōtra amalech. Et qđ ibi figurabat̄ affigit cruci ſue triūphās principa
tus ꝛ poteſtates in ſemetipſo

cūdū nomen ſuū. maximus ī ſalutē electoꝝ dei: expugna
re iſurgētes hoſtes vt cōſequeret̄ hereditatē iſrael. Quaꝫ
adeptus eſt gloriā extollēdo manus ſuas: ꝛ iactādo cōtra
ciuitates rumpheas: Quis ante illum ſic reſtitit: nam ho

Quis ante illū ſic re. ꝛc. Quō ī occurſu ioſue īpedit⁹ eſt ſol: ꝛ vn⁹
dies factus ē quaſi duo: oſtēdit lib ipſius: et quō miſit domin⁹ ſuper amor
reos lapides magnos de celo: ꝛ mortui ſūt multo plures lapidib⁹ grandīs
q̄3 gladio. Lapides aūt grādinis durā dei ſignificāt vltionē vel cōminati
onē: que cōtra improbos ꝓferūtur. Hoc mō hieſus cū duab⁹ ꝛ virtutibus
ſuis adeſt eis q̇ ꝑ noīe ſuo cōtrarijs virtutib⁹ oppugnātur: Nec ſolū auxili
um preſtat ī bello: ſed lucē producit ꝛ diſcutit aduētū noctis. Dies autem
producitur ꝛ differt̄ occaſus nec ſol occidit ſed ſēper orit̄: dū credētiū cordi
bus ſol iuſticie lumē veritatis īfundit. Cū vero replet⁹ fuerit credētiuꝫ nu
mer⁹: ꝛ deterior etas vltime generatōis aduenerit: ꝛ creſcente iniq̄tate refri
geſcet caritas: breuiabūtur dies. extēdit em̄ dies ī tēpore ſalutis ꝛ breuia
buntur in tempore perditionis.

ſtes ipſe dñs ꝑcuſſit. Aut nō in iracūdia eius īpeditus eſt
ſol: ꝛ vna dies facta eſt quaſi duo. Inuocauit altiſſimum
potentē ī oppugnādo inimicos vndiq3: et audiuit illū ma
gnus ꝛ ſanctus deus. ī laxis grādis virtutis valde fortis
Impetū fecit cōtra gentē hoſtilē: et ī deſcēſu ꝑdidit cōtrari
os: vt cognoſcāt gentes potentiā eius. q2 contra deū pug
nare nō eſt facile: et ſecutus ē a tergo potētes. Et ī diebuſ
ioſue.
moyſi miſericordiā fecit ipſe. ꝛ caleph filius iephone: ſta
corpalem vel ſpūalem. iudaicam. populi.
re cōtra hoſtē: et ꝓhibere gētē a pccis: et ꝑfrigere murmur

A peccatis. Deſperatōniſ qn̄ exploratoꝝ rumorib⁹ auditis deſpera
uerunt intrare terram.

Confortādo increpādo. quo filii iſrael proſtrati ſūt ī deſerto.
malicie. Et ipſi duo cōſtituti: a periculo liberati ſūt a nu
qui exierūt de egipto
mero ſexcētorū miliū peditum īducere illos ī hereditatem
ī terrā que manat lac ꝛ mel. Et dedit dominus illi caleph
corporis et anime contra hoſtes. ſicut in libro ioſue dicitur.
fortitudinē: ꝛ vſq3 in ſenectutē ꝑmāſit illi virtus. vt aſcen
munitōem hereticoꝝ vel ad litteram. filii vel imitatores. ad litteram
deret ī excelſum terre locū. et ſemē ipſius obtinuit heredi
vel homines ab hereticis ſeductos. videntes deum.
tatem. Et viderūt omnes filij iſrael. q2 bonū eſt obſeq̄ ſcō

¶Et iudices. Poſt ioſue ſucceſſerunt iudi ces qui populū dei ab hoſtibus defēdebant. ⁊ poſt chriſti paſſionē apoſtoli rectores eccle ſię dei.

¶Ut ſit memoria. Quia ī recta fide per ſeuerauerūt vt memo ria eoꝝ ꝑpetua bñdic tione firmaretur.

¶Oſſa. Robur bo norū operū ęterna merce de donatur vt memo ria nomīs eoꝝ ad poſte ros cū gloria trāſferat. Sapiētiam enī eorū narrāt populi.

¶Dilectus a deo. ꝛc. Narrat hiſtoria q̄ dominꝰ ſamueli īfanti cū dormiret in templo apparuit ⁊ de futuris ī ſtruxit. Hic ipſū renouauit cū regē ſup iſrahel primū ſaulē ⁊ pꝰea vnxit dauid. et debel lauit hoſtes popli dei ⁊ holocauſtū domino obtulit: ⁊ cum offerret philiſtei inierūt bellū contra iſrael: et itonās deus fragore magno exterruit eos ⁊ ceſi ſūt a filijs iſrael. Hic per omnia fidelis īuentus eſt ⁊ ab omni auaricia alienus dormiuit in pace: ⁊ poſt mortē apparens ſauli caſum futurū ꝑdixit. Myſtice aūt ꝓphetarū locutio per omnia verax ⁊ fidelis īuenitur: quę regnum chriſti futurū predixit ⁊ oleo ſpūſſācti illū eē vngēdū. Ipſa etiam poſt cōpletōem veteris teſtamenti quā ſignificat mors ꝓphetę. Lex enī ⁊ prophetę vſq ad iohānē. ⁊ finis legis ē chriſtꝰ. Tpe grē cū legitur: prenūciat malis rectoribꝰ pęnā futurā ⁊ mortē perpetuā.

¶Poſt hoc ſurrexit. Ad litteram facta dauid cōmemorat. de quibus liber regum et paralipomenō pleniſſime narrant.

¶Et quaſi adeps. Significat eū gratia ſpūſſanti repletū et a carnaliū cōſortio vita ⁊ moribꝰ ſeparatū.

¶Cū leonibus luſit. Dauid ſignificat chriſtū qui leonē .i. diabolū. ⁊ vrſum .i. antichriſtū cōtriuit: ⁊ gigātem .i. ſathanā in fūda

deo. Et iudices ſiguli ſuo nomine: quorū nō eſt corruptum cor: q̄ nō auerſi ſūt a dño. vt ſit memoria illorū ī bñdictōe. Et oſſa eorū pullu lāt de loco ſuo. ⁊ nomē eorū ꝑmanet ingēnum. ꝑmanēte ad filios illorū ſāctorū virorum gloria. Dilectꝰ a dño deo ſuo ſamuel ꝓpheta dñi. renouauit iperiū ⁊ vnxit pri cipes ī gente ſua. In lege dñi iudi cauit cōgregatōnem. ⁊ vidit deū iacob. ⁊ ī fide ſua ꝓbatus eſt prophe ta. Et cognitus ē in verbis ſuis fide lis: q2 vidit deū lucis. Et inuocauit dñm oīpotētē ī oppugnando hoſtes circūſtātes vndiq̄ ī oblatōne viri inuiolati. Et itonuit ꝺ celo dñs et in ſonitu magno auditā fecit vocem ſuā. ⁊ cōtriuit pricipes tyrorū ⁊ oēs duces philiſtijm. Et ante ēpus finis vitę ſuę ⁊ ſeculi teſtimoniū prebuit in cōſpectu dñi ⁊ chriſti. Pecunias ⁊ vſq ad calciamē ta ab omi carne nō accepit: ⁊ nō accuſauit illū homo. Et poſt hęc dormiuit ⁊ notū fecit regi: ⁊ oſtēdit illi finē vitę ſuę. ⁊ exaltauit vocē eius de terra ī ꝓphetia delere īpietatē gentis

¶C. XLVII.

ſqui dauid de adulterio berſabee et nece vrie corripuit

POſt hoc ſurrexit nathan ꝓpheta in diebus dauid. Et quaſi adeps ſeparatus a carne. ſic dauid a filijs iſrael. Cū leonibus luſit q̄ cū agnis ⁊ ī vrſis ſiliter fecit ſicut ī agnis oui um. In iuuētute ſua nūq̄d nō occidit gigātē ⁊ abſtulit opprobriū de gente: Jn tollēdo manū ī ſaxo, fundę deiecit exultatōēm golię. vbi inuocauit deū oīpotētē. ⁊ dedit ī dextera eiꝰ tollere hoīē fortē ī bello ⁊ exaltare cornu gētis ſuę. Sic ī decem milibus glorificauit eū ⁊ laudauit eum ī bñdictionibus domi

et lapide ſpūali ſtrauit. ſ. ſenſu ſcripturarū ⁊ ſciētia legis: ⁊ populū dei ab hoſtibꝰ .i. malignis ſpiritibꝰ liberauit: cui ab hoſtiū cede reuertēti mulieres id ē. ſācte aīe decātant: ⁊ decē miliū victorē ꝑdicant: q2 oēs hoſtes tā ſpūales q̄ corꝑales ꝑfecte ſuꝑauit. Dauid quoq̄ noſter oleo letitie p̄ participibꝰ ſuis in regē vnctus: oēs hoſtes ecclię cōtriuit. Eccleſiaſticū quoq̄ miſteriū ī domo dei: q̄ eſt eccīa ordinat. ⁊ officia ſiguloꝝ ad laudādū deū diſpē ſat: vt in omni loco dñatōnis eius oīs creatura benedicat dñm. Bene autē dicitur q̄ chriſtꝰ purgat peccata dauid ⁊ exaltat ī ęternū cornu eiꝰ: quia in alio nemo pōt ſaluari. In eius noīe penitentia predicatur ⁊ remiſſio peccatoꝝ in oēs gētes. Ipſū aūt ꝓpter obediētiā crucis deus exaltauit: et dedit illi nomē qd̄ eſt ſuꝑ omne nomen.

in offerēdo illi coronā glorię. Cōtriuit enī inimicos ſuos vndiq̄: ⁊ extirpauit philiſtiim cōtrarios vſq̄ ī hodiernū diē. Cōtriuit cornu ipſoꝝ vſq̄ ī ęternū. In oī ope dedit cōfeſſionē ſācto: ⁊ excelſo ī verbo glię. De oī corde ſuo laudauit dñm: ⁊ dilexit deū q̄ fecit illū: ⁊ dedit illi cōtra inimicos potentiā. Et ſtare fecit cātores cōtra altare: ⁊ ī ſono eorū dulces fecit modos. Et dedit ī celebratōibus decus: ⁊ ornauit tpa vſq̄ ad cōſūmatōēm vitę: vt laudarēt nomē ſcm dñi. ⁊ amplificarēt mane dei ſāctitatē. Chriſtus purgauit peccata ipſius: et exaltauit ī ęternū cornu eius. Et dedit illi teſtamētū regni ⁊ ſedē glię ī iſrael. Poſt ipſū ſurrexit filius

¶Poſt ipſum ſurrexit. Myſtice. Salomō q̄ interꝑtatur pacificus chriſtū ſignificat. de quo dr̄. Orietur in diebus eiꝰ iuſticia ⁊ abūdātia pacis multiplicabitur eius imperiū ⁊ pa. n̄ e. fi. ꝛc. Qui tēplū dei edificauit .i. eccleſiā de viuis lapidibꝰ cōſtructā: vbi laus eius ⁊ gloria ꝑmanet in ęternū ⁊ dedit illi deꝰ diuitias gētiū: q2 poteſtatē celi ⁊ terrę cōtulit: ⁊ magnificauit eū ſuꝑ reges terrę ⁊ ſuꝑ oēs ſāctos exaltatꝰ ē xp̄s: q2 nullus equabitur dño in filijs dei: ⁊ vniuerſa terra deſiderat videre vultū regis noſtri .i. eccīa catholica. Unde tibi dixit cor meū exq̄ſiui t. f. m. f. t. d. re. Huic oēs munera offerūt. Vñ. Adorabūt eū o. r. o. g. ſer. ei. Bona vero ſalomonis bonos qui ſūt ī eccīa ſignāt: mala aūt malos. ſicut ī vna area bonos ſignificāt grana malos vero palea.

ſenſatus: ⁊ ꝓpter illū deiecit oēm potētiā inimicoꝝ. Salo
ſ quia fuit pax in diebꝰ eius.
mon iperauit in diebus pacis. cui ſubiecit deus oēs ho
ſ templū. ſ vtenſilia tēpli
ſtes. vt cōderet domū ī noīe ſuo et pararet ſācitatē ī ſēpitnū:
ſ a deo a quo poſtulauit ſapientiā.
quēadmodū eruditus eſt ī iuuētute ſua. Et ipletus eſt
ſ flumen dei re. eſt aquis. ſ natura rerū terrenarū. ſ ſalomō. ſ .i. mul
quaſi flumē ſapiētia: et terram retexit anima ſua. Et reple
ta diſpoſuiſti enigmata. ſ ꝑ ſapiētiam ⁊ fortitudinē
ſti in cōꝑationibus enigmata ad īſulas: longe diuulgatū
ſ in cāticis cāticorū.
eſt nomē tuū et dilectus es in pace tua. In cātilenis et in
ſ in ꝑabolis. ſ ſimilitudibus ſ expoſitōnibus.
ꝓuerbiis et compatōnibus et interꝑretatōnibus miratę ſūt
terrę: et ī noīe dñi dei cui ē cognomē deus iſrahel. Collegi
ſ Quia multiplicauit ei deus aurū ⁊ argētum.
ſti quaſi auricalcū aurum et vt plūbū cōpleſti argētū. et
ſ in ſenectute ſ nō fuit timor dei an̄ oculos eꝰ
inclinaſti femora tua mulieribꝰ. Poteſtatem hūiſti in cor
ſ infamiam ſ quā ꝑrius habuiſti. ſ filios.
pore tuo. Dediſti maculā ī glīa tua: et ꝓphanaſti ſem tuū
ſ dei
īducere iracūdiā ad liberos tuos: et ī ceteris ſtulticiā tuā
ſ vel em.
vt faceres īpiū biptitū. et ex effraym īpare īpium durum

¶Ut faceres imperiū. Quia decē tribꝰ ſecutę ſūt hieroboā et duę roboā. de effrai fuit hieroboā q̄ ꝑus ī decē tribubꝰ crudelit regnauit.

ſ nō obliuiſcetur miſereri deus nec conti. in i. ſ. mi. ſ. † ſ que ꝓmiſit iacob ⁊ dauid
Deꝰ aūt nō dereliquet miām ſuā. et nō corrūpet † neq̄ dele
ſ iacob vel dauid.
bit opa ſua: neq̄ ꝑdet a ſtirpe nepotes electi ſui: et ſemen
† ſ reliquā ſcꝫ partē que nō ſecuta eſt hieroboam
eius q̄ diligit dñm nō corrūpet. Dedit aūt † reliquū iacob
ſ vite.
et dauid ꝺ ipa ſtirpe. ⁊ finē hūerit ſalomō cū pribꝰ ſuis: Et

¶Et reliquit poſt. ꝛc. Myſtice roboā q̄ īterpretatur latitudo populi

ſignificat malos eccie prelatos: q̄ igrediūtur latā ⁊ ſpacioſā viā q̄ ducit ad
mortē. ꝑ quā multi ambulāt. Anguſtā vero q̄ paucorū eſt ⁊ ducit ad vitā
īgredi detrectāt. Relictoqꝫ ſācto ꝯ patrū cōſilio: iuuenū deſideria ⁊ adula
tōes ſequūtur. vñ Ve terre cuiꝰ rex puer ē ⁊ pricipes mane comedunt. Hic
roboā vero ſignificat hereticos: q̄ catholice fidei vnitatē hereſibꝰ ſcīdunt:
⁊ ſubditos ſuos cultui demonū tradūt. Inṫpretatur aūt hieroboā diuidi
cans populū. Heretici em̄ populū diuidicare videtur: cū errore ſuū ſequi
faciūt. Unde achias
miſſus ad hieroboā a
it: tolle tibi decē ſciſſu
ras: h̄ dicit dn̄s deꝰ iſrl̄
ecce ego ſcīdā regnū ſa
lomōis: ⁊ x. dabo tibi
trib᷒. Porro vna trbꝰ
remanebit ei ꝓpt̄ ſuū
meū dd̄. ⁊c. q: hiero
boā legi p̄cepta violā
do corrupit: ⁊ vna tri
bꝰ cū ſobole dd̄ remā
ſit: duꝫ ſāctorū ſors iu
xta apl̄icam doctrinā
ī regula catholice fidi
permāſit: q: vnus de
us vna fides vnuꝫ ba
ptiſma.

Auertit genteꝫ
Credens. ſ. conſilio iu
uenū et dicēs: Pater
meus cecidit vos fla
gellis ⁊ ego cedā vos
ſcorpionibus.

Quaſi ignis ⁊c.
Quia quinquagena
rios ab ozia rege miſ
ſos celeſti igne ꝯbuſſit

Qui indux. in
Myſtice. Fames triū
annorū: verbi dei ⁊ fi
dei trinitatis in elia
figurauit. Et filiū mrīſ
familias (expādēs ſe trbꝰ
vicibꝰ ſup puerū) ſuſci
tauit. chriſtū ſigt. qui
per fidē ſancte trinita
tis genus humanū ſu
ſcitauit a morte pecca
ti. Duo quīquagena
rij ad eū ducendū miſ
ſi. cū militibꝰ ſuis ſunt
cōbuſti. tercius rema
net incolumis. Quin
quagenarius em̄: con
feſſio eſt pnīe: quo de
claratur remiſſio pecca
torꝫ Judei nolentes
xp̄m deū eſſe perfecū
nec p̄ncipē pnīe dicūt
ad eum. Quinq̄ginta
annos nondū hēs. et
abraā vidiſti? Ideo
diuine ignis incendio
extinguūtur. Tercius
uo q: ꝯuerſus ad fidē
trinitatis penitētie ſa
cramenta cognouit. in
fulgētiā meruit. Juſſu
dei reges vnxit. ⁊ prophetam heliſeum in vltōnem inimicorum. dicente ſibi
dño. Quicūqꝫ fugerit gladium azaelis occidet eum iehu. et quicunqꝫ fuge
rit gladium iehu: occidet eum heliſeus ⁊c. Non ꝙ heliſeus homicida fue
rit vel tirannus: ſed diuina vltio vnicuiqꝫ reddet ſcd̄m opera ſua. Aliquā
do per reges. aliquādo per prophetas. alios mucrone. alios tranſuerberat
gladio lingue. Unde. Dolaui eos in prophetis. occidi eos verbo oris mei
Helias ſubleuatus in celum aſcenſionem domini ſignificat. Notandum

ſ ſtultū filium
reliq̄t pꝰ ſe d̄ ſeie ſuo gētiſ ſtulticiā
et minutū a prudentia roboā. qui
ſ a ſe. ſ Reliquū ſu haudis
auertit gēteꝫ ꝯſilio ſuo: et hierobo
ſ in cultura aureorū vitulorum quos fecit populo adorari.
am filiū nabath q̄ peccare fecit iſrl̄
ſ decē tribubus effraim vel poſteriſ regibꝰ
et dedit viā peccādi effra m. et pli
ma redūdauerūt pcc̄a eorū. Uald
ſ ne irent in hieruſalē. vel vt ducerentur captiui in aſſirios. † ſ vt ſuenirēt nouaſ neq̄tias.
em̄ auerterūt illoſ a t̄ra ſua. Et † q̄ſi
† ſ in aduētu chriſti. ipſe enī cōuerſos ad ſe defē
uit om̄s neq̄tias † vſqꝫ dū ꝑuenirꝫ
dit et liberat ab oibus peccatis.
ad illoſ defenſio: et ab oibuſ pecca
tis liberauit eos.

C .XLVIII.

E T ſurrexit he
lyas propheta quaſi
ignis: ⁊ verbū ipſiꝰ quaſi facula ar
ſ Quia clauſit celū tribꝰ ānis. ⁊ ſex menſibus ut non plueret ſuper terram.
debat. Qui induxit in illos famē:
ſ Sacerdotes baal.
⁊ imitantes illū inuidia ſua pauci
facti ſunt. Non em̄ poterāt ſuſtine
re p̄cepta dn̄i. Uerbo dn̄i cōtinuit
celuꝫ: ⁊ deiecit a ſe ignē terre. Sic
amplificatus helyaſ in mirabilibꝰ
ſuis: Et q̄s pōt ſilr̄ gl̄iari tibi: q̄ ſu
Suſcitaſti.
ſtuliſti mortuū ab inferis de ſorte
mortis in verbo dn̄i dei: qui deie
ciſti reges ad ꝑniciē: ⁊ ꝯfregiſti fa
† ſ quia regi egrotanti predixit ꝙ de lecto ſuo nō ſurgeret ſanus
cile potētiā ipſoꝝ: ⁊ † gl̄ioſos de le
cto ſuo. Qui audiſti in ſyna iudi
ſ vbi ſcꝫ cū deo locutꝰ ē ⁊ vidit viſiones in monte oreb.
ciū: ⁊ in oreb iudicia defenſionis.
ſ Azahel ſuper ſiriā. et iehu ſuper iſrael.
Qui vngis reges ad potētiā: ⁊ ꝓ
ſ heliſeum ſcꝫ
phetas facis ſucceſſores poſt te.

ſ In celum ſcꝫ
Qui receptus es in turbine ignis
in curru equorū igneorū. Qui in
ſ Qui venturus es ante diem iudicij ſcd̄m mala chiam ꝓphetā: vt conuertat corda patrū ad filioſ
ſcriptus es in iudicijs tēpoꝝ: leni
re iracūdiā dn̄i: conciliare cor pa
tris ad filiuꝫ. ⁊ reſtituere tribus ia
cob. Beati ſunt q̄ te viderūt: ⁊ in a
micicia tua decorati ſunt. Nā noſ
vita viuimꝰ tm̄: poſt mortē aūt nō
ſ Hic eſt. ſ.
erit tale noſtrū nomē Helyas qui
ſ Ne videretur ab hominibus
in turbine tectus ē: ⁊ in heliſeo cō
pletus ē ſpūs eius. In diebus ſu
is nō ꝑtimuit principē: ⁊ potentia
nēo vicit illū: nec ſupauit illū ver
† ſ Significat ꝙ miſtica fuit reſuſcitatio mortui qui proiectus in ſepulcro heliſei reuixit.
bū aliq̄d ⁊ † mortuū ꝓphetauit cor
pus eius. In vita ſua fecit mōſtra
⁊ in morte ſua mirabilia opatus ē.
In oibus iſtis n̄ penituit ppl̄s: et
nō receſſerūt a pc̄is ſuis vſqꝫ dum
ſ In captiuitatem.
abiecti ſunt de terra ſua: ⁊ diſperſi
ſunt in omnē terrā. ⁊ relicta ē genſ
perpauca: ⁊ princeps in domo da
uid. Quidā ipſorū fecerūt q̄d pla
ceret deo. alij aūt multa ꝯmiſerunt
ſ Chriſtus ſ Reintegrās mu
peccata. Ezechias muniuit ciuita
rum diſſipatū ⁊ extruēs turreſ
ſ q: induxit aquam in ciuitatem
tem ſuā. ⁊ induxit in mediū ipſiuſ
ſ de qua dr̄. Impetus letificat ciuitatem dei
aquā. ⁊ fodit ferro rupeꝫ: ⁊ edifica
uit ad aquā puteū. In diebus ipſi
us aſcēdit ſennacherib: et miſit ra
pſacen: et ſuſtulit manū ſuā ꝯtra il
loſ: ⁊ extulit manū ſuā in ſyon: ⁊ ſu
perbꝰ factꝰ ē potēcia ſua. Tūc mo

autem ꝙ helias in curru aſcendit. homo enim purus adiutorio egebat ali
eno. id eſt. angelico qui nec ad celum aereum per ſe aſcendere poterat. queꝫ
nature infirmitas grauabat. Chriſtus autem non curru neqꝫ ab angelis
leuatur. qui enim fecerat omnia ſuper omnia ſua virtute ferebatur. Enoch
tranſlatus vſqꝫ ad celum aereum. helias ſubleuatus: quia aſcenſionis ſue
p̄nuncios ⁊ teſtes voluit dominus habere vnum ante legem. et aliuꝫ ſub
lege. vt q̄ñ veniret qui celos veraciter penetraret. Uide. Et ordo ꝑ que
dam incrementa diſti
guitur. Enoch tranſla
tus. helias ad celū ſub
uectꝰ. vt poſtea veniret
qui nec tranſlatus nec
ſubuectus celum ethe
reum ſua virtute pene
traret.

Helyas qui in
Cum non ſit diſciplꝰ
ſup mgr̄m: heliſeus ro
gat helyā. dicēs: Fiat
ſpūs tuꝰ duplex ī me:
ſ3 niſi myſteriū obſerua
tur nō eſt oportūa peti
tio. Helias enī xp̄m
ſigt caput nrm̄. heliſeꝰ
vero corpꝰ eiꝰ. i. eccl̄iaꝫ
Dat helias petēdi op
tionē. ⁊ chriſtꝰ inquit.
Petite ⁊ da. vo. Pe
tit q̄ heliſeus. i. popu
lus chriſtianus. Fiat
ſpūs tu. du. ī me. i. grā
ſpiritusſc̄ti. duplex ī re
miſſionē. ſ. pcc̄oꝝ. ⁊ col
lationē virtutū. Chri
ſtus vero remiſſione
pcc̄oꝝ nō eguit q̄ pecca
tum non hūit. Opera
aūt virtutuꝫ facit. Si
videris inquit heliaſ q̄ñ
tollar a te erit q̄d peti
ſti. ſi autem nō videris
nō erit. Qui enī recte
fidei oculos in eū poīt
⁊ fidelit̄ credit paſſioꝫ
reſurrōem. aſcenſionē
petitōis ſue fructū ac
cipit. Proiectꝰ ē mor
tuꝰ in ſepulcrū heliſei.
⁊ a tactu oſſiū reuixit
Qui enī firma fide tā
git mortē chriſti parti
ceps eſt eius reſurrōis
vñ. Ego ſum reſurrō
⁊ vita. qui credit ī me:
nō morī. in eter.

In heliſeo. ⁊c.
Qui orauit. dicēs: Fi
at ſpūs tuus duplex in
me. ⁊ obtinuit. Und
In patia ⁊ virtute in
ſuperabilis fuit. qui in
vita ⁊ in morte multa
ſigna fecit

Relicta eſt gēs
Quia domus dauid
⁊ tribꝰ iuda ⁊ beiamin
non penitus abiecerunt culturā dei: ſ3 alij eoꝝ fuerunt ydolatre vt ioraꝫ et
achar. alij adheſerunt deo: ſicut ezechias ⁊ ioſias.

Ezechias mu. ci. Ezechias fontē obturat. ⁊ riuū qui in medio ter
re fluit. ne reges aſſirioꝝ inueniant aquā. ſigt̄ ꝙ ab hereticis ⁊ gētilibꝰ diuīa
ſint velāda myſteria. Et ſennacherib rex aſſirioꝝ miſit manū validā in hie
ruſalē ꝑ rapſacē vt euerteret eā. ⁊ orāte ezechia. ⁊ yſaia cū populo ſuo ciui
tatē extinctis hoſtibꝰ ee̅ liberatam in ꝑalip. plene oſtenditur.

¶ Memoria ioſie. Memoriã ioſie regis compat opa pigmẽtarij ꝛ mellis dulcedini ꝛ orgão muſice. quia fama virtutis eius ꝛ ſuauitas modeſtie ꝛ ſtudiũ reſtaurãdi cultuꝫ dei oẽm odorẽ ꝛ dulcedinẽ ꝛ cãtilenã ſupat: qꝛ cũ dauid dicere poterat. Q̃ dulcia fauci. m. el. t. ſuper m. o. t.

¶ Joſias q̃ ĩterpretat fortitudo dñi chriſtuꝫ ſignificat de q̃ dicitur Dñs fortis dñſ potẽs in prelio. Et alibi. xp̃s ſaluũ faciet ꝑplm ſuuꝫ a peccatis eoꝛuꝫ. Ipſe zelo dei ĩmundat t̃raꝫ iuda ꝛ hieruſalẽ ab oĩbus abomĩatõnibus: q̃ ait: zelus domuſ tue ꝯmedit me. ꝛ habꝫ vẽtilabrũ in manu ſua ꝛ purgat areã ſuam.

¶ Preter dauid. Hi treſ cõpatõe alioꝝ nõ dicuntur peccaſſe: qꝺ em̃ peccauerũt cõdigna pnĩa deleuerũt ꝛ deuotione ꝛ pietate deo placuerunt.

¶ Incẽderũt ele. Quidã hũc locũ in ꝑſona chriſti ĩtelligunt Hieremias em̃ interpretat̃ excelſuſ dñi qui deſtruxit regnũ diaboli: ꝛ cõtrarias poteſtateſ delẽs cyrographũ in cruce dñi. Quare f. g. ꝛ po. me. ſ. ꝛc. his aũt deſtructiſ edificauit eccleſiam dei.

¶ Ezechiel qui. Myſtice. Ezechiel q̃ roboratus a deo ĩterpretat̃ ꝛ ĩ babilone cõuerſãs pctõribꝰ predixit captiuitatẽ: cõuerſis ꝛ pȩnitẽtibꝰ veniã: chriſtũ ſignificat dei virtutẽ ꝛ dei ſapiẽtiam. nos ĩ captiuitate huiꝰ ſeculi viſitaſſe peccatoribuſ pȩnas ꝛ pȩnitẽtibus predixiſſe remedia.

¶ In imbri. Significat ꝙ predicauerit ſuper pccõres vẽturã eẽ pluuiã vindicte: ꝛ per viã mãdatoꝝ dei gradientibꝰ ꝑmiſerit cõſolatõem miſericordie.

¶ Nam ꝛ ipſe. Per chriſtũ ſignificat q̃ eſt imago dei: vt q̃cunq; crediderit in deũ hic quaſi anulo ſignetur. vñ aggeꝰ ponã te q̃ſi ſignaculũ qꝛ te ele. di. d. ex.

ea ſunt coꝛda ꝛ manꝰ ipſorũ. et doluerũt quaſi parturiẽtes mulieres Et inuocauerũt dñꝫ miſcdem: et expãdeteſ mãꝰ ſuaſ extulerũt ad celũ et ſcũs dñs deuſ audiuit cito vocẽ ipſorũ. Non ẽ ꝯmẽoratus pctõrũ illoꝝ. neq; dedit illos inimiciſ ſuiſ ſed purgauit illoſ in manu yſaie ꝓphete ſci. Deiecit caſtra aſſiriorũ: ꝛ cõtriuit illos ãgelꝰ dñi. Nã fecit

¶ hec in li. regũ ꝛ pali. ꝛ ĩ li. yſa. plene exponũtur

ezechias qꝺ placuit deo: ꝛ foꝛtiter iuit in via pr̃is ſui dauid: quaꝫ mãdauit illi yſaias ꝓpheta magnꝰ et fidelis in ꝯſpcũ dei. In diebus ip

¶ Ezechie ¶ per decẽ lineas ¶ .i. oſtẽdit additã

ſius retro redijt ſol. ꝛ addidit regi

¶ ꝓphetico ¶ yſaias ¶ .i. vltiã etate

vitã. Spũ magno vidit vltima: et

futura ¶ docendo ſcribendo

cõſolatus ẽ lugẽtes ĩ ſyon vſq; in

† ¶ Chriſti aduentũ. redemptionẽ hũani generis.

ſempitnũ. † Oñdit futura et abſcõ

et alia multa.

dita añq; euenirent.

¶ C. .XLIX

Memoria ioſie in cõpoſitõne odoriſ fcã: opus pigmẽtarii. In omni ore quaſi mel ĩdulcabitur eius memoria: ꝛ vt muſica ĩ cõuiuio vini. † Ipſe eſt directus diuinitus in pȩnitẽ

¶ quia docuit gentẽ iudaicã penitere ſuper peccatis ſuis.

tia gentis: ꝛ tulit abominatões impietatis: ꝛ gubernauit ad dominũ coꝛ ipſius: et in diebus pccõꝛũ coꝛroboꝛauit pietatẽ. Preter dauid

¶ ad cõpatõam horũ.

et ezechiã ꝛ ioſiã oms peccatũ cõmiſerũt. nam reliquerũt legẽ altiſſimi regeſ iuda: ꝛ cõtempſerũt timorem dei. Dederũt em̃ regnũ ſuum aliis: ꝛ gloriã ſuã alienigene genti Incẽderũt electã ciuitatẽ ſanctitatis. ꝛ deſertas fecerũt vias ipſius

¶ ſicut hieremias ꝓphetauerat ꝛ ſcripſerat

in manu hieremie. nam male tra

† ¶ vnde. ecce conſtitui te hodie ſup gentes et ſup regna vt euellas ꝛ deſtruas ꝛ diſperdaſ ꝛ diſſipes et edifices et plantes.

ctauerũt illum. qui † a vẽtre matris conſecratus ẽ propheta: euertere et eruere ꝛ perdere: ꝛ iteruꝫ edificare et renouare. Ezechiel qui vidit

¶ in viſione.

cõſpectũ glorie: quã oſtẽdit illi ĩ curru cherubin. nã cõmemoratus ẽ inimicoꝛũ in imbri: benefacere illiſ q̃ oſtẽderũt

¶ quia dignã memoriã poſteris reliquerũt

rectas vias. Et. xii. ꝓphetarũ oſſa pullulãt de loco ſuo: nã

¶ predicatione ſua ¶ annũciãtes ſcꝫ populo verbũ dei oſtẽderunt ſe immunes a crimine taciturnitatis

coꝛroboꝛauerũt iacob ꝛ redemerũt ſe in via virtutis ſue.

† ¶ chriſtũ qui eſt magiſter babilonis .i. mũdi. ¶ ducem populi iſrael qui regreſſus de babilone reſtaurauit templum domini

Quõ ãplificemꝰ † zoꝛobabel: nã et ipſe quaſi ſignũ ĩ dextera

¶ ſacerdotem magnũ.

ra manu iſrael. et hieſũ filiũ ioſedech: q̃ ĩ diebus ſuis edi

¶ Et hieſum filiũ. Quia per grãm hieſu chriſti qui ẽ rex nr̃ ꝛ ſacerdos pꝰ captiuitatẽ diabolice oppreſſionis reedificatur eccleſia.

ficauerũt domũ: et exaltauerũt tẽplũ ſanctũ dño: paratuꝫ in gloriã ſẽpiternã. Et neemias ĩ memoria multi tẽporiſ. q̃

¶ Neemias. Conſolatoꝛ deus: vel cõſolatus a dño: h̃ chriſtũ ſignificat q̃ ait: Rogabo patrẽ meũ ꝛ aliũ paclitũ dabit vobiſ q̃ edificat ciuitatẽ dei id ẽ. ecclĩam. et cõſolat̃ merẽtes. vñ. edificãs .i. d. d. iſ. cõ. Qui ſanat cõ. c. ꝛc.

¶ virtutes. ¶ doctoreſ vel ops

erexit nobis muros euerſos: ꝛ ſtare fecit poꝛtas et ſeras: q̃ erexit domos noſtras. Nemo natus ẽ ĩ terra q̃liſ enoch

¶ Nemo na ẽ. Enoch dedicatõ hic chriſtũ ſignificat q̃ edificauit ꝛ cõſecrauit ecclĩam ſanguine ſuo: q̃ ſine peccato venit in mũdũ: ꝛ cũ gloria ſuſcepturus eſt in celum. De quo dicit̃: ſpecioſus foꝛma pre filijs hoĩm. Et alibi Aſcẽdens in altũ captiuã duxit captiuitatem.

† ¶ auctus ille eſt chriſtus qui eſt gratia dei pleniſſimus. de cuius plenitudine omnes accepimus.

nã ꝛ ipſe receptus ẽ a terra. Et † ioſeph q̃ natuſ ẽ homo: pri

¶ Et ioſeph. Joſeph ſicut iacob pat̃ eꝰ terrã ꝓ. deſiderabat egyptũ deteſtabat̃: inſtruẽs nos vt deſidereꝰ t̃rã viuẽtiũ vt q̃eſcamuſ in pace.

¶ iudee. ¶ apoſtoloꝛũ. vnde nũciate fratribus meis no. ꝛc.

ceps fratrũ: firmamẽtum gentis: rectoꝛ fratrũ: ſtabilimẽtũ

¶ chriſtiani ipſe eſt lumen ad reuelatõem gẽ. ꝛ glo. ple. t. iſ.

populi: et oſſa ipſius viſitata ſunt: ꝛ poſt moꝛtẽ ꝓphetauerũt.

¶ Et oſſa ipſius. Significat ꝙ ioſeph ante moꝛtẽ ſuã prenũciauit fratribꝰ ſuis. deus viſitabit vos. aſpoꝛtate vobiſcũ oſſa mea de loco iſto: et h̃ factũ ẽ qꝛ filij iſrael aſpoꝛtauerũt ſecũ oſſa eius de egypto: ꝛ ſepelierũt in ſychem quȩ eſt neapolis vrbs ſamaritanoꝛũ.

¶ prepoſtero oꝛdine prius prophetas poſtea patriarchas ãtiquos poſuit.

Seth et ſem hi apud hoĩes gloriã adepti ſũt: et ſuper

¶ Seth ꝛ ſem. Seth filiꝰ adã: ꝛ ſem ꝓmogenituſ noe tã fide q̃ mo:ibꝰ hoĩbꝰ ſui tꝑis prelati ſũt. in q̃bꝰ chriſtꝰ ſignificat̃ q̃ deꝰ ꝛ hõ eſt: cui deꝰ dedit nomẽ qꝺ ẽ ſuꝑ omne nomẽ. vt ĩ noĩe hieſu oẽ genu flec. ꝛc.

omnẽ animam in origine adam.

¶ C. L.

¶ Symon pone merorem vel audi triſticiam.

Symon onie filiuſ ſacerdos magnus: q̃ ĩ vita ſua † ſuffulſit † dominũ. et ĩ di

† ¶ verbo doctrine. † ¶ Sinagogam ſicut doctores noſtris tꝑibus eccleſiam. ¶ chriſti aũt incarnatio paſſio reſurrectio in fide credentium locata eſt.

ebus ſuiſ coꝛroboꝛauit tẽplũ. tẽpli etiã altitudo ab ipſo fũ

¶ Symon onie. Ad hoĩes ĩ tꝑe ꝑuenit. qꝛ iſte ſymõ fuit filius onie q̃ de ſymeone cognoĩe iuſto natus ẽ. Onias aũt vt ioſephus refert puſillanimis ꝛ auarꝰ ptholomeo regi tributa nõ reddẽſ ad iracũdiã ꝓuocauit. Moriẽs aũt onias ſymoni filio ſacerdotiũ etiã reliq̃t: q̃ etiã moꝛtuo filiꝰ onias ſucceſſit. Fuit aũt hic ſymon põtifex iudeoꝝ: cũ ptholomeꝰ euergeteſ regnaret in egipto ĩ aſya ꝛ ſyria ſeleuchus. Patet vero hieſuꝫ huiꝰ libri ſcriptorem ꝛ hunc ꝛ iſtũ ſymonẽ eiſdẽ fuiſſe tꝑibus cum vitam ſymonis et moꝛes tam expreſſe deſcribat hieſus

¶ de vtroq; populo veniẽtes.

data ẽ: duplex edificatio: ꝛ excelſi parietes templi. In diebus ſuis emanauerũt putei aquarũ: et quaſi mare adimpleti ſunt ſupra modum. Qui curauit gentem et liberauit il

¶ a peccatis ſeruitute diaboli. ¶ pꝰgrãꝫ chriſti predicatoꝛũ laboꝛ proficit.

¶ numero credentium.

lã a perditõe. qui preualuit ãplificare ciuitatẽ. q̃ adeptus

¶ Putei aquarũ. Profunditates ſcripturarũ q̃ ĩ diuinis libris ſub figuris latẽt ſꝫ oꝛe ꝑdicatoꝝ redũdãt q̃ſi mare ad ſaturitatẽ plurimoꝛum.

Et ingreſ. do. Quia in rudib⁹ quos ligat atriũ. ⁊ i pfecti qui ſignat p domũ ingrop excreſcat meritum.

In accipiẽdo ipſum. Dido pdicatoꝝ accipiẽdo ſtolam glie. et veſtiẽdo ſe ꝯſũmatõe ꝟtutũ. indiciũ dignitatiſ ſue ⁊ ornatũ fidei ⁊ veſtitũ bone opatõnis demonſtrat. Hec eni dñt in ſacerdotib⁹ apparere vt digne poſſint docere. vñ Lepiti b⁹ ſa. ⁊ do. ⁊ p eis preces fundat.

In acci. aũt. ⁊c. Partes accipit d̃ manu ſacerdotis q̃ bõe opatõis actum exigit a miniſtris.

Et in cõſum. ⁊c. Cõſũata oblatio dat̃ excelſo regi. qñ corpus xp̃i offertur deo

Effudit in fun. In ꝯmẽoratõꝫ chriſti q̃ ẽ fundamentũ eccĩe. Hui⁹ oblatõis ẽ odor ſuauiſſim⁹ deo omipotenti.

Tũc excla. Xp̃i ſacerdotes pdicatõem exhibuerũt p paſſiõeꝫ ꝯſũmatã. Ductiles tube bñdicũtur q̃r pdicatores tanto creſcũt q̃nto tribulationũ malleis percutiuntur.

Tũc omis po. Cũ officiũ eccĩaſticũ p miſtros altarĩ agit̃ in mẽoriaꝫ xp̃i pplus ad laudẽ xp̃i ꝓuocat⁹: ꝓſternit ſe in faciẽ. i. cordis ſui exhibet humilitatem.

Dare pre. Quia q̃dq̃d in tiore ⁊ amore dei agit̃ corã deo ẽ orõ et odor ſuauitatis.

Quia ois eccĩa ſatagit vt pſeueret ĩ prece vſq3 ad finẽ mundi qñ corp⁹ chriſti in corruptõne honorabit̃. et membra capiti ſuo coniungẽtur.

Et rogauit. Qr q̃dq̃d in vnitate fidei deo offert̃. apud eũ recipit̃ quidquid ext̃: impietati deputat̃. Magnus fit in eccĩa ſonus qñ orãtib⁹ ſacerdotib⁹ ⁊ bñdicẽtib⁹: rñdet ois pplſ amẽ. q̃ ſon⁹ tã ad clamorẽ vocĩ q̃3 ad deuotõꝫ cordis ptinet. Bõ. n. vi

Tũc deſcendẽs. Cet⁹ ſcõꝝ exultans (det in facie. de⁹ aũt ĩ corde extollit in. o. c. õ. fi. iſrl. qñ grãs agit ꝓ pfectõe laboris in ſalute vniuerſi populi tũ c laudes multiplicat. orationẽ iterat: q̃r nũq̃3 a laudib⁹ ceſſat.

Oſtẽde virtutẽ. Pdicare. ſ. miaꝫ eius q̃ dat nob iocũditatẽ cordis ⁊ pacẽ in tp̃ib⁹ eius vt oẽs veri iſraelite ⁊ amatores regĩ etni pdicẽt po

---

eſt gloriã in cõuerſatõe gẽtis. et in
ſ Ingreſſas domus et atrij eſt ordo doctorum
greſſuꝫ domus et atrij ãplificauit
ſ differentiã doctoꝝ ſignificat. quibus ſpũs largit̃
Quaſi ſtella matutia in medio ne
diuerſas grãs. diuidens ſingulis prout vult
bule: ⁊ q̃ſi lũa plena in dieb⁹ ſuis
ſ doctrine verbo et baptiſmi ſacramẽto. hoc curãt doctores modo † ſ quia in obſcuritate littere
lucet. Et q̃ſi† ſol reſulgẽs: ſic ille re
relucet ſplendor ſapĩe † ſ Scia ſcripturaꝝ per
fulſit in tẽplo dei. Quaſi† arcus re
quã ſagitte diuinoꝝ teſtimonioꝝ ſ ſanguis
fulgẽs int̃ nebulas glie. et q̃ſi flos
martirũ in virore naſcẽtis eccleſie † ſ Contĩnẽt̃ia
roſarũ in dieb⁹ ꝟnis: ⁊ quaſi† lilia
et virginitas ſ Labentis ſeculi ſ pura oratõ
q̃ ſunt in trãſitu aq̃. ⁊ quaſi thuſ re
In claritate fidei
dolẽs in diebus eſtatis. Quaſi ig
Charitatis ſ Paſſionis
nis effulgẽs. ⁊ thus ardẽs in igne
Anima ſ Sapiẽtie Omni
q̃ſi vas auri ſolidũ ornatũ oĩ lapi
genere virtutũ ſ Lux fidei ⁊ affectus mĩe
de pcioſo. Quaſi oliua pullulãſ. ⁊
† Altitudo pfectõnis bone volũtatis ſicut habent
cipreſſus† in altitudie ſe extollẽs.
ſancti
In accipiẽdo ipſuꝫ ſtolã glĩe: ⁊ ve
† ſ Quia ſacerdocij ſui iura recte cuſtodit vt ſubie
ſtiri eũ ĩ ꝯſũmatõe ꝟtutis† In aſcẽ
ctos recte doceat
ſu altaris ſcti gliam dedit ſctitatis
amictũ. In accipiẽdo aũt ptes de
ſ prim⁹ ope ⁊
manu ſacerdotuꝫ: ⁊ ipſe ſtãs iuxta
doctrina ſ vt imitẽtur ſ pbroꝝ ⁊ coꝝ qui ſunt mi
arã circa illũ corona fratrũ: ⁊ quaſi
noris ordinis qui boni paſtoris ſequũtur exẽplũ.
plantatio cedri in mõte libano: ſic
circa illũ ſteterũt quaſi rami palme
et omnes filij aaron in gloria ſua.
Oblatio autem domini in mani
† ſ Sic luceat lux vr̃a corã hominibus ⁊c
ſ fideliũ multitudine.
bus ipoꝝ† corã oĩ ſynagoga iſrl̃: et
ĩ ꝯſũmatõe fungẽs in arã: ãplifica
† ſ Chriſti ſanguinem offerendo.
re oblatõꝫ excelſi regis † Porrexit
manũ ſuã in libatõe: et libauit d̃ ſã
guie vue. Effudit in fundamẽto al
taris odorẽ diuinũ excelſo pricipi
Tũc exclamauerũt filij aarõ: in tu
bis ductilibus ſonuerũt. ⁊ auditã
fecerũt vocẽ magnã in mẽoriã corã
deo. Tũc ois ppl̃s ſil̃ ꝓperauerũt
⁊ ceciderũt in faciem ſup terrã ado
rare dominum deum ſuum: et da
re pces omnipotenti deo excelſo.

Et amplificauerunt pſallentes in vocibus ſuis. et in ma
ſ Eccleſia
gna domo factus ẽ ſonus ſuauitatis plenus. Et rogauit
ppl̃s dñm excelſũ in pce. vſq3 duꝫ pfectus ẽ honor dñi: ⁊
munus ſuũ pfecerũt. Tũc deſcẽdẽs manus ſuas extulit in
oẽm cõgregationẽ filioꝝ iſrl̃ dare gloriã deo a labijs ſuis.
⁊ ĩ noĩe ipſius gloriari. Et iterauit orõnẽ ſuã: volẽs oñde
re ꝟtutẽ. Et poſt rurſum plus orauit deũ oĩm: q̃ magna fe
cit in oĩ t̃ra. q̃ auxit dies nr̃os a vẽtre mr̃is nr̃e. ⁊ fecit no
biſcũ ſcd̃m ſuã miam: det nobis iocũditatẽ cordis. et fieri
pacẽ in diebus nr̃is ĩ iſrael p dies ſempit̃nos. credere iſra
el nobiſcũ eſſe miaꝫ dei. vt liberet nos in diebus ſuis. Du
† ſ un et ſimplex ſed diuerſis cõpoſita erroribus.
ſ Scilicet heretica.
as gẽtes odit aĩa mea. Tercia aũt† nõ eſt gẽs quã oderim.
ſ prima ſ iudei ſcꝫ ſ Superbie ſ hyſpidi ſ Secũda ſ tercia
Qui ſedent in mõte ſeyr et philiſtijm. et ſtultus populus
q̃ hitat in ſichimis. Doctrinã ſapĩe ⁊ diſciplĩe ſcripſit in co
dice iſto iheſus filius ſyrach hieroſolimita. q̃ renouauit
ſ Meditando ⁊ opere implendo.
ſapĩaꝫ de corde ſuo. Beatus q̃ in iſtis verſat̃ bonis. q̃ po
nit illa in corde ſuo: ſapiens erit ſp. Si eni hec fecerit: ad
ſ Sapĩa ſ per quã ſcꝫ ad regnũ puenire valeamus.
oĩa valebit. quia lux dei veſtigiuꝫ eius eſt.

C. LI.

Oratio iheſu filij ſirach.

ſ dominus ⁊ rex eccleſie chriſt⁹ qui ẽ caput et ſponſus eius
Onfitebor tibi domĩe rex
et collaudabo te deũ ſaluatorẽ meũ. Cõfitebor
noĩ tuo qm̃ adiutor et ꝓtector factuſ es michi: et liberaſti
† ſ a perſuaſione idolatrie. ne ſeruirẽ potius creature q̃3 creatori.
ſ perſuaſionibus
corpus meũ a pditõe. a† laqueo lingue inique. et a labiis
ſ philoſophoꝝ hereticoꝝ
† ſ perſecutoꝝ vel fideliũ qui expectabãt paſſionis mee aduentuꝫ
opãtiũ mẽdaciũ. Et in† ꝯſpcũ aſtãtiũ fcũ† es mihi adiutor
ſ A perſecutione ſ Non merita † ſ perſecutoribus ſcꝫ qui ſeuiũt ut de
et liberaſti me ſcd̃m multitudinẽ mĩe noĩs tui. A† rugienti
uorent plebem dei ſicut eſcam panis
bus pparatis ad eſcã de manibus q̃rentiũ aĩam meã. et de
ſ vel de portis tribulationum
multis tribulatõibus q̃ circũdede
rũt me. A preſſura flame q̃ circũde
dit me. et in medio ignĩſ ñ ſuꝫ eſtu
atuſ. De altitudie ventris inferi. et
† ſ Hereticoꝝ. vel falſoꝝ teſtium
a ligua coinq̃nata. ⁊ † a verbo men
† ſ Liberauit me ſubaudis. ne ius inimicorum peruenirer ad interitũ animarum
dacii: a† rege iniquo et a lingua in
iuſta. Laudabit vſq3 ad morteꝫ a
nima meũ dñm. et vita mea appro
pinquãs erat in inferno deorſum.
Circũdederunt me vndiq3. et non
erat q̃ adiuuaret. Reſpiciens erã

tentiã ⁊ boĩtatẽ dei ĩ liberatõne populi ſui.

Duas gen. Ruina duplex gẽtilitas. ſ. que idolatrĩa polluta ẽ ⁊ conuerſatõne vana.

Doctrinam. Opus ſuum ꝯmẽdat. oñdẽs q̃3 vtile ſit legenti meditãti et operanti.

Orõ ihu melius ad totã eccĩaꝫ r̃fert̃ q̃3 ad vnã pſonã: q̃r ĩ ea mlte ſpẽs tribulationũ ⁊ diuſa ſolacia d̃ſcribũt

Quoniam adiu. Xp̃c adiutor ⁊ ꝓtector ẽ ſpõſe ſue q̃ tradidit ſemetipſũ ꝓ ea. vt libaret eam a perditione originalis pcti.

Por. tri. Hi ſunt ora pncipũ ⁊ tirãnoꝝ v̄l mino pdeũt ⁊ fraudulẽtie q̃ (bus dei negare fid̃ ꝯpellũt

A preſſu. Hi trib⁹ pueri ꝯtigit ĩ camino ignis corpalr̃. Sꝫ oẽs ſcĩ ab eſtu pſecutõis libant̃ ſpũalit̃.

Uita mea. Quia vita carnis q̃tidie d̃ficiẽdo ad mortẽ tẽdit. Mortẽ. n. ĩfernũ võt: q̃r mors carnis pmi pcĩ vĩdicta ẽ. ſic infern⁹ peccãtiũ aĩaꝝ pena perpetua

Circundede. Uidẽs eccĩa ab hoſtibus ſe circandari. ⁊ hũanũ ſe eſſe

ſolacium a deo querit
adiutoriū a quo eſt oē
bonū cui attribuit ꝙ
liberatur ab inimicis.
¶ Cum adhuc ⁊c.
In iuuentute vel pue
ritia maxime preualēt
vicia. Unde Delicta
iuuētutis mee et igno·
meas ne memineris.
¶ Cū adhuc. Poſt
communem eccleſie o
ratōem· refert quō ab
infantia queſierit ſapi
entiā
¶ Priuſquā ob.
Sigt ſe ante errorē pu
ericie vel iuuētu[t]ꝭ deſi
deraſſe ſapiam ⁊ a do
mino poſtlaſſe· et vſqꝫ
ad nouiſſimū perſeue
raſſe.
¶ Tāquā pre. De
corē ſapie cōparat pre
coque vue· vt oſtēdat
iocūditatē apud eam
eē· ꝑcoqua enī vua dr
eo ꝙ cito matureſcat.
¶ Cōſi. ſum. Pri⁹
dicit ſe conſiliū iniſſe
ut feceret illā. Deinde
zelo boni exardeſcere·
poſtea animā ſuā ī ea
colluctari· et in facien
do eā confirmatū et in
telligere ꝑmū eſſe cōſili
um ut ſecernatur a ma
lo bonū· bonū deinde
uolēdū ut amet᷑ bonū·
Poſtremo ſtudiū bo
ni operꝭ adhibendum
et aſſidue. Sic enī con
firmatus perueniet ad
fructū ſapie. Unī ſapi
entia ait. Meū ē conſi
liū et eqtas prudentia
mea et fortitudo· in ui
is iuſticie ābulabo· et ī
medio ſemitaꝝ iudiciꝭ
ut diligentes me ditē
¶ Uēter me⁹. Cō
motuſ ad pniāz per ſa
pientie noticiā.
¶ Propterea b.
Ad perfectionē ſapie
peruenire· n̄ eſt hūani
ſtudiꝭ: ſꝫ diuini mūerꝭ.
¶ Dedit enī. Bo
na merces eſt lingua e
rudita· q̄ ſcit frēs in·
ſtruere et corrigere.

ad adiutoriū hoim et nō erat. Me
moratus ſum mie tue dn̄e· et coo·
peratōis tue q̄ a ſeculo ſunt. Qm̄
eruis ſuſtinentes te dn̄e· et liberaſ
† ¶ doctrina et miraculis
cos de manibus gentiū † Exaltaſti
¶ penis trā
ſup terrā hitationē meā: ⁊ ꝓ morte
ſitorijs
defluēti depcatus ſum. Inuocaui
¶ iheſu chriſti
dn̄m p̄rem dn̄i mei: vt n̄ derelinq̄t
¶ preſenti
me in die tribulatōis mee· ⁊ in tpe
vita in qua impij ſuperbiūt
ſupboꝝ ſine adiutorio. Laudabo
¶ in morte fideliū
nomē tuū aſſidue: et collaudabo
¶ diſce· a me o· q̄ op· ui· q· e· d· u· f· m
¶ peccati uel laudis
illud i ꝯfeſſiōe: ⁊ exaudita ē oratio
mea. Et liberaſti me de ꝑditōne: ⁊
¶ uel eripuiſti ¶ preſentis uite
eruiſti me de tpe iniquo Propt̄ea
¶ peccatum meum. ¶ benefaci
ꝯfitebor ⁊ laudē dicā tibi ⁊ bn̄dicā
endo bene loquendo.
nom̄ dn̄i. Cū adhuc iunior ſū: pri⁹
q̄ꝫ oberrarē q̄ſiui ſapiā palā i orō
ne mea. An̄ tps poſtulabā ꝓ illa: ⁊
vſqꝫ i nouiſſimis inq̄rā eā· ⁊ flore
† gen⁹ vini uel vuaꝝ· q· ꝑcoqua dā aū alias ſole
bit tanq̄ꝫ † ꝑquor vua Letatū ē cor
coqtur. ¶ affec⁹ ¶ mādatoꝝ di
meū i ea· ābulauit peſ me⁹ i᷑ rectū
¶ uel in. ¶ qꝛ parū
a iuuētute mea inueſtigabā eā In
ex me ꝓfeci † ¶ qui petit accipit ⁊ q̄ que· inue.
clinaui modice aurē † meā· ⁊ excepi
¶ in utilitate mea
illā Multā inueni i meipſo ſapiā
¶ deo non michi.
⁊ mltū ꝓfeci i ea. Dāti mihi ſapiā
¶ Laudando gratias agendo.
dabo gliā. Cōſiliat⁹ ſū enī vt face
rē illā: zelat⁹ ſū bonū ⁊ n̄ ꝯfundar
Colluctata ē aīa mea in illa: ⁊ i fa
† ¶ pijs precibus dei querēdo auxilium.
ciēdo eā ꝯfirmat⁹ ſū † Manus me
† ¶ totis uiſceribus in illa meditando
aſ extēdi i altū: ⁊ in ſapia eiuſ † luxit
aīa mea: ⁊ ignorātias meas illuia
uit. Animā meā direxi ad illā: et in
¶ illuīate mētis ¶ amatoribus ſapie.
agnitōe inueni eā Poſſedi cū ipſa
¶ mundū ¶ Dei mū· cor· q· i· d· v· ¶ Ab ea q̄ dicit
cor ab initō: ꝓpt̄ hoc n̄ dereliquar
Ego diligētes me diligo
Uent᷑ me⁹ cōturbatuſ ē q̄rēdo illā:
¶ qꝛ oīs diſcipliā in preſenti amara eſt.
Sapiam.
ꝓpt̄ea bonā poſſidebo poſſeſſiōē
Dedit enī michi dn̄s linguā merce
dem meā ⁊ in ipſa laudabo eū Ap
ꝓpiate ad me indocti: ⁊ cōgregate
¶ Eccleſiam vbi uera diſciplina diſcitur·
vos in domū diſcipline. Quid ad

huc retardatis: ⁊ dicitis i his. Aie
verbi dei † ¶ quaſi oēs ſicientes uenite ad a
vr̄e ſitiunt vehemēter. † Aperui oſ
quaſi ⁊ q̄ nō ha· argē· uenite emite.
meū ⁊ locutus ſū. Cōparate vobiſ
Materiali Rigorē ſuperbie.
ſine argēto ſapiā: ⁊ collū vr̄m ſub
ſ̄cite iugo: ⁊ ſuſcipiat aīa vr̄a diſci
¶ prope eſt domin⁹ omnib⁹ inuo· eū
plinā. In ꝓxio ē enī inuenire eā.
¶ interiorib⁹ ¶ qꝛ ex me parū ꝓfeci
Uidete ocul᷑ vr̄is: qꝛ modicū labo
¶ iocūditatē ſapiētie
raui· ⁊ inueni michi multā reqem
Ergo ¶ diuine elo
Aſſūite diſciplinā in multo nūero
quētie. Senſum.
argēti: ⁊ copioſū aurū poſſidete in
ea. Letet᷑ aīa vr̄a in mia eiuſ: et nō
Qui ingratus eſt confunditur. Opa
cōfundemini in laude ipſiuſ. Ope
mini dum lucem habetis ¶ iudicij.
ramini opus vr̄m an̄ tēpus· et da
Remūeratoꝝ eternam ¶ iudicij. ¶ tempe
bit vobis mercedē vr̄ā i tp̄e ſuo.
ſuo metemus non deficientes.

¶ Oratio ſalomonis: Incipit.

ET inclinauit ſalomon genua ſua in
conſpcū toti⁹ eccīe iſrl̄
et apuit manus ſuas ad celū: et di
xit: Dn̄e ds iſrl̄ n̄ eſt ſiliſ ds in celo
ſurſū: neqꝫ in t̄ra dorſū· q̄ cuſtodiſ
teſtamētū tuū et miā pueris tuis
eūtibuſ in cōſpectu tuo in toto cor
de· ſeruās puero tuo dauid q̄ locu
tus es illi: et locutuſ ē in ore tuo: et
in manu tua ipleſti· quaſi dies iſte
Et nunc dn̄e ds iſrl̄ cuſtodi puero
tuo dauid p̄ri meo q̄ locutus es il
li dicēs: Nō deerit tibi vir a facie
mea ſedēs in throno iſrl̄· verūtn̄ ſi
cuſtodierint filij tui legē meā· ⁊ in
ꝑceptis meis ābulent· ſicut ābula
uerūt in cōſpectu meo fideles. Et
nūc dn̄e deus iſrl̄· creditū ē ꝟbum
qd locutuſ es puero tuo dd· qm̄ ſi
vere hitauit de⁹ cū hoibus in t̄ra.
Si celū et celi celoꝝ n̄ ſufficiant ti
bi: quātomagis domus hec quā
edificaui: Sꝫ reſpicias ad orōnē
ſerui tui et dp̄recatōē eiuſ· vt exau
dias dn̄e placatōē orōnis· quā pu
er tuus orat corā te hodie· vt ſint
ocli tui ſup domū hāc die ac nocte
in locū quē dixiſti· inuocari nomē
tuū: et exaudias orōnē quā puer
tuus orat in hoc loco: et exaudias
precationē pueri tui et ppl̄i tui iſrl̄
ſi orauerint in loco iſto: et exaudi
es in loco habitatōis de celo et ex
audias et propitius ſis: ſi pecca·
uerit vir in te.

¶ Explicit liber eccleſiaſticus

¶ Letetur aīma.
Magna eſt iocūditaſ
cordis ſi r̄cordatur mi
ſericordiam ſuperni iu
dicis.